

รายงานการวิจัย

เรื่อง

ความสนใจของเยาวชนในเขตกรุงเทพมหานครในการอ่าน
ข่าวสารความรู้ด้านภาษาไทยจากหนังสือพิมพ์ในปีรณรงค์วัฒนธรรมไทย

BANGKOK'S YOUTH'S INTEREST IN THE KNOWLEDGE
OF THE THAI LANGUAGE WILL BE CHALLENGED
THROUGH THEIR EXPOSURE TO NEWSPAPERS
DURING THE THAI CULTURAL PROMOTION YEAR

โดย

บุบผา เมฆศรีทองคำ

โครงการวิจัยนี้ได้รับทุนอุดหนุนการวิจัยจาก
สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ
ประจำปี 2538

กิตติกรรมประกาศ

การวิจัยเรื่อง “ความสนใจของเยาวชนในเขตกรุงเทพมหานครในการอ่านข่าวสารความรู้ด้านภาษาไทยจากหนังสือพิมพ์ในปริมณฑลวัฒนธรรมไทย” ได้สำเร็จลุล่วงด้วยดี ทั้งนี้ผู้วิจัยต้องขอขอบคุณผู้ให้การสนับสนุนการทำวิจัย ได้แก่ สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ ซึ่งเป็นหน่วยงานที่อนุมัติการให้ทุนในครั้งนี้ มหาวิทยาลัยกรุงเทพ หน่วยงานต้นสังกัดที่ให้โอกาสในการทำวิจัย โรงเรียนเซนต์จอห์น โรงเรียนปิ่นเกล้าพิทยาสรรพ์ โรงเรียนฤทธิยะวรรณาลัย โรงเรียนสารวิทยา โรงเรียนอานวยพิทยาสรรพ์ โรงเรียนดลวิทยาสรรพ์ โรงเรียนประชาราษฎร์อุปถัมภ์ โรงเรียนกุนนทีรุทธารามวิทยาคม โรงเรียนบางยี่ขันสงเคราะห์ โรงเรียนบางอ้อศึกษา โรงเรียนชินรสุพิทยาสรรพ์ และ โรงเรียนสุวรรณารามวิทยาคม ที่อนุญาตให้เก็บข้อมูล ตลอดจนหน่วยงาน ผู้ที่เกี่ยวข้องและบุคคลต่างๆ ที่ให้การช่วยเหลือซึ่งมิได้เอ่ยนาม ณ ที่นี้

หวังเป็นอย่างยิ่งว่างานวิจัยเรื่องนี้ คงเป็นประโยชน์กับงานพัฒนาเยาวชนเกี่ยวกับการส่งเสริมข่าวสารความรู้ด้านภาษาไทยโดยผ่านทางหนังสือพิมพ์ และการพัฒนาหนังสือพิมพ์ให้เข้าถึงเยาวชนได้มากยิ่งขึ้น

บทคัดย่องานวิจัย

ชื่อโครงการ ความสนใจของเยาวชนในเขตกรุงเทพมหานครในการอ่านข่าวสารความรู้ด้านภาษาไทยจากหนังสือพิมพ์ในปริมณฑลวัฒนธรรมไทย
BANGKOK'S YOUTH'S INTEREST IN THE KNOWLEDGE OF THE THAI LANGUAGE WILL BE CHALLENGED THROUGH THEIR EXPOSURE TO NEWSPAPERS DURING THE THAI CULTURAL PROMOTION YEAR

ชื่อผู้วิจัย นางสาวบุปผา เมฆศรีทองคำ

หน่วยงานที่สังกัด คณะนิเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยกรุงเทพ วิทยาเขตกล้วยน้ำไท
โทร. 350-3500 ต่อ 650

ได้รับทุนอุดหนุนการวิจัย ประเภททั่วไป ประจำปี 2538 จำนวนเงิน 84,000 บาท
ระยะเวลาทำการวิจัย 1 ปี 3 เดือน ตั้งแต่เดือนมิถุนายน 2538 ถึง สิงหาคม 2539

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความสนใจของเยาวชนในเขตกรุงเทพมหานครในการอ่านข่าวสารความรู้ด้านภาษาไทยจากหนังสือพิมพ์ โดยใช้วิธีการศึกษาจากเอกสาร (Documentary Research) และ การสำรวจข้อมูล (Survey Research) จากแบบสอบถาม จำนวน 720 ชุด และใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน (Multi-Stage Random Sampling) ซึ่งกลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับชั้น ม.1 - ม.3 ของโรงเรียนสหศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน และ สังกัดกองการมัธยมศึกษา กรมสามัญศึกษา จำนวน 720 คน จากนั้นทำการวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติด้วยค่าร้อยละ และ ค่าไคสแควร์

จากการทดสอบสมมติฐานด้วยค่าไคสแควร์เพื่อทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรต่างๆ โดยใช้ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 พบว่า

1. ทุกตัวแปร คือ เพศ อายุ ระดับการศึกษา การพักอาศัย ระดับการศึกษาของหัวหน้าครอบครัว อาชีพของหัวหน้าครอบครัว และจำนวนพี่น้องไม่มีความสัมพันธ์กับความสนใจในการอ่านคอลัมน์การส่งเสริมข่าวสารความรู้ด้านภาษาไทยในหนังสือพิมพ์
2. อายุและอาชีพของหัวหน้าครอบครัวมีความสัมพันธ์กับความสนใจในการอ่านเนื้อหาการส่งเสริมข่าวสารความรู้ด้านภาษาไทยในหนังสือพิมพ์
3. เพศ อายุ การพักอาศัย ระดับการศึกษาของหัวหน้าครอบครัว และอาชีพของหัวหน้าครอบครัวมีความสัมพันธ์กับความสนใจในการอ่านรูปแบบการนำเสนอเนื้อหาการส่งเสริมข่าวสารความรู้ด้านภาษาไทยในหนังสือพิมพ์
4. ทุกตัวแปร คือ การอ่านข่าวสารการส่งเสริมความรู้ด้านภาษาไทย หนังสือพิมพ์ที่อ่าน สถานที่ที่อ่านหนังสือพิมพ์ ความถี่ในการอ่านหนังสือพิมพ์ และระยะเวลาในการอ่านหนังสือพิมพ์ไม่มีความสัมพันธ์กับความสนใจในการอ่านคอลัมน์การส่งเสริมข่าวสารความรู้ด้านภาษาไทยในหนังสือพิมพ์
5. ระยะเวลาที่อ่านหนังสือพิมพ์มีความสัมพันธ์กับความสนใจในการอ่านเนื้อหา

6. ความถี่ในการอ่านหนังสือพิมพ์มีความสัมพันธ์กับความสนใจในการอ่านรูปแบบการนำเสนอเนื้อหาการส่งเสริมข่าวสารความรู้ด้านภาษาไทยในสื่อหนังสือพิมพ์

7. ทุกตัวแปร คือ บทบาทของครอบครัว โรงเรียน และเพื่อนไม่มีความสัมพันธ์กับความสนใจในการอ่านคอลัมน์การส่งเสริมข่าวสารความรู้ด้านภาษาไทยในสื่อหนังสือพิมพ์

8. ทุกตัวแปร คือ บทบาทของครอบครัว โรงเรียน และเพื่อนไม่มีความสัมพันธ์กับความสนใจในการอ่านเนื้อหาการส่งเสริมข่าวสารความรู้ด้านภาษาไทยในสื่อหนังสือพิมพ์

9. บทบาทของครอบครัวมีความสัมพันธ์กับความสนใจในการอ่านรูปแบบการนำเสนอเนื้อหาการส่งเสริมข่าวสารความรู้ด้านภาษาไทยในสื่อหนังสือพิมพ์

ABSTRACT

This research is aimed primarily at studying the interest of Bangkok's youth while they expose themselves to the knowledge of the Thai language in newspapers to derive factors influencing their media exposure. This study applied the documentary and survey research methodology as data collection. Seven hundred and twenty questionnaires were distributed to the samples via the multi-stage random sampling. These samples were the number of 720 students at Mathayomsuksa 1 - 3 of secondary schools in Bangkok under the Private Education Committee and the Secondary School Division, the Department of General Education. Then, the Percentage of the frequency and the Chi-square were used to analyse the data.

The hypotheses were tested by the Chi-square test of 0.05 significance level, are as follows :

1. All factors, i.e. gender, age, educational level, residential pattern, educational level of the breadwinners, occupation of the breadwinners and the number of family members are irrelevant to the interest of the knowledge of the Thai language promotion column in newspapers.
2. Age and occupation of the breadwinners are related to the interest of the content of the Thai language promotion.
3. Gender, age and residential pattern, as well as educational level and occupation of the breadwinners are related to the interest of the presentation of the content in relation to the Thai language promotion.
4. All the factors in the reading behavior are reading for the messages of the Thai language, newspapers, place of reading, frequency of the reading and period of time spent on reading. These factors are irrelevant to the interest of the knowledge of the Thai language promotion column.
5. The period of time spent on reading newspapers is related to the interest of the content of the Thai language promotion.
6. The frequency of reading newspapers is related to the interest of the presentation of the content in relation to the Thai language promotion.
7. Roles of families, schools and friends are not related to the interest of the knowledge of the Thai language promotion column in newspapers.

8. Roles of families, schools and friends are not related to the interest of the content of the Thai language promotion.

9. Roles of families are related to the interest of the presentation of the content in relation to the Thai language promotion.

สารบัญ

	หน้า
กิตติกรรมประกาศ.....	(1)
บทคัดย่อภาษาไทย.....	(2)
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	(4)
สารบัญตาราง.....	(6)
บทที่ 1 บทนำ.....	1
ความสำคัญและที่มาของการวิจัย.....	1
วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	4
ขอบเขตของการวิจัย.....	4
สมมติฐานการวิจัย.....	4
คำนิยามศัพท์เฉพาะ.....	5
ระเบียบวิธีวิจัย.....	6
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการวิจัย.....	9
บทที่ 2 ทฤษฎี แนวความคิด และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	10
ส่วนที่ 1 ทฤษฎีการสื่อสาร.....	10
1.1 ทฤษฎีการใช้ประโยชน์และการได้รับความพึงพอใจจาก	
สื่อมวลชน (Uses and Gratifications Theory)	10
1.2 ทฤษฎีความแตกต่างระหว่างปัจเจกบุคคล	
(Individual Differences Theory)	11
ส่วนที่ 2 แนวความคิดเกี่ยวกับหนังสือพิมพ์.....	12
2.1 ความหมายของหนังสือพิมพ์.....	12
2.2 ประเภทของหนังสือพิมพ์.....	13
2.3 บทบาทหน้าที่ของหนังสือพิมพ์ที่มีต่อสังคม.....	14
ส่วนที่ 3 แนวความคิดเกี่ยวกับเยาวชน.....	15
ส่วนที่ 4 แนวความคิดเกี่ยวกับการอ่าน.....	17
ส่วนที่ 5 แนวความคิดเกี่ยวกับความรู้ด้านภาษาไทย.....	20
ส่วนที่ 6 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	20
บทที่ 3 ผลการวิจัย.....	22
บทที่ 4 สรุปผล อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ.....	139

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
บรรณานุกรม.....	151
ภาคผนวก.....	153
ก. แบบสอบถาม.....	154
ข. ยอดจำหน่ายและจำนวนความนิยมของผู้อ่านที่มีต่อหนังสือพิมพ์รายวันภาษาไทย.....	159
ประวัตินักวิจัย	

สารบัญตาราง

ตารางที่		หน้า
1	แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามเพศ.....	23
2	แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามอายุ.....	23
3	แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามระดับการศึกษา.....	24
4	แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามการพักอาศัย.....	24
5	แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามระดับการศึกษา ของหัวหน้าครอบครัว.....	25
6	แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามอาชีพของ หัวหน้าครอบครัว.....	25
7	แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามจำนวนพี่น้อง.....	26
8	แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามการอ่านข่าวสาร ความรู้ด้านภาษาไทยจากสื่อหนังสือพิมพ์.....	28
9	แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามสถานที่ที่อ่าน หนังสือพิมพ์เกี่ยวกับการส่งเสริมข่าวสารความรู้ด้านภาษาไทย.....	30
10	แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามความถี่ในการอ่าน หนังสือพิมพ์เกี่ยวกับการส่งเสริมข่าวสารความรู้ด้านภาษาไทย.....	30
11	แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามระยะเวลาที่อ่าน หนังสือพิมพ์เกี่ยวกับการส่งเสริมข่าวสารความรู้ด้านภาษาไทย.....	31
12	แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามความสนใจในการ อ่านคอลัมน์การส่งเสริมข่าวสารความรู้ด้านภาษาไทยในสื่อหนังสือพิมพ์.....	33
13	แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามความสนใจในการ อ่านเนื้อหาการส่งเสริมข่าวสารความรู้ด้านภาษาไทยในสื่อหนังสือพิมพ์.....	34
14	แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามความสนใจในการ อ่านรูปแบบการนำเสนอเนื้อหาการส่งเสริมข่าวสารความรู้ด้านภาษาไทย ในสื่อหนังสือพิมพ์.....	35
15	แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามปัจจัยที่มีส่วน เกี่ยวข้องต่อการอ่านข่าวสารความรู้ด้านภาษาไทยจากสื่อหนังสือพิมพ์.....	37
16	แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามบทบาทของ ครอบครัวที่มีส่วนเกี่ยวข้องต่อการอ่านข่าวสารความรู้ด้านภาษาไทย จากสื่อหนังสือพิมพ์	38
17	แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามบทบาทของ โรงเรียนที่มีส่วนเกี่ยวข้องต่อการอ่านข่าวสารความรู้ด้านภาษาไทย จากสื่อหนังสือพิมพ์.....	39

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่		หน้า
18	แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามบทบาทของ เพื่อนที่มีส่วนเกี่ยวข้องต่อการอ่านข่าวสารความรู้ด้านภาษาไทย จากสื่อหนังสือพิมพ์.....	40
19	แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามการปรับปรุง การนำเสนอเนื้อหาการส่งเสริมข่าวสารความรู้ด้านภาษาไทย ในสื่อหนังสือพิมพ์.....	42
20	แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามความคิดเห็น ด้านการพูด.....	43
21	แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามความคิดเห็น ด้านการอ่าน.....	44
22	แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามความคิดเห็น ด้านการเขียน.....	45
23	เพศกับความสนใจในการอ่านคอลัมน์การส่งเสริมข่าวสารความรู้ ด้านภาษาไทยในสื่อหนังสือพิมพ์ของกลุ่มตัวอย่าง.....	47
24	อายุกับความสนใจในการอ่านคอลัมน์การส่งเสริมข่าวสารความรู้ ด้านภาษาไทยในสื่อหนังสือพิมพ์ของกลุ่มตัวอย่าง.....	49
25	ระดับการศึกษากับความสนใจในการอ่านคอลัมน์การส่งเสริม ข่าวสารความรู้ด้านภาษาไทยในสื่อหนังสือพิมพ์ของกลุ่มตัวอย่าง.....	50
26	การพักอาศัยกับความสนใจในการอ่านคอลัมน์การส่งเสริมข่าวสาร ความรู้ด้านภาษาไทยในสื่อหนังสือพิมพ์ของกลุ่มตัวอย่าง.....	51
27	ระดับการศึกษาของหัวหน้าครอบครัวกับความสนใจในการอ่าน คอลัมน์การส่งเสริมข่าวสารความรู้ด้านภาษาไทยในสื่อหนังสือพิมพ์ ของกลุ่มตัวอย่าง.....	52
28	อาชีพของหัวหน้าครอบครัวกับความสนใจในการอ่านคอลัมน์ การส่งเสริมข่าวสารความรู้ด้านภาษาไทยในสื่อหนังสือพิมพ์ของ กลุ่มตัวอย่าง.....	54
29	จำนวนพี่น้องกับความสนใจในการอ่านคอลัมน์การส่งเสริมข่าวสาร ความรู้ด้านภาษาไทยในสื่อหนังสือพิมพ์ของกลุ่มตัวอย่าง.....	56
30	เพศกับความสนใจในการอ่านเนื้อหาการส่งเสริมข่าวสารความรู้ ด้านภาษาไทยในสื่อหนังสือพิมพ์ของกลุ่มตัวอย่าง.....	58
31	อายุกับความสนใจในการอ่านเนื้อหาการส่งเสริมข่าวสารความรู้ ด้านภาษาไทยในสื่อหนังสือพิมพ์ของกลุ่มตัวอย่าง.....	60

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่		หน้า
32	ระดับการศึกษากับความสนใจในการอ่านเนื้อหาการส่งเสริม ข่าวสารความรู้ด้านภาษาไทยในสื่อหนังสือพิมพ์ของกลุ่มตัวอย่าง.....	61
33	การพักอาศัยกับความสนใจในการอ่านเนื้อหาการส่งเสริมข่าวสาร ความรู้ด้านภาษาไทยในสื่อหนังสือพิมพ์ของกลุ่มตัวอย่าง.....	62
34	ระดับการศึกษาของหัวหน้าครอบครัวกับความสนใจในการอ่าน เนื้อหาการส่งเสริมข่าวสารความรู้ด้านภาษาไทยในสื่อหนังสือพิมพ์ ของกลุ่มตัวอย่าง.....	64
35	อาชีพของหัวหน้าครอบครัวกับความสนใจในการอ่านเนื้อหา การส่งเสริมข่าวสารความรู้ด้านภาษาไทยในสื่อหนังสือพิมพ์ของ กลุ่มตัวอย่าง.....	66
36	จำนวนพี่น้องกับความสนใจในการอ่านเนื้อหาการส่งเสริมข่าวสาร ความรู้ด้านภาษาไทยในสื่อหนังสือพิมพ์ของกลุ่มตัวอย่าง.....	68
37	เพศกับความสนใจในการอ่านรูปแบบการนำเสนอเนื้อหาการส่งเสริม ข่าวสารความรู้ด้านภาษาไทยในสื่อหนังสือพิมพ์ของกลุ่มตัวอย่าง.....	70
38	อายุกับความสนใจในการอ่านรูปแบบการนำเสนอเนื้อหาการส่งเสริม ข่าวสารความรู้ด้านภาษาไทยในสื่อหนังสือพิมพ์ของกลุ่มตัวอย่าง.....	72
39	ระดับการศึกษากับความสนใจในการอ่านรูปแบบการนำเสนอเนื้อหา การส่งเสริมข่าวสารความรู้ด้านภาษาไทยในสื่อหนังสือพิมพ์ของ กลุ่มตัวอย่าง.....	74
40	การพักอาศัยกับความสนใจในการอ่านรูปแบบการนำเสนอเนื้อหา การส่งเสริมข่าวสารความรู้ด้านภาษาไทยในสื่อหนังสือพิมพ์ของ กลุ่มตัวอย่าง.....	76
41	ระดับการศึกษาของหัวหน้าครอบครัวกับความสนใจในการอ่าน รูปแบบการนำเสนอเนื้อหาการส่งเสริมข่าวสารความรู้ด้านภาษาไทย ในสื่อหนังสือพิมพ์ของกลุ่มตัวอย่าง.....	78
42	อาชีพของหัวหน้าครอบครัวกับความสนใจในการอ่านรูปแบบ การนำเสนอเนื้อหาการส่งเสริมข่าวสารความรู้ด้านภาษาไทยใน สื่อหนังสือพิมพ์ของกลุ่มตัวอย่าง.....	80
43	จำนวนพี่น้องกับความสนใจในการอ่านรูปแบบการนำเสนอเนื้อหา การส่งเสริมข่าวสารความรู้ด้านภาษาไทยในสื่อหนังสือพิมพ์ของ กลุ่มตัวอย่าง.....	82

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่		หน้า
55	หนังสือพิมพ์ที่อ่านเกี่ยวกับการส่งเสริมข่าวสารความรู้ด้านภาษาไทย กับความสนใจในการอ่านรูปแบบการนำเสนอเนื้อหาการส่งเสริมข่าวสาร ความรู้ด้านภาษาไทยในสื่อหนังสือพิมพ์ของกลุ่มตัวอย่าง.....	109
56	สถานที่ที่อ่านหนังสือพิมพ์กับความสนใจในการอ่านรูปแบบการนำเสนอ เนื้อหาการส่งเสริมข่าวสารความรู้ด้านภาษาไทยในสื่อหนังสือพิมพ์ ของกลุ่มตัวอย่าง.....	111
57	ความถี่ในการอ่านหนังสือพิมพ์กับความสนใจในการอ่านรูปแบบ การนำเสนอเนื้อหาการส่งเสริมข่าวสารความรู้ด้านภาษาไทยใน สื่อหนังสือพิมพ์ของกลุ่มตัวอย่าง.....	113
58	ระยะเวลาที่อ่านหนังสือพิมพ์กับความสนใจในการอ่านรูปแบบ การนำเสนอเนื้อหาการส่งเสริมข่าวสารความรู้ด้านภาษาไทย ในสื่อหนังสือพิมพ์ของกลุ่มตัวอย่าง.....	115
59	บทบาทของครอบครัวกับความสนใจในการอ่านคอลัมน์การส่งเสริม ข่าวสารความรู้ด้านภาษาไทยในสื่อหนังสือพิมพ์ของกลุ่มตัวอย่าง.....	118
60	บทบาทของโรงเรียนกับความสนใจในการอ่านคอลัมน์การส่งเสริม ข่าวสารความรู้ด้านภาษาไทยในสื่อหนังสือพิมพ์ของกลุ่มตัวอย่าง.....	120
61	บทบาทของเพื่อนกับความสนใจในการอ่านคอลัมน์การส่งเสริม ข่าวสารความรู้ด้านภาษาไทยในสื่อหนังสือพิมพ์ของกลุ่มตัวอย่าง.....	122
62	บทบาทของครอบครัวกับความสนใจในการอ่านเนื้อหาการส่งเสริม ข่าวสารความรู้ด้านภาษาไทยในสื่อหนังสือพิมพ์ของกลุ่มตัวอย่าง.....	125
63	บทบาทของโรงเรียนกับความสนใจในการอ่านเนื้อหาการส่งเสริม ข่าวสารความรู้ด้านภาษาไทยในสื่อหนังสือพิมพ์ของกลุ่มตัวอย่าง.....	127
64	บทบาทของเพื่อนกับความสนใจในการอ่านเนื้อหาการส่งเสริม ข่าวสารความรู้ด้านภาษาไทยในสื่อหนังสือพิมพ์ของกลุ่มตัวอย่าง.....	129
65	บทบาทของครอบครัวกับความสนใจในการอ่านรูปแบบการนำเสนอ เนื้อหาการส่งเสริมข่าวสารความรู้ด้านภาษาไทยในสื่อหนังสือพิมพ์ของ กลุ่มตัวอย่าง.....	132

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่		หน้า
66	บทบาทของโรงเรียนกับความสนใจในการอ่านรูปแบบการนำเสนอ เนื้อหาการส่งเสริมข่าวสารความรู้ด้านภาษาไทยในสื่อหนังสือพิมพ์ของ กลุ่มตัวอย่าง.....	134
67	บทบาทของเพื่อนกับความสนใจในการอ่านรูปแบบการนำเสนอ เนื้อหาการส่งเสริมข่าวสารความรู้ด้านภาษาไทยในสื่อหนังสือพิมพ์ของ กลุ่มตัวอย่าง.....	136

บทที่ 1

บทนำ

ความสำคัญและที่มาของการวิจัย

การพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศไทยในรอบสามทศวรรษที่ผ่านมา ซึ่งมีการนำวิทยาการและเทคโนโลยีสมัยใหม่มาใช้ในการติดต่อสื่อสาร เป็นผลให้กระแสวัฒนธรรมต่างๆ เข้าสู่สังคมโดยขาดการเลือกสรรให้สอดคล้องกับรากฐานเดิมของวัฒนธรรมไทย ดังนั้นในปี พ.ศ. 2537 ประเทศไทยโดยสำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติได้กำหนดให้เป็นปีแห่งการรณรงค์วัฒนธรรมไทย โดยมีวัตถุประสงค์ประการแรก เพื่อรณรงค์ให้ประชาชน และเยาวชนได้เห็นถึงคุณค่าและซาบซึ้งในคุณูปการของสถาบันชาติ ศาสนา และพระมหากษัตริย์อันเป็นสถาบันสูงสุดของชาติ ประการที่สอง เพื่อรณรงค์ให้คนไทยทุกคนตระหนักในคุณค่าและความสำคัญของวัฒนธรรม มีความภูมิใจในการประพฤติปฏิบัติตามแบบแผนวัฒนธรรมอันดีงามของไทย ประการต่อมาเพื่อรณรงค์ให้คนไทยทุกคนร่วมมือกันอนุรักษ์และสืบทอดวัฒนธรรมที่ดีงามของไทย และประการสุดท้ายเพื่อส่งเสริมการใช้มิติทางวัฒนธรรมในการพัฒนาตามเป้าหมายทศวรรษโลกเพื่อการพัฒนาวัฒนธรรมแห่งสหประชาชาติ พ.ศ. 2531 - 2540

ดังนั้นโครงการรณรงค์วัฒนธรรมไทยจึงได้กำหนดให้มีกระบวนการรณรงค์ 3 กระบวนการ คือ ทำให้เกิดความรู้ความเข้าใจ ทำให้เกิดทัศนคติคล้อยตามและทำให้เกิดพฤติกรรมร่วมโดยเฉพาะในส่วนของการสร้างความรู้ความเข้าใจ ได้กำหนดให้มีการประชาสัมพันธ์ โดยใช้สื่อต่างๆ ได้แก่ หนังสือพิมพ์ วิทยุ และโทรทัศน์ เพื่อการปลูกฝังด้านวัฒนธรรม

วัฒนธรรมหนึ่งที่เป็นเป้าหมายของการรณรงค์ก็คือ “ภาษาไทย” ซึ่งจัดเป็นวัฒนธรรมที่สำคัญ เพราะภาษาเป็นเครื่องมือถ่ายทอดมรดกของสังคม อันทำให้บรรดาวัฒนธรรมแขนงต่างๆ สืบทอดกันมา (ประพัฒน์ ตริณรงค์ , 2527) ดังพระราชดำรัสของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดชมหาราช ต่อนหนึ่งว่า

“...เมื่อมาคำนึงถึงวิธีที่จะนำความรู้ไปใช้ประโยชน์ จะต้องอาศัยสิ่งใดบ้างแล้ว ก็เห็นว่าสิ่งสำคัญที่สุด คือ ภาษา การได้มาซึ่งวิชาความรู้ต้องอาศัยภาษา การนำวิชาความรู้ไปใช้ก็ย่อมต้องอาศัยภาษาอีก”

“ในปัจจุบันนี้ปรากฏว่า ได้มีการใช้ถ้อยคำออกจะฟุ่มเฟือย ไม่ตรงกับความหมายอันแท้จริงอยู่เนืองๆ ทั้งการออกเสียงไม่ถูกต้องตามอักขรวิธี ถ้าปล่อยให้เป็นดังนี้ ภาษาของเราก็มีแต่จะเสื่อมโทรมชาติไทยเรามีภาษาของเราใช้เองเป็นสิ่งอันประเสริฐอยู่แล้ว เป็นมรดกที่มีค่าตกทอดมาถึงเรา ทุกคนจึงมีหน้าที่จะต้องรักษาไว้”

(สนั่น ปัทมะทิน , 2535)

สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี ได้พระราชทานพระราชดำรัสในวโรกาสที่เสด็จพระราชดำเนินทรงเป็นประธานในพิธีพระราชทานรางวัลการประกวดอ่านทำนองเสนาะฉลอง 700 ปี ลายสือไทย เมื่อวันที่ 28 ตุลาคม 2526 ว่า

“ ภาษา นอกจากจะเป็นเครื่องมือสื่อสาร แสดงออกถึงความ
รู้สึกนึกคิดของชนทั่วโลกแล้ว ยังเป็นเครื่องแสดงให้เห็นถึง
วัฒนธรรม อารยธรรม และ เอกลักษณ์ประจำชาติด้วย ”
(ปรุงศรี วลลิโคม , 2526)

ในการพิจารณาถึงวัฒนธรรมการใช้ภาษานั้นพบว่า มีจุดมุ่งหมาย 3 ประการ ประการแรกเพื่อการสื่อสารซึ่งถือเป็นหน้าที่ที่สำคัญที่สุด เช่น การใช้ภาษาให้เหมาะสมกับฐานะของบุคคล โอกาสและพิธีการต่างๆ ประการที่สอง เพื่อสั่งสอนโดยมีลักษณะเป็นสำนวน ภาษิต สุภาษิต คำพังเพย คำอุปมาอุปไมย คำคม คำขวัญ คติพจน์ นิทานชาดก พระธรรมเทศนา บทความธรรมแหล่งเทศน์ เป็นต้น และประการที่สาม คือเพื่อสร้างสรรค์ ซึ่งเป็นการใช้ภาษาสร้างสรรค์ทางวรรณคดีทั้งร้อยแก้วและร้อยกรอง (ฐะปะนีย์ นาครทรรพ, 2520)

ฉะนั้นภาษาจึงเป็นวัฒนธรรมประจำชาติที่สำคัญ การใช้ภาษาไม่ถูกต้องจึงเป็นสิ่งที่น่าละอายใจอย่างยิ่ง และถือเป็นการทำลายวัฒนธรรมด้วย

ในปัจจุบันพบว่า การใช้ภาษาไทยของเยาวชนไทยประสบปัญหาอย่างมากทั้งด้านการเขียน การอ่านและการพูด ทั้งนี้เกิดจากความไม่เอาใจใส่กวัดขันของพ่อแม่และครูอาจารย์เป็นส่วนใหญ่ (สนั่น ปัทมะทิน, 2535) ประกอบกับความมั่งคั่งและความไม่เข้าใจซาบซึ้งในอรรถรสทางภาษาไทย เป็นเหตุให้ใช้ภาษาไทยอย่างขาดความระมัดระวัง การศึกษาเล่าเรียนวิชาภาษาไทยกลายเป็นวิชาที่นักเรียน นิสิต นักศึกษา มีความสนใจน้อยที่สุด จนดูเหมือนว่าภาษาไทยเกือบไม่มีความหมายอะไรมากนัก ใครพูดภาษาไทยส่วนๆดูจะกลายเป็น “คนเขย” “คนไม่ทันสมัย” ค่านิยมเกี่ยวกับภาษาไทยจึงเป็นไปในทางลบมากขึ้น (ช่วย พูลเพิ่ม , 2532)

ดังนั้นเพื่อให้เห็นถึงความสำคัญของภาษาไทย ทางสำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติจึงได้กำหนดเครือข่ายการรณรงค์วัฒนธรรมด้านภาษาไทยใน 3 ลักษณะคือ จัดกิจกรรมในรูปแบบต่างๆ เพื่อศึกษาวิจัย ส่งเสริมพัฒนา ถ่ายทอด อนุรักษ์ และเสริมสร้างความเป็นเลิศในการใช้ภาษาไทยทั้งการพูด การอ่าน และการเขียน รวมทั้งจัดให้มีกิจกรรมสร้างสรรค์เกี่ยวกับภาษาไทยทั้งการพูด การอ่าน การเขียน กิจกรรมอื่นๆ ตามความเหมาะสม เช่น การประชาสัมพันธ์ การประกวดแข่งขัน การจัดนิทรรศการ การผลิต และเผยแพร่สื่อ การจัดแสดง เป็นต้น

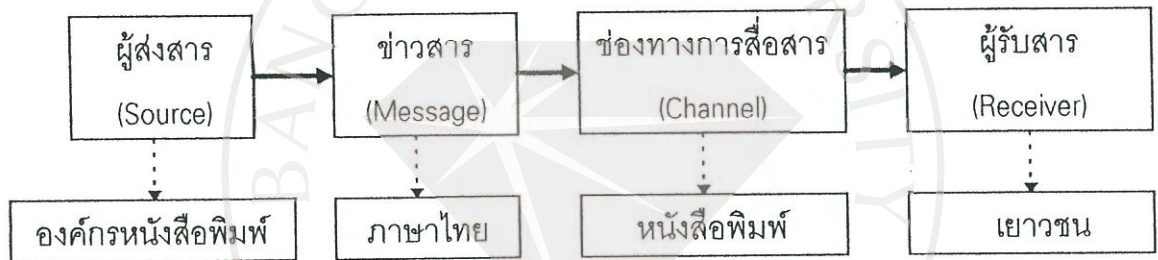
จากแนวทางการรณรงค์วัฒนธรรมด้านภาษาไทยมีความเกี่ยวข้องกับการใช้สื่อต่างๆ อันจะนำไปสู่กระบวนการสังคมกรรม (Socialization) ของเยาวชน ซึ่งถือเป็นทรัพยากรบุคคลที่สำคัญและมีคุณค่าต่อการพัฒนาประเทศ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง “เด็กวัยรุ่น” ถือเป็นระยะที่สำคัญที่สุด เพราะเป็นวัยที่เชื่อมต่อระหว่างเด็กกับผู้ใหญ่ เป็นวัยแห่งการเปลี่ยนแปลงในทุกๆด้าน ทั้งทางร่างกาย อารมณ์ จิตใจและสังคม รวมทั้งเป็นช่วงแห่งการเรียนรู้ต่างๆ เพื่อที่จะสามารถปรับปรุงตนเองให้สามารถอยู่ร่วมและมีความสัมพันธ์กับบุคคลอื่นๆ ในสังคมได้อย่างราบรื่น (สุนีย์ ธีรดากร , 2523)

ในกระบวนการสังคมกรรม (Socialization) ซึ่งเป็นการเรียนรู้ที่จะเป็นสมาชิกของสังคมหรือเป็นการถ่ายทอดวัฒนธรรมในสังคมอันเป็นกระบวนการที่ต่อเนื่องกันไปตลอดชีวิต จึงกล่าวได้ว่า สื่อมวลชนไม่ว่าจะเป็นหนังสือพิมพ์ โทรทัศน์ หรือวิทยุ ล้วนมีบทบาทอย่างมากในการเสริมสร้างความรู้ ความประพฤติ ปลูกฝัง

ความรู้สึกนึกคิดแก่เด็ก (สุกัญญา ติระวนิช และคณะ ,2527) เช่นเดียวกับสถาบันทางสังคมอื่นๆ เช่น ครอบครัว โรงเรียน หรือผู้แวดล้อมอื่นๆ เพราะทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทางด้านพฤติกรรม วิถีชีวิต และเกิดวัฒนธรรมมวลชน (Mass Culture) ทั้งในด้านการเมือง เศรษฐกิจ สังคม ขนบธรรมเนียมประเพณี และวัฒนธรรม (ปริญญ์ ปราชญานุพร , 2527)

“หนังสือพิมพ์” นับเป็นสื่อมวลชนประเภทหนึ่งที่มีบทบาทต่อชีวิตประจำวันของมนุษย์เป็นอย่างมาก โดยทำหน้าที่อบรมปณิธิ ชัดเจน หรือฝึกฝนให้สมาชิกของสังคมได้เรียนรู้กฎเกณฑ์ ทางสังคม หรือบรรทัดฐานของสังคมตลอดจนวัฒนธรรมของสังคม (เสรี วงษ์มณฑา , 2529) นอกจากนั้นหนังสือพิมพ์ยังเป็นสื่อที่คงทนถาวร ข้อความที่ปรากฏในหนังสือพิมพ์จะยืนยาวปรากฏเป็นเอกสารอ้างอิงทางประวัติศาสตร์ได้เป็นอย่างดี และสามารถรายงานเหตุการณ์ข่าวสารได้อย่างล้าลึกกว้างขวาง รวมทั้งตีความหมายถึงแปรความหมายในสาระสำคัญของข่าวนั้นๆ ได้ด้วย (มาลี บุญศิริพันธ์ ,2535)

เมื่อภาษาไทยมีความสำคัญในฐานะเป็นภาษาของชาติอันแสดงถึงเอกลักษณ์อันสำคัญยิ่งของคนไทย และในปี 2537 ก็เป็นปีที่มีการรณรงค์ในเรื่องของวัฒนธรรม โดยมุ่งเน้นการประชาสัมพันธ์ซึ่งใช้สื่อมวลชนต่างๆ เป็นช่องทางในการเผยแพร่ข่าวสารไปสู่ผู้รับสาร ซึ่งสามารถอธิบายด้วยแบบจำลองของเบอร์โล (Berlo) ดังนี้

จากแบบจำลองดังกล่าว สามารถอธิบายได้ว่า จากการที่ผู้ส่งสารในที่นี้ คือ องค์กรหนังสือพิมพ์ทำการส่งข่าวสาร คือ ความรู้ทางภาษาไทยโดยอาศัยสื่อหนังสือพิมพ์เป็นช่องทางในการส่งข่าวสารไปถึงผู้รับสารซึ่งก็คือเยาวชนนั่นเอง

เมื่อพิจารณาจากแบบจำลองดังกล่าวโดยเฉพาะองค์ประกอบของผู้รับสาร ซึ่งเป็นองค์ประกอบหนึ่งที่มีความสำคัญต่อความสำเร็จของการสื่อสาร ดังนั้นผู้วิจัยจึงได้เลือกประเด็นการศึกษา เรื่อง “ความสนใจของเยาวชนในเขตกรุงเทพมหานครในการอ่านข่าวสารความรู้ด้านภาษาไทยจากหนังสือพิมพ์ในปี รณรงค์วัฒนธรรมไทย” ว่าเยาวชนมีความสนใจที่จะอ่านข่าวสารหรือไม่อย่างไร มีพฤติกรรมอย่างไรต่อการอ่านข่าวสารความรู้ด้านภาษาไทย มีปัจจัยอะไรบ้างที่มีส่วนเกี่ยวข้องต่อการอ่านข่าวสารความรู้ด้านภาษาไทย รวมทั้งความคิดเห็นของเยาวชนที่มีต่อข่าวสารความรู้ด้านภาษาไทย ซึ่งผลการวิจัยจะเป็นประโยชน์ในการวางแผนการเผยแพร่วัฒนธรรมไทยต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

การศึกษาวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ดังนี้

1. เพื่อศึกษาความสนใจของเยาวชนในเขตกรุงเทพมหานครในการอ่านข่าวสารความรู้ด้านภาษาไทยจากสื่อหนังสือพิมพ์
2. เพื่อศึกษาพฤติกรรมการอ่านข่าวสารความรู้ด้านภาษาไทยจากสื่อหนังสือพิมพ์
3. เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการอ่านข่าวสารความรู้ด้านภาษาไทยจากสื่อหนังสือพิมพ์
4. เพื่อศึกษาความคิดเห็นของเยาวชนที่มีต่อข่าวสารความรู้ด้านภาษาไทยจากสื่อหนังสือพิมพ์

ขอบเขตของการวิจัย

1. มุ่งศึกษาเยาวชนทั้งเพศชายและเพศหญิงที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น (ม.1-ม.3) ของโรงเรียนในเขตกรุงเทพมหานคร
2. มุ่งศึกษาการอ่านข่าวสารความรู้ด้านภาษาไทยจากสื่อหนังสือพิมพ์รายวันภาษาไทย เฉพาะที่ตีพิมพ์ในช่วงปีรัตนวงค์วัฒนธรรมไทย คือ ระหว่างวันที่ 1 มกราคม ถึงวันที่ 31 ธันวาคม 2537
3. มุ่งศึกษาข้อมูลพื้นฐานจากหนังสือพิมพ์รายวันภาษาไทยที่ตีพิมพ์ในเขตกรุงเทพมหานคร เฉพาะกรอบเข้าโดยหนังสือพิมพ์ประเภทเฟื่องปริมาณที่จะศึกษา คือ ไทยรัฐ เดลินิวส์ ส่วนหนังสือพิมพ์ประเภทเฟื่องคุณภาพที่จะศึกษา คือ มติชน สยามรัฐ ซึ่งเหตุผลที่เลือกศึกษาหนังสือพิมพ์เฟื่องปริมาณและเฟื่องคุณภาพ อย่างละ 2 ฉบับ เนื่องจากเป็นหนังสือพิมพ์ที่มียอดจำหน่ายสูงสุดและมีจำนวนความนิยมของผู้อ่านทั่วประเทศมากที่สุด โดยอาศัยดัชนียอดพิมพ์จำหน่ายจากทำเนียบนิตยสารและหนังสือพิมพ์ของสมาคมโฆษณาธุรกิจแห่งประเทศไทย และจำนวนความนิยมของผู้อ่านจากการสำรวจผู้อ่านหนังสือพิมพ์ของบริษัท ดีมาร์ จำกัด (ดังแสดงรายละเอียดในภาคผนวก ข.) โดยทำการสุ่มตัวอย่างหนังสือพิมพ์ทั้ง 4 ฉบับ เฉพาะที่ตีพิมพ์ออกจำหน่ายในทุกๆ วันคี่ของแต่ละสัปดาห์ เนื่องจากมีการตีพิมพ์เป็นประจำเกี่ยวกับการส่งเสริมข่าวสารความรู้ด้านภาษาไทย รวมเป็นจำนวนหนังสือพิมพ์ที่ใช้ในการศึกษาทั้งสิ้น 740 ฉบับ
4. ในการศึกษาการอ่านข่าวสารความรู้ด้านภาษาไทยของเยาวชน จะมุ่งศึกษาการอ่านเนื้อหาข่าวสารที่หนังสือพิมพ์ได้นำเสนอในเรื่องการส่งเสริมให้มีการใช้ภาษาไทยที่ถูกต้องทั้งในด้านการเขียน การอ่านและการพูด ซึ่งหนังสือพิมพ์ได้นำเสนอในรูปแบบต่างๆทั้งในรูปแบบของข่าว บทความ บทวิเคราะห์วิจารณ์ การแสดงความคิดเห็นต่างๆ ในช่วงปีรัตนวงค์วัฒนธรรมไทย
5. มุ่งศึกษาปีรัตนวงค์วัฒนธรรมไทยเฉพาะช่วงปี พ.ศ. 2537 เท่านั้น

สมมติฐานการวิจัย

1. กลุ่มตัวอย่างที่มีลักษณะทางประชากร เศรษฐกิจ และสังคมต่างกัน จะมีความสนใจในการอ่านคอลัมน์การส่งเสริมข่าวสารความรู้ด้านภาษาไทยในสื่อหนังสือพิมพ์แตกต่างกัน
2. กลุ่มตัวอย่างที่มีลักษณะทางประชากร เศรษฐกิจ และสังคมต่างกัน จะมีความสนใจในการอ่านเนื้อหาการส่งเสริมข่าวสารความรู้ด้านภาษาไทยในสื่อหนังสือพิมพ์แตกต่างกัน

3. กลุ่มตัวอย่างที่มีลักษณะทางประชากร เศรษฐกิจ และสังคมต่างกัน จะมีความสนใจในการอ่านรูปแบบการนำเสนอเนื้อหาการส่งเสริมข่าวสารความรู้ด้านภาษาไทยในสื่อหนังสือพิมพ์แตกต่างกัน

4. กลุ่มตัวอย่างที่มีพฤติกรรมการอ่านข่าวสารต่างกัน จะมีความสนใจในการอ่านคอลัมน์การส่งเสริมข่าวสารความรู้ด้านภาษาไทยในสื่อหนังสือพิมพ์แตกต่างกัน

5. กลุ่มตัวอย่างที่มีพฤติกรรมการอ่านข่าวสารต่างกัน จะมีความสนใจในการอ่านเนื้อหาการส่งเสริมข่าวสารความรู้ด้านภาษาไทยในสื่อหนังสือพิมพ์แตกต่างกัน

6. กลุ่มตัวอย่างที่มีพฤติกรรมการอ่านข่าวสารต่างกัน จะมีความสนใจในการอ่านรูปแบบการนำเสนอเนื้อหาการส่งเสริมข่าวสารความรู้ด้านภาษาไทยในสื่อหนังสือพิมพ์แตกต่างกัน

7. ปัจจัยที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการอ่านข่าวสารความรู้ด้านภาษาไทยจากสื่อหนังสือพิมพ์ต่างกัน จะมีความสนใจในการอ่านคอลัมน์การส่งเสริมข่าวสารความรู้ด้านภาษาไทยในสื่อหนังสือพิมพ์แตกต่างกัน

8. ปัจจัยที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการอ่านข่าวสารความรู้ด้านภาษาไทยจากสื่อหนังสือพิมพ์ต่างกัน จะมีความสนใจในการอ่านเนื้อหาการส่งเสริมข่าวสารความรู้ด้านภาษาไทยในสื่อหนังสือพิมพ์แตกต่างกัน

9. ปัจจัยที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการอ่านข่าวสารความรู้ด้านภาษาไทยจากสื่อหนังสือพิมพ์ต่างกัน จะมีความสนใจในการอ่านรูปแบบการนำเสนอเนื้อหาการส่งเสริมข่าวสารความรู้ด้านภาษาไทยในสื่อหนังสือพิมพ์แตกต่างกัน

คำนิยามศัพท์เฉพาะ

1. เยาวชน หมายถึง นักเรียนทั้งเพศชายและเพศหญิงที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น (ม.1-ม.3) ของโรงเรียนในเขตกรุงเทพมหานครที่สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน ได้แก่ โรงเรียนเซนต์จอห์น โรงเรียนปิ่นพัฒนวิทยา โรงเรียนอานวยพิทยา โรงเรียนดลวิทยา โรงเรียนบางยี่ขันสงเคราะห์ และโรงเรียนบางอ้อศึกษา และ สังกัดกองการมัธยมศึกษา กรมสามัญศึกษา ได้แก่ โรงเรียนฤทธิยะวรรณาลัย โรงเรียนสารวิทยา โรงเรียนประชากรราษฎร์อุปถัมภ์ โรงเรียนกุนนทีรุทธารามวิทยาคม โรงเรียนชินโรสวิทยาลัย และโรงเรียนสุวรรณารามวิทยาคม

2. ลักษณะทางประชากร เศรษฐกิจ และสังคม หมายถึง ลักษณะส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา การพักอาศัย ระดับการศึกษาของหัวหน้าครอบครัว อาชีพของหัวหน้าครอบครัว และจำนวนพี่น้อง

3. พฤติกรรมการอ่านข่าวสารความรู้ด้านภาษาไทยจากสื่อหนังสือพิมพ์ หมายถึง การอ่านข่าวสารจากหนังสือพิมพ์ ชื่อหนังสือพิมพ์ที่อ่าน สาเหตุที่ชอบอ่านหนังสือพิมพ์ สถานที่ที่อ่านหนังสือพิมพ์ ความถี่ในการอ่านหนังสือพิมพ์ (กี่ครั้ง/สัปดาห์) และระยะเวลาที่อ่านหนังสือพิมพ์

4. ปัจจัยที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการอ่านข่าวสารความรู้ด้านภาษาไทยจากสื่อหนังสือพิมพ์ หมายถึง บทบาทของครอบครัว บทบาทของโรงเรียน และบทบาทของเพื่อนที่มีส่วนเกี่ยวข้องต่อการอ่านข่าวสารความรู้ด้านภาษาไทยจากสื่อหนังสือพิมพ์

5. ความสนใจในการอ่านข่าวสารความรู้ด้านภาษาไทยจากสื่อหนังสือพิมพ์ หมายถึง

ก) ความสนใจในการอ่านคอลัมน์การส่งเสริมข่าวสารความรู้ด้านภาษาไทยจากสื่อหนังสือพิมพ์

ข) ความสนใจในการอ่านเนื้อหาการส่งเสริมข่าวสารความรู้ด้านภาษาไทยจากสื่อหนังสือพิมพ์

ค) ความสนใจในการอ่านรูปแบบการนำเสนอเนื้อหาการส่งเสริมข่าวสารความรู้ด้านภาษาไทยจากสื่อหนังสือพิมพ์

6. คอลัมน์การส่งเสริมข่าวสารความรู้ด้านภาษาไทยในสื่อหนังสือพิมพ์ หมายถึง คอลัมน์ต่างๆในหนังสือพิมพ์ที่ตีพิมพ์เผยแพร่ข่าวสารความรู้ด้านภาษาไทย เช่น คอลัมน์ข่าว บทความ คอลัมน์เกร็ดความรู้ และอื่นๆ

7. เนื้อหาการส่งเสริมข่าวสารความรู้ด้านภาษาไทยในสื่อหนังสือพิมพ์ หมายถึง เนื้อหาที่ตีพิมพ์เผยแพร่เกี่ยวกับการพูด การอ่านและการเขียนภาษาไทย

8. รูปแบบการนำเสนอเนื้อหาการส่งเสริมข่าวสารความรู้ด้านภาษาไทยในสื่อหนังสือพิมพ์ หมายถึง การนำเสนอเนื้อหาเกี่ยวกับข่าวสารความรู้ด้านภาษาไทยในรูปของข่าว บทความแสดงความคิดเห็น สารคดีให้ความรู้ และอื่นๆ

9. การส่งเสริมข่าวสารความรู้ด้านภาษาไทย หมายถึงการตีพิมพ์เผยแพร่ข่าวสารความรู้ด้านภาษาไทยที่เกี่ยวข้องกับการเขียน การอ่าน และการพูด โดยปรากฏในรูปของคอลัมน์ เนื้อหา ตลอดจนรูปแบบการนำเสนอเนื้อหาในหนังสือพิมพ์ไทยรัฐ เดลินิวส์ มติชน และสยามรัฐ ในช่วงปี พ.ศ. 2537

ระเบียบวิธีวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ใช้วิธีการศึกษาจากเอกสาร (Documentary Research) และ การสำรวจข้อมูล (Survey Research) โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยมีขั้นตอนดำเนินการ ดังนี้

กลุ่มประชากรเป้าหมาย ได้แก่

ก) นักเรียนที่มีระดับการศึกษาชั้น ม.1 - ม.3 ของโรงเรียนสหศึกษาในเขตกรุงเทพมหานครสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน

ข) นักเรียนที่มีระดับการศึกษาชั้น ม.1 - ม.3 ของโรงเรียนสหศึกษาในเขตกรุงเทพมหานครสังกัดกองการมัธยมศึกษา กรมสามัญศึกษา

การสุ่มตัวอย่าง

ในการวิจัยครั้งนี้ ใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน (Multi-Stage Random Sampling) โดยมีขั้นตอนดังนี้

ก) สุ่มตัวอย่างเขต 3 เขต จาก 36 เขต โดยใช้การสุ่มแบบธรรมดา (Simple Random Sampling) ได้แก่ เขตบางเขน เขตห้วยขวาง และเขตบางกอกน้อย

ข) จากขั้นตอนที่ 1 ในแต่ละเขต แบ่งออกเป็น 2 ชั้นภูมิ (Stratum) ได้แก่

- โรงเรียนสหศึกษาที่สอนระดับชั้น ม.1-ม.3 ในสังกัด สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน

- โรงเรียนสหศึกษาที่สอนระดับชั้น ม.1-ม.3 ในสังกัดกองการมัธยมศึกษา กรมสามัญศึกษา

ค) จากขั้นตอนที่ 2 ใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบธรรมดา, (Simple Random Sampling) ในแต่ละเขต ๆ ละ 4 โรงเรียน ได้แก่

เขตบางเขน

- โรงเรียนสหศึกษาที่สอนระดับชั้น ม.1-ม.3 ในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษา
เอกชน จำนวน 2 โรงเรียน ได้แก่ โรงเรียนเซนต์จอห์น และ โรงเรียนปานะพันธ์วิทยา

- โรงเรียนสหศึกษาที่สอนระดับชั้น ม.1-ม.3 ในสังกัดกองการมัธยมศึกษา กรมสามัญ
ศึกษา จำนวน 2 โรงเรียน ได้แก่ โรงเรียนฤทธิยะวรรณาลัย และ โรงเรียนสารวิทยา

เขตห้วยขวาง

- โรงเรียนสหศึกษาที่สอนระดับชั้น ม.1-ม.3 ในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษา
เอกชน จำนวน 2 โรงเรียน ได้แก่ โรงเรียนอานวยพิทยา และ โรงเรียนดลวิทยา

- โรงเรียนสหศึกษาที่สอนระดับชั้น ม.1-ม.3 ในสังกัดกองการมัธยมศึกษา กรมสามัญศึกษา
จำนวน 2 โรงเรียน ได้แก่ โรงเรียนประชากรราษฎร์อุปถัมภ์ และ โรงเรียนกุนนทีรุทธารามวิทยาคม

เขตบางกอกน้อย

- โรงเรียนสหศึกษาที่สอนระดับชั้น ม.1-ม.3 ในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษา
เอกชน จำนวน 2 โรงเรียน ได้แก่ โรงเรียนบางยี่ขันสงเคราะห์ และ โรงเรียนบางอ้อศึกษา

- โรงเรียนสหศึกษาที่สอนระดับชั้น ม.1-ม.3 ในสังกัดกองการมัธยมศึกษา กรมสามัญ
ศึกษา จำนวน 2 โรงเรียน ได้แก่ โรงเรียนชินรวิทยาลัย และ โรงเรียนสุวรรณารามวิทยาคม

ง) จากขั้นตอนที่ 3 แบ่งกลุ่มตัวอย่างโรงเรียนละ 6 ชั้นภูมิ จำแนกตามเพศ และระดับชั้น
ดังนั้น จะได้โรงเรียนที่ได้จากการสุ่มตัวอย่างทั้งสิ้น 12 โรงเรียน จำนวนนักเรียน 720 คน
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเพื่อเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสอบถาม ซึ่งก่อนที่จะนำมาใช้ในการสัมภาษณ์นั้นจะมีการ
การนำมาทดสอบก่อนนำมาใช้ (Pre-test) เพื่อให้แน่ใจว่าคำถามมีความเหมาะสมในด้านของการใช้ภาษาและ
สามารถครอบคลุมสาระตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย

ส่วนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับลักษณะทางประชากร เศรษฐกิจ และสังคม

- เพศ
- อายุ
- ระดับการศึกษา
- การพักอาศัย
- ระดับการศึกษาของหัวหน้าครอบครัว
- อาชีพของหัวหน้าครอบครัว
- จำนวนพี่น้อง

ส่วนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมการอ่านข่าวสารความรู้ด้านภาษาไทยจากสื่อหนังสือพิมพ์

- การอ่านข่าวสารจากหนังสือพิมพ์
- ชื่อหนังสือพิมพ์ที่อ่าน
- สาเหตุที่ชอบอ่านหนังสือพิมพ์

- สถานที่ที่อ่านหนังสือพิมพ์
- ความถี่ในการอ่านหนังสือพิมพ์ (กี่ครั้ง / สัปดาห์)
- ระยะเวลาที่อ่านหนังสือพิมพ์

ส่วนที่ 3 ข้อมูลเกี่ยวกับความสนใจในการอ่านข่าวสารความรู้ด้านภาษาไทยจากสื่อหนังสือพิมพ์

- คอลัมน์การส่งเสริมข่าวสารความรู้ด้านภาษาไทย
- เนื้อหาการส่งเสริมข่าวสารความรู้ด้านภาษาไทย
- รูปแบบการนำเสนอเนื้อหาการส่งเสริมข่าวสารความรู้ด้านภาษาไทย

ส่วนที่ 4 ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการอ่านข่าวสารความรู้ด้านภาษาไทยจากสื่อหนังสือพิมพ์

- บทบาทของครอบครัว
- บทบาทของโรงเรียน
- บทบาทของเพื่อน

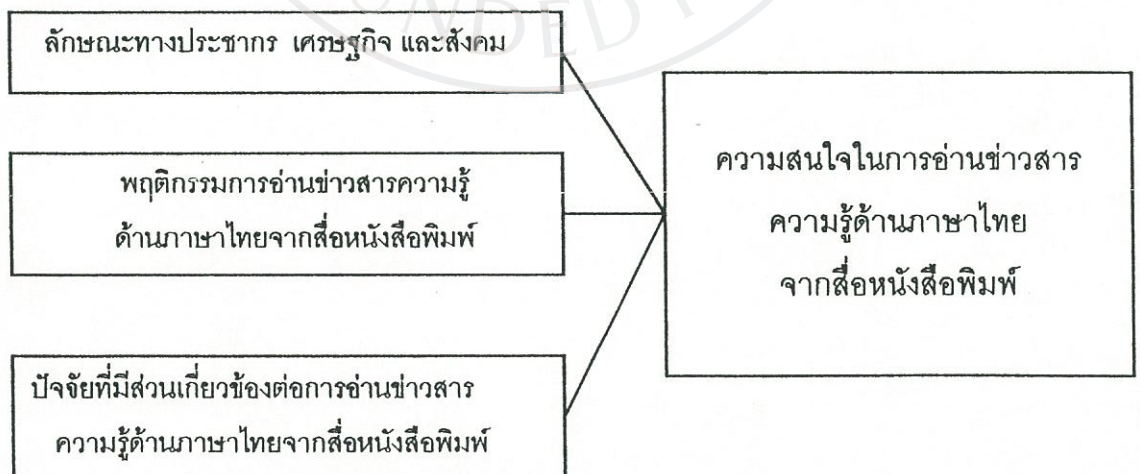
ส่วนที่ 5 ข้อมูลเกี่ยวกับความคิดเห็นของเยาวชนต่อข่าวสารความรู้ด้านภาษาไทยจากสื่อหนังสือพิมพ์

- การปรับปรุงการนำเสนอเนื้อหาการส่งเสริมข่าวสารความรู้ด้านภาษาไทย
- คำถามเกี่ยวกับความคิดเห็นหรือข้อเสนอแนะเกี่ยวกับความรู้ด้านภาษาไทยจากสื่อหนังสือพิมพ์ที่มีประโยชน์ในด้านต่างๆ (คำถามเปิด)

จากข้อมูลทีกล่าวนมาข้างต้น สามารถแสดงถึงความสัมพันธ์เป็นแผนภูมิแนวคิดเบื้องต้นได้ดังนี้

ตัวแปรต้น

ตัวแปรตาม

สำหรับลักษณะของแบบสอบถาม แบ่งเป็น 2 ประเภท คือ

1. คำถามปลายปิด (Closed-ended Question) หมายถึง คำถามที่ตั้งขึ้นและกำหนดคำตอบไว้แล้ว
2. คำถามปลายเปิด (Open-ended Question) หมายถึง คำถามที่ตั้งขึ้นโดยไม่มีคำตอบเตรียมไว้ ผู้สัมภาษณ์จะเป็นผู้เขียนคำตอบตามที่ผู้ถูกสัมภาษณ์ตอบ

การวิเคราะห์ข้อมูล

สำหรับข้อมูลที่รวบรวมมาได้จะนำมาลงรหัสบันทึกเข้าเครื่องคอมพิวเตอร์ (Entry Data) หลังจากนั้นจะนำมาวิเคราะห์ในแง่มุมที่ต้องการตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย โดยใช้สถิติในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ

ก) สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistic) ได้แก่ ค่าร้อยละ เพื่ออธิบายลักษณะทางประชากร เศรษฐกิจ และ สังคม , พฤติกรรมการอ่านข่าวสารความรู้ด้านภาษาไทย , ปัจจัยที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการอ่านข่าวสารความรู้ด้านภาษาไทย และความคิดเห็นต่อข่าวสารความรู้ด้านภาษาไทย

ข) สถิติเชิงอนุมาน (Inferential Statistic) ได้แก่ การวิเคราะห์ค่าไคสแควร์ เพื่อทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรต่างๆ

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับการวิจัย

การศึกษาวิจัยครั้งนี้จะเกิดประโยชน์ ดังนี้

1. ทำให้ทราบความสนใจของเยาวชนในเขตกรุงเทพมหานครในการอ่านข่าวสารความรู้ด้านภาษาไทยจากสื่อหนังสือพิมพ์
2. ทำให้ทราบพฤติกรรมการอ่านข่าวสารความรู้ด้านภาษาไทยจากสื่อหนังสือพิมพ์
3. ทำให้ทราบปัจจัยที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการอ่านข่าวสารความรู้ด้านภาษาไทยจากสื่อหนังสือพิมพ์
4. ทำให้ทราบความคิดเห็นของเยาวชนที่มีต่อข่าวสารความรู้ด้านภาษาไทยจากสื่อหนังสือพิมพ์
5. สามารถนำผลการวิจัยที่ได้รับไปใช้ในการวางแผนและปรับปรุงเปลี่ยนแปลงนโยบายของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการเผยแพร่วัฒนธรรมด้านภาษาไทยสำหรับเยาวชนโดยผ่านสื่อหนังสือพิมพ์
6. จะเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาการวิจัยทางวัฒนธรรมอื่นๆ ให้กว้างขวางขึ้น

บทที่ 2

ทฤษฎี แนวความคิด และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการวิจัยเรื่อง “ความสนใจของเยาวชนในเขตกรุงเทพมหานครในการอ่านข่าวสารความรู้ด้านภาษาไทยจากหนังสือพิมพ์ในปริมณฑลวัฒนธรรมไทย” จะแบ่งการศึกษาเนื้อหาในส่วนทฤษฎี แนวความคิด และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องออกเป็น 6 ส่วน คือ

ส่วนที่ 1 ทฤษฎีการสื่อสาร

ส่วนที่ 2 แนวความคิดเกี่ยวกับหนังสือพิมพ์

ส่วนที่ 3 แนวความคิดเกี่ยวกับเยาวชน

ส่วนที่ 4 แนวความคิดเกี่ยวกับการอ่าน

ส่วนที่ 5 แนวความคิดเกี่ยวกับความรู้ด้านภาษาไทย

ส่วนที่ 6 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ส่วนที่ 1 ทฤษฎีการสื่อสาร

ในการวิจัยเรื่อง “ความสนใจของเยาวชนในเขตกรุงเทพมหานครในการอ่านข่าวสารความรู้ด้านภาษาไทยจากหนังสือพิมพ์ในปริมณฑลวัฒนธรรมไทย” นั้น ทฤษฎีที่จะนำมาใช้ในการศึกษา ได้แก่

1.1 ทฤษฎีการใช้ประโยชน์และการได้รับความพึงพอใจจากสื่อมวลชน

(Uses and Gratifications Theory)

ทฤษฎีนี้กล่าวว่า โดยทั่วไปแล้ว ผู้รับสารจะเลือกอ่านข่าวสารต่างๆ เมื่อพิจารณาเห็นว่าข่าวสารนั้นมีประโยชน์ต่อตนเอง เพราะฉะนั้น ในการอ่านหนังสือพิมพ์จะพบว่า ผู้อ่านจะมีวัตถุประสงค์ในการอ่านที่แตกต่างกัน ดังนี้ (ธงชัย มหาไตรภพ , 2532)

1. เพื่อความรู้ความเข้าใจ (Information or Cognition) คือ การที่ผู้อ่านอ่านหนังสือพิมพ์เพื่อสนองความอยากรู้อยากเห็นหรือเพื่อให้ได้ข้อเท็จจริงเกี่ยวกับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในสภาพแวดล้อมที่ใกล้ตัว สภาพแวดล้อมในสังคม ตลอดจนสภาพแวดล้อมในสังคมโลก รวมทั้งเพื่อความรู้ความเข้าใจขั้นพื้นฐานในอันที่จะเสริมสร้างความมั่นใจในความรู้ที่ได้รับมาเพื่อการประกอบอาชีพ และการดำเนินชีวิตประจำวัน

2. เพื่อความเพลิดเพลินหรือหันเหความสนใจ (Entertainment or Diversion) คือ เป็นการอ่านหนังสือพิมพ์เพื่อการพักผ่อนหรือหลีกเลี่ยงจากปัญหาที่ต้องประสบอยู่ในชีวิตประจำวัน ตลอดจนเพื่อเป็นการฆ่าเวลา เพื่อทดแทนความรู้สึกและการสูญเสียอารมณ์บางอย่าง รวมทั้งเพื่อการเรียนรู้พฤติกรรมทางเพศของบุคคลอื่นในสังคม

3. เพื่อประโยชน์ทางสังคม (Social Utility or Social Interaction) ซึ่งจะพบเห็นมากในหมู่ นักเรียน นิสิต นักศึกษา หรือประชาชนทั่วไป ในการที่จะนำข่าวสารที่ได้อ่านมาเป็นหัวข้อของการสนทนา รวมทั้งช่วยให้ผู้อ่านเกิดการเรียนรู้ในบทบาทและพฤติกรรมของบุคคลอื่นที่มีสถานภาพคล้ายคลึงกับตน เพื่อนำมาเป็นข้อมูลพื้นฐานในการปรับปรุงบทบาท และพฤติกรรมของตนเอง ซึ่งจะช่วยให้บุคคลสามารถติดต่อและสร้างความสัมพันธ์กับครอบครัว เพื่อนฝูง และสังคมรอบตัวได้ดียิ่งขึ้น

4. เพื่อแสวงหาบุคลิกภาพของตนเอง (Personal Identity) คือ อ่านหนังสือพิมพ์ เพื่อแสวงหาแรงย้ำเสริมสำหรับค่านิยม พฤติกรรม ตลอดจนค่านิยมรูปแบบทางพฤติกรรมของตนเอง เพื่อให้สอดคล้องกับค่านิยมและพฤติกรรมของผู้อื่นที่ปรากฏในสื่อมวลชนโดยไม่รู้ตัว เช่น ถ้าเป็นนักการเมืองจะต้องอ่านนิตยสารวิจารณ์การเมือง เป็นต้น เพราะฉะนั้น ถ้าตนเองอยู่ในสถานการณ์เช่นเดียวกันก็ควรจะอ่าน และเปิดรับสื่อมวลชนประเภทนั้นๆ ด้วย

เพราะฉะนั้นจากทฤษฎีดังกล่าว สรุปได้ว่า บุคคลจะเป็นผู้กำหนดความต้องการในการเลือกอ่านข่าวสารด้วยตนเองอย่างมีจุดมุ่งหมายในสถานการณ์ต่างๆ กัน ดังเช่นเยาวชนซึ่งจะต้องเรียนรู้โลกและสังคมภายนอก เพื่อนำมาใช้ประโยชน์ในการคิดจินตนาการ ตลอดจนปรับตัวให้ทันกับสภาพการณ์และความเคลื่อนไหวของสังคมที่เปลี่ยนแปลงไป จึงต้องอ่านข่าวสารที่อยู่รอบตัว ไม่ว่าจะเป็นสื่อประเภทใด ทั้งนี้เพื่อตอบสนองความอยากรู้ อยากรูเห็น และการสร้างภูมิปัญญา แนวคิด เพื่อหล่อหลอมเป็นทัศนคติอันจะนำไปสู่การประพฤติปฏิบัติตนในสังคมต่อไป

1.2 ทฤษฎีความแตกต่างระหว่างปัจเจกบุคคล (Individual Differences Theory)

เดอเฟลอร์ (De Fleur) ได้ให้ความสำคัญต่อตัวแปรทางด้านสภาวะอารมณ์ ความรู้สึก และทัศนคติของผู้รับสารว่ามีผลทำให้ความสนใจในการอ่านข่าวสาร หรือการตีความหมายข่าวสารจากสื่อมวลชนแตกต่างกันไป ซึ่งความแตกต่างดังกล่าวนี้ได้กลายเป็นเงื่อนไขที่กำหนดการรับรู้ข่าวสาร กระบวนการเลือกสรรในการอ่านข่าวสารหรือการเลือกจดจำข่าวสารและเชื่อว่าการศึกษาค้นคว้าความเข้าใจในบทบาทของตัวแปรเหล่านี้ย่อมจะนำไปสู่การเพิ่มประสิทธิผลในการใช้สื่อเพื่อการโน้มน้าวใจมากยิ่งขึ้น (นันทวัน สุชาติ, 2531)

พีระ จิรโสภณ (2529) ได้สรุปหลักการพื้นฐานเกี่ยวกับทฤษฎีความแตกต่างระหว่างปัจเจกบุคคล ไว้ดังนี้

1. บุคคลมีความแตกต่างกันอย่างมากทางด้านบุคลิกภาพ สภาพทางจิตวิทยาส่วนบุคคล
2. ความแตกต่างดังกล่าว เป็นผลมาจากบุคคลมีการเรียนรู้ทางสังคมที่แตกต่างกัน
3. บุคคลที่อยู่ในสภาพแวดล้อมต่างกัน จะเปิดรับความคิดเห็นหรือการเรียนรู้ที่ต่างกัน
4. การเรียนรู้จากสภาพแวดล้อมที่ต่างกันทำให้บุคคลมีทัศนคติ ค่านิยม ความเชื่อ และ

บุคลิกภาพแตกต่างกัน

เพราะฉะนั้นผู้รับสารแต่ละคนจะมีคุณลักษณะเฉพาะตัวของตน เช่น เพศ อายุ บุคลิกภาพ สติปัญญา ทักษะ และประสบการณ์ เป็นต้น คุณสมบัติเหล่านี้จะมีอิทธิพลต่อผู้รับสาร ในการทำการสื่อสารมีสมมติฐานว่า ผู้รับสารที่มีลักษณะ เพศ อายุ สถานะทางสังคม เศรษฐกิจ และการศึกษาดังกล่าวร่วมกัน ย่อมจะมีทัศนคติและพฤติกรรมคล้ายกัน (ปรเม สตะเวทิน , 2529)

ดังนั้น ในการศึกษาวิจัยเรื่องนี้ ความสนใจของเยาวชนในการอ่านข่าวสารความรู้ด้านภาษาไทยจากหนังสือพิมพ์ จึงมีความแตกต่างกันในแต่ละบุคคลตามประเด็นการศึกษาจากตัวแปรต่างๆ ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา การพักอาศัย ระดับการศึกษาของหัวหน้าครอบครัว อาชีพของหัวหน้าครอบครัว และจำนวนพี่น้อง

ส่วนที่ 2 แนวความคิดเกี่ยวกับหนังสือพิมพ์

2.1 ความหมายของหนังสือพิมพ์

ในท่ามกลางสังคมที่ซับซ้อนและหลากหลาย ซึ่งประกอบด้วยผู้คนจำนวนมาก กล่าวได้ว่า “หนังสือพิมพ์” เป็นสื่อมวลชนประเภทหนึ่งที่มิพบาทาและอิทธิพลต่อมนุษย์ในสังคมเป็นอย่างมากโดยทำหน้าที่เป็นตัวกลางถ่ายทอดข่าวสาร ความรู้สึกนึกคิดตลอดจนวัฒนธรรมต่างๆ ไปสู่ประชาชน (Charles R. Wright, 1975) รวมทั้งเป็นเครื่องมือในการติดต่อสื่อสารทั้งภายในกลุ่มของตนเองและระหว่างกลุ่ม ดังนั้นหนังสือพิมพ์จึงเป็นเสมือนตัวเชื่อมโยงแต่ละส่วนของสังคมให้ตอบสนองแกสิ่งแวดล้อม และขณะเดียวกันก็เป็นตัวผลักดันให้มีการเปลี่ยนแปลง (Dynamics) และพัฒนาด้วย (บำรุง สุขพรรณ , 2525) เป็นผลให้เยาวชนซึ่งก็คือ ผู้รับสารหรือสมาชิกส่วนหนึ่งของสังคมที่กำลังอยู่ในวัยของความอยากรู้อยากเห็นจึงหลีกเลี่ยงไม่พ้นที่จะต้องอ่านข่าวสารจากสื่อหนังสือพิมพ์ เพื่อนำข่าวสารที่ได้ไปใช้ให้เกิดประโยชน์ต่อการปรับตัวให้เข้ากับสภาวะแวดล้อมต่างๆ ในสังคม รวมทั้งทราบเหตุการณ์ต่างๆ ที่เกิดขึ้น เพื่อให้มีทัศนคติที่กว้างขวาง มีความฉลาด รอบรู้ และนำไปสู่การพัฒนาตนเองอย่างมีคุณค่าต่อไป

R.E. Park นักหนังสือพิมพ์ผู้หนึ่งกล่าวว่า หนังสือพิมพ์มีส่วนสำคัญในการวางรากฐานของความรู้ให้ทั้งเด็กและผู้ใหญ่ในสาขาต่างๆ ที่เป็นพื้นฐานของสังคม ให้ประสบการณ์ทั้งในด้านส่วนตัว และส่วนรวมที่จะดำเนินชีวิตอย่างมีความสุขภายในชุมชน รวมทั้งมีจุดมุ่งหมายในการสร้างสรรค์ แนะนำแนวทางเพื่อให้ได้รับความสำเร็จในชีวิต อาชีพ การงาน การเข้าร่วมในกิจกรรมของสังคม เช่น มีความรู้ความเข้าใจในวิถีทางการเมืองภายในประเทศของตน ตลอดจนของต่างประเทศ มีความกระตือรือร้นในการแสดงความคิดเห็น ตระหนักถึงสิทธิและหน้าที่ของตนในสังคมประชาธิปไตย ตลอดจนการปรับตัวให้เข้ากับสิ่งแวดล้อมอีกด้วย (วัฒนา พุทธางกูรานนท์ ,2528)

จากแนวความคิดดังกล่าว จึงได้มีการให้ความหมายของหนังสือพิมพ์ไว้หลายทัศนะ ดังนี้

กันทิมา ณะโสภณ (2530) กล่าวว่า หนังสือพิมพ์ (Newspaper) คือสิ่งพิมพ์ที่ออกตามระยะเวลาที่กำหนดติดต่อกันไป เช่น รายวัน รายสัปดาห์ รายปักษ์ หรือรายเดือน มีลักษณะเป็นกระดาษขนาดใหญ่ จำนวนหลายแผ่นพับ ไม่มีการเย็บเข้าเล่ม เสนอข่าวสารต่างๆ ทั้งในประเทศ และ ต่างประเทศ ข่าวที่เสนอจะต้องมีความใหม่สด เป็นเหตุการณ์ที่เพิ่งเกิดขึ้น มีความน่าสนใจ นอกจากเสนอข่าวสารแล้วต้องเสนอบทความและคอลัมน์ต่างๆ เพื่อเป็นการแสดงความคิดเห็นต่อเหตุการณ์ที่กำลังเป็นที่สนใจของคนทั่วไปในขณะนั้นด้วย

ดร.ณิ หิรัญรักษ์ (2529) กล่าวว่า หนังสือพิมพ์เป็นสื่อสิ่งพิมพ์ประเภทหนึ่งที่มีความสำคัญและมีอิทธิพลต่อชีวิตความเป็นอยู่ของมนุษย์ในสังคม มนุษย์เราจะสามารถทราบข่าวสาร เหตุการณ์และสิ่งที่เกิดขึ้นไม่ว่าใกล้และไกลตัวได้จากหนังสือพิมพ์

ประมะ สตะเวทิน (2529) กล่าวว่า หนังสือพิมพ์ คือ สิ่งพิมพ์ ซึ่งรวบรวมข่าวสาร ข้อคิดเห็น และสารบันเทิงเริงรมย์ต่างๆ โดยพิมพ์บนกระดาษพิมพ์ราคาถูก ทั้งนี้อาจพิมพ์ออกเป็น รายวัน รายสัปดาห์ รายปักษ์ หรือรายเดือนก็ได้

พระราชบัญญัติการพิมพ์ พุทธศักราช 2484 มาตรา 4 (สุรัตน์ นุ่มนนท์ ,2523) หนังสือพิมพ์ คือ สิ่งพิมพ์ที่มีชื่อจำหน่ายเช่นเดียวกัน และออกหรือเจตนาจะออกตามลำดับเรื่อยไป มีกำหนดระยะเวลาหรือไม่ก็ตาม มีข้อความต่อเนื่องกันหรือไม่ก็ได้

Carter V. Good (1973) กล่าวว่า หนังสือพิมพ์ คือ สิ่งพิมพ์ที่ออกตามระยะเวลาที่กำหนดติดต่อกันไปเป็นลำดับ มีลักษณะเป็นกระดาษขนาดใหญ่ จำนวนหลายแผ่นพับได้ มีจุดมุ่งหมายเพื่อเสนอข่าวสารและสิ่งที่น่าสนใจทั่วไป

Duane Bradley (1971) กล่าวว่า หนังสือพิมพ์ คือ แหล่งรวบรวมข่าวสาร ความบันเทิง พิมพ์บนกระดาษราคาถูก ซึ่งอาจพิมพ์เป็น รายวัน รายสัปดาห์ หรือรายเดือน หนังสือพิมพ์จะล้าสมัยไปทันทีที่ฉบับใหม่ปรากฏออกมาแทนที่

Samuel Beckoff (1965) กล่าวว่า หนังสือพิมพ์ เป็นอุปกรณ์ทางสื่อมวลชนประเภทตีพิมพ์ ซึ่งพิมพ์ออกจำหน่ายเป็นประจำและสม่ำเสมอ มีการเสนอข่าว บทความ บทบรรณาธิการ โฆษณา คอลัมน์ต่างๆ จากความหมายหนังสือพิมพ์ที่กล่าวมาทั้งหมด สรุปได้ว่า หนังสือพิมพ์ หมายถึง สิ่งพิมพ์ที่ออกติดต่อกันอย่างสม่ำเสมอภายในระยะเวลาที่กำหนดที่แน่นอน ไม่เย็บเป็นเล่ม มีราคาถูก แพร่หลายไปสู่ผู้อ่านได้คราวละมากๆ ที่สำคัญมีการเสนอข่าวบทความและคอลัมน์ต่างๆที่เป็นที่สนใจของประชาชนในขณะนั้น

2.2 ประเภทของหนังสือพิมพ์

การแบ่งประเภทของหนังสือพิมพ์นั้น พบว่า นักวิชาการส่วนใหญ่ได้มีการแบ่งประเภทของหนังสือพิมพ์ออกตามทัศนะของแต่ละคนดังต่อไปนี้

กันทิมา ธนะโสภณ (2530) และ ดร.ณี หิรัญรักษ์ (2529) แบ่งประเภทหนังสือพิมพ์ ออกเป็น 2 ประเภทใหญ่ๆ คือ

1. หนังสือพิมพ์ประเภทคุณภาพ (Quality Newspaper) มุ่งให้ความสำคัญต่อข่าวสารที่เน้นหนักทางด้านการเมือง เศรษฐกิจ สังคม และปัญหาในหลายๆด้าน รูปแบบการจัดหน้ามักจะเรียบๆ มักมีภาพประกอบไม่มากนัก จำนวนจำหน่ายของหนังสือพิมพ์มักน้อยกว่าประเภทประชานิยม แต่ผู้อ่านมักเป็นกลุ่มที่มีการศึกษาค่อนข้างสูง ได้แก่ หนังสือพิมพ์มติชน และสยามรัฐ

2. หนังสือพิมพ์ประเภทประชานิยม (Popular Newspaper) มักจะเสนอเนื้อหาสาระที่คนทุกระดับอ่านได้ เช่น ข่าวอาชญากรรม ข่าวอุบัติเหตุ ข่าวในแวดวงสังคม เป็นต้น ส่วนรูปแบบการจัดหน้านิยมใช้ภาพหัวข่าวขนาดใหญ่ มีภาพประกอบหลายภาพ และอาจมีการล้อมกรอบด้วยสีเส้นต่างๆ เพื่อดึงดูดความสนใจ ยอดจำหน่ายของหนังสือพิมพ์มักค่อนข้างสูง เช่น หนังสือพิมพ์ไทยรัฐ และเดลินิวส์ เป็นต้น

พีระ จิรโสภณ (2533) และ สุพงษ์ โสธนะเสถียร (2533) แบ่งหนังสือพิมพ์ตามลักษณะเนื้อหาออกเป็น 2 ประเภท คือ

1. หนังสือพิมพ์คุณภาพ (Quality Newspaper) หมายถึง หนังสือพิมพ์ที่เน้นเนื้อหาหนัก เช่น ข่าวและบทวิเคราะห์ด้านเศรษฐกิจและการเมือง เนื้อหาข่าวมุ่งตอบสนองความรู้ความคิดเห็นของผู้อ่านในระยะยาว (Delayed Rewards) ซึ่งเป็นประโยชน์ในการนำไปใช้เป็นข้อมูลช่วยในการตัดสินใจ วิพากษ์วิจารณ์ และแสดงความคิดเห็น มีจำนวนจำหน่ายไม่สูงนัก ผู้นิยมอ่านมักจะเป็นผู้บริหาร หรือผู้มีการศึกษาพอสมควร เช่น หนังสือพิมพ์ สยามรัฐ และมติชน เป็นต้น

2. หนังสือพิมพ์ปริมาณ (Quantity Newspaper) หรือหนังสือพิมพ์ประชานิยม (Popular Newspaper) คือหนังสือพิมพ์ที่มุ่งให้ความสำคัญกับการเสนอข่าวประเภทแนวตื่นเต้นเร้าอารมณ์กับผู้อ่าน (Sensational) เช่น ข่าวอาชญากรรม ข่าวภัยพิบัติต่างๆ ข่าวสังคมและข่าวบันเทิง ข่าวที่เกี่ยวข้องกับเพศ ข่าวบุคคล ตลอดจนข่าวความขัดแย้งและความรุนแรงต่างๆ ซึ่งข่าวประเภทนี้จะให้ความรู้สึกทางด้านจิตใจแก่ผู้อ่านทันทีภายหลังจากที่อ่าน (Immediate Rewards) ส่วนรูปแบบการเขียนข่าวเต็มไปด้วยสีสันจินตนาการ และมักใช้ภาษาตลาดอยู่เสมอ เช่น หนังสือพิมพ์ไทยรัฐ และเดลินิวส์

จากประเภทของหนังสือพิมพ์ที่กล่าวมาทั้งหมด สรุปได้ว่า ประเภทของหนังสือพิมพ์แบ่งออกเป็น 2 ประเภทใหญ่ๆ คือ หนังสือพิมพ์ประเภทเชิงคุณภาพ (Quality Newspaper) และ หนังสือพิมพ์ประเภทเชิงปริมาณ (Quantity Newspaper) ซึ่งหนังสือพิมพ์ทั้ง 2 ประเภท ล้วนเป็นที่นิยมของผู้อ่านโดยทั่วไป

2.3 บทบาทหน้าที่ของหนังสือพิมพ์ที่มีต่อสังคม

หนังสือพิมพ์กล่าวได้ว่าเป็นสื่อมวลชนที่มีความสำคัญประเภทหนึ่ง เป็นประหนึ่งสถาบันสาธารณะ (Quasi Public Institution) ซึ่งจะมีบทบาทหน้าที่รับใช้สังคมต่างๆ ดังทัศนะต่อไปนี้

ดร.ณิ นีรญักษ์ (2529) สรุปถึงบทบาทหน้าที่ของหนังสือพิมพ์ที่มีต่อสังคม คือ

1. มีหน้าที่ให้ความรู้ในด้านการศึกษาทั้งทางด้านการเมืองการปกครอง ประวัติศาสตร์ ศิลปะ วัฒนธรรม ประเพณีต่างๆ เป็นต้น โดยผ่านทางคอลัมน์ต่างๆ ในหนังสือพิมพ์

2. มีอิทธิพลต่อความคิดของประชาชน โดยเปิดโอกาสให้ผู้อ่านได้แสดงความคิดเห็นและเป็นที่แลกเปลี่ยนความคิดเห็นในเหตุการณ์ต่างๆ

3. มีหน้าที่ในการให้ความสำคัญต่อข่าวหรือเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นไม่ว่าจะเป็นเรื่องเกี่ยวกับบุคคลหรือเหตุการณ์

ธงชัย มหาไตรภพ (2532) กล่าวถึงบทบาทหน้าที่ของหนังสือพิมพ์ คือ

1. ช่วยเผยแพร่ข่าวสารใหม่ๆ และส่งเสริมให้คนประดิษฐ์สิ่งใหม่ๆ ทำให้เกิดการเรียนรู้และพัฒนาตนเอง

2. ให้ข่าวสารที่เป็นประโยชน์ต่อผู้อ่าน ซึ่งจะทำให้ผู้อ่านเกิดความรู้ เป็นการส่งเสริมและยกฐานะความรู้ของประชาชนให้เป็นคนที่มีคุณภาพ

3. เป็นแหล่งเสริมภูมิปัญญา โดยให้การศึกษาทุกรูปแบบ ทำให้การศึกษาต่อเนื่อง และเป็นการศึกษาตลอดชีพ

4. หนังสือพิมพ์แสดงออกถึงความเป็นเอกลักษณ์ของชาติ ส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมและจรรโลงไว้ซึ่งขนบธรรมเนียมประเพณีที่ดีงาม

Fraser F. Bond (1955) กล่าวว่า หนังสือพิมพ์ที่ดีเปรียบเสมือนกับมหาวิทยาลัยของมวลชน กล่าวคือ เป็นแหล่งความรู้ต่างๆ ซึ่งผู้อ่านสามารถเรียนรู้วิชาการในด้านต่างๆ ได้แก่ การเมืองการปกครอง เศรษฐศาสตร์ การศึกษา จิตวิทยาและสังคมวิทยา เป็นต้น

UNESCO (1964) ได้สรุปบทบาทของหนังสือพิมพ์ต่อการศึกษาไว้ดังนี้

1. หนังสือพิมพ์เป็นสื่อมวลชนที่ใช้ได้ดีที่สุดในการให้การศึกษาแก่มวลชน
2. หนังสือพิมพ์ในสังคมประชาธิปไตยจะมีเสรีภาพในการสะท้อนความคิดเห็นนานาชนิด
3. หนังสือพิมพ์จะรักษาวรรณธรรมและวรรณกรรมของชาติ

สรุปได้ว่า บทบาทหน้าที่ของหนังสือพิมพ์จะเกี่ยวข้องกับการให้ข้อมูลข่าวสารต่างๆที่เป็นประโยชน์ต่อผู้อ่าน โดยทำหน้าที่เป็นผู้ชี้แนะยกระดับความคิดและความรู้ของประชาชนให้ดีขึ้น หนังสือพิมพ์จึงนับเป็นส่วนหนึ่งในชีวิตประจำวันของบุคคลโดยทั่วไป หนังสือพิมพ์เป็นเสมือนบิดา มารดา โรงเรียน วิทยาลัย ธรรมาสถ์ มหรรณพสถาน ตัวอย่าง และที่ปรึกรวมกันอยู่ทั้งหมดในสิ่งเดียวกัน สมกับคำกล่าวของ Henryward Beecher ที่ว่า

“Newspapers are the schoolmasters of the common people.

That endless book, the newspaper , is our national glory.”

ส่วนที่ 3 แนวความคิดเกี่ยวกับเยาวชน

คำว่า “เยาวชน” ตามพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2525 หมายถึง บุคคลที่มีอายุเกิน 14 ปีบริบูรณ์ แต่ยังไม่ถึง 18 ปีบริบูรณ์ และมีไซเป็นผู้บรรลุนิติภาวะแล้วด้วยการสมรส

ดังนั้น เมื่อพิจารณาจากความหมายของคำว่า “เยาวชน” นั้น อาจกล่าวได้ว่า เยาวชนอยู่ในวัยที่ก้าวสู่ความเป็นผู้ใหญ่ นั่นคือ เป็นการเริ่มต้นของการเข้าสู่วัยหนุ่มสาว หรือที่เรียกกันว่า “วัยรุ่น” อันเป็นระยะที่จะต้องมีการเปลี่ยนแปลงในความเป็นตัวตนของเด็ก

“วัยรุ่น” หรือ “Adolescence” มีรากศัพท์มาจากภาษาละตินว่า “Adolescere” หมายถึง การเจริญเติบโตไปสู่ภาวะ (สุชา จันทน์เอม, 2529) นั่นคือ มีพัฒนาการทั้ง 4 ด้านพร้อมๆกัน ได้แก่

1. พัฒนาการทางร่างกาย เมื่อเด็กย่างเข้าสู่วัยรุ่น อัตราความเจริญเติบโตเริ่มช้าลง รูปร่างจะเข้าสัดส่วนของผู้ใหญ่ ต่อมาไร้อวัยวะต่างๆ จะเริ่มผลิตฮอร์โมน เพื่อกระตุ้นให้อวัยวะบางส่วนของร่างกายทำงานได้สมบูรณ์ และมีวุฒิภาวะทางเพศเจริญเต็มที่ (อบรม สนิทบาล, 2521)

2. พัฒนาการทางอารมณ์ เป็นวัยที่ได้ชื่อว่าวัย “พายุบุแคม” คือ มีความรู้สึกรุนแรง เปิดเผยและตรงไปตรงมา ชอบเข้าหมู่พวก คบเพื่อนเป็นกลุ่มๆ ต้องการให้เพื่อนฝูงยอมรับและยกย่อง ชอบช่วยเหลือและให้คำแนะนำเพื่อนฝูง มีความต้องการที่จะพึ่งพาตนเอง รวมทั้งต้องการให้ผู้อื่นยอมรับในความเป็นชายหญิงของตนทั้งจากเพศเดียวกันและเพศตรงข้าม (สุชา จันทน์เอม, 2529)

3. พัฒนาการทางสังคม โดยทั่วไปการสังคมของเด็กวัยนี้กว้างขวางขึ้นทั้ง 2 เพศ มีเหตุผลในการคบเพื่อนต่างเพศมากขึ้น กลุ่มของเด็กชายใหญ่กว่ากลุ่มของเด็กหญิง เด็กวัยนี้สนใจกีฬามาก จึงมักเล่นด้วยกันและคอยติดตามให้กำลังใจเมื่อตนไม่ได้เล่น เป็นวัยที่กลุ่มมีอิทธิพลต่อเขา เป็นวัยรวมพวกเลียนแบบ บางคนอาจทำตัวแปลกกว่าคนอื่น เพื่อให้มีผู้สนใจตน ทำหรือใช้คำพูดแปลกๆ ผู้ที่เข้าหมู่พวกไม่ได้มักจะหลบซ่อน ขาดความสุข แอบไปอ่านหนังสือคนเดียว ทำงานอดิเรก หรือพักกลางวันคนเดียว (อบรม สนิทบาล, 2521)

4. พัฒนาการทางสติปัญญา เป็นวัยที่มีความกระตือรือร้นมากขึ้น มีความสามารถเพิ่มขึ้นหลายอย่าง สนใจผู้อื่น และมีความสนใจเกี่ยวกับความแตกต่างทางบุคลิกภาพ มีทัศนคติต่อบุคคลและสิ่งต่างๆ ในแง่ดี สามารถใช้ความคิดของตนเองได้อย่างมีเหตุผล สามารถออกความเห็นร่วมกับผู้อื่นได้ รู้จักสังเกตความ

รู้สึกของคนอื่นที่มีต่อตนได้มากขึ้น รู้จักใช้ความคิดอย่างลึกซึ้ง ชอบทำสิ่งแปลกๆใหม่ๆ และชอบใช้ภาษาที่กลุ่มของตนคิดขึ้น (สุชา จันทน์เอม ,2529)

จากพัฒนาการในด้านต่างๆ ได้ส่งผลต่อความต้องการและความสนใจของวัยรุ่น คือ (สุณีย์ ธีรดากร,2531)

1. ความต้องการของวัยรุ่น ได้แก่

- ก) ต้องการดำรงชีวิตอย่างอิสระ
- ข) ต้องการปรัชญาชีวิตของตนเอง
- ค) ต้องการมีชีวิตที่ก้าวหน้า
- ง) ต้องการใช้เวลาอย่างฉลาด
- จ) ต้องการความสำเร็จในชีวิต
- ฉ) ต้องการงานให้เป็นประโยชน์ในสังคม
- ช) ต้องการทางเพศ

2. ความสนใจของวัยรุ่น ได้แก่

- ก) สนใจตนเอง เช่น สนใจในเรื่องรูปร่าง การแต่งกาย การพูดคุย
- ข) สนใจทางสังคม เช่น สนใจความเคลื่อนไหวทางสังคม สนใจความเป็นอยู่ และการดำเนินชีวิตของคนในสังคม สนใจเหตุการณ์บ้านเมือง และการวิจารณ์สิ่งต่างๆ
- ค) สนใจคบทั้งเพื่อนเพศเดียวกันและต่างเพศ
- ง) สนใจการเล่น เช่น การเล่นเกมที่ต้องใช้พลังงานมากๆ รวมทั้งต้องอาศัยไหวพริบต่างๆ
- จ) สนใจงานที่ใช้ความคิดสร้างสรรค์
- ฉ) สนใจงานอดิเรก เช่น อ่านหนังสือ เล่นดนตรี ดูภาพยนตร์ ฟังวิทยุ ดูโทรทัศน์ และ อ่านหนังสือพิมพ์ ฯลฯ
- ช) สนใจเรื่องการประกอบอาชีพ

ดังนั้นระยะวัยรุ่นจึงเป็นระยะที่มีความสำคัญยิ่งในขั้นพัฒนาการ ซึ่งจะต้องเรียนรู้ในการปรับตัวทางด้านสังคมและสิ่งแวดล้อมต่างๆ ฉะนั้นผู้ที่จะมีบทบาทสำคัญอย่างยิ่งในการถ่ายทอดความคิด ความเชื่อ ค่านิยม บรรทัดฐาน และแบบแผนพฤติกรรมต่างๆ ให้กับเยาวชนในสังคม ได้แก่ (จำนงค์ อติวัฒน์สิทธิ์ และคณะ ,2532)

1. ครอบครัว เป็นองค์กรแรกที่ทำหน้าที่ขัดเกลาทางสังคมให้กับเยาวชน โดยมีอิทธิพลอย่างมากต่อการพัฒนาบุคลิกภาพ รวมทั้งความรู้ ความคิด ความเชื่อ ทักษะ และค่านิยมต่างๆ ของแต่ละบุคคล บ้านจึงเป็นศูนย์กลางของการอบรม โดยมีบิดา มารดา หรือบุคคลอื่นๆ ในครอบครัวเป็นสื่อกลางของการเรียนรู้

2. สถานศึกษา เป็นองค์กรที่ทำหน้าที่ขัดเกลาทางสังคมต่อจากครอบครัว โดยครูทำหน้าที่ให้ความรู้ทั้งทางภูมิศึกษา คือวิชาความรู้และจริยศึกษา คือ ศีลธรรมจรรยา และมารยาทสังคม เพื่อให้บุคคลเป็นผู้มีความรู้

3. กลุ่มเพื่อน มีส่วนเกี่ยวข้องกับกระบวนการขัดเกลาทางสังคมโดยอ้อม แต่เป็นสิ่งที่ใกล้ชิดตัวบุคคลมากที่สุด และบุคคลกระทำตามอย่างเต็มใจโดยไม่บังคับ บุคคลได้เรียนรู้ว่า การจะมีชีวิตอยู่ในสังคม

ได้ ต้องรู้จักปรับความต้องการของตนเองให้สอดคล้องกับความต้องการของคนอื่นด้วย สิ่งที่ตนเองพอใจกระทำ แต่ถ้าเพื่อนๆไม่พอใจก็ไม่อาจทำได้

4. สื่อมวลชน การเผยแพร่ข่าวสารหรือแนวความคิดผ่านสื่อมวลชน เช่น หนังสือพิมพ์ วิทยุ และโทรทัศน์ ซึ่งจะเป็นสื่อทำให้เกิดค่านิยม ความเชื่อ ทศนคติ และได้เรียนรู้พฤติกรรมแบบอย่างต่างๆแล้วนำมาประพฤติปฏิบัติในสังคม ทำให้มีผลต่อสมาชิกของสังคมอย่างกว้างขวางและรวดเร็วมาก

จะเห็นได้ว่า เยาวชนในช่วงระยะหัวเลี้ยวหัวต่อของชีวิตที่จะก้าวไปสู่ความเป็นผู้ใหญ่อย่างสมบูรณ์ คือในช่วงแห่งวัยรุ่นนั้น นอกจากพัฒนาการทางด้านร่างกาย อารมณ์ และสังคมแล้ว การพัฒนาทางด้านสติปัญญาและความคิดเป็นสิ่งสำคัญอย่างยิ่งที่จะสร้างให้มนุษย์เติบโตเป็นผู้ใหญ่ที่มีความคิด มีความรับผิดชอบ ต่อสังคม มีการพัฒนาตนเองเพื่อที่จะช่วยเหลือและพัฒนาสังคมต่อไป ดังนั้นสิ่งแวดล้อมของเยาวชนไม่ว่าจะเป็นครอบครัว สถาบันทางสังคมอื่นๆ เช่น โรงเรียน สื่อมวลชน ล้วนแล้วแต่เป็นสิ่งสำคัญที่จะหล่อหลอมความคิด จินตนาการของเด็กได้ทั้งสิ้น ซึ่งในที่นี้หนังสือพิมพ์ ก็ถือเป็นสื่อหนึ่งที่มีความใกล้ชิดสัมพันธ์กับเด็กในการสร้างภูมิปัญญาเช่นกัน

ส่วนที่ 4 แนวความคิดเกี่ยวกับการอ่าน

การอ่านถือเป็นกระบวนการถ่ายทอดความหมายจากตัวอักษรออกมาเป็นความคิดและจากความคิดที่ได้จากการอ่านผสมผสานกับประสบการณ์เดิมที่มีอยู่เป็นเครื่องช่วยพิจารณาตัดสินใจนำแนวความคิดที่ได้จากการอ่านไปใช้ประโยชน์ต่อไป (ศิริรัตน์ เจริญกลิ่นจันทร์, 2538)

การอ่านเป็นสิ่งสำคัญในชีวิตประจำวัน มีบทบาทสำคัญ 2 ประการ คือ (ศิริพร พูลสุวรรณ, 2530)

1. บทบาทของการอ่านต่อผู้อ่าน ได้แก่

ก) การอ่านช่วยให้เกิดความรู้ทางวิชาการ โดยมีบทบาทสำคัญต่อการศึกษาเล่าเรียนในทุกระดับตั้งแต่ระดับประถมศึกษา มัธยมศึกษา และอุดมศึกษา รวมถึงการเรียนรู้ที่ได้จากการอ่านด้วยตนเองเพิ่มเติมจากสิ่งพิมพ์ต่างๆ เช่น หนังสือ วารสาร หนังสือพิมพ์ เป็นต้น ซึ่งล้วนก่อให้เกิดความเข้าใจ เกิดทัศนคติต่อสิ่งต่างๆกว้างขวางมากยิ่งขึ้น ดังนั้นความสำเร็จทางวิชาการของมนุษย์จึงมีความสัมพันธ์กับการอ่าน

ข) การอ่านช่วยพัฒนาอาชีพ กล่าวคือทำให้ทราบถึงข้อมูลต่างๆ ที่สามารถนำมาใช้ในการตัดสินใจเกี่ยวกับการประกอบอาชีพ การเลือกอาชีพที่ตนถนัดและพัฒนาอาชีพของตนให้เจริญก้าวหน้ามากยิ่งขึ้น

ค) การอ่านช่วยให้เกิดความคิดสร้างสรรค์ ทำให้ทราบถึงพัฒนาการต่างๆของโลก ความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีและสิ่งประดิษฐ์ต่างๆ ซึ่งผู้อ่านสามารถนำความรู้ ความคิดเหล่านั้นมามีส่วนร่วมกับการทำงานและชีวิตประจำวัน สามารถจินตนาการหรือประดิษฐ์คิดค้นสิ่งใหม่ๆได้

ง) การอ่านช่วยพัฒนาจิตใจให้เจริญองงาม การอ่านถือได้ว่าเป็นการพักผ่อนที่มีคุณค่าอย่างหนึ่งของมนุษย์ ซึ่งนอกจากจะก่อให้เกิดความเพลิดเพลินบันเทิงใจและความรู้แล้ว ยังช่วยพัฒนาจิตใจให้เกิดความเมตตา ความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่อีกด้วย

จ) การอ่านช่วยให้ผู้อ่านมีบุคลิกภาพที่เหมาะสม กล่าวคือ การอ่านช่วยให้มนุษย์มีความรู้ และเกิดปัญญา ความรู้และปัญญานี้จะเป็นเครื่องมือที่ทำให้มนุษย์แสดงออกซึ่งอารมณ์ได้ถูกต้องกับกาลเทศะ

ซึ่งเมื่อมนุษย์มีอารมณ์และความรู้สึกตลอดจนลักษณะนิสัยที่ถูกกาลเทศะ ก็จะมีการกระทำหรือพฤติกรรมที่ถูกกาลเทศะตามมาด้วย

2. บทบาทของการอ่านต่อสังคม ได้แก่

ก) การอ่านมีบทบาทในการช่วยให้เกิดความเข้าใจในเรื่องของการเมืองการปกครอง ซึ่งในการปกครองระบอบประชาธิปไตย ประชาชนจำเป็นต้องมีความรู้ ความคิด และการตัดสินใจอย่างถูกต้องในการใช้วิจารณ์เลือกบุคคลหรือกลุ่มบุคคลเข้าไปเป็นปากเสียงแทนตนในการปกครองประเทศ การเลือกบุคคลหรือกลุ่มบุคคลที่มุ่งทำงานเพื่อประเทศชาติเข้าไปปกครองประเทศย่อมเป็นผลดีต่อสังคมและประเทศชาติ

ข) การอ่านมีบทบาทในแง่การให้ความร่วมมือของคนในสังคม ทำให้ผู้อ่านเข้าใจผู้อื่น ให้ความร่วมมือกับกลุ่ม ให้และรับความช่วยเหลือจากผู้อื่นได้

ค) การอ่านทำให้เข้าใจสภาพเศรษฐกิจและวัฒนธรรมต่างๆ ของสังคม ซึ่งหมุนเวียนเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว เพราะการคมนาคมสื่อสารที่สะดวกรวดเร็วทำให้ผู้อ่านสามารถปรับตัวให้เข้ากับสภาพแวดล้อมต่างๆ ได้ ทำให้ตนเอง ครอบครัวย และสังคมรอบข้างเป็นสุขและสงบตามไปด้วย

ดังนั้นสรุปได้ว่า การอ่านมีคุณค่าต่อมนุษย์อย่างมาก เป็นสิ่งจำเป็นสำหรับชีวิตในปัจจุบัน ทำให้มนุษย์เกิดความรู้ ตลอดจนทักษะต่างๆ รวมทั้งเกิดความคิดที่สร้างสรรค์ ทำให้มนุษย์ทันต่อเหตุการณ์ ความเคลื่อนไหวต่างๆ ของโลก

อย่างไรก็ตาม บุคคลจะมีพฤติกรรมในการอ่านข่าวสารด้วยสาเหตุต่างๆ คือ (พีระ จิโรธณ , 2529)

1. ความเหงา เพราะมนุษย์ต้องการมีเพื่อน ไม่สามารถอยู่ได้ตามลำพัง ดังนั้นจึงพยายามที่จะรวมกลุ่มเพื่อสังสรรค์กับผู้อื่น แต่เมื่อไม่สามารถทำได้ก็ใช้วิธีอื่นๆ คือ การหันมาหาสื่อต่างๆ แทน
2. ความอยากรู้อยากเห็น เพราะเป็นสัญชาตญาณของมนุษย์ที่ต้องการจะรับรู้ข่าวสารเพื่อตอบสนองความต้องการของตน
3. ประโยชน์ใช้สอย โดยรับรู้ข่าวสารเพื่อประโยชน์ของตนเอง อาจจะได้รับความรู้ ความสนุกสนาน เพลิดเพลิน ความสุขกายสบายใจ
4. ลักษณะเฉพาะของสื่อ สื่อแต่ละประเภทมีลักษณะเฉพาะตัวซึ่งไม่เหมือนกัน สื่อแต่ละประเภทจึงตอบสนองความพอใจของผู้รับสารไปคนละอย่าง เช่น หนังสือพิมพ์ทำให้ผู้รับสัมผัสกับสังคมภายนอกได้อย่างกว้างขวาง และละเอียดละออมากกว่าสื่ออื่นๆ

ขวัญเรือน กิตติวัฒน์ (2531) กล่าวถึงปัจจัยที่กำหนดการอ่านข่าวสาร ได้แก่

1. ปัจจัยด้านบุคลิกภาพและจิตวิทยาส่วนบุคคล โดยแต่ละคนจะมีความแตกต่างเฉพาะตัวบุคคลอย่างมากในด้านโครงสร้างทางจิตวิทยาส่วนบุคคล ซึ่งเป็นผลสืบเนื่องมาจากลักษณะการอบรมเลี้ยงดูที่แตกต่างกัน การดำรงชีวิตภายในสภาพแวดล้อมทางสังคมที่ไม่เหมือนกัน ซึ่งส่งผลกระทบต่อสติปัญญา ความคิด ทักษะ ทักษะการรับรู้ การเรียนรู้และการสนใจ นั่นคือ แต่ละคนจะสร้างรูปแบบที่เป็นบุคลิกภาพส่วนบุคคลขึ้น ซึ่งจะเป็นตัวกำหนดรูปแบบพฤติกรรมของการสื่อสาร โดยเฉพาะในแง่ของการเลือกเปิดรับ (Selective Exposure) การเลือกรับรู้ (Selective Perception) และการเลือกจดจำ (Selective Retention) ซึ่งแตกต่างกันไปตามกรอบแห่งการอ้างอิง (Frame of Reference) ที่สะสมมาแต่อดีต

2. ปัจจัยด้านสภาพความสัมพันธ์ทางสังคม เนื่องจากคนเรามักจะยึดติดอยู่กับสังคมที่ตนสังกัดอยู่เป็นกลุ่มอ้างอิง(Reference Group) ในการตัดสินใจที่จะแสดงออกซึ่งพฤติกรรมใดๆก็ตาม กล่าวคือ เมื่อคนเรากระทำหรือแสดงความคิดเห็นไปในทางเดียวกับค่านิยมของกลุ่ม ก็จะได้รับค่านิยมชมชอบจากกลุ่ม ในทางตรงข้าม หากมีการขัดแย้งกับค่านิยมของกลุ่มก็อาจจะได้รับการลงโทษ(Sanction) จากกลุ่ม ด้วยเหตุนี้ คนเราจึงพยายามคล้อยตามกลุ่มทั้งในแง่ความคิด ทักษะคติ ตลอดจนพฤติกรรมเพื่อให้ตนเองเป็นที่ยอมรับของกลุ่ม

3. ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมนอกระบบการสื่อสาร เชื่อว่า ลักษณะต่างๆ ได้แก่ เพศ อาชีพ ระดับการศึกษา รายได้ ทำให้เกิดความคล้ายคลึงของการอ่านเนื้อหาของการสื่อสาร นั่นคือบุคคลที่อยู่ในกลุ่มเดียวกันย่อมจะรับเนื้อหาของการสื่อสารคล้ายคลึงกันและในทำนองเดียวกันย่อมจะมีการตอบสนองต่อเนื้อหา ดังกล่าวไปในรูปแบบที่ไม่แตกต่างกันนัก

Wilbur Schramm (1973) กล่าวถึง องค์ประกอบในการอ่านข่าวสารว่าขึ้นกับ

1. ประสบการณ์ ซึ่งจะทำให้ผู้รับสารแสวงหาข่าวสารที่แตกต่างกัน
 2. การประเมินสาระประโยชน์ของข่าวสาร โดยผู้รับสารจะอ่านข่าวสารเพื่อสนองจุดประสงค์ของตนอย่างใดอย่างหนึ่ง
 3. ภูมิหลังที่แตกต่างกัน ทำให้มีความสนใจต่างกัน
 4. การศึกษาและสภาพแวดล้อมทำให้มีความแตกต่างในพฤติกรรมในการเลือกรับสื่อและเนื้อหาข่าวสาร
 5. ความสามารถในการรับสารเกี่ยวกับสภาพร่างกายและจิตใจที่ทำให้พฤติกรรมในการอ่านข่าวสารต่างกัน
 6. บุคลิกภาพ ทำให้มีผลต่อการเปลี่ยนแปลงทัศนคติ การโน้มน้าวจิตใจ และพฤติกรรมของผู้รับสาร
 7. สภาพอารมณ์ของผู้รับสาร ทำให้ผู้รับสารเข้าใจความหมายของข่าวสารต่างกัน
- เพราะฉะนั้น ในการอ่านข่าวสารจากสื่อมวลชน ผู้รับสารอาจอ่านข่าวสารโดยผ่านกระบวนการในการเลือกสรร(Selective Process) ซึ่งมีขั้นตอนต่างๆ คือ
1. การเลือกรับหรือการเลือกใช้ (Selective Exposure) บุคคลจะเลือกสื่อและข่าวสารจากแหล่งสารต่างๆ ตามความสนใจและความต้องการ เพื่อนำมาใช้แก้ปัญหาหรือสนองความต้องการของตน
 2. การเลือกให้ความสนใจ (Selective Attention) นอกจากบุคคลจะเลือกอ่านข่าวสารแล้ว บุคคลยังเลือกให้ความสนใจต่อข่าวสารที่ได้รับ ซึ่งสอดคล้องกับทัศนคติและความเชื่อดั้งเดิมของบุคคลนั้นๆ ในขณะเดียวกันก็พยายามหลีกเลี่ยงการรับข่าวสารที่ขัดต่อทัศนคติหรือความคิดดั้งเดิม ทั้งนี้เพราะการได้รับข่าวสารที่ไม่สอดคล้องกับความรู้สึกของเขา จะทำให้บุคคลเกิดความรู้สึกไม่พึงพอใจ
 3. การเลือกรับรู้และตีความหมาย (Selective Perception and Selective Interpretation) เมื่อบุคคลอ่านข่าวสารจากแหล่งใดแหล่งหนึ่งแล้ว ผู้รับสารอาจมีการเลือกรับรู้และเลือกตีความสารที่ได้รับด้วยตามประสบการณ์ของแต่ละคน ผู้รับสารจะมีการตีความข่าวสารที่ได้รับมาตามความเข้าใจของตนเอง หรือ ตามทัศนคติ ประสบการณ์ ความเชื่อ ความต้องการ และแรงจูงใจของตนในขณะนั้น
 4. การเลือกจดจำ (Selective Retention) หลังจากที่บุคคลเลือกให้ความสนใจ เลือกรับรู้และตีความข่าวสารไปในทิศทางที่สอดคล้องกับทัศนคติและความเชื่อของตนแล้ว บุคคลยังเลือกจดจำเนื้อหาสาระของ

สารในส่วนที่ต้องการจำเข้าไว้เป็นประสบการณ์ ในขณะที่เดียวกันก็มักจะลืมข่าวสารที่ไม่ตรงกันกับความสนใจของตนเอง

ดังนั้น ข่าวสารที่เข้าถึงความสนใจของผู้รับสารจะมีแนวโน้มที่จะทำให้การสื่อสารมีประสิทธิภาพมากขึ้น

สรุปได้ว่า การอ่านข่าวสารของแต่ละบุคคลจะแตกต่างกันขึ้นกับองค์ประกอบต่างๆ ได้แก่ องค์ประกอบทางด้านกายภาพ จิตใจ และสังคม สภาพแวดล้อมของครอบครัว ปัญหาทางเศรษฐกิจ เพื่อนร่วมงาน ซึ่งจะมีผลผลักดันให้มีความสนใจที่จะอ่านข่าวสารแตกต่างกัน

ส่วนที่ 5 แนวความคิดเกี่ยวกับความรู้ด้านภาษาไทย

: ความหมายของความรู้

สำเร็จ บุญเรืองรัตน์ (2520) ให้ความหมายว่าความรู้หมายถึงการระลึกได้ของเรื่องราวต่าง ๆ ที่เคยพบ เคยเห็น เคยได้ยินหรือเคยมีประสบการณ์มาแล้ว เป็นความสามารถในการจดจำสิ่งต่างๆ ได้นั่นเอง

Carter V. Good (1973) ให้ความหมายว่า ความรู้ เป็นข้อเท็จจริง ความจริง กฎเกณฑ์ และข้อมูล รายละเอียดต่างๆ ที่บุคคลเก็บรวบรวมสะสมไว้

Benjamin S. Bloom (1971) กล่าวว่า ความรู้ เป็นสิ่งที่เกี่ยวข้องกับการระลึกได้ถึงสิ่งเฉพาะ หรือสิ่งทั่วไป ระลึกถึงวิธีการ กระบวนการหรือสถานการณ์ต่างๆ โดยเป็นความจำ

: ความหมายของภาษาไทย

สนั่น ปัทมะทิน (2535) กล่าวว่า ภาษาไทย คือ ภาษาที่คนไทยใช้คิด ฟัง พูด อ่าน และเขียนเป็นประจำ อันเป็นส่วนสำคัญในการแสดงสัญชาติ และเชื้อชาติของผู้ใช้ภาษาไทย

เมื่อพิจารณาจากความหมายของทั้ง 2 คำ สรุปได้ว่า ความรู้ด้านภาษาไทย หมายถึง ความรู้ความเข้าใจในเรื่องของการใช้ภาษาไทยที่ถูกต้องทั้งในด้านการเขียน การอ่าน และการพูด อันเป็นผลมาจากการอ่านข่าวสารความรู้ด้านภาษาไทยจากสื่อหนังสือพิมพ์ซึ่งได้ตีพิมพ์ในช่วงปีรัตนโกสินทรศก 2475-2535

ส่วนที่ 6 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในส่วนงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาวิจัยครั้งนี้เท่าที่ทำการค้นคว้ามาปรากฏว่า ยังไม่มีผลงานตีพิมพ์ออกมา โดยผลงานที่ปรากฏส่วนใหญ่จะเป็นลักษณะการศึกษาในภาพรวมของหนังสือพิมพ์ เช่น

สำนักงานสถิติแห่งชาติ สำนักงานกฤษฎมนตรี (2532) จัดทำ "รายงานการสำรวจการอ่านหนังสือพิมพ์ พ.ศ.2530" โดยสำรวจการอ่านหนังสือพิมพ์ของประชาชนชาวไทย พบว่า ประชาชนนิยมอ่านข่าวมากที่สุดถึงร้อยละ 98.2 ในด้านของภาพซึ่งประกอบด้วยภาพถ่ายและภาพเขียน กลุ่มตัวอย่างชอบดูภาพร้อยละ 72.1 และเห็นว่าภาพซึ่งตีพิมพ์ในหนังสือพิมพ์ที่ตนชอบอ่านนั้นดี ร้อยละ 86.3

จริยา สงวนจิตร และวิไลย์ อัครคิธยา (2534) ทำการศึกษาเรื่อง "การศึกษาความสนใจในการอ่านหนังสือพิมพ์รายวันภาษาไทยของนักศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหง" พบว่านักศึกษส่วนใหญ่อ่านหนังสือพิมพ์รายวันเป็นประจำทุกวันใช้เวลาในการอ่านหนังสือพิมพ์ประมาณ 30 นาที ช่วงเวลาในการอ่านจะไม่แน่นอน หนังสือพิมพ์รายวันที่นักศึกษส่วนใหญ่อ่านได้แก่ ไทยรัฐ รองลงมาคือ เดลินิวส์ และ มติชน ตามลำดับ ส่วนเนื้อหาที่นักศึกษาให้ความสนใจโดยเรียงลำดับจากที่สนใจมากไปหาน้อย คือ ข่าวการเมือง ข่าวการศึกษา

ข่าวเศรษฐกิจ ข่าวอาชญากรรม ข่าวกีฬา และข่าวบันเทิง ส่วนการอ่านหนังสือพิมพ์ของนักศึกษาเพื่อให้ทันต่อเหตุการณ์

รัชนี วงศ์วรรณ (2534) ศึกษาเรื่อง “แนวโน้มหนังสือพิมพ์ไทยในทศวรรษหน้า” ผลการวิจัยพบว่า

1. แนวโน้มในด้านเนื้อหาของหนังสือพิมพ์ไทยจะมีทั้งประเภทที่เสนอเนื้อหาทุกๆด้านดังเช่นปัจจุบัน และมีแนวโน้มที่จะเสนอเนื้อหาเฉพาะด้านมากขึ้น
2. แนวโน้มในด้านลักษณะของกลุ่มผู้อ่านจะเป็นผู้ประกอบการอาชีพทุกด้าน เป็นผู้มีการศึกษาดั้งแต่ระดับปริญญาตรีขึ้นไป

Guy B. Scandlen และ Ken Winkler (1982) ศึกษาเรื่อง “หนังสือพิมพ์ในประเทศไทย” ผลการวิจัยพบว่า

1. ผู้ที่มีสถานภาพทางสังคมและเศรษฐกิจสูงจะอ่านหนังสือพิมพ์มากกว่าผู้ที่มีสถานภาพทางสังคมและเศรษฐกิจต่ำ
 2. จำนวนผู้ที่ไม่เคยอ่านหนังสือพิมพ์เลยพบว่า ผู้หญิงมีมากกว่าผู้ชาย
 3. ผู้ที่มีการศึกษาสูงจะอ่านหนังสือพิมพ์บ่อยกว่าผู้ที่มีการศึกษาต่ำ
- Ruotolo (1988) ศึกษาเกี่ยวกับผู้อ่านหนังสือพิมพ์ โดยวิเคราะห์ถึงปัจจัยที่มุ่งใจในการอ่านหนังสือพิมพ์จากทฤษฎีทางจิตวิทยา โดยได้แบ่งแรงจูงใจในการอ่านออกเป็น 15 ชนิด ได้แก่

1. เพื่อความสนุกสนาน (Enjoyment)
2. เพื่อฆ่าเวลา (Passlime)
3. เพื่อมีส่วนร่วมและควบคุมสิ่งแวดล้อมตัวเรา (Participation in and Control of the Environment)
4. เพื่อหนีหนี (Escape)
5. เพื่อต้องการเพื่อน (Companionship)
6. เพื่อความตื่นเต้น (Excitement)
7. เพื่อพักผ่อน (Relaxation)
8. เพื่อศึกษาพฤติกรรมใหม่ๆ (Learning of new Behaviors)
9. เพื่อเรียนรู้เกี่ยวกับตนเองและสิ่งแวดล้อม (Learning about self and the Environment)
10. เพื่อได้รับคำแนะนำ (Guidance)
11. เพื่อปฏิสัมพันธ์ในสังคม (Social Interaction)
12. เปรียบเทียบทางสังคม (Social Comparison)
13. ติดต่อกับสังคม (Social Connections)
14. ยืนยันทัศนคติ (Attitudinal Confirmation)
15. เป็นอุปนิสัยหรือความเคยชิน (Habit)

บทที่ 3

ผลการวิจัย

ในการศึกษาเรื่อง “ความสนใจของเยาวชนในเขตกรุงเทพมหานครในการอ่านข่าวสารความรู้ด้านภาษาไทยจากหนังสือพิมพ์ในปริมณฑลวัฒนธรรมไทย” เป็นการศึกษาจากกลุ่มนักเรียนทั้งเพศชายและเพศหญิงที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น (ม.1 – ม.3) ของโรงเรียนในเขตกรุงเทพมหานครที่สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน ได้แก่ โรงเรียนเซนต์จอห์น โรงเรียนปανεันพินิจวิทยา โรงเรียนอานวยพิทยา โรงเรียนดลวิทยา โรงเรียนบางยี่ขันสงเคราะห์ และโรงเรียนบางอ้อศึกษา และสังกัดกองการมัธยมศึกษา กรมสามัญศึกษา ได้แก่ โรงเรียนฤทธิยะวรรณาลัย โรงเรียนสารวิทยา โรงเรียนประชาราษฎร์อุปถัมภ์ โรงเรียนกุณนทีรุทธารามวิทยาคม โรงเรียนชินโรสวิทยาลย์ และโรงเรียนสุวรรณารามวิทยาคม โดยใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน (Multi-Stage Random Sampling) และ ใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยวิธีการให้ผู้ตอบตอบเอง(Self-administered Questionnaire) ซึ่งมีจำนวนกลุ่มตัวอย่างทั้งสิ้น 720 คน

ดังนั้นบทนี้จะเป็นการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลโดยแบ่งออกเป็น 6 ส่วนดังนี้ คือ

ส่วนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคล

ส่วนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมการอ่านข่าวสารความรู้ด้านภาษาไทยจากสื่อหนังสือพิมพ์

ส่วนที่ 3 ข้อมูลเกี่ยวกับความสนใจในการอ่านข่าวสารความรู้ด้านภาษาไทยจากสื่อหนังสือพิมพ์

ส่วนที่ 4 ปัจจัยที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการอ่านข่าวสารความรู้ด้านภาษาไทยจากสื่อหนังสือพิมพ์

ส่วนที่ 5 ความคิดเห็นของเยาวชนต่อข่าวสารความรู้ด้านภาษาไทยจากสื่อหนังสือพิมพ์

ส่วนที่ 6 ผลการทดสอบสมมติฐาน

ผลการแจกแจงคุณลักษณะทางประชากรของกลุ่มตัวอย่าง

ข้อมูลที่เก็บรวบรวมมาได้นั้น สามารถที่จะสรุปลักษณะทั่วไปของกลุ่มตัวอย่างซึ่งมีจำนวนทั้งสิ้น 720 คน ได้ดังนี้ คือ

ตารางที่ 1

แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามเพศ

เพศ	จำนวน	ร้อยละ
ชาย	324	45.0
หญิง	396	55.0
รวม	720	100.0

ในจำนวนกลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาทั้งหมด พบว่า มีกลุ่มตัวอย่างที่เป็นเพศหญิง 396 คน หรือร้อยละ 55.0 และเป็นเพศชาย 324 คน หรือร้อยละ 45.0

ตารางที่ 2

แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามอายุ

อายุ	จำนวน	ร้อยละ
ต่ำกว่า 12 ปี	63	8.8
12 – 13 ปี	351	48.8
14 – 15 ปี	267	37.1
มากกว่า 15 ปี	39	5.4
รวม	720	100.0

ผลการวิเคราะห์ พบว่า กลุ่มตัวอย่างร้อยละ 48.8 เป็นผู้ที่มีอายุ 12 – 13 ปี มีจำนวน 351 คน รองลงมา คือ อายุ 14 – 15 ปี มีจำนวน 267 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 37.1 ต่ำกว่า 12 ปีมีจำนวน 63 คน หรือร้อยละ 8.8 และมากกว่า 15 ปี มีจำนวน 39 คน คิดเป็นร้อยละ 5.4

ตารางที่ 3

แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามระดับการศึกษา

ระดับการศึกษา	จำนวน	ร้อยละ
ม.1	241	33.5
ม.2	239	33.2
ม.3	240	33.3
รวม	720	100.0

เมื่อจำแนกตามระดับการศึกษาของกลุ่มตัวอย่าง พบว่า กลุ่มตัวอย่างกำลังศึกษาชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มีจำนวน 241 คนหรือร้อยละ 33.5 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีจำนวน 240 คน หรือร้อยละ 33.3 และชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 มีจำนวน 239 คน หรือร้อยละ 33.2

ตารางที่ 4

แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามการพักอาศัย

การพักอาศัย	จำนวน	ร้อยละ
บิดาและมารดา	360	50.0
บิดาหรือมารดา	135	18.8
ญาติพี่น้อง	157	21.8
อื่นๆ	68	9.4
รวม	720	100.0

ในกลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาคั้งนี้ ปรากฏว่า กลุ่มตัวอย่างร้อยละ 50.0 อาศัยอยู่กับบิดาและมารดา มีจำนวน 360 คน รองลงมา คืออาศัยอยู่กับญาติพี่น้อง มีจำนวน 157 คน หรือร้อยละ 21.8 อาศัยอยู่กับบิดาหรือมารดา มีจำนวน 135 คน หรือร้อยละ 18.8 และอื่นๆ มีจำนวน 68 คน คิดเป็นร้อยละ 9.4

ตารางที่ 5

แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามระดับการศึกษาของหัวหน้าครอบครัว

ระดับการศึกษาของหัวหน้าครอบครัว	จำนวน	ร้อยละ
ต่ำกว่าการศึกษาภาคบังคับ	211	29.3
ต่ำกว่ามัธยมศึกษาตอนปลาย	32	4.4
มัธยมศึกษาตอนปลาย	47	6.5
ปวช.-ปวส.	225	31.3
ปริญญาตรี	179	24.9
อื่นๆ	26	3.6
รวม	720	100.0

เมื่อจำแนกตามระดับการศึกษาของหัวหน้าครอบครัวของกลุ่มตัวอย่าง พบว่า หัวหน้าครอบครัวของกลุ่มตัวอย่างร้อยละ 31.3 มีการศึกษาอยู่ในระดับชั้น ปวช.-ปวส. มีจำนวน 225 คน รองลงมา คือ ต่ำกว่าการศึกษาภาคบังคับ มีจำนวน 211 คน หรือร้อยละ 29.3 ปริญญาตรี มีจำนวน 179 คน หรือร้อยละ 24.9 มัธยมศึกษาตอนปลาย มีจำนวน 47 คน หรือร้อยละ 6.5 ต่ำกว่ามัธยมศึกษาตอนปลายมีจำนวน 32 คน หรือร้อยละ 4.4 และอื่นๆ มีจำนวน 26 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 3.6

ตารางที่ 6

แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามอาชีพของหัวหน้าครอบครัว

อาชีพของหัวหน้าครอบครัว	จำนวน	ร้อยละ
รับราชการ	149	20.7
พนักงานรัฐวิสาหกิจ	72	10.0
พนักงานธุรกิจเอกชน	62	8.6
ประกอบธุรกิจส่วนตัว	217	30.1
รับจ้างทั่วไป	194	26.9
อื่นๆ	26	3.6
รวม	720	100.0

ผลการวิเคราะห์พบว่า อาชีพของหัวหน้าครอบครัวของกลุ่มตัวอย่างร้อยละ 30.1 ประกอบธุรกิจส่วนตัว มีจำนวน 217 คน รองลงมา คือ รับจ้างทั่วไป มีจำนวน 194 คน หรือร้อยละ 26.9 รับราชการ มีจำนวน 149 คน หรือร้อยละ 20.7 พนักงานรัฐวิสาหกิจ มีจำนวน 72 คน หรือร้อยละ 10.0 พนักงานธุรกิจเอกชน มีจำนวน 62 คน หรือร้อยละ 8.6 และประกอบอาชีพอื่นๆ มีจำนวน 26 คน คิดเป็นร้อยละ 3.6

ตารางที่ 7

แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามจำนวนพี่น้อง

จำนวนพี่น้อง	จำนวน	ร้อยละ
ลูกคนเดียว	116	16.1
2 - 3 คน	495	68.8
4 - 5 คน	80	11.1
มากกว่า 5 คน	29	4.0
รวม	720	100.0

ในจำนวนกลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาครั้งนี้ ปรากฏว่า กลุ่มตัวอย่าง ร้อยละ 68.8 มีพี่น้องในครอบครัว 2 - 3 คน มีจำนวน 495 คน รองลงมา คือ ร้อยละ 16.1 เป็นลูกคนเดียว มีจำนวน 116 คน ร้อยละ 11.1 มีพี่น้อง 4 - 5 คน มีจำนวน 80 คน และร้อยละ 4.0 มีพี่น้องมากกว่า 5 คน มีจำนวน 29 คน

บทสรุป : ผลการวิเคราะห์ข้อมูลส่วนบุคคล

ในการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับคุณลักษณะทางประชากรของกลุ่มตัวอย่างนั้น สรุปได้ว่า กลุ่มตัวอย่าง เป็นเพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 55.0 และเพศชาย ร้อยละ 45.0 อยู่ในช่วงอายุ 12-13 ปีมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 48.8 ในส่วนระดับการศึกษานั้นพบว่า มีจำนวนใกล้เคียงกัน คือ ชั้น ม.1 ม.3 และ ม.2 คิดเป็นร้อยละ 33.5 , 33.3 และ ร้อยละ 33.2 ตามลำดับ และกลุ่มตัวอย่างร้อยละ 50.0 อาศัยอยู่กับบิดาและมารดามากที่สุด โดย หัวหน้าครอบครัวศึกษาอยู่ระดับชั้น ปวช.-ปวส. คิดเป็นร้อยละ 31.3 ประกอบอาชีพธุรกิจส่วนตัวมากที่สุด คือ ร้อยละ 30.1 และกลุ่มตัวอย่างร้อยละ 68.8 มีพี่น้อง 2-3 คน

ผลการแจกแจงพฤติกรรมการอ่านข่าวสารความรู้ด้านภาษาไทยจากสื่อหนังสือพิมพ์

ตารางที่ 8

แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามการอ่านข่าวสารความรู้ด้านภาษาไทยจากสื่อหนังสือพิมพ์

การอ่านข่าวสารความรู้ ด้านภาษาไทยจากสื่อหนังสือพิมพ์	จำนวน	ร้อยละ
การอ่านข่าวสารความรู้ด้านภาษาไทย		
มาก	42	5.8
ปานกลาง	492	68.3
น้อย	186	25.8
รวม	720	100.0
หนังสือพิมพ์ที่อ่าน		
ไทยรัฐ	485	67.4
เดลินิวส์	194	26.9
มติชน	20	2.8
สยามรัฐ	21	2.9
รวม	720	100.0
สาเหตุที่ชอบอ่านหนังสือพิมพ์		
ได้รับข่าวสารที่มีประโยชน์	374	51.9
ใช้สนทนากับกลุ่มเพื่อน	33	4.6
ข้อมูลให้ความรู้กับผู้อ่าน	139	19.3
ใช้ประกอบการเรียน	16	2.2
อ่านเพื่อความบันเทิง	130	18.1
อื่นๆ	28	3.9
รวม	720	100.0

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลการอ่านข่าวสารความรู้ด้านภาษาไทยจากสื่อหนังสือพิมพ์ พบว่า กลุ่มตัวอย่าง ร้อยละ 68.3 อ่านข่าวสารความรู้ด้านภาษาไทยจากสื่อหนังสือพิมพ์ปานกลาง มีจำนวน 492 คน รองลงมาคือ อ่านข่าวสารน้อย มีจำนวน 186 คน คิดเป็นร้อยละ 25.8 และอ่านข่าวสารมาก มีจำนวน 42 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 5.8

ในส่วนของหนังสือพิมพ์ที่อ่านนั้น พบว่า กลุ่มตัวอย่างร้อยละ 67.4 อ่านหนังสือพิมพ์ไทยรัฐ มีจำนวน 485 คน รองลงมาคือ อ่านหนังสือพิมพ์เดลินิวส์ มีจำนวน 194 คน หรือร้อยละ 26.9 อ่านหนังสือพิมพ์สยามรัฐ มีจำนวน 21 คน หรือร้อยละ 2.9 และอ่านหนังสือพิมพ์มติชน มีจำนวน 20 คน คิดเป็นร้อยละ 2.8

ส่วนสาเหตุที่ชอบอ่านหนังสือพิมพ์ พบว่า กลุ่มตัวอย่างร้อยละ 51.9 เห็นว่าได้รับข่าวสารที่มีประโยชน์ มีจำนวน 374 คน รองลงมาคือ ข้อมูลให้ความรู้กับผู้อ่าน มีจำนวน 139 คน หรือร้อยละ 19.3 อ่านเพื่อความบันเทิงมีจำนวน 130 คนหรือร้อยละ 18.1 และใช้สนทนากับกลุ่มเพื่อน มีจำนวน 33 คน หรือร้อยละ 4.6

ตารางที่ 9

แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามสถานที่ที่อ่านหนังสือพิมพ์
เกี่ยวกับการส่งเสริมข่าวสารความรู้ด้านภาษาไทย

สถานที่ที่อ่านหนังสือพิมพ์	จำนวน	ร้อยละ
ที่บ้าน	558	77.5
ที่ห้องสมุดของโรงเรียน	150	20.8
ที่อื่นๆ	12	1.7
รวม	720	100.0

เมื่อจำแนกตามสถานที่ที่อ่านหนังสือพิมพ์ พบว่า กลุ่มตัวอย่างร้อยละ 77.5 อ่านหนังสือพิมพ์ที่บ้าน มีจำนวน 558 คน รองลงมา คือ อ่านที่ห้องสมุดของโรงเรียน มีจำนวน 150 คน หรือร้อยละ 20.8 และอ่านที่อื่นๆ มีจำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 1.7

ตารางที่ 10

แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามความถี่ในการอ่านหนังสือพิมพ์
เกี่ยวกับการส่งเสริมข่าวสารความรู้ด้านภาษาไทย

ความถี่ในการอ่านหนังสือพิมพ์	จำนวน	ร้อยละ
อ่านเป็นประจำทุกวัน	101	14.0
อ่านเกือบทุกวัน (4-5 วัน/สัปดาห์)	159	22.1
อ่านบางวัน (2-3 วัน/สัปดาห์)	460	63.9
รวม	720	100.0

ผลการศึกษาความถี่ในการอ่านหนังสือพิมพ์เกี่ยวกับการส่งเสริมข่าวสารความรู้ด้านภาษาไทย ปรากฏว่า กลุ่มตัวอย่างร้อยละ 63.9 อ่านหนังสือพิมพ์บางวัน (2-3 วัน/สัปดาห์) รองลงมาคือ อ่านเกือบทุกวัน (4-5 วัน/สัปดาห์) มีจำนวน 159 คน หรือร้อยละ 22.1 และอ่านเป็นประจำทุกวัน มีจำนวน 101 คน คิดเป็นร้อยละ 14.0

ตารางที่ 11

แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามระยะเวลาที่อ่านหนังสือพิมพ์
เกี่ยวกับการส่งเสริมข่าวสารความรู้ด้านภาษาไทย

ระยะเวลาที่อ่านหนังสือพิมพ์	จำนวน	ร้อยละ
น้อยกว่า 10 นาที	220	30.6
10 นาที	294	40.8
20 นาที	127	17.6
มากกว่า 20 นาที	79	11.0
รวม	720	100.0

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับระยะเวลาที่กลุ่มตัวอย่างอ่านหนังสือพิมพ์เกี่ยวกับการส่งเสริมข่าวสารความรู้ด้านภาษาไทย พบว่า กลุ่มตัวอย่างใช้เวลา 10 นาทีในการอ่านหนังสือพิมพ์ มีจำนวน 294 คน หรือร้อยละ 40.8 รองลงมาคือ น้อยกว่า 10 นาที มีจำนวน 220 คน คิดเป็นร้อยละ 30.6 ใช้เวลาในการอ่าน 20 นาที มีจำนวน 127 คน หรือร้อยละ 17.6 และมากกว่า 20 นาที มีจำนวนเพียง 79 คน คิดเป็นร้อยละ 11.0

**บทสรุป : ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมการอ่านข่าวสารความรู้
ด้านภาษาไทยจากสื่อหนังสือพิมพ์**

ในการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่า กลุ่มตัวอย่างร้อยละ 68.3 อ่านข่าวสารความรู้ด้านภาษาไทยจากสื่อหนังสือพิมพ์ในระดับปานกลาง โดยอ่านหนังสือพิมพ์ไทยรัฐ มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 67.4 เพราะเห็นว่าได้รับข่าวสารที่มีประโยชน์ นอกจากนั้น พบว่า กลุ่มตัวอย่างอ่านหนังสือพิมพ์ที่บ้าน คิดเป็นร้อยละ 77.5 โดยอ่านบางวัน(2-3วัน/สัปดาห์) และใช้เวลาในการอ่านหนังสือพิมพ์ 10 นาที คิดเป็นร้อยละ 40.8

ผลแจกแจงความสนใจในการอ่านข่าวสารความรู้ด้านภาษาไทยจากสื่อหนังสือพิมพ์

ตารางที่ 12

แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามความสนใจในการอ่าน

คอลัมน์การส่งเสริมข่าวสารความรู้ด้านภาษาไทยในสื่อหนังสือพิมพ์

ความสนใจในการอ่านคอลัมน์ การส่งเสริมข่าวสารความรู้ ด้านภาษาไทยในสื่อหนังสือพิมพ์	จำนวน	ร้อยละ
ข่าว	264	36.7
บทความ	129	17.9
คอลัมน์เกร็ดความรู้	327	45.4
อื่นๆ	-	-
รวม	720	100.0

การศึกษาความสนใจในการอ่านคอลัมน์การส่งเสริมข่าวสารความรู้ด้านภาษาไทยในสื่อหนังสือพิมพ์ของกลุ่มตัวอย่าง พบว่า กลุ่มตัวอย่างร้อยละ 45.4 สนใจอ่านคอลัมน์เกร็ดความรู้ มีจำนวน 327 คน รองลงมา คือ สนใจอ่านคอลัมน์ข่าว มีจำนวน 264 คน คิดเป็นร้อยละ 36.7 และคอลัมน์บทความมีจำนวน 129 คน หรือ ร้อยละ 17.9

ตารางที่ 13

แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามความสนใจในการอ่าน
เนื้อหาการส่งเสริมข่าวสารความรู้ด้านภาษาไทยในสื่อหนังสือพิมพ์

ความสนใจในการอ่านเนื้อหา การส่งเสริมข่าวสารความรู้ ด้านภาษาไทยในสื่อหนังสือพิมพ์	จำนวน	ร้อยละ
การพูด	258	35.8
การอ่าน	298	41.4
การเขียน	164	22.8
รวม	720	100.0

ผลการเก็บรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับความสนใจในการอ่านเนื้อหาการส่งเสริมข่าวสารความรู้ด้านภาษาไทยในสื่อหนังสือพิมพ์ ปรากฏว่า กลุ่มตัวอย่างร้อยละ 41.4 สนใจอ่านเนื้อหาด้านการอ่าน มีจำนวน 298 คน รองลงมา คือ สนใจอ่านเนื้อหาด้านการพูดมีจำนวน 258 คน หรือร้อยละ 35.8 และสนใจอ่านเนื้อหาด้านการเขียน มีจำนวน 164 คน คิดเป็นร้อยละ 22.8

ตารางที่ 14

แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามความสนใจในการอ่าน
รูปแบบการนำเสนอเนื้อหาการส่งเสริมข่าวสารความรู้ด้านภาษาไทยในสื่อหนังสือพิมพ์

ความสนใจในการอ่านรูปแบบการนำเสนอ เนื้อหาการส่งเสริมข่าวสารความรู้ ด้านภาษาไทยในสื่อหนังสือพิมพ์	จำนวน	ร้อยละ
ข่าว	259	36.0
บทความแสดงความคิดเห็น	102	14.2
สารคดีที่ให้ความรู้	296	41.1
อื่นๆ	63	8.8
รวม	720	100.0

การศึกษาเกี่ยวกับความสนใจในการอ่านรูปแบบการนำเสนอเนื้อหาการส่งเสริมข่าวสารความรู้ด้านภาษาไทยในสื่อหนังสือพิมพ์ พบว่า กลุ่มตัวอย่างร้อยละ 41.4 สนใจอ่านรูปแบบการนำเสนอด้วยสารคดีที่ให้ความรู้ มีจำนวน 296 คน รองลงมาคือ สนใจอ่านรูปแบบการนำเสนอด้วยข่าว มีจำนวน 259 คน หรือร้อยละ 36.0 รูปแบบการนำเสนอด้วยบทความแสดงความคิดเห็น มีจำนวน 102 คน หรือร้อยละ 14.2 และรูปแบบอื่นๆ มีจำนวน 63 คน คิดเป็นร้อยละ 8.8

**บทสรุป : ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความสนใจในการอ่านข่าวสารความรู้
ด้านภาษาไทยจากสื่อหนังสือพิมพ์**

ในการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่า กลุ่มตัวอย่าง ร้อยละ 45.4 สนใจอ่านคอลัมน์การส่งเสริมข่าวสารความรู้
ด้านภาษาไทยที่เป็นเกร็ดความรู้ โดยนิยมอ่านเนื้อหาด้านการอ่านมากที่สุด คือ ร้อยละ 41.4 รองลงมาคือ เนื้อ
หาด้านการพูด และด้านการเขียน คิดเป็นร้อยละ 35.8 และ 22.8 ตามลำดับ ส่วนรูปแบบการนำเสนอเนื้อหานั้น
พบว่า กลุ่มตัวอย่างสนใจอ่านรูปแบบการนำเสนอเนื้อหาด้วยสารคดีที่ให้ความรู้มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 41.1

ผลการแจกแจงปัจจัยที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการอ่านข่าวสารความรู้ ด้านภาษาไทยจากสื่อหนังสือพิมพ์

ตารางที่ 15

แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามปัจจัยที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการอ่านข่าวสารความรู้ด้านภาษาไทยจากสื่อหนังสือพิมพ์

ปัจจัยที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการอ่านข่าวสารความรู้ด้านภาษาไทยจากสื่อหนังสือพิมพ์								
อันดับที่ 1			อันดับที่ 2			อันดับที่ 3		
ครอบครัว	โรงเรียน	เพื่อน	ครอบครัว	โรงเรียน	เพื่อน	ครอบครัว	โรงเรียน	เพื่อน
จำนวน ร้อยละ	จำนวน ร้อยละ	จำนวน ร้อยละ	จำนวน ร้อยละ	จำนวน ร้อยละ	จำนวน ร้อยละ	จำนวน ร้อยละ	จำนวน ร้อยละ	จำนวน ร้อยละ
358 49.7	299 41.5	63 8.8	239 33.2	292 40.6	189 26.3	123 17.1	129 17.9	468 65.0

การศึกษาปัจจัยที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการอ่านข่าวสารความรู้ด้านภาษาไทยจากสื่อหนังสือพิมพ์ พบว่า อันดับที่ 1 นั้น กลุ่มตัวอย่างร้อยละ 49.7 เห็นว่าครอบครัวมีส่วนเกี่ยวข้องมากที่สุด มีจำนวน 358 คน รองลงมา คือ โรงเรียน มีจำนวน 299 คน หรือร้อยละ 41.5 และเพื่อน มีจำนวน 63 คน คิดเป็นร้อยละ 8.8

ในอันดับที่ 2 กลุ่มตัวอย่างเห็นว่า โรงเรียนมีส่วนเกี่ยวข้องกับการอ่านข่าวสารความรู้ด้านภาษาไทยจากสื่อหนังสือพิมพ์มากที่สุด คือ มีจำนวน 292 คน หรือร้อยละ 40.6 รองลงมาคือ ครอบครัว มีจำนวน 239 คน หรือร้อยละ 33.2 และเพื่อน มีจำนวน 189 คน หรือร้อยละ 26.3

ส่วนอันดับที่ 3 พบว่า กลุ่มตัวอย่าง ร้อยละ 65.0 เห็นว่า เพื่อนมีส่วนเกี่ยวข้องกับการอ่านข่าวสารความรู้ด้านภาษาไทยจากสื่อหนังสือพิมพ์ มีจำนวน 468 คน รองลงมา คือ โรงเรียน มีจำนวน 129 คน หรือร้อยละ 17.9 และครอบครัว มีจำนวน 123 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 17.1

ตารางที่ 16

แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามบทบาทของครอบครัวที่มีส่วนเกี่ยวข้อง
กับการอ่านข่าวสารความรู้ด้านภาษาไทยจากสื่อหนังสือพิมพ์

บทบาทของครอบครัว	จำนวน	ร้อยละ
การบอกรับเป็นสมาชิกหนังสือพิมพ์ไทย เป็นประจำต่อเนื่อง	140	19.4
การสนับสนุนการพูดคุยด้วยการใช้ภาษาไทย	182	25.3
การมีกิจกรรมร่วมกันในด้านการใช้ภาษาไทย	126	17.5
การสั่งสอนตลอดจนการปลูกฝังค่านิยมการใช้ ภาษาไทยแทนการใช้ภาษาต่างประเทศ	229	31.8
อื่นๆ	43	6.0
รวม	720	100.0

การศึกษาเกี่ยวกับบทบาทของครอบครัวที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการอ่านข่าวสารความรู้ด้านภาษาไทยจากสื่อหนังสือพิมพ์ พบว่า กลุ่มตัวอย่าง ร้อยละ 31.8 เห็นว่าครอบครัวมีบทบาทในการสั่งสอนตลอดจนการปลูกฝังค่านิยมการใช้ภาษาไทยแทนการใช้ภาษาต่างประเทศมากที่สุด มีจำนวน 229 คน รองลงมา คือ การสนับสนุนการพูดคุยด้วยการใช้ภาษาไทย มีจำนวน 182 คน หรือร้อยละ 25.3 การบอกรับเป็นสมาชิกหนังสือพิมพ์ไทยเป็นประจำต่อเนื่อง มีจำนวน 140 คน หรือร้อยละ 19.4 และการมีกิจกรรมร่วมกันในด้านการใช้ภาษาไทย มีจำนวน 126 คน คิดเป็นร้อยละ 17.5

ตารางที่ 17

แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามบทบาทของโรงเรียนที่มีส่วนเกี่ยวข้อง
กับการอ่านข่าวสารความรู้ด้านภาษาไทยจากสื่อหนังสือพิมพ์

บทบาทของโรงเรียน	จำนวน	ร้อยละ
การจัดประกวด แข่งขันกิจกรรมด้านภาษาไทย เช่น การกล่าวสุนทรพจน์ การอ่านทำนองเสนาะ การประกวดเขียนเรียงความและย่อความ	254	35.3
การจัดนิทรรศการที่เกี่ยวข้องกับการใช้ภาษาไทย	90	12.5
การจัดกิจกรรมเสริมสร้างนิสัยให้รักการพูด อ่าน เขียน ภาษาไทย	87	12.1
มุ่งเน้นการฝึกทักษะด้านการพูด อ่าน เขียน ภาษาไทยที่ถูกต้องในช่วงการเรียนการสอน	185	25.7
พัฒนาห้องสมุดให้เป็นแหล่งรวบรวมข้อมูลที่ เกี่ยวข้องกับการใช้ภาษาไทย	73	10.1
อื่นๆ	31	4.3
รวม	720	100.0

การศึกษาเกี่ยวกับบทบาทของโรงเรียนที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการอ่านข่าวสารความรู้ด้านภาษาไทยจากสื่อหนังสือพิมพ์ ปรากฏว่า กลุ่มตัวอย่าง ร้อยละ 35.3 เห็นว่าโรงเรียนมีบทบาทในการการจัดประกวด แข่งขันกิจกรรมด้านภาษาไทย เช่น การกล่าวสุนทรพจน์ การอ่านทำนองเสนาะ การประกวดเขียนเรียงความและย่อความมากที่สุด มีจำนวน 254 คน รองลงมาคือ มุ่งเน้นการฝึกทักษะด้านการพูด อ่าน เขียนภาษาไทยที่ถูกต้องในช่วงการเรียนการสอน มีจำนวน 185 คน หรือร้อยละ 25.7 การจัดนิทรรศการที่เกี่ยวข้องกับการใช้ภาษาไทย มีจำนวน 90 คนหรือร้อยละ 12.5 การจัดกิจกรรมเสริมสร้างนิสัยให้รักการพูด อ่าน เขียนภาษาไทย มีจำนวน 87 คน หรือร้อยละ 12.1 และพัฒนาห้องสมุดให้เป็นแหล่งรวบรวมข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการใช้ภาษาไทย มีจำนวน 73 คน คิดเป็นร้อยละ 10.1

ตารางที่ 18

แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามบทบาทของเพื่อนที่มีส่วนเกี่ยวข้อง
กับการอ่านข่าวสารความรู้ด้านภาษาไทยจากสื่อหนังสือพิมพ์

บทบาทของเพื่อน	จำนวน	ร้อยละ
เข้าร่วมกิจกรรมต่างๆขององค์กรที่เกี่ยวข้องกับ การใช้ภาษาไทยร่วมกัน	152	21.1
มีการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นร่วมกัน	371	51.5
ชักชวนกันอ่านภาษาไทย	156	21.7
อื่นๆ	41	5.7
รวม	720	100.0

การศึกษาเกี่ยวกับบทบาทของเพื่อนที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการอ่านข่าวสารความรู้ด้านภาษาไทยจากสื่อหนังสือพิมพ์ พบว่า กลุ่มตัวอย่าง ร้อยละ 51.5 เห็นว่า เพื่อนมีบทบาทในการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นร่วมกันมากที่สุด มีจำนวน 371 คน รองลงมา คือ ชักชวนกันอ่านภาษาไทย มีจำนวน 156 คน หรือร้อยละ 21.7 และเข้าร่วมกิจกรรมต่างๆ ขององค์กรที่เกี่ยวข้องกับการใช้ภาษาไทยร่วมกัน มีจำนวน 152 คนคิดเป็นร้อยละ 21.1

บทสรุป : ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการอ่านข่าวสารความรู้ด้านภาษาไทยจากสื่อหนังสือพิมพ์

ในการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่า ในอันดับที่ 1 นั้นกลุ่มตัวอย่างเห็นว่า ครอบครัวมีส่วนเกี่ยวข้องกับการอ่านข่าวสารความรู้ด้านภาษาไทยจากสื่อหนังสือพิมพ์มากที่สุด คือ ร้อยละ 49.7 รองลงมา คือ โรงเรียน และ เพื่อน คิดเป็นร้อยละ 41.5 และ 8.8 ตามลำดับ ส่วนอันดับที่ 2 พบว่า โรงเรียนมีส่วนเกี่ยวข้องมากที่สุด คือ ร้อยละ 40.6 รองลงมา คือ ครอบครัวและเพื่อน คิดเป็นร้อยละ 33.2 และ 26.3 ตามลำดับ ส่วนอันดับที่ 3 พบว่า เพื่อนมีส่วนเกี่ยวข้องมากที่สุด คือ ร้อยละ 65.0 รองลงมาคือ โรงเรียน และ ครอบครัว คิดเป็นร้อยละ 17.9 และ 17.1 ตามลำดับ

เมื่อจำแนกบทบาทของแต่ละปัจจัยที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการอ่านข่าวสารความรู้ด้านภาษาไทยจากสื่อหนังสือพิมพ์นั้น พบว่า ครอบครัวมีบทบาทในการส่งเสริมตลอดจนการปลูกฝังค่านิยมการใช้ภาษาไทยแทนการใช้ภาษาต่างประเทศมากที่สุด สำหรับโรงเรียนจะมีบทบาทในการจัดการประกวด แข่งขันกิจกรรมด้านภาษาไทย เช่น การกล่าวสุนทรพจน์ การอ่านทำนองเสนาะ การประกวดเขียนเรียงความและย่อความมากที่สุด ส่วนเพื่อนจะมีบทบาทในการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นร่วมกันมากที่สุด

ผลการแจกแจงความคิดเห็นของเยาวชนต่อข่าวสารความรู้ด้านภาษาไทย จากสื่อหนังสือพิมพ์

ตารางที่ 19

แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามการปรับปรุงการนำเสนอ
เนื้อหาการส่งเสริมข่าวสารความรู้ด้านภาษาไทยในสื่อหนังสือพิมพ์

การปรับปรุงการนำเสนอเนื้อหา	จำนวน	ร้อยละ
การส่งเสริมข่าวสารความรู้ด้านภาษาไทย		
ให้มีการนำเสนอเนื้อหาบ่อยครั้งขึ้น	77	10.7
ให้มีการเพิ่มเนื้อที่การนำเสนอเนื้อหามากขึ้น	160	22.2
ให้มีคอลัมน์แสดงความคิดเห็นของผู้อ่าน	140	19.4
ให้ผู้อ่านมีส่วนร่วมในกิจกรรมต่างๆที่เกี่ยวข้อง กับการใช้ภาษาไทย เช่น การแข่งขันประกวด เรียงความผ่านทางหนังสือพิมพ์	336	46.7
อื่นๆ	7	1.0
รวม	720	100.0

เมื่อจัดกลุ่มการปรับปรุงการนำเสนอเนื้อหาการส่งเสริมข่าวสารความรู้ด้านภาษาไทยในสื่อหนังสือพิมพ์
ปรากฏว่า กลุ่มตัวอย่างต้องการให้ผู้อ่านมีส่วนร่วมในกิจกรรมต่างๆที่เกี่ยวข้องกับการใช้ภาษาไทย เช่น การแข่ง
ขันประกวดเรียงความผ่านทางหนังสือพิมพ์ มีจำนวน 336 คน คิดเป็นร้อยละ 46.7 รองลงมา คือให้มีการเพิ่ม
เนื้อที่การนำเสนอเนื้อหามากขึ้นมีจำนวน 160 คน หรือร้อยละ 22.2 ให้มีคอลัมน์แสดงความคิดเห็นของผู้อ่าน มี
จำนวน 140 คน หรือร้อยละ 19.4 และให้มีการนำเสนอเนื้อหาบ่อยครั้งขึ้น มีจำนวน 77 คน หรือคิดเป็นร้อยละ
10.7

ตารางที่ 20

แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามความคิดเห็นด้านการพูด

ความคิดเห็นด้านการพูด	จำนวน	ร้อยละ
ช่วยในการพูดภาษาไทยได้อย่างถูกต้อง	304	42.3
เข้าใจความหมายของคำพูดได้อย่างรวดเร็ว	3	0.4
จัดกิจกรรมการแข่งขันที่เกี่ยวกับการพูด	29	4.0
ให้ความรู้เกี่ยวกับภาษาไทย	14	1.9
เพิ่มเนื้อหาเกี่ยวกับการพูดให้มากขึ้น	35	4.9
ผู้ไม่ตอบ	335	46.5
รวม	720	100.0

เมื่อจัดกลุ่มความคิดเห็นด้านการพูด ดังตารางที่ 20 พบว่า กลุ่มตัวอย่างร้อยละ 42.3 เห็นว่าการส่งเสริมข่าวสารความรู้ด้านภาษาไทยเกี่ยวกับการพูดจากสื่อหนังสือพิมพ์จะช่วยในการพูดภาษาไทยได้อย่างถูกต้อง มีจำนวน 304 คน รองลงมาคือ เพิ่มเนื้อหาเกี่ยวกับการพูดให้มากขึ้น มีจำนวน 35 คน หรือร้อยละ 4.9 จัดกิจกรรมการแข่งขันที่เกี่ยวกับการพูด มีจำนวน 29 คน หรือร้อยละ 4.0 ให้ความรู้เกี่ยวกับภาษาไทย มีจำนวน 14 คน หรือร้อยละ 1.9 และเข้าใจความหมายของคำพูดได้อย่างรวดเร็ว มีจำนวน 3 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 0.4

ตารางที่ 21

แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามความคิดเห็นด้านการอ่าน

ความคิดเห็นด้านการอ่าน	จำนวน	ร้อยละ
ช่วยให้อ่านออกเสียงได้อย่างถูกต้อง ชัดเจน	60	8.3
ช่วยส่งเสริมให้รักการอ่านภาษาไทย	129	18.0
ช่วยในการอ่านภาษาไทยได้คล่องแคล่ว	146	20.3
จัดกิจกรรมการแข่งขันการอ่านภาษาไทย	63	8.8
เพิ่มเนื้อหาเกร็ดความรู้ด้านการอ่าน	5	0.7
ผู้ไม่ตอบ	317	44.0
รวม	720	100.0

เมื่อจัดกลุ่มความคิดเห็นด้านการอ่าน พบว่า กลุ่มตัวอย่างร้อยละ 20.3 เห็นว่าการส่งเสริมข่าวสารความรู้ด้านภาษาไทยเกี่ยวกับการอ่านจากสื่อหนังสือพิมพ์จะช่วยในการอ่านภาษาไทยได้คล่องแคล่ว มีจำนวน 146 คน รองลงมาคือ ช่วยส่งเสริมให้รักการอ่านภาษาไทย มีจำนวน 129 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 18.0 จัดกิจกรรมการแข่งขันการอ่านภาษาไทย มีจำนวน 63 คน หรือร้อยละ 8.8 ช่วยให้อ่านออกเสียงได้อย่างถูกต้อง ชัดเจน มีจำนวน 60 คน หรือร้อยละ 8.3 และเพิ่มเนื้อหาเกร็ดความรู้ด้านการอ่าน มีจำนวน 5 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 0.7

ตารางที่ 22

แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามความคิดเห็นด้านการเขียน

ความคิดเห็นด้านการเขียน	จำนวน	ร้อยละ
สามารถเขียนคำศัพท์ใหม่ๆได้อย่างถูกต้อง	36	5.0
จัดกิจกรรมการแข่งขันด้านการเขียนในรูปแบบต่างๆ	34	4.7
รู้จักการเขียนภาษาไทยได้อย่างถูกต้อง	306	42.5
เพิ่มเนื้อหาด้านการเขียนให้มากขึ้น	27	3.8
ผู้ไม่ตอบ	317	44.0
รวม	720	100.0

เมื่อจัดกลุ่มความคิดเห็นด้านการเขียน พบว่า กลุ่มตัวอย่างร้อยละ 42.5 เห็นว่าการส่งเสริมข่าวสารความรู้ด้านภาษาไทยเกี่ยวกับการเขียนจากสื่อหนังสือพิมพ์จะช่วยทำให้รู้จักการเขียนภาษาไทยได้อย่างถูกต้อง มีจำนวน 306 คน รองลงมา คือ สามารถเขียนคำศัพท์ใหม่ๆได้อย่างถูกต้อง มีจำนวน 36 คน หรือร้อยละ 5.0 จัดกิจกรรมการแข่งขันด้านการเขียนในรูปแบบต่างๆ มีจำนวน 34 คน หรือร้อยละ 4.7 และเพิ่มเนื้อหาด้านการเขียนให้มากขึ้น มีจำนวน 27 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 3.8

บทสรุป : ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความคิดเห็นของเยาวชนต่อ
ข่าวสารความรู้ด้านภาษาไทยจากสื่อหนังสือพิมพ์

ในการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับการปรับปรุงการนำเสนอเนื้อหาการส่งเสริมข่าวสารความรู้ด้านภาษาไทยในสื่อหนังสือพิมพ์ พบว่า กลุ่มตัวอย่างต้องการให้อ่านมีส่วนร่วมในกิจกรรมต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการใช้ภาษาไทย เช่น การแข่งขันประกวดเรียงความผ่านทางหนังสือพิมพ์มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 46.7 รองลงมาคือให้มีการเพิ่มเนื้อที่การนำเสนอเนื้อหามากขึ้น และให้มีคอลัมน์แสดงความคิดเห็นของผู้อ่าน คิดเป็นร้อยละ 22.2 และ 19.4 ตามลำดับ

อย่างไรก็ตามเมื่อพิจารณาในแต่ละด้านเกี่ยวกับการส่งเสริมข่าวสารความรู้ด้านภาษาไทยจากสื่อหนังสือพิมพ์ พบว่า ในด้านการพูดนั้นจะช่วยในการพูดภาษาไทยได้อย่างถูกต้องมากที่สุด คือ ร้อยละ 42.3 ส่วนด้านการอ่านนั้นกลุ่มตัวอย่างเห็นว่า จะช่วยในการอ่านภาษาไทยได้คล่องแคล่ว ร้อยละ 20.3 และด้านการเขียนนั้น จะช่วยทำให้รู้จักการเขียนภาษาไทยได้อย่างถูกต้อง คิดเป็นร้อยละ 42.5

ผลการทดสอบสมมติฐาน

จากการศึกษาเรื่อง “ความสนใจของเยาวชนในเขตกรุงเทพมหานครในการอ่านข่าวสารความรู้ด้านภาษาไทยจากหนังสือพิมพ์ในปริมณฑลวัฒนธรรมไทย” ทำให้ทราบถึงภาพโดยทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง ดังนั้นในขั้นตอนต่อไปจะเป็นการวิเคราะห์โดยใช้ตารางไขว้เพื่อทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรต่างๆ ซึ่งการวิจัยปรากฏผลดังนี้

สมมติฐานข้อที่ 1 กลุ่มตัวอย่างที่มีลักษณะทางประชากร เศรษฐกิจ และสังคม ต่างกัน จะมีความสนใจในการอ่านคอลัมน์การส่งเสริมข่าวสารความรู้ด้านภาษาไทยในสื่อหนังสือพิมพ์แตกต่างกัน (ตารางที่ 23 ถึง 29)

ตารางที่ 23

เพศกับความสนใจในการอ่านคอลัมน์การส่งเสริมข่าวสารความรู้ด้านภาษาไทย
ในสื่อหนังสือพิมพ์ของกลุ่มตัวอย่าง

ความสนใจในการอ่านคอลัมน์การส่งเสริมข่าวสาร ความรู้ด้านภาษาไทยในสื่อหนังสือพิมพ์	เพศ	
	ชาย	หญิง
ข่าว	39.8 (129)	34.1 (135)
บทความ	17.3 (56)	18.4 (73)
คอลัมน์เกร็ดความรู้	42.9 (139)	47.5 (188)
รวม	100.0 (324)	100.0 (396)

$$X^2 = 2.5446, \text{ DF} = 2, \text{ Sig.} = 0.2802$$

กลุ่มตัวอย่างที่ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลมาได้นั้น ต้องการศึกษากว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีเพศต่างกันจะมีความสนใจในการอ่านคอลัมน์การส่งเสริมข่าวสารความรู้ด้านภาษาไทยในสื่อหนังสือพิมพ์แตกต่างกันหรือไม่ ซึ่งผลการวิจัยพบว่า ในกลุ่มนักเรียนชายมีจำนวนผู้ที่มีความสนใจในการอ่านคอลัมน์ข่าว ร้อยละ 39.8 เมื่อเปรียบเทียบกับกลุ่มนักเรียนหญิงมีจำนวนผู้ที่มีความสนใจอ่านในเรื่องเดียวกันจำนวนน้อยกว่า คือ ร้อยละ 34.1 ซึ่งมีจำนวนสัดส่วนน้อยกว่าร้อยละ 5.7

ในส่วนของการคำนวณบทความ ปรากฏว่า ในกลุ่มนักเรียนหญิงมีจำนวนผู้ที่มีความสนใจอ่านคอลัมน์ดังกล่าว ร้อยละ 18.4 เมื่อเปรียบเทียบกับกลุ่มนักเรียนชาย ปรากฏว่า กลุ่มนักเรียนชายมีจำนวนผู้ที่มีความสนใจอ่านน้อยกว่าร้อยละ 1.1 คือ มีกลุ่มนักเรียนชายอยู่ร้อยละ 17.3

ทางด้านคอลัมน์เกร็ดความรู้ นั้น พบว่า ในกลุ่มนักเรียนหญิงมีจำนวนผู้ที่มีความสนใจอ่านร้อยละ 47.5 เมื่อเปรียบเทียบกับกลุ่มนักเรียนชายมีจำนวนผู้ที่มีความสนใจอ่านน้อยกว่า ร้อยละ 4.6 คือ มีกลุ่มนักเรียนชายอยู่ร้อยละ 42.9

ดังนั้นแสดงว่า เพศไม่มีความสัมพันธ์กับความสนใจในการอ่านคอลัมน์การส่งเสริมข่าวสารความรู้ด้านภาษาไทยในสื่อหนังสือพิมพ์ และเมื่อทดสอบด้วยค่าไคสแควร์ พบว่า ตัวแปรทั้ง 2 ไม่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 นั่นหมายถึง เพศไม่มีผลต่อความสนใจในการอ่านคอลัมน์การส่งเสริมข่าวสารความรู้ด้านภาษาไทยในสื่อหนังสือพิมพ์

เพราะฉะนั้นจึงปฏิเสธสมมติฐานการวิจัยข้อที่ 1 กล่าวคือ ทั้งเพศชายและเพศหญิงมีความสนใจในการอ่านคอลัมน์การส่งเสริมข่าวสารความรู้ด้านภาษาไทยในสื่อหนังสือพิมพ์เหมือนกัน

ตารางที่ 24

อายุกับความสนใจในการอ่านคอลัมน์การส่งเสริมข่าวสารความรู้ด้านภาษาไทย
ในสื่อหนังสือพิมพ์ของกลุ่มตัวอย่าง

ความสนใจในการอ่านคอลัมน์การส่งเสริมข่าวสาร ความรู้ด้านภาษาไทยในสื่อหนังสือพิมพ์	อายุ			
	ต่ำกว่า 12 ปี	12-13 ปี	14-15 ปี	มากกว่า 15 ปี
ข่าว	33.3 (21)	36.5 (128)	36.0 (96)	48.7 (19)
บทความ	23.8 (15)	17.7 (62)	17.2 (46)	15.4 (6)
คอลัมน์เกร็ดความรู้	42.9 (27)	45.9 (161)	46.8 (125)	35.9 (14)
รวม	100.0 (63)	100.0 (351)	100.0 (267)	100.0 (39)

$$X^2 = 4.2201, \text{ DF} = 6, \text{ Sig.} = 0.6469$$

กลุ่มตัวอย่างที่ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลมาได้นั้น ต้องการศึกษากลุ่มตัวอย่างที่มีอายุต่างกันจะมีความสนใจในการอ่านคอลัมน์การส่งเสริมข่าวสารความรู้ด้านภาษาไทยในสื่อหนังสือพิมพ์แตกต่างกันหรือไม่ ซึ่งผลการวิจัยพบว่า ในกลุ่มนักเรียนที่มีอายุมากกว่า 15 ปี มีจำนวนผู้ที่มีความสนใจในการอ่านคอลัมน์ข่าว ร้อยละ 48.7 เมื่อเปรียบเทียบกับกลุ่มนักเรียนที่มีอายุน้อยกว่า คือ อายุ 12-13 ปี อายุ 14-15 ปี และอายุต่ำกว่า 12 ปี มีจำนวนผู้ที่มีความสนใจอ่านคอลัมน์เดียวกันจำนวนลดลง คือ ร้อยละ 36.5, 36.0 และ ร้อยละ 33.3 ตามลำดับ

ในทางกลับกัน ปรากฏว่า ในกลุ่มนักเรียนที่มีอายุต่ำกว่า 12 ปี มีจำนวนผู้ที่มีความสนใจอ่านคอลัมน์บทความมากที่สุด คือ ร้อยละ 23.8 ขณะที่กลุ่มนักเรียนที่มีอายุมากกว่า คือ อายุ 12-13 ปี อายุ 14-15 ปี และอายุมากกว่า 15 ปี มีจำนวนผู้ที่มีความสนใจอ่านจำนวนน้อยกว่า คือ ร้อยละ 17.7, 17.2 และร้อยละ 15.4 ตามลำดับ

ส่วนคอลัมน์เกร็ดความรู้ พบว่า ในกลุ่มนักเรียนที่มีอายุ 14-15 ปี มีจำนวนผู้ที่มีความสนใจอ่านคอลัมน์ดังกล่าว ร้อยละ 46.8 เมื่อเปรียบเทียบกับกลุ่มนักเรียนที่มีอายุ 12-13 ปี อายุ ต่ำกว่า 12 ปี และอายุมากกว่า 15 ปี มีจำนวนผู้ที่มีความสนใจอ่านจำนวนลดลง คือ ร้อยละ 45.9, 42.9 และร้อยละ 35.9 ตามลำดับ

ดังนั้นแสดงว่า อายุไม่มีความสัมพันธ์กับความสนใจในการอ่านคอลัมน์การส่งเสริมข่าวสารความรู้ด้านภาษาไทยในสื่อหนังสือพิมพ์ และเมื่อทดสอบด้วยค่าไคสแควร์ พบว่า ตัวแปรทั้ง 2 ไม่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 นั่นหมายถึง อายุไม่มีผลต่อความสนใจในการอ่านคอลัมน์การส่งเสริมข่าวสารความรู้ด้านภาษาไทยในสื่อหนังสือพิมพ์

เพราะฉะนั้นจึงปฏิเสธสมมติฐานการวิจัยข้อที่ 1 กล่าวคือ กลุ่มตัวอย่างที่มีอายุแตกต่างกันจะมีความสนใจในการอ่านคอลัมน์การส่งเสริมข่าวสารความรู้ด้านภาษาไทยในสื่อหนังสือพิมพ์ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 25

ระดับการศึกษากับความสนใจในการอ่านคอลัมน์การส่งเสริมข่าวสารความรู้ด้านภาษาไทย
ในสื่อหนังสือพิมพ์ของกลุ่มตัวอย่าง

ความสนใจในการอ่านคอลัมน์การส่งเสริมข่าวสาร ความรู้ด้านภาษาไทยในสื่อหนังสือพิมพ์	ระดับการศึกษา		
	ม.1	ม.2	ม.3
ข่าว	38.2 (92)	36.0 (86)	35.8 (86)
บทความ	21.2 (51)	15.9 (38)	16.7 (40)
คอลัมน์เกร็ดความรู้	40.7 (98)	48.1 (115)	47.5 (114)
รวม	100.0 (241)	100.0 (239)	100.0 (240)

$$X^2 = 4.2057, \text{ DF} = 4, \text{ Sig.} = 0.3789$$

กลุ่มตัวอย่างที่ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลมาได้นั้น ต้องการศึกษว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีระดับการศึกษาต่างกันจะมีความสนใจในการอ่านคอลัมน์การส่งเสริมข่าวสารความรู้ด้านภาษาไทยในสื่อหนังสือพิมพ์แตกต่างกันหรือไม่ ซึ่งผลการวิจัยพบว่า ในกลุ่มนักเรียนที่กำลังศึกษาระดับชั้น ม.1 มีจำนวนผู้ที่มีความสนใจอ่านคอลัมน์ข่าว ร้อยละ 38.2 ขณะที่กลุ่มนักเรียนที่เรียนในระดับชั้นที่สูงกว่า คือ ชั้น ม.2 และ ชั้น ม.3 มีจำนวนผู้ที่สนใจอ่านคอลัมน์เดียวกันจำนวนลดลง คือ ร้อยละ 36.0 และ 35.8 ตามลำดับ

ส่วนคอลัมน์บทความ พบว่า ในกลุ่มนักเรียนที่เรียนอยู่ระดับชั้น ม. 1 มีจำนวนผู้ที่มีความสนใจอ่านคอลัมน์ดังกล่าว ร้อยละ 21.2 เมื่อเปรียบเทียบกับกลุ่มนักเรียนในระดับชั้นที่สูงกว่า ปรากฏว่า กลุ่มนักเรียนที่เรียนอยู่ในระดับชั้น ม.3 และ ม.2 มีจำนวนผู้ที่มีความสนใจอ่านจำนวนน้อยลง คือร้อยละ 16.7 และ 15.9 ตามลำดับ

ในขณะที่คอลัมน์เกร็ดความรู้ นั้น พบว่า ในกลุ่มนักเรียนชั้น ม. 2 มีจำนวนผู้ที่มีความสนใจอ่าน ร้อยละ 48.1 ขณะที่กลุ่มนักเรียนชั้น ม. 3 และ ชั้น ม.1 มีจำนวนผู้ที่มีความสนใจอ่านจำนวนลดลง คือ ร้อยละ 47.5 และ 40.7 ตามลำดับ

ดังนั้นแสดงว่า ระดับการศึกษาไม่มีความสัมพันธ์กับความสนใจในการอ่านคอลัมน์การส่งเสริมข่าวสารความรู้ด้านภาษาไทยในสื่อหนังสือพิมพ์ และเมื่อทดสอบด้วยค่าไคสแควร์ พบว่า ตัวแปรทั้ง 2 ไม่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 นั่นหมายถึง ระดับการศึกษาไม่มีผลต่อความสนใจในการอ่านคอลัมน์การส่งเสริมข่าวสารความรู้ด้านภาษาไทยในสื่อหนังสือพิมพ์

เพราะฉะนั้นจึงปฏิเสธสมมติฐานการวิจัยข้อที่ 1 กล่าวคือ กลุ่มตัวอย่างทุกระดับการศึกษาจะมีความสนใจในการอ่านคอลัมน์การส่งเสริมข่าวสารความรู้ด้านภาษาไทยในสื่อหนังสือพิมพ์ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 26

การพักอาศัยกับความสนใจในการอ่านคอลัมน์การส่งเสริมข่าวสารความรู้ด้านภาษาไทย
ในสื่อหนังสือพิมพ์ของกลุ่มตัวอย่าง

ความสนใจในการอ่านคอลัมน์การส่งเสริมข่าวสาร ความรู้ด้านภาษาไทยในสื่อหนังสือพิมพ์	การพักอาศัย			
	บิดาและ มารดา	บิดาหรือ มารดา	ญาติพี่น้อง	อื่นๆ
ข่าว	38.3 (138)	34.8 (47)	35.7 (56)	33.8 (23)
บทความ	18.6 (67)	14.8 (20)	17.2 (27)	22.1 (15)
คอลัมน์เกร็ดความรู้	43.1 (155)	50.4 (68)	47.1 (74)	44.1 (30)
รวม	100.0 (360)	100.0 (135)	100.0 (157)	100.0 (68)

$$X^2 = 3.4084, \text{ DF} = 6, \text{ Sig.} = 0.7561$$

กลุ่มตัวอย่างที่ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลมาได้นั้น ต้องการศึกษากลุ่มตัวอย่างที่มีการพักอาศัยต่างกันจะมีความสนใจในการอ่านคอลัมน์การส่งเสริมข่าวสารความรู้ด้านภาษาไทยในสื่อหนังสือพิมพ์แตกต่างกันหรือไม่ ผลการวิจัยพบว่า ในกลุ่มนักเรียนที่อาศัยอยู่กับบิดาและมารดา มีจำนวนผู้ที่มีความสนใจในการอ่านคอลัมน์ข่าว ร้อยละ 38.3 เมื่อเปรียบเทียบกับกลุ่มนักเรียนที่อาศัยอยู่กับญาติพี่น้อง บิดาหรือมารดา และอื่นๆ มีจำนวนผู้ที่มีความสนใจอ่าน จำนวนลดลง คือ ร้อยละ 35.7, 34.8 และ ร้อยละ 33.8 ตามลำดับ

ในขณะที่คอลัมน์บทความนั้น พบว่า ในกลุ่มนักเรียนที่อาศัยอยู่กับบุคคลอื่นๆ มีจำนวนผู้ที่มีความสนใจในการอ่าน ร้อยละ 22.1 ขณะที่กลุ่มนักเรียนที่อาศัยอยู่กับบิดาและมารดา ญาติพี่น้อง และ บิดาหรือมารดา มีจำนวนผู้ที่มีความสนใจอ่านคอลัมน์เดียวกัน จำนวนลดลง คือ ร้อยละ 18.6, 17.2 และร้อยละ 14.8 ตามลำดับ

ส่วนคอลัมน์เกร็ดความรู้ ปรากฏว่า ในกลุ่มนักเรียนที่อาศัยอยู่กับบิดาหรือมารดา มีจำนวนผู้ที่มีความสนใจในการอ่านคอลัมน์ดังกล่าว ร้อยละ 50.4 เมื่อเปรียบเทียบกับกลุ่มนักเรียนที่พักอาศัยกับ ญาติพี่น้อง บุคคลอื่นๆ และ บิดาและมารดา มีจำนวนผู้ที่มีความสนใจในการอ่านจำนวนน้อยลง คือ ร้อยละ 47.1, 44.1 และร้อยละ 43.1 ตามลำดับ

ดังนั้นแสดงว่า การพักอาศัยไม่มีความสัมพันธ์กับความสนใจในการอ่านคอลัมน์การส่งเสริมข่าวสารความรู้ด้านภาษาไทยในสื่อหนังสือพิมพ์ และเมื่อทดสอบด้วยค่าไคสแควร์ พบว่า ตัวแปรทั้ง 2 ไม่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 นั่นหมายถึง การพักอาศัยไม่มีผลต่อความสนใจในการอ่านคอลัมน์การส่งเสริมข่าวสารความรู้ด้านภาษาไทยในสื่อหนังสือพิมพ์

เพราะฉะนั้นจึงปฏิเสธสมมติฐานการวิจัยข้อที่ 1 กล่าวคือ กลุ่มตัวอย่างที่มีการพักอาศัยต่างกันจะมีความสนใจในการอ่านคอลัมน์การส่งเสริมข่าวสารความรู้ด้านภาษาไทยในสื่อหนังสือพิมพ์ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 27

ระดับการศึกษาของหัวหน้าครอบครัวกับความสนใจในการอ่าน
 คอลัมน์การส่งเสริมข่าวสารความรู้ด้านภาษาไทยในสื่อหนังสือพิมพ์ของกลุ่มตัวอย่าง

ความสนใจในการอ่านคอลัมน์ การส่งเสริมข่าวสารความรู้ ด้านภาษาไทยในสื่อหนังสือพิมพ์	ระดับการศึกษาของหัวหน้าครอบครัว					
	ต่ำกว่าการ ศึกษามภาค บังคับ	ต่ำกว่ามัธยม ศึกษาตอน ปลาย	มัธยม ศึกษาตอน ปลาย	ปวช.-ปวส.	ปริญญาตรี	อื่นๆ
ข่าว	41.7 (88)	50.0 (16)	31.9 (15)	30.2 (68)	37.4 (67)	38.5 (10)
บทความ	17.5 (37)	6.3 (2)	23.4 (11)	18.2 (41)	18.4 (33)	19.2 (5)
คอลัมน์เกร็ดความรู้	40.8 (86)	43.8 (14)	44.7 (21)	51.6 (116)	44.1 (79)	42.3 (11)
รวม	100.0 (211)	100.0 (32)	100.0 (47)	100.0 (225)	100.0 (179)	100.0 (26)

$$X^2 = 12.2245, \text{ DF} = 10, \text{ Sig.} = 0.2703$$

กลุ่มตัวอย่างที่ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลมาได้นั้น ต้องการศึกษว่าหัวหน้าครอบครัวของกลุ่มตัวอย่างที่มีระดับการศึกษาต่างกัน จะมีความสนใจในการอ่านคอลัมน์การส่งเสริมข่าวสารความรู้ด้านภาษาไทยในสื่อหนังสือพิมพ์แตกต่างกันหรือไม่ ซึ่งผลการวิจัย พบว่า หัวหน้าครอบครัวของกลุ่มตัวอย่างที่มีการศึกษาต่ำกว่ามัธยมศึกษาตอนปลาย มีจำนวนผู้ที่มีความสนใจอ่านคอลัมน์ข่าว ร้อยละ 50.0 ขณะที่หัวหน้าครอบครัวของกลุ่มตัวอย่างที่มีการศึกษาต่ำกว่าการศึกษามภาคบังคับ อื่นๆ ปริญญาตรี มัธยมศึกษาตอนปลาย และ ระดับปวช.-ปวส. มีจำนวนผู้ที่มีความสนใจอ่าน จำนวนลดลง คือ ร้อยละ 41.7 , 38.5 , 37.4 , 31.9 และ ร้อยละ 30.2 ตามลำดับ

ส่วนคอลัมน์บทความนั้น ปรากฏว่า หัวหน้าครอบครัวของกลุ่มตัวอย่างที่มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย มีจำนวนผู้ที่มีความสนใจอ่าน ร้อยละ 23.4 เมื่อเปรียบเทียบกับหัวหน้าครอบครัวของกลุ่มตัวอย่างที่มีการศึกษาระดับอื่นๆ ปริญญาตรี ปวช.-ปวส. ต่ำกว่าการศึกษามภาคบังคับ และต่ำกว่ามัธยมศึกษาตอนปลาย มีจำนวนผู้ที่มีความสนใจในการอ่านคอลัมน์ดังกล่าว จำนวนลดลง คือ ร้อยละ 19.2 , 18.4 , 18.2 , 17.5 และร้อยละ 6.3 ตามลำดับ

ในขณะที่คอลัมน์เกร็ดความรู้ นั้น พบว่า หัวหน้าครอบครัวของกลุ่มตัวอย่างที่มีการศึกษาระดับ ปวช.-ปวส. มีจำนวนผู้ที่มีความสนใจอ่าน ร้อยละ 51.6 ขณะที่หัวหน้าครอบครัวของกลุ่มตัวอย่างที่มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ปริญญาตรี ต่ำกว่ามัธยมศึกษาตอนปลาย ระดับอื่นๆ และ ต่ำกว่าการศึกษามภาคบังคับ มีจำนวนผู้ที่มีความสนใจอ่านคอลัมน์ดังกล่าว จำนวนน้อยลง คือ ร้อยละ 44.7 , 44.1 , 43.8 , 42.3 และ ร้อยละ 40.8 ตามลำดับ

ดังนั้นแสดงว่า ระดับการศึกษาของหัวหน้าครอบครัวไม่มีความสัมพันธ์กับความสนใจในการอ่านคอลัมน์การส่งเสริมข่าวสารความรู้ด้านภาษาไทยในสื่อหนังสือพิมพ์ และเมื่อทดสอบด้วยค่าไคสแควร์ พบว่าตัวแปรทั้ง 2 ไม่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 นั่นคือ ระดับการศึกษาของหัวหน้าครอบครัวไม่มีผลต่อความสนใจในการอ่านคอลัมน์การส่งเสริมข่าวสารความรู้ด้านภาษาไทยในสื่อหนังสือพิมพ์

เพราะฉะนั้นจึงปฏิเสธสมมติฐานการวิจัยข้อที่ 1 กล่าวคือ ทุกระดับการศึกษาของหัวหน้าครอบครัวของกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความสนใจในการอ่านคอลัมน์การส่งเสริมข่าวสารความรู้ด้านภาษาไทยในสื่อหนังสือพิมพ์เช่นเดียวกัน

ตารางที่ 28

อาชีพของหัวหน้าครอบครัวกับความสนใจในการอ่านคอลัมน์การส่งเสริม
ข่าวสารความรู้ด้านภาษาไทยในสื่อหนังสือพิมพ์ของกลุ่มตัวอย่าง

ความสนใจในการอ่านคอลัมน์ การส่งเสริมข่าวสารความรู้ ด้านภาษาไทยในสื่อหนังสือพิมพ์	อาชีพของหัวหน้าครอบครัว					
	รับราชการ	พนักงาน รัฐวิสาหกิจ	พนักงาน ธุรกิจ เอกชน	ประกอบ ธุรกิจ ส่วนตัว	รับจ้าง ทั่วไป	อื่นๆ
ข่าว	36.2 (54)	34.7 (25)	40.3 (25)	37.8 (82)	35.1 (68)	38.5 (10)
บทความ	18.8 (28)	18.1 (13)	12.9 (8)	18.0 (39)	18.6 (36)	19.2 (5)
คอลัมน์เกร็ดความรู้	45.0 (67)	47.2 (34)	46.8 (29)	44.2 (96)	46.4 (90)	42.3 (11)
รวม	100.0 (149)	100.0 (72)	100.0 (62)	100.0 (217)	100.0 (194)	100.0 (26)

$$X^2 = 1.7926, \text{ DF} = 10, \text{ Sig.} = 0.9977$$

กลุ่มตัวอย่างที่ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลมาได้นั้น ต้องการศึกษาว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีหัวหน้าครอบครัวประกอบอาชีพต่างกัน จะมีความสนใจในการอ่านคอลัมน์การส่งเสริมข่าวสารความรู้ด้านภาษาไทยในสื่อหนังสือพิมพ์แตกต่างกันหรือไม่ ซึ่งผลการวิจัย พบว่า กลุ่มนักเรียนที่มีหัวหน้าครอบครัวประกอบอาชีพพนักงานธุรกิจเอกชน มีจำนวนผู้ที่มีความสนใจในการอ่านคอลัมน์ข่าว ร้อยละ 40.3 ขณะที่กลุ่มนักเรียนที่มีหัวหน้าครอบครัวประกอบอาชีพอื่นๆ ประกอบธุรกิจส่วนตัว รับราชการ รับจ้างทั่วไป และพนักงานรัฐวิสาหกิจ มีจำนวนผู้ที่มีความสนใจอ่านคอลัมน์เดียวกัน จำนวนลดลง คือ ร้อยละ 38.5, 37.8, 36.2, 35.1 และ ร้อยละ 34.7 ตามลำดับ

ด้านคอลัมน์บทความนั้น พบว่า กลุ่มนักเรียนที่มีหัวหน้าครอบครัวประกอบอาชีพอื่นๆ มีจำนวนผู้ที่มีความสนใจอ่าน ร้อยละ 19.2 เมื่อเปรียบเทียบกับกลุ่มนักเรียนที่มีหัวหน้าครอบครัวประกอบอาชีพรับราชการ รับจ้างทั่วไป พนักงานรัฐวิสาหกิจ ประกอบธุรกิจส่วนตัว และพนักงานธุรกิจเอกชน มีจำนวนผู้ที่มีความสนใจในการอ่านคอลัมน์ดังกล่าว จำนวนน้อยลง คือ ร้อยละ 18.8, 18.6, 18.1, 18.0 และร้อยละ 12.9 ตามลำดับ

ในส่วนของคอลัมน์เกร็ดความรู้ นั้น ปรากฏว่า กลุ่มนักเรียนที่มีหัวหน้าครอบครัวประกอบอาชีพพนักงานรัฐวิสาหกิจ มีจำนวนผู้ที่มีความสนใจอ่านคอลัมน์ดังกล่าว ร้อยละ 47.2 ขณะที่กลุ่มนักเรียนที่มีหัวหน้าครอบครัวประกอบอาชีพ พนักงานธุรกิจเอกชน รับจ้างทั่วไป รับราชการ ประกอบธุรกิจส่วนตัว และอาชีพอื่นๆ มีจำนวนผู้ที่มีความสนใจอ่านคอลัมน์เดียวกัน จำนวนลดลง คือ ร้อยละ 46.8, 46.4, 45.0, 44.2 และ ร้อยละ 42.3 ตามลำดับ

ดังนั้นแสดงว่า อาชีพของหัวหน้าครอบครัวไม่มีความสัมพันธ์กับความสนใจในการอ่านคอลัมน์การส่งเสริมข่าวสารความรู้ด้านภาษาไทยในสื่อหนังสือพิมพ์ และเมื่อทดสอบด้วยค่าไคสแควร์ พบว่า ตัวแปรทั้ง 2 ไม่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 นั่นคือ อาชีพของหัวหน้าครอบครัวไม่มีผลต่อความสนใจในการอ่านคอลัมน์การส่งเสริมข่าวสารความรู้ด้านภาษาไทยในสื่อหนังสือพิมพ์

เพราะฉะนั้นจึงปฏิเสธสมมติฐานการวิจัยข้อที่ 1 กล่าวคือ แม้ว่ากลุ่มตัวอย่างจะมีหัวหน้าครอบครัวประกอบอาชีพต่างกัน แต่ก็ไม่มีผลต่อความสนใจในการอ่านคอลัมน์การส่งเสริมข่าวสารความรู้ด้านภาษาไทยในสื่อหนังสือพิมพ์ที่แตกต่างกัน

ตารางที่ 29

จำนวนพี่น้องกับความสนใจในการอ่านคอลัมน์การส่งเสริมข่าวสารความรู้ด้านภาษาไทย
ในสื่อหนังสือพิมพ์ของกลุ่มตัวอย่าง

ความสนใจในการอ่านคอลัมน์การส่งเสริมข่าวสาร ความรู้ด้านภาษาไทยในสื่อหนังสือพิมพ์	จำนวนพี่น้อง			
	ลูกคนเดียว	2 - 3 คน	4 - 5 คน	มากกว่า 5 คน
ข่าว	29.3 (34)	37.2 (184)	37.5 (30)	55.2 (16)
บทความ	17.2 (20)	18.4 (91)	18.8 (15)	10.3 (3)
คอลัมน์เกร็ดความรู้	53.4 (62)	44.4 (220)	43.8 (35)	34.5 (10)
รวม	100.0 (116)	100.0 (495)	100.0 (80)	100.0 (29)

$$X^2 = 8.0819, DF = 6, Sig. = 0.2322$$

กลุ่มตัวอย่างที่ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลมาได้นั้น ต้องการศึกษว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีจำนวนพี่น้องต่างกัน จะมีความสนใจในการอ่านคอลัมน์การส่งเสริมข่าวสารความรู้ด้านภาษาไทยในสื่อหนังสือพิมพ์แตกต่างกันหรือไม่ ซึ่งผลการวิจัย พบว่า กลุ่มนักเรียนที่มีจำนวนพี่น้องมากกว่า 5 คน มีจำนวนผู้ที่มีความสนใจในการอ่านคอลัมน์ข่าว ร้อยละ 55.2 ขณะที่กลุ่มนักเรียนที่มีพี่น้อง 4-5 คน, 2-3 คน และลูกคนเดียว มีจำนวนผู้ที่มีความสนใจอ่าน จำนวนลดลง คือ ร้อยละ 37.5, 37.2 และ ร้อยละ 29.3 ตามลำดับ

ในขณะที่คอลัมน์บทความนั้น ปรากฏว่า กลุ่มนักเรียนที่มีจำนวนพี่น้อง 4-5 คน มีจำนวนผู้ที่มีความสนใจอ่านคอลัมน์ดังกล่าว ร้อยละ 18.8 เมื่อเปรียบเทียบกับกลุ่มตัวอย่างที่มีพี่น้อง 2-3 คน ลูกคนเดียว และมากกว่า 5 คน มีจำนวนผู้ที่มีความสนใจอ่าน จำนวนน้อยลง คือ ร้อยละ 18.4, 17.2 และร้อยละ 10.3 ตามลำดับ

ส่วนคอลัมน์เกร็ดความรู้ นั้น พบว่า กลุ่มนักเรียนที่เป็นลูกคนเดียว มีจำนวนผู้ที่มีความสนใจอ่าน ร้อยละ 53.4 ขณะที่กลุ่มตัวอย่างที่มีจำนวนพี่น้อง 2-3 คน 4-5 คน และมากกว่า 5 คน มีจำนวนผู้ที่มีความสนใจอ่านคอลัมน์ดังกล่าว จำนวนลดลง คือ ร้อยละ 44.4, 43.8 และร้อยละ 34.5 ตามลำดับ

ดังนั้นแสดงว่า จำนวนพี่น้องไม่มีความสัมพันธ์กับความสนใจในการอ่านคอลัมน์การส่งเสริมข่าวสารความรู้ด้านภาษาไทยในสื่อหนังสือพิมพ์ และเมื่อทดสอบด้วยค่าไคสแควร์ พบว่า ตัวแปรทั้ง 2 ไม่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 นั่นคือ จำนวนพี่น้องไม่มีผลต่อความสนใจในการอ่านคอลัมน์การส่งเสริมข่าวสารความรู้ด้านภาษาไทยในสื่อหนังสือพิมพ์

เพราะฉะนั้นจึงปฏิเสธสมมติฐานการวิจัยข้อที่ 1 กล่าวคือ กลุ่มตัวอย่างที่มีจำนวนพี่น้องแตกต่างกัน ต่างก็มีความสนใจในการอ่านคอลัมน์การส่งเสริมข่าวสารความรู้ด้านภาษาไทยในสื่อหนังสือพิมพ์เช่นเดียวกัน

บทสรุป : ผลการทดสอบสมมติฐานข้อที่ 1 คือ

กลุ่มตัวอย่างที่มีลักษณะทางประชากร เศรษฐกิจ และสังคมต่างกัน จะมีความสนใจในการอ่าน
คอลัมน์การส่งเสริมข่าวสารความรู้ด้านภาษาไทยในสื่อหนังสือพิมพ์แตกต่างกัน

การทดสอบสมมติฐานดังกล่าว พบว่า ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติในทุกตัวแปร ได้แก่

1. เพศไม่มีความสัมพันธ์กับความสนใจในการอ่านคอลัมน์การส่งเสริมข่าวสารความรู้ด้านภาษาไทยในสื่อหนังสือพิมพ์
2. อายุไม่มีความสัมพันธ์กับความสนใจในการอ่านคอลัมน์การส่งเสริมข่าวสารความรู้ด้านภาษาไทยในสื่อหนังสือพิมพ์
3. ระดับการศึกษาไม่มีความสัมพันธ์กับความสนใจในการอ่านคอลัมน์การส่งเสริมข่าวสารความรู้ด้านภาษาไทยในสื่อหนังสือพิมพ์
4. การพักอาศัยไม่มีความสัมพันธ์กับความสนใจในการอ่านคอลัมน์การส่งเสริมข่าวสารความรู้ด้านภาษาไทยในสื่อหนังสือพิมพ์
5. ระดับการศึกษาของหัวหน้าครอบครัวไม่มีความสัมพันธ์กับความสนใจในการอ่านคอลัมน์การส่งเสริมข่าวสารความรู้ด้านภาษาไทยในสื่อหนังสือพิมพ์
6. อาชีพของหัวหน้าครอบครัวไม่มีความสัมพันธ์กับความสนใจในการอ่านคอลัมน์การส่งเสริมข่าวสารความรู้ด้านภาษาไทยในสื่อหนังสือพิมพ์
7. จำนวนพี่น้องไม่มีความสัมพันธ์กับความสนใจในการอ่านคอลัมน์การส่งเสริมข่าวสารความรู้ด้านภาษาไทยในสื่อหนังสือพิมพ์

สมมติฐานข้อที่ 2 กลุ่มตัวอย่างที่มีลักษณะทางประชากร เศรษฐกิจ และสังคมต่างกัน จะมีความสนใจในการอ่านเนื้อหาการส่งเสริมข่าวสารความรู้ด้านภาษาไทยในสื่อหนังสือพิมพ์แตกต่างกัน (ตารางที่ 30 ถึง 36)

ตารางที่ 30

เพศกับความสนใจในการอ่านเนื้อหาการส่งเสริมข่าวสารความรู้ด้านภาษาไทย
ในสื่อหนังสือพิมพ์ของกลุ่มตัวอย่าง

ความสนใจในการอ่านเนื้อหาการส่งเสริม ข่าวสารความรู้ด้านภาษาไทยในสื่อหนังสือพิมพ์	เพศ	
	ชาย	หญิง
การพูด	34.0 (110)	37.4 (148)
การอ่าน	44.4 (144)	38.9 (154)
การเขียน	21.6 (70)	23.7 (94)
รวม	100.0 (324)	100.0 (396)

$$X^2 = 2.2673, DF = 2, Sig. = 0.3219$$

กลุ่มตัวอย่างที่ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลมาได้นั้น ต้องการศึกษาว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีเพศต่างกันจะมีความสนใจในการอ่านเนื้อหาการส่งเสริมข่าวสารความรู้ด้านภาษาไทยในสื่อหนังสือพิมพ์แตกต่างกันหรือไม่ ซึ่งผลการวิจัย พบว่า ในกลุ่มนักเรียนหญิงมีจำนวนผู้ที่มีความสนใจในการอ่านเนื้อหาข่าวสารการพูด ร้อยละ 37.4 เมื่อเปรียบเทียบกับกลุ่มนักเรียนชาย ปรากฏว่า กลุ่มนักเรียนชายมีจำนวนผู้ที่มีความสนใจในการอ่านเนื้อหาเดียวกันจำนวนน้อยกว่า คือ ร้อยละ 34.0 ซึ่งต่างจากกลุ่มนักเรียนหญิง ร้อยละ 3.4

ส่วนเนื้อหาข่าวสารการอ่านนั้น พบว่า ในกลุ่มนักเรียนชาย มีจำนวนผู้ที่มีความสนใจในการอ่านเนื้อหาข่าวสารการอ่าน ร้อยละ 44.4 ขณะที่กลุ่มนักเรียนหญิง มีจำนวนผู้ที่มีความสนใจในการอ่านน้อยกว่า ร้อยละ 5.5 คือ มีกลุ่มนักเรียนหญิงอยู่ร้อยละ 38.9

ในขณะที่เนื้อหาข่าวสารการเขียน ปรากฏว่า กลุ่มนักเรียนหญิง มีจำนวนผู้ที่มีความสนใจในการอ่าน ร้อยละ 23.7 เมื่อเปรียบเทียบกับกลุ่มนักเรียนชาย มีจำนวนผู้ที่มีความสนใจอ่านเนื้อหาข่าวสารการเขียน จำนวนน้อยกว่า คือ ร้อยละ 21.6 ซึ่งมีขนาดความแตกต่างร้อยละ 2.1

ดังนั้นแสดงว่า เพศไม่มีความสัมพันธ์กับความสนใจในการอ่านเนื้อหาการส่งเสริมข่าวสารความรู้ด้านภาษาไทยในสื่อหนังสือพิมพ์ และเมื่อทดสอบด้วยค่าไคสแควร์ พบว่า ตัวแปรทั้ง 2 ไม่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 นั่นหมายถึง เพศไม่มีผลต่อความสนใจในการอ่านเนื้อหาการส่งเสริมข่าวสารความรู้ด้านภาษาไทยในสื่อหนังสือพิมพ์

เพราะฉะนั้นจึงปฏิเสธสมมติฐานการวิจัยข้อที่ 2 กล่าวคือ ทั้งเพศชาย และ เพศหญิงต่างมีความสนใจในการอ่านเนื้อหาการส่งเสริมข่าวสารความรู้ด้านภาษาไทยในสื่อหนังสือพิมพ์เช่นเดียวกัน

ตารางที่ 31

อายุกับความสนใจในการอ่านเนื้อหาการส่งเสริมข่าวสารความรู้ด้านภาษาไทย
ในสื่อหนังสือพิมพ์ของกลุ่มตัวอย่าง

ความสนใจในการอ่านเนื้อหาการส่งเสริม ข่าวสารความรู้ด้านภาษาไทยในสื่อหนังสือพิมพ์	อายุ			
	ต่ำกว่า 12 ปี	12-13 ปี	14-15 ปี	มากกว่า 15 ปี
การพูด	31.7 (20)	33.9 (119)	36.0 (96)	59.0 (23)
การอ่าน	33.3 (21)	42.7 (150)	43.4 (116)	28.2 (11)
การเขียน	34.9 (22)	23.4 (82)	20.6 (55)	12.8 (5)
รวม	100.0 (63)	100.0 (351)	100.0 (267)	100.0 (39)

$$X^2 = 15.9249, \text{ DF} = 6, \text{ Sig.} = 0.0142$$

กลุ่มตัวอย่างที่ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลมาได้นั้น ต้องการศึกษว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีอายุต่างกันจะมีความสนใจในการอ่านเนื้อหาการส่งเสริมข่าวสารความรู้ด้านภาษาไทยในสื่อหนังสือพิมพ์แตกต่างกันหรือไม่ ซึ่งผลการวิจัย พบว่า ในกลุ่มนักเรียนที่มีอายุมากกว่า 15 ปี มีจำนวนผู้ที่มีความสนใจในการอ่านเนื้อหาด้านการพูด ร้อยละ 59.0 ในขณะที่กลุ่มนักเรียนที่มีอายุน้อยกว่า คือ อายุ 14-15 ปี อายุ 12-13 ปี และอายุต่ำกว่า 12 ปี มีจำนวนผู้ที่มีความสนใจในการอ่านเนื้อหาดังกล่าว จำนวนลดลง คือ ร้อยละ 36.0, 33.9 และร้อยละ 31.7 ตามลำดับ

ส่วนเนื้อหาด้านการอ่าน พบว่า กลุ่มนักเรียนที่มีอายุ 14-15 ปี มีจำนวนผู้ที่มีความสนใจในการอ่าน ร้อยละ 43.4 เมื่อเปรียบเทียบกับกลุ่มนักเรียนที่มีอายุ 12 - 13 ปี อายุต่ำกว่า 12 ปี และอายุมากกว่า 15 ปี มีจำนวนผู้ที่มีความสนใจในการอ่าน จำนวนลดลง คือ ร้อยละ 42.7, 33.3 และร้อยละ 28.2 ตามลำดับ

ในขณะที่เนื้อหาการเขียนนั้น ปรากฏว่า กลุ่มนักเรียนที่มีอายุต่ำกว่า 12 ปี มีจำนวนผู้ที่มีความสนใจในการอ่านเนื้อหาดังกล่าว ร้อยละ 34.9 ขณะที่กลุ่มนักเรียนที่มีอายุมากกว่า คือ อายุ 12-13 ปี อายุ 14-15 ปี และอายุมากกว่า 15 ปี มีจำนวนผู้ที่มีความสนใจอ่านเนื้อหาเดียวกัน ร้อยละ 23.4, 20.6 และ ร้อยละ 12.8 ตามลำดับ

ดังนั้นแสดงว่า อายุมีความสัมพันธ์กับความสนใจในการอ่านเนื้อหาการส่งเสริมข่าวสารความรู้ด้านภาษาไทยในสื่อหนังสือพิมพ์ และเมื่อทดสอบด้วยค่าไคสแควร์ พบว่า ตัวแปรทั้ง 2 มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 นั่นหมายถึง อายุมีผลต่อความสนใจในการอ่านเนื้อหาการส่งเสริมข่าวสารความรู้ด้านภาษาไทยในสื่อหนังสือพิมพ์

เพราะฉะนั้นจึงยอมรับสมมติฐานการวิจัยข้อที่ 2 กล่าวคือ อายุที่แตกต่างกันจะส่งผลให้กลุ่มตัวอย่างมีความสนใจในการอ่านเนื้อหาการส่งเสริมข่าวสารความรู้ด้านภาษาไทยในสื่อหนังสือพิมพ์แตกต่างกัน

ตารางที่ 32

ระดับการศึกษากับความสนใจในการอ่านเนื้อหาการส่งเสริมข่าวสารความรู้ด้านภาษาไทย
ในสื่อหนังสือพิมพ์ของกลุ่มตัวอย่าง

ความสนใจในการอ่านเนื้อหาการส่งเสริม ข่าวสารความรู้ด้านภาษาไทยในสื่อหนังสือพิมพ์	ระดับการศึกษา		
	ม.1	ม.2	ม.3
การพูด	34.0 (82)	38.5 (92)	35.0 (84)
การอ่าน	41.9 (101)	39.3 (94)	42.9 (103)
การเขียน	24.1 (58)	22.2 (53)	22.1 (53)
รวม	100.0 (241)	100.0 (239)	100.0 (240)

$$X^2 = 1.3988, \quad DF = 4, \quad \text{Sig.} = 0.8444$$

กลุ่มตัวอย่างที่ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลมาได้นั้น ต้องการศึกษาว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีระดับการศึกษาต่างกันจะมีความสนใจในการอ่านเนื้อหาการส่งเสริมข่าวสารความรู้ด้านภาษาไทยในสื่อหนังสือพิมพ์แตกต่างกันหรือไม่ ซึ่งผลการวิจัย พบว่า ในกลุ่มนักเรียนที่ศึกษาอยู่ในระดับชั้น ม.2 มีจำนวนผู้ที่มีความสนใจในการอ่านเนื้อหาการพูด ร้อยละ 38.5 เมื่อเปรียบเทียบกับกลุ่มนักเรียนในระดับชั้น ม.3 และ ม.1 มีจำนวนผู้ที่มีความสนใจอ่านเนื้อหาดังกล่าว จำนวนลดลง คือ ร้อยละ 35.0, 34.0 ตามลำดับ

ในด้านเนื้อหาการอ่านนั้น ปรากฏว่า กลุ่มนักเรียนที่เรียนอยู่ในระดับชั้น ม.3 มีจำนวนผู้ที่มีความสนใจอ่าน ร้อยละ 42.9 ขณะที่กลุ่มนักเรียนที่เรียนในระดับชั้นที่ต่ำกว่า คือ เรียนอยู่ในระดับชั้น ม. 1 และ ม.2 มีจำนวนผู้ที่มีความสนใจในการอ่านเนื้อหาเดียวกัน จำนวนน้อยลง คือ ร้อยละ 41.9 และ 39.3 ตามลำดับ

ส่วนเนื้อหาการเขียน พบว่า กลุ่มนักเรียนที่กำลังเรียนอยู่ในระดับชั้น ม.1 มีจำนวนผู้ที่มีความสนใจอ่านเนื้อหาดังกล่าว ร้อยละ 24.1 เมื่อเปรียบเทียบกับกลุ่มนักเรียนที่เรียนอยู่ในระดับชั้นที่สูงกว่า คือ เรียนอยู่ในระดับชั้น ม.2 และ ม.3 มีจำนวนผู้ที่มีความสนใจอ่าน จำนวนน้อยลง คือ ร้อยละ 22.2 และ 22.1 ตามลำดับ

ดังนั้นแสดงว่า ระดับการศึกษาไม่มีความสัมพันธ์กับความสนใจในการอ่านเนื้อหาการส่งเสริมข่าวสารความรู้ด้านภาษาไทยในสื่อหนังสือพิมพ์ และเมื่อทดสอบด้วยค่าไคสแควร์ พบว่า ตัวแปรทั้ง 2 ไม่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 นั่นหมายถึง ระดับการศึกษาไม่มีผลต่อความสนใจในการอ่านเนื้อหาการส่งเสริมข่าวสารความรู้ด้านภาษาไทยในสื่อหนังสือพิมพ์

เพราะฉะนั้นจึงปฏิเสธสมมติฐานการวิจัยข้อที่ 2 กล่าวคือ กลุ่มตัวอย่างที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกัน จะมีความสนใจในการอ่านเนื้อหาการส่งเสริมข่าวสารความรู้ด้านภาษาไทยในสื่อหนังสือพิมพ์ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 33

การพักอาศัยกับความสนใจในการอ่านเนื้อหาการส่งเสริมข่าวสารความรู้ด้านภาษาไทย
ในสื่อหนังสือพิมพ์ของกลุ่มตัวอย่าง

ความสนใจในการอ่านเนื้อหาการส่งเสริม ข่าวสารความรู้ด้านภาษาไทยในสื่อหนังสือพิมพ์	การพักอาศัย			
	บิดาและ มารดา	บิดาหรือ มารดา	ญาติพี่น้อง	อื่นๆ
การพูด	33.1 (119)	42.2 (57)	36.3 (57)	36.8 (25)
การอ่าน	41.7 (150)	41.5 (56)	41.4 (65)	39.7 (27)
การเขียน	25.3 (91)	16.3 (22)	22.3 (35)	23.5 (16)
รวม	100.0 (360)	100.0 (135)	100.0 (157)	100.0 (68)

$$X^2 = 5.9035, \text{ DF} = 6, \text{ Sig.} = 0.4341$$

กลุ่มตัวอย่างที่ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลมาได้นั้น ต้องการศึกษากว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีการพักอาศัยต่างกันจะมีความสนใจในการอ่านเนื้อหาการส่งเสริมข่าวสารความรู้ด้านภาษาไทยในสื่อหนังสือพิมพ์แตกต่างกันหรือไม่ ซึ่งผลการวิจัย พบว่า ในกลุ่มนักเรียนที่อาศัยอยู่กับบิดาหรือมารดา มีจำนวนผู้ที่มีความสนใจในการอ่านเนื้อหาการพูดร้อยละ 42.2 เมื่อเปรียบเทียบกับกลุ่มนักเรียนที่อาศัยอยู่กับบุคคลอื่นๆ ญาติพี่น้อง และ บิดาและมารดา มีจำนวนผู้ที่มีความสนใจในการอ่านเนื้อหาดังกล่าว จำนวนลดลง คือ ร้อยละ 36.8 , 36.3 และ ร้อยละ 33.1 ตามลำดับ

ส่วนเนื้อหาด้านการอ่านนั้น ปรากฏว่า กลุ่มนักเรียนที่อาศัยอยู่กับบิดาและมารดา มีจำนวนผู้ที่มีความสนใจในการอ่านเนื้อหาดังกล่าว ร้อยละ 41.7 ขณะที่กลุ่มนักเรียนที่อาศัยอยู่กับบิดาหรือมารดา ญาติพี่น้อง และ อื่นๆ มีจำนวนผู้ที่มีความสนใจในการอ่าน จำนวนลดลง คือ ร้อยละ 41.5 , 41.4 และร้อยละ 39.7 ตามลำดับ

ในขณะที่กลุ่มนักเรียนที่อาศัยอยู่กับบิดาและมารดา มีจำนวนผู้ที่มีความสนใจในการอ่านเนื้อหาด้านการเขียน ร้อยละ 25.3 เมื่อเปรียบเทียบกับกลุ่มนักเรียนที่อาศัยอยู่กับ บุคคลอื่นๆ ญาติพี่น้อง และ บิดาหรือมารดา มีจำนวนผู้ที่มีความสนใจอ่านเนื้อหาเดียวกัน จำนวนน้อยลง คือ ร้อยละ 23.5 , 22.3 และ ร้อยละ 16.3 ตามลำดับ

ดังนั้นแสดงว่า การพักอาศัยไม่มีความสัมพันธ์กับความสนใจในการอ่านเนื้อหาการส่งเสริมข่าวสารความรู้ด้านภาษาไทยในสื่อหนังสือพิมพ์ และเมื่อทดสอบด้วยค่าไคสแควร์ พบว่า ตัวแปรทั้ง 2 ไม่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 นั่นคือ การพักอาศัยไม่มีผลต่อความสนใจในการอ่านเนื้อหาการส่งเสริมข่าวสารความรู้ด้านภาษาไทยในสื่อหนังสือพิมพ์

เพราะฉะนั้นจึงปฏิเสธสมมติฐานการวิจัยข้อที่ 2 กล่าวคือ กลุ่มตัวอย่างที่มีการพักอาศัยแตกต่างกัน จะมีความสนใจในการอ่านเนื้อหาการส่งเสริมข่าวสารความรู้ด้านภาษาไทยในสื่อหนังสือพิมพ์ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 34

ระดับการศึกษาของหัวหน้าครอบครัวกับความสนใจในการอ่านเนื้อหาการส่งเสริมข่าวสารความรู้
ด้านภาษาไทยในสื่อหนังสือพิมพ์ของกลุ่มตัวอย่าง

ความสนใจในการอ่านเนื้อหาการส่งเสริม ข่าวสารความรู้ด้านภาษาไทย ในสื่อหนังสือพิมพ์	ระดับการศึกษาของหัวหน้าครอบครัว					
	ต่ำกว่าการ	ต่ำกว่า	มัธยม	ปวช.-ปวส.	ปริญญาตรี	อื่นๆ
	ศึกษาภาค	มัธยม	ศึกษา			
	บังคับ	ศึกษา	ตอน			
		ตอนปลาย	ปลาย			
การพูด	36.0	46.9	46.8	33.3	36.9	15.4
	(76)	(15)	(22)	(75)	(66)	(4)
การอ่าน	40.3	34.4	23.4	45.3	40.2	65.4
	(85)	(11)	(11)	(102)	(72)	(17)
การเขียน	23.7	18.8	29.8	21.3	22.9	19.2
	(50)	(6)	(14)	(48)	(41)	(5)
รวม	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0	100.
	(211)	(32)	(47)	(225)	(179)	0
						(26)

$$X^2 = 14.4591, \text{ DF} = 10, \text{ Sig.} = 0.0872$$

กลุ่มตัวอย่างที่ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลมาได้นั้น ต้องการศึกษว่าหัวหน้าครอบครัวของกลุ่มตัวอย่างที่มีระดับการศึกษาต่างกันจะมีความสนใจในการอ่านเนื้อหาการส่งเสริมข่าวสารความรู้ด้านภาษาไทยในสื่อหนังสือพิมพ์แตกต่างกันหรือไม่ ซึ่งผลการวิจัย พบว่า หัวหน้าครอบครัวของกลุ่มตัวอย่างที่มีการศึกษาต่ำกว่ามัธยมศึกษาตอนปลาย มีจำนวนผู้ที่มีความสนใจในการอ่านเนื้อหาด้านการพูดร้อยละ 46.9 ขณะที่หัวหน้าครอบครัวของกลุ่มตัวอย่างที่มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ปริญญาตรี ต่ำกว่าการศึกษาภาคบังคับ ปวช.-ปวส. และอื่นๆ มีจำนวนผู้ที่มีความสนใจในการอ่านเนื้อหาดังกล่าว จำนวนลดลง คือ ร้อยละ 46.8 , 36.9 , 36.0 , 33.3 และ ร้อยละ 15.4 ตามลำดับ

ส่วนเนื้อหาด้านการอ่าน พบว่า หัวหน้าครอบครัวของกลุ่มตัวอย่างที่มีการศึกษาในระดับอื่นๆ มีจำนวนผู้ที่มีความสนใจอ่าน ร้อยละ 65.4 เมื่อเปรียบเทียบกับหัวหน้าครอบครัวของกลุ่มตัวอย่างที่มีการศึกษาระดับ ปวช.-ปวส. ต่ำกว่าการศึกษาภาคบังคับ ปริญญาตรี ต่ำกว่ามัธยมศึกษาตอนปลาย และ มัธยมศึกษาตอนปลาย มีจำนวนผู้ที่มีความสนใจในการอ่าน จำนวนลดลง คือ ร้อยละ 45.3 , 40.3 , 40.2 , 34.4 และ ร้อยละ 23.4 ตามลำดับ

ในส่วนเนื้อหาด้านการเขียนนั้น ปรากฏว่า หัวหน้าครอบครัวของกลุ่มตัวอย่างที่มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย มีจำนวนผู้ที่มีความสนใจอ่านเนื้อหาดังกล่าว ร้อยละ 29.8 ขณะที่หัวหน้าครอบครัวของกลุ่มตัวอย่างที่มีการศึกษาต่ำกว่าการศึกษาคณะกษัตริย์ ปวช.-ปวส. ระดับอื่นๆ และต่ำกว่ามัธยมศึกษาตอนปลาย มีจำนวนผู้ที่มีความสนใจในการอ่าน จำนวนน้อยลง คือ ร้อยละ 23.7 , 22.9 , 21.3 , 19.2 และ ร้อยละ 18.8 ตามลำดับ

ดังนั้นแสดงว่า ระดับการศึกษาของหัวหน้าครอบครัวไม่มีความสัมพันธ์กับความสนใจในการอ่านเนื้อหาการส่งเสริมข่าวสารความรู้ด้านภาษาไทยในสื่อหนังสือพิมพ์ และเมื่อทดสอบด้วยค่าไคสแควร์ พบว่า ตัวแปรทั้ง 2 ไม่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 นั่นหมายถึง ระดับการศึกษาของหัวหน้าครอบครัวไม่มีผลต่อความสนใจในการอ่านเนื้อหาการส่งเสริมข่าวสารความรู้ด้านภาษาไทยในสื่อหนังสือพิมพ์

เพราะฉะนั้นจึงปฏิเสธสมมติฐานการวิจัยข้อที่ 2 กล่าวคือ ทุกระดับการศึกษาของหัวหน้าครอบครัวของกลุ่มตัวอย่าง ส่วนใหญ่มีความสนใจในการอ่านเนื้อหาการส่งเสริมข่าวสารความรู้ด้านภาษาไทยในสื่อหนังสือพิมพ์เหมือนกัน

ตารางที่ 35

อาชีพของหัวหน้าครอบครัวกับความสนใจในการอ่านเนื้อหาการส่งเสริมข่าวสารความรู้
ด้านภาษาไทยในสื่อหนังสือพิมพ์ของกลุ่มตัวอย่าง

ความสนใจในการอ่านเนื้อหาการส่งเสริม ข่าวสารความรู้ด้านภาษาไทย ในสื่อหนังสือพิมพ์	อาชีพของหัวหน้าครอบครัว					
	รับราชการ	พนักงาน รัฐวิสาหกิจ	พนักงาน ธุรกิจ เอกชน	ประกอบ ธุรกิจ ส่วนตัว	รับจ้าง ทั่วไป	อื่นๆ
การพูด	38.3 (57)	27.8 (20)	30.6 (19)	38.7 (84)	37.1 (72)	23.1 (6)
การอ่าน	30.9 (46)	37.5 (27)	51.6 (32)	44.2 (96)	44.8 (87)	38.5 (10)
การเขียน	30.9 (46)	34.7 (25)	17.7 (11)	17.1 (37)	18.0 (35)	38.5 (10)
รวม	100.0 (149)	100.0 (72)	100.0 (62)	100.0 (217)	100.0 (194)	100.0 (26)

$$X^2 = 27.9638, \text{ DF} = 10, \text{ Sig.} = 0.0018$$

กลุ่มตัวอย่างที่ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลมาได้นั้น ต้องการศึกษาว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีหัวหน้าครอบครัวประกอบอาชีพต่างกันจะมีความสนใจในการอ่านเนื้อหาการส่งเสริมข่าวสารความรู้ด้านภาษาไทยในสื่อหนังสือพิมพ์แตกต่างกันหรือไม่ ซึ่งผลการวิจัย พบว่า ในกลุ่มนักเรียนที่มีหัวหน้าครอบครัวประกอบอาชีพธุรกิจส่วนตัว มีจำนวนผู้ที่มีความสนใจในการอ่านเนื้อหาด้านการพูด ร้อยละ 38.7 เมื่อเปรียบเทียบกับกลุ่มนักเรียนที่มีหัวหน้าครอบครัวประกอบอาชีพรับราชการ รับจ้างทั่วไป พนักงานธุรกิจเอกชน พนักงานรัฐวิสาหกิจ และอาชีพอื่นๆ มีจำนวนผู้ที่มีความสนใจในการอ่านเนื้อหาดังกล่าว จำนวนน้อยลง คือ ร้อยละ 38.3 , 37.1 , 30.6 , 27.8 และ ร้อยละ 23.1 ตามลำดับ

ในส่วนของเนื้อหาการอ่าน ปรากฏว่า กลุ่มนักเรียนที่มีหัวหน้าครอบครัวประกอบอาชีพพนักงานธุรกิจเอกชน มีจำนวนผู้ที่มีความสนใจในการอ่าน ร้อยละ 51.6 ขณะที่กลุ่มนักเรียนที่มีหัวหน้าครอบครัวประกอบอาชีพรับจ้างทั่วไป ประกอบธุรกิจส่วนตัว อาชีพอื่นๆ พนักงานรัฐวิสาหกิจ และรับราชการ มีจำนวนผู้ที่มีความสนใจในการอ่านเนื้อหาดังกล่าวจำนวนลดลง คือ ร้อยละ 44.8 , 44.2 , 38.5 , 37.5 และร้อยละ 30.9 ตามลำดับ

ส่วนเนื้อหาด้านการเขียนนั้น พบว่า กลุ่มนักเรียนที่มีหัวหน้าครอบครัวประกอบอาชีพอื่นๆ มีจำนวนผู้ที่มีความสนใจอ่านเนื้อหาดังกล่าว ร้อยละ 38.5 เมื่อเปรียบเทียบกับกลุ่มนักเรียนที่มีหัวหน้าครอบครัวประกอบอาชีพพนักงานรัฐวิสาหกิจ รับราชการ รับจ้างทั่วไป พนักงานธุรกิจเอกชน และ ประกอบธุรกิจส่วนตัว มีจำนวนผู้ที่มีความสนใจในการอ่านเนื้อหาเดียวกัน จำนวนน้อยลง คือ ร้อยละ 34.7 , 30.9 , 18.0 , 17.7 และร้อยละ 17.1 ตามลำดับ

ดังนั้นแสดงว่า อาชีพของหัวหน้าครอบครัวมีความสัมพันธ์กับความสนใจในการอ่านเนื้อหาการส่งเสริมข่าวสารความรู้ด้านภาษาไทยในสื่อหนังสือพิมพ์ และเมื่อทดสอบด้วยค่าไคสแควร์ พบว่า ตัวแปรทั้ง 2 มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 นั่นคือ อาชีพของหัวหน้าครอบครัวมีผลต่อความสนใจในการอ่านเนื้อหาการส่งเสริมข่าวสารความรู้ด้านภาษาไทยในสื่อหนังสือพิมพ์

เพราะฉะนั้นจึงยอมรับสมมติฐานการวิจัยข้อที่ 2 กล่าวคือ ทุกอาชีพของหัวหน้าครอบครัวของกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความสนใจในการอ่านเนื้อหาการส่งเสริมข่าวสารความรู้ด้านภาษาไทยในสื่อหนังสือพิมพ์แตกต่างกัน

ตารางที่ 36

จำนวนที่นั่งกับความสนใจในการอ่านเนื้อหาการส่งเสริมข่าวสารความรู้ด้านภาษาไทย
ในสื่อหนังสือพิมพ์ของกลุ่มตัวอย่าง

ความสนใจในการอ่านเนื้อหาการส่งเสริม ข่าวสารความรู้ด้านภาษาไทยในสื่อหนังสือพิมพ์	จำนวนที่นั่ง			
	ลูกคนเดียว	2-3 คน	4-5 คน	มากกว่า 5 คน
การพูด	37.1 (43)	35.6 (176)	35.0 (28)	37.9 (11)
การอ่าน	40.5 (47)	40.8 (202)	42.5 (34)	51.7 (15)
การเขียน	22.4 (26)	23.6 (117)	22.5 (18)	10.3 (3)
รวม	100.0 (116)	100.0 (495)	100.0 (80)	100.0 (29)

$$X^2 = 3.0828, \text{ DF} = 6, \text{ Sig.} = 0.7984$$

กลุ่มตัวอย่างที่ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลมาได้นั้น ต้องการศึกษาว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีจำนวนที่นั่งต่างกันจะมีความสนใจในการอ่านเนื้อหาการส่งเสริมข่าวสารความรู้ด้านภาษาไทยในสื่อหนังสือพิมพ์แตกต่างกันหรือไม่ ซึ่งผลการวิจัย พบว่า กลุ่มนักเรียนที่มีจำนวนที่นั่งมากกว่า 5 คน มีจำนวนผู้ที่มีความสนใจอ่านเนื้อหาด้านการพูด ร้อยละ 37.9 ขณะที่กลุ่มนักเรียนที่เป็นลูกคนเดียว มีที่นั่ง 2-3 คน และ 4-5 คน มีจำนวนผู้ที่มีความสนใจในการอ่านเนื้อหาดังกล่าว จำนวนลดลง คือ ร้อยละ 37.1, 35.6 และ ร้อยละ 35.0 ตามลำดับ

ในขณะเดียวกัน พบว่า กลุ่มนักเรียนที่มีจำนวนที่นั่งมากกว่า 5 คน มีจำนวนผู้ที่มีความสนใจอ่านเนื้อหาด้านการอ่าน ร้อยละ 51.7 เมื่อเปรียบเทียบกับกลุ่มนักเรียนที่มีที่นั่ง 4-5 คน 2-3 คน และลูกคนเดียว มีจำนวนผู้ที่มีความสนใจอ่าน จำนวนน้อยลง คือ ร้อยละ 42.5, 40.8 และร้อยละ 40.5 ตามลำดับ

ส่วนเนื้อหาการเขียนนั้น ปรากฏว่า กลุ่มนักเรียนที่มีที่นั่ง 2-3 คน มีจำนวนผู้ที่มีความสนใจในการอ่าน ร้อยละ 23.6 ขณะที่กลุ่มนักเรียนที่มีที่นั่ง 4-5 คน เป็นลูกคนเดียว และ มากกว่า 5 คน มีจำนวนผู้ที่มีความสนใจอ่านเนื้อหาดังกล่าว จำนวนลดลง คือ ร้อยละ 22.5, 22.4 และ ร้อยละ 10.3 ตามลำดับ

ดังนั้นแสดงว่า จำนวนที่นั่งไม่มีความสัมพันธ์กับความสนใจในการอ่านเนื้อหาการส่งเสริมข่าวสารความรู้ด้านภาษาไทยในสื่อหนังสือพิมพ์ และเมื่อทดสอบด้วยค่าไคสแควร์ พบว่า ตัวแปรทั้ง 2 ไม่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 นั่นคือ จำนวนที่นั่งไม่มีผลต่อความสนใจในการอ่านเนื้อหาการส่งเสริมข่าวสารความรู้ด้านภาษาไทยในสื่อหนังสือพิมพ์

เพราะฉะนั้นจึงปฏิเสธสมมติฐานการวิจัยข้อที่ 2 กล่าวคือ จำนวนที่นั่งที่แตกต่างกันของกลุ่มตัวอย่าง จะมีความสนใจในการอ่านเนื้อหาการส่งเสริมข่าวสารความรู้ด้านภาษาไทยในสื่อหนังสือพิมพ์ไม่แตกต่างกัน

บทสรุป : ผลการทดสอบสมมติฐานข้อที่ 2

กลุ่มตัวอย่างที่มีลักษณะทางประชากร เศรษฐกิจ และสังคมต่างกัน จะมีความสนใจในการอ่านเนื้อหา การส่งเสริมข่าวสารความรู้ด้านภาษาไทยในสื่อหนังสือพิมพ์แตกต่างกัน

การทดสอบสมมติฐานดังกล่าว สามารถสรุปผลได้ดังนี้ คือ

1. สมมติฐานที่ทดสอบทางสถิติแล้ว พบว่า มีนัยสำคัญทางสถิติ มี 2 ประการ คือ
 - 1.1 อายุมีความสัมพันธ์กับความสนใจในการอ่านเนื้อหาการส่งเสริมข่าวสารความรู้ด้านภาษาไทยในสื่อหนังสือพิมพ์
 - 1.2 อาชีพของหัวหน้าครอบครัวมีความสัมพันธ์กับความสนใจในการอ่านเนื้อหาการส่งเสริมข่าวสารความรู้ด้านภาษาไทยในสื่อหนังสือพิมพ์
2. สมมติฐานที่ทดสอบทางสถิติแล้ว พบว่า ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ มี 5 ประการ คือ
 - 2.1 เพศไม่มีความสัมพันธ์กับความสนใจในการอ่านเนื้อหาการส่งเสริมข่าวสารความรู้ด้านภาษาไทยในสื่อหนังสือพิมพ์
 - 2.2 ระดับการศึกษาไม่มีความสัมพันธ์กับความสนใจในการอ่านเนื้อหาการส่งเสริมข่าวสารความรู้ด้านภาษาไทยในสื่อหนังสือพิมพ์
 - 2.3 การพักอาศัยไม่มีความสัมพันธ์กับความสนใจในการอ่านเนื้อหาการส่งเสริมข่าวสารความรู้ด้านภาษาไทยในสื่อหนังสือพิมพ์
 - 2.4 ระดับการศึกษาของหัวหน้าครอบครัวไม่มีความสัมพันธ์กับความสนใจในการอ่านเนื้อหาการส่งเสริมข่าวสารความรู้ด้านภาษาไทยในสื่อหนังสือพิมพ์
 - 2.5 จำนวนพี่น้องไม่มีความสัมพันธ์กับความสนใจในการอ่านเนื้อหาการส่งเสริมข่าวสารความรู้ด้านภาษาไทยในสื่อหนังสือพิมพ์

สมมติฐานข้อที่ 3 กลุ่มตัวอย่างที่มีลักษณะทางประชากร เศรษฐกิจ และสังคมต่างกัน จะมีความสนใจในการอ่านรูปแบบการนำเสนอเนื้อหาการส่งเสริมข่าวสารความรู้ด้านภาษาไทยในสื่อหนังสือพิมพ์แตกต่างกัน (ตารางที่ 37 ถึง 43)

ตารางที่ 37

เพศกับความสนใจในการอ่านรูปแบบการนำเสนอเนื้อหาการส่งเสริมข่าวสารความรู้ด้านภาษาไทย
ในสื่อหนังสือพิมพ์ของกลุ่มตัวอย่าง

ความสนใจในการอ่านรูปแบบการนำเสนอเนื้อหา การส่งเสริมข่าวสารความรู้ด้านภาษาไทยในสื่อหนังสือพิมพ์	เพศ	
	ชาย	หญิง
ข่าว	38.3 (124)	34.1 (135)
บทความแสดงความคิดเห็น	16.4 (53)	12.4 (49)
สารคดีที่ให้ความรู้	35.5 (115)	45.7 (181)
อื่นๆ	9.9 (32)	7.8 (31)
รวม	100.0 (324)	100.0 (396)

$$X^2 = 8.2385, \text{ DF} = 3, \text{ Sig.} = 0.0413$$

กลุ่มตัวอย่างที่ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลมาได้นั้น ต้องการศึกษากว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีเพศต่างกันจะมีความสนใจในการอ่านรูปแบบการนำเสนอเนื้อหาการส่งเสริมข่าวสารความรู้ด้านภาษาไทยในสื่อหนังสือพิมพ์แตกต่างกันหรือไม่ ซึ่งผลการวิจัย พบว่า กลุ่มนักเรียนชาย มีจำนวนผู้ที่มีความสนใจในการอ่านรูปแบบการนำเสนอเนื้อหาที่เป็นข่าว ร้อยละ 38.3 เมื่อเปรียบเทียบกับกลุ่มนักเรียนหญิง มีจำนวนผู้ที่มีความสนใจในการอ่านรูปแบบดังกล่าว จำนวนน้อยกว่า คือ ร้อยละ 34.1 ซึ่งมีจำนวนสัดส่วนน้อยกว่า ร้อยละ 4.2

ในส่วนของการอ่านรูปแบบการนำเสนอเนื้อหาที่เป็นบทความแสดงความคิดเห็น ปรากฏว่า กลุ่มนักเรียนชาย มีจำนวนผู้ที่มีความสนใจในการอ่านรูปแบบดังกล่าว ร้อยละ 16.4 ขณะที่กลุ่มนักเรียนหญิง มีจำนวนผู้ที่มีความสนใจอ่าน น้อยกว่าร้อยละ 4.0 คือ มีกลุ่มนักเรียนหญิงอยู่ร้อยละ 12.4

ในทางตรงกันข้าม รูปแบบการนำเสนอเนื้อหาที่เป็นสารคดีที่ให้ความรู้ พบว่า กลุ่มนักเรียนหญิงมีจำนวนผู้ที่มีความสนใจอ่าน ร้อยละ 45.7 เมื่อเปรียบเทียบกับกลุ่มนักเรียนชาย ปรากฏว่า กลุ่มนักเรียนชาย มีจำนวนผู้ที่มีความสนใจอ่านน้อยกว่า ร้อยละ 10.2 คือ มีกลุ่มนักเรียนชายอยู่ร้อยละ 35.5

ส่วนรูปแบบการนำเสนอเนื้อหาแบบอื่นๆนั้น พบว่า กลุ่มนักเรียนชายมีจำนวนผู้ที่มีความสนใจอ่านร้อยละ 9.9 ขณะที่กลุ่มนักเรียนหญิงมีจำนวนผู้ที่มีความสนใจอ่านรูปแบบดังกล่าว จำนวนน้อยกว่า คือ ร้อยละ 7.8 ซึ่งมีขนาดความแตกต่าง ร้อยละ 2.1

ดังนั้นแสดงว่า เพศมีความสัมพันธ์กับความสนใจในการอ่านรูปแบบการนำเสนอเนื้อหาการส่งเสริมข่าวสารความรู้ด้านภาษาไทยในสื่อหนังสือพิมพ์ และเมื่อทดสอบด้วยค่าไคสแควร์ พบว่า ตัวแปรทั้ง 2 มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 นั่นหมายถึง เพศมีผลต่อความสนใจในการอ่านรูปแบบการนำเสนอเนื้อหาการส่งเสริมข่าวสารความรู้ด้านภาษาไทยในสื่อหนังสือพิมพ์

เพราะฉะนั้นจึงยอมรับสมมติฐานการวิจัยข้อที่ 3 กล่าวคือ ทั้งเพศชายและเพศหญิงต่างมีความสนใจในการอ่านรูปแบบการนำเสนอเนื้อหาการส่งเสริมข่าวสารความรู้ด้านภาษาไทยในสื่อหนังสือพิมพ์แตกต่างกัน

ตารางที่ 38

อายุกับความสนใจในการอ่านรูปแบบการนำเสนอเนื้อหาการส่งเสริมข่าวสารความรู้ด้านภาษาไทย
ในสื่อหนังสือพิมพ์ของกลุ่มตัวอย่าง

ความสนใจในการอ่านรูปแบบการนำเสนอเนื้อหา การส่งเสริมข่าวสารความรู้ด้านภาษาไทยใน สื่อหนังสือพิมพ์	อายุ			
	ต่ำกว่า 12 ปี	12-13 ปี	14-15 ปี	มากกว่า 15 ปี
ข่าว	27.0 (17)	39.6 (139)	33.7 (90)	33.3 (13)
บทความแสดงความคิดเห็น	22.2 (14)	11.7 (41)	13.9 (37)	25.6 (10)
สารคดีที่ให้ความรู้	33.3 (21)	42.2 (148)	43.1 (115)	30.8 (12)
อื่นๆ	17.5 (11)	6.6 (23)	9.4 (25)	10.3 (4)
รวม	100.0 (63)	100.0 (351)	100.0 (267)	100.0 (39)

$$X^2 = 21.1165, \text{ DF} = 9, \text{ Sig.} = 0.0121$$

กลุ่มตัวอย่างที่ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลมาได้นั้น ต้องการศึกษากลุ่มตัวอย่างที่มีอายุต่างกันจะมีความสนใจในการอ่านรูปแบบการนำเสนอเนื้อหาการส่งเสริมข่าวสารความรู้ด้านภาษาไทยในสื่อหนังสือพิมพ์แตกต่างกันหรือไม่ ซึ่งผลการวิจัย พบว่า ในกลุ่มนักเรียนที่มีอายุ 12-13 ปี มีจำนวนผู้ที่มีความสนใจในการอ่านรูปแบบการนำเสนอเนื้อหาที่เป็นข่าว ร้อยละ 39.6 เมื่อเปรียบเทียบกับกลุ่มนักเรียนที่มีอายุ 14-15 ปี อายุมากกว่า 15 ปี และ อายุต่ำกว่า 12 ปี มีจำนวนผู้ที่มีความสนใจอ่านรูปแบบดังกล่าว จำนวนลดลง คือ ร้อยละ 33.7, 33.3 และร้อยละ 27.0 ตามลำดับ

ในส่วนของการนำเสนอเนื้อหาที่เป็นบทความแสดงความคิดเห็น ปรากฏว่า กลุ่มนักเรียนที่มีอายุมากกว่า 15 ปี มีจำนวนผู้ที่มีความสนใจในการอ่านดังกล่าว ร้อยละ 25.6 ขณะที่กลุ่มนักเรียนที่มีอายุน้อยกว่า คือ อายุต่ำกว่า 12 ปี อายุ 14-15 ปี และ อายุ 12-13 ปี มีจำนวนผู้ที่มีความสนใจในการอ่านจำนวนน้อยลง คือ ร้อยละ 22.2, 13.9 และ ร้อยละ 11.7 ตามลำดับ

ทางด้านรูปแบบการนำเสนอเนื้อหาที่เป็นสารคดีที่ให้ความรู้ นั้น พบว่า กลุ่มนักเรียนที่มีอายุ 14-15 ปี มีจำนวนผู้ที่มีความสนใจในการอ่านดังกล่าว ร้อยละ 43.1 เมื่อเปรียบเทียบกับกลุ่มนักเรียนที่มีอายุ 12-13 ปี อายุต่ำกว่า 12 ปี และอายุมากกว่า 15 ปี มีจำนวนผู้ที่มีความสนใจในการอ่าน จำนวนน้อยลง คือ ร้อยละ 42.2, 33.3 และร้อยละ 30.8 ตามลำดับ

ส่วนรูปแบบอื่นๆในการนำเสนอเนื้อหาการส่งเสริมข่าวสารความรู้ด้านภาษาไทย ปรากฏว่า กลุ่มนักเรียนที่มีอายุต่ำกว่า 12 ปี มีจำนวนผู้ที่มีความสนใจในการอ่านดังกล่าว ร้อยละ 17.5 ขณะที่กลุ่มนักเรียนที่มีอายุมากกว่า 15 ปี อายุ 14-15 ปี และอายุ 12-13 ปี มีจำนวนผู้ที่มีความสนใจในการอ่าน จำนวนลดลงคือ ร้อยละ 10.3 , 9.4 และร้อยละ 6.6 ตามลำดับ

ดังนั้นแสดงว่า อายุมีความสัมพันธ์กับความสนใจในการอ่านรูปแบบการนำเสนอเนื้อหาการส่งเสริมข่าวสารความรู้ด้านภาษาไทยในสื่อหนังสือพิมพ์ และเมื่อทดสอบด้วยค่าไคสแควร์ พบว่า ตัวแปรทั้ง 2 มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 นั่นหมายถึง อายุมีผลต่อความสนใจในการอ่านรูปแบบการนำเสนอเนื้อหาการส่งเสริมข่าวสารความรู้ด้านภาษาไทยในสื่อหนังสือพิมพ์

เพราะฉะนั้นจึงยอมรับสมมติฐานการวิจัยข้อที่ 3 กล่าวคือ ทุกระดับอายุของกลุ่มตัวอย่าง จะมีความสนใจในการอ่านรูปแบบการนำเสนอเนื้อหาการส่งเสริมข่าวสารความรู้ด้านภาษาไทยในสื่อหนังสือพิมพ์ไม่เหมือนกัน

ตารางที่ 39

ระดับการศึกษากับความสนใจในการอ่านรูปแบบการนำเสนอเนื้อหาการส่งเสริมข่าวสารความรู้ด้านภาษาไทย
ในสื่อหนังสือพิมพ์ของกลุ่มตัวอย่าง

ความสนใจในการอ่านรูปแบบการนำเสนอเนื้อหา การส่งเสริมข่าวสารความรู้ด้านภาษาไทยในสื่อหนังสือพิมพ์	ระดับการศึกษา		
	ม.1	ม.2	ม.3
ข่าว	37.8 (91)	36.4 (87)	33.8 (81)
บทความแสดงความคิดเห็น	14.1 (34)	13.8 (33)	14.6 (35)
สารคดีที่ให้ความรู้	39.8 (96)	41.0 (98)	42.5 (102)
อื่นๆ	8.3 (20)	8.8 (21)	9.2 (22)
รวม	100.0 (241)	100.0 (239)	100.0 (240)

$$X^2 = 0.9204, \text{ DF} = 6, \text{ Sig.} = 0.9885$$

กลุ่มตัวอย่างที่ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลมาได้นั้น ต้องการศึกษว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีระดับการศึกษาต่างกันจะมีความสนใจในการอ่านรูปแบบการนำเสนอเนื้อหาการส่งเสริมข่าวสารความรู้ด้านภาษาไทยในสื่อหนังสือพิมพ์แตกต่างกันหรือไม่ ซึ่งผลการวิจัย พบว่า ในกลุ่มนักเรียนที่ศึกษาอยู่ในระดับชั้น ม.1 มีจำนวนผู้ที่มีความสนใจในการอ่านรูปแบบการนำเสนอเนื้อหาที่เป็นข่าว ร้อยละ 37.8 เมื่อเปรียบเทียบกับกลุ่มนักเรียนในระดับชั้น ม.2 และ ม. 3 มีจำนวนผู้ที่มีความสนใจอ่านรูปแบบดังกล่าว จำนวนลดลง คือ ร้อยละ 36.4 และ 33.8 ตามลำดับ

ในส่วนของรูปแบบการนำเสนอเนื้อหาที่เป็นบทความแสดงความคิดเห็น ปรากฏว่า กลุ่มนักเรียนที่เรียนอยู่ในระดับชั้น ม. 3 มีจำนวนผู้ที่มีความสนใจอ่าน ร้อยละ 14.6 ขณะที่กลุ่มนักเรียนที่เรียนในระดับชั้นที่ต่ำกว่า คือ เรียนอยู่ในระดับชั้น ม.1 และ ม.2 มีจำนวนผู้ที่มีความสนใจอ่าน จำนวนน้อยลง คือ ร้อยละ 14.1 และ 13.8 ตามลำดับ

ด้านรูปแบบการนำเสนอเนื้อหาที่เป็นสารคดีที่ให้ความรู้ นั้น พบว่า กลุ่มนักเรียนที่กำลังเรียนอยู่ในระดับชั้น ม. 3 มีจำนวนผู้ที่มีความสนใจอ่าน ร้อยละ 42.5 ขณะที่กลุ่มนักเรียนที่เรียนอยู่ในระดับชั้น ม.2 และ ม. 1 มี จำนวนผู้ที่มีความสนใจอ่านจำนวนน้อยลง คือ ร้อยละ 41.0 และ 39.8 ตามลำดับ

ในการทำงานเดียวกัน พบว่า กลุ่มนักเรียนที่เรียนอยู่ในระดับชั้น ม. 3 มีจำนวนผู้ที่มีความสนใจอ่านรูปแบบการนำเสนอเนื้อหาแบบอื่นๆ ร้อยละ 9.2 เมื่อเปรียบเทียบกับกลุ่มนักเรียนที่เรียนอยู่ในระดับชั้น ม.2 และ ม.1 มีจำนวนผู้ที่มีความสนใจอ่านจำนวนลดลงคือ ร้อยละ 8.8 และ 8.3 ตามลำดับ

ดังนั้นแสดงว่า ระดับการศึกษาไม่มีความสัมพันธ์กับความสนใจในการอ่านรูปแบบการนำเสนอเนื้อหาการส่งเสริมข่าวสารความรู้ด้านภาษาไทยในสื่อหนังสือพิมพ์ และเมื่อทดสอบด้วยค่าไคสแควร์ พบว่า ตัวแปรทั้ง 2 ไม่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 นั่นหมายถึง ระดับการศึกษาไม่มีผลต่อความสนใจในการอ่านรูปแบบการนำเสนอเนื้อหาการส่งเสริมข่าวสารความรู้ด้านภาษาไทยในสื่อหนังสือพิมพ์

เพราะฉะนั้นจึงปฏิเสธสมมติฐานการวิจัยข้อที่ 3 กล่าวคือ กลุ่มตัวอย่างที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกัน จะมีความสนใจในการอ่านรูปแบบการนำเสนอเนื้อหาการส่งเสริมข่าวสารความรู้ด้านภาษาไทยในสื่อหนังสือพิมพ์ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 40

การพักอาศัยกับความสนใจในการอ่านรูปแบบการนำเสนอเนื้อหาการส่งเสริมข่าวสารความรู้ด้านภาษาไทย
ในสื่อหนังสือพิมพ์ของกลุ่มตัวอย่าง

ความสนใจในการอ่านรูปแบบการนำเสนอเนื้อหา การส่งเสริมข่าวสารความรู้ด้านภาษาไทย ในสื่อหนังสือพิมพ์	การพักอาศัย			
	บิดาและ มารดา	บิดาหรือ มารดา	ญาติ พี่น้อง	อื่นๆ
ข่าว	38.9 (140)	27.4 (37)	36.9 (58)	35.3 (24)
บทความแสดงความคิดเห็น	15.3 (55)	17.0 (23)	11.5 (18)	8.8 (6)
สารคดีที่ให้ความรู้	40.3 (145)	41.5 (56)	43.3 (68)	39.7 (27)
อื่นๆ	5.6 (20)	14.1 (19)	8.3 (13)	16.2 (11)
รวม	100.0 (360)	100.0 (135)	100.0 (157)	100.0 (68)

$$X^2 = 20.1127, \text{ DF} = 9, \text{ Sig.} = 0.0172$$

กลุ่มตัวอย่างที่ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลมาได้นั้น ต้องการศึกษาวงกลุ่มตัวอย่างที่มีการพักอาศัยต่างกันจะมีความสนใจในการอ่านรูปแบบการนำเสนอเนื้อหาการส่งเสริมข่าวสารความรู้ด้านภาษาไทยในสื่อหนังสือพิมพ์แตกต่างกันหรือไม่ ซึ่งผลการวิจัย พบว่า ในกลุ่มนักเรียนที่อาศัยอยู่กับบิดาและมารดา มีจำนวนผู้ที่มีความสนใจในการอ่านรูปแบบการนำเสนอเนื้อหาที่เป็นข่าว ร้อยละ 38.9 ขณะที่กลุ่มนักเรียนที่อาศัยอยู่กับญาติพี่น้อง บุคคลอื่นๆ และบิดาหรือมารดา มีจำนวนผู้ที่มีความสนใจอ่าน จำนวนลดลง คือ ร้อยละ 36.9 , 35.3 และร้อยละ 27.4 ตามลำดับ

ในส่วนรูปแบบการนำเสนอที่เป็นบทความแสดงความคิดเห็น ปรากฏว่า กลุ่มนักเรียนที่อาศัยอยู่กับบิดาหรือมารดา มีจำนวนผู้ที่มีความสนใจอ่านรูปแบบดังกล่าว ร้อยละ 17.0 เมื่อเปรียบเทียบกับกลุ่มนักเรียนที่อาศัยอยู่กับบิดาและมารดา ญาติพี่น้อง และอื่นๆ มีจำนวนผู้ที่มีความสนใจอ่านรูปแบบเดียวกัน จำนวนลดลง คือ ร้อยละ 15.3 , 11.5 และ ร้อยละ 8.8 ตามลำดับ

ทางด้านรูปแบบที่เป็นสารคดีที่ให้ความรู้ นั้น พบว่า กลุ่มนักเรียนที่อาศัยอยู่กับญาติพี่น้อง มีจำนวนผู้ที่มีความสนใจอ่าน ร้อยละ 43.3 ขณะที่กลุ่มนักเรียนที่พักอาศัยกับบิดาหรือมารดา บิดาและมารดา และอื่นๆ มีจำนวนผู้ที่มีความสนใจอ่าน จำนวนน้อยลง คือ ร้อยละ 41.5 , 40.3 และร้อยละ 39.7 ตามลำดับ

ในขณะที่รูปแบบการนำเสนอเนื้อหาแบบอื่นๆ ปรากฏว่า กลุ่มนักเรียนที่อาศัยในลักษณะอื่นๆ มีจำนวนผู้ที่มีความสนใจในการอ่าน ร้อยละ 16.2 ขณะที่กลุ่มนักเรียนที่อาศัยอยู่กับบิดาหรือมารดา ญาติพี่น้อง และ บิดาและมารดา มีจำนวนผู้ที่มีความสนใจในการอ่านรูปแบบดังกล่าว จำนวนลดลงคือ ร้อยละ 14.1 , 8.3 และร้อยละ 5.6 ตามลำดับ

ดังนั้นแสดงว่า การพักอาศัยมีความสัมพันธ์กับความสนใจในการอ่านรูปแบบการนำเสนอเนื้อหาการส่งเสริมข่าวสารความรู้ด้านภาษาไทยในสื่อหนังสือพิมพ์ และเมื่อทดสอบด้วยค่าไคสแควร์ พบว่า ตัวแปรทั้ง 2 มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 นั่นคือ การพักอาศัยมีผลต่อความสนใจในการอ่านรูปแบบการนำเสนอเนื้อหาการส่งเสริมข่าวสารความรู้ด้านภาษาไทยในสื่อหนังสือพิมพ์

เพราะฉะนั้นจึงยอมรับสมมติฐานการวิจัยข้อที่ 3 กล่าวคือ การพักอาศัยที่แตกต่างกัน จะส่งผลให้กลุ่มตัวอย่างมีความสนใจในการอ่านรูปแบบการนำเสนอเนื้อหาการส่งเสริมข่าวสารความรู้ด้านภาษาไทยในสื่อหนังสือพิมพ์แตกต่างกัน

ตารางที่ 41

ระดับการศึกษาของหัวหน้าครอบครัวกับความสนใจในการอ่านรูปแบบการนำเสนอเนื้อหา
การส่งเสริมข่าวสารความรู้ด้านภาษาไทยในสื่อหนังสือพิมพ์ของกลุ่มตัวอย่าง

ความสนใจในการอ่านรูปแบบ การนำเสนอเนื้อหาการส่งเสริมข่าวสาร ความรู้ด้านภาษาไทยในสื่อหนังสือพิมพ์	ระดับการศึกษาของหัวหน้าครอบครัว					
	ต่ำกว่าการ ศึกษามัธยม บังคับ	ต่ำกว่า มัธยม ศึกษา ตอน ปลาย	มัธยม ศึกษา ตอน ปลาย	ปวช.-ปวส.	ปริญญาตรี	อื่นๆ
ข่าว	38.9 (82)	37.5 (12)	31.9 (15)	38.7 (87)	30.2 (54)	34.6 (9)
บทความแสดงความคิดเห็น	14.7 (31)	6.3 (2)	19.1 (9)	13.3 (30)	14.0 (25)	19.2 (5)
สารคดีที่ให้ความรู้	42.2 (89)	50.0 (16)	38.3 (18)	41.8 (94)	39.7 (71)	30.8 (8)
อื่นๆ	4.3 (9)	6.3 (2)	10.6 (5)	6.2 (14)	16.2 (29)	15.4 (4)
รวม	100.0 (211)	100.0 (32)	100.0 (47)	100.0 (225)	100.0 (179)	100. 0 (26)

$$X^2 = 26.8707, \text{ DF} = 15, \text{ Sig.} = 0.0298$$

กลุ่มตัวอย่างที่ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลมาได้นั้น ต้องการศึกษว่าหัวหน้าครอบครัวของกลุ่มตัวอย่างที่มีระดับการศึกษาต่างกันจะมีความสนใจในการอ่านรูปแบบการนำเสนอเนื้อหาการส่งเสริมข่าวสารความรู้ด้านภาษาไทยในสื่อหนังสือพิมพ์แตกต่างกันหรือไม่ ซึ่งผลการวิจัย พบว่า หัวหน้าครอบครัวของกลุ่มตัวอย่างที่มีการศึกษาต่ำกว่าการศึกษามัธยมศึกษาบังคับ มีจำนวนผู้ที่มีความสนใจในการอ่านรูปแบบการนำเสนอเนื้อหาที่เป็นข่าวร้อยละ 38.9 ขณะที่หัวหน้าครอบครัวของกลุ่มตัวอย่างที่มีการศึกษา ระดับ ปวช.-ปวส. ต่ำกว่ามัธยมศึกษาตอนปลาย ระดับอื่นๆ มัธยมศึกษาตอนปลาย และปริญญาตรี มีจำนวนผู้ที่มีความสนใจในการอ่านรูปแบบดังกล่าว จำนวนลดลง คือ ร้อยละ 38.7, 37.5, 34.6, 31.9 และร้อยละ 30.2 ตามลำดับ

ด้านรูปแบบที่เป็นบทความแสดงความคิดเห็นนั้น ปรากฏว่า หัวหน้าครอบครัวของกลุ่มตัวอย่างที่มีการศึกษาระดับอื่นๆ มีจำนวนผู้ที่มีความสนใจอ่าน ร้อยละ 19.2 เมื่อเปรียบเทียบกับหัวหน้าครอบครัวของกลุ่มตัวอย่างที่มีการศึกษามัธยมศึกษาตอนปลาย ต่ำกว่าการศึกษามัธยมศึกษาบังคับ ปริญญาตรี ปวช.-ปวส. และต่ำกว่ามัธยมศึกษาตอนปลาย มีจำนวนผู้ที่มีความสนใจอ่าน จำนวนน้อยลง คือ ร้อยละ 19.1, 14.7, 14.0, 13.3 และ ร้อยละ 6.3 ตามลำดับ

ในขณะที่หัวหน้าครอบครัวของกลุ่มตัวอย่างที่มีการศึกษต่ำกว่ามัธยมศึกษาตอนปลาย มีจำนวนผู้ที่มีความสนใจในการอ่านรูปแบบการนำเสนอเนื้อหาที่เป็นสารคดีที่ให้ความรู้ ร้อยละ 50.0 ขณะที่หัวหน้าครอบครัวของกลุ่มตัวอย่างที่มีการศึกษต่ำกว่าการศึกษาคะบังคับ ปวช.-ปวส. ปริญญาตรี มัธยมศึกษาตอนปลาย และระดับอื่นๆ มีจำนวนผู้ที่มีความสนใจในการอ่านรูปแบบดังกล่าว จำนวนลดลง คือ ร้อยละ 42.2 , 41.8 , 39.7 , 38.3 และร้อยละ 30.8 ตามลำดับ

ส่วนรูปแบบอื่นๆนั้น พบว่า หัวหน้าครอบครัวของกลุ่มตัวอย่างที่มีการศึกษาระดับปริญญาตรี มีจำนวนผู้ที่มีความสนใจในการอ่าน ร้อยละ 16.2 เมื่อเปรียบเทียบกับหัวหน้าครอบครัวของกลุ่มตัวอย่างที่มีการศึกษาระดับอื่นๆ มัธยมศึกษาตอนปลาย ต่ำกว่ามัธยมศึกษาตอนปลาย ปวช.-ปวส. และต่ำกว่าการศึกษาคะบังคับ มีจำนวนผู้ที่มีความสนใจอ่าน จำนวนน้อยลง คือ ร้อยละ 15.4 , 10.6 , 6.3 , 6.2 และร้อยละ 4.3 ตามลำดับ

ดังนั้นแสดงว่า ระดับการศึกษาของหัวหน้าครอบครัวมีความสัมพันธ์กับความสนใจในการอ่านรูปแบบการนำเสนอเนื้อหาการส่งเสริมข่าวสารความรู้ด้านภาษาไทยในสื่อหนังสือพิมพ์ และเมื่อทดสอบด้วยค่าไคสแควร์ พบว่า ตัวแปรทั้ง 2 มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 นั่นคือ ระดับการศึกษาของหัวหน้าครอบครัวมีผลต่อความสนใจในการอ่านรูปแบบการนำเสนอเนื้อหาการส่งเสริมข่าวสารความรู้ด้านภาษาไทยในสื่อหนังสือพิมพ์

เพราะฉะนั้นจึงยอมรับสมมติฐานการวิจัยข้อที่ 3 กล่าวคือ หัวหน้าครอบครัวของกลุ่มตัวอย่างที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกัน จะมีความสนใจในการอ่านรูปแบบการนำเสนอเนื้อหาการส่งเสริมข่าวสารความรู้ด้านภาษาไทยในสื่อหนังสือพิมพ์แตกต่างกัน

ตารางที่ 42

อาชีพของหัวหน้าครอบครัวกับความสนใจในการอ่านรูปแบบการนำเสนอเนื้อหา
การส่งเสริมข่าวสารความรู้ด้านภาษาไทยในสื่อหนังสือพิมพ์ของกลุ่มตัวอย่าง

ความสนใจในการอ่านรูปแบบ การนำเสนอเนื้อหาการส่งเสริมข่าวสาร ความรู้ด้านภาษาไทยในสื่อหนังสือพิมพ์	อาชีพของหัวหน้าครอบครัว					
	รับราชการ	พนักงาน รัฐวิสาหกิจ	พนักงาน ธุรกิจ เอกชน	ประกอบ ธุรกิจ ส่วนตัว	รับจ้าง ทั่วไป	อื่นๆ
ข่าว	32.2 (48)	33.3 (24)	35.5 (22)	36.4 (79)	41.2 (80)	23.1 (6)
บทความแสดงความคิดเห็น	13.4 (20)	15.3 (11)	14.5 (9)	16.1 (35)	11.3 (22)	19.2 (5)
สารคดีให้ความรู้	42.3 (63)	41.7 (30)	37.1 (23)	41.5 (90)	42.8 (83)	26.9 (7)
อื่นๆ	12.1 (18)	9.7 (7)	12.9 (8)	6.0 (13)	4.6 (9)	30.8 (8)
รวม	100.0 (149)	100.0 (72)	100.0 (62)	100.0 (217)	100.0 (194)	100.0 (26)

$$X^2 = 30.6580 \quad , \quad DF = 15 \quad , \quad Sig. = 0.0098$$

กลุ่มตัวอย่างที่ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลมาได้นั้น ต้องการศึกษาว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีหัวหน้าครอบครัวประกอบอาชีพต่างกันจะมีความสนใจในการอ่านรูปแบบการนำเสนอเนื้อหาการส่งเสริมข่าวสารความรู้ด้านภาษาไทยในสื่อหนังสือพิมพ์แตกต่างกันหรือไม่ ซึ่งผลการวิจัย พบว่า ในกลุ่มนักเรียนที่มีหัวหน้าครอบครัวประกอบอาชีพรับจ้างทั่วไป มีจำนวนผู้ที่มีความสนใจในการอ่านรูปแบบการนำเสนอเนื้อหาที่เป็นข่าว ร้อยละ 41.2 เมื่อเปรียบเทียบกับกลุ่มนักเรียนที่มีหัวหน้าครอบครัวประกอบอาชีพธุรกิจส่วนตัว พนักงานธุรกิจเอกชน พนักงานรัฐวิสาหกิจ รับราชการ และประกอบอาชีพอื่นๆ มีจำนวนผู้ที่มีความสนใจอ่านรูปแบบดังกล่าว จำนวนน้อยลง คือ ร้อยละ 36.4 , 35.5 , 33.3 , 32.2 และ ร้อยละ 23.1 ตามลำดับ

ในส่วนของรูปแบบการนำเสนอที่เป็นบทความแสดงความคิดเห็น ปรากฏว่า กลุ่มนักเรียนที่มีหัวหน้าครอบครัวประกอบอาชีพอื่นๆ มีจำนวนผู้ที่มีความสนใจอ่าน ร้อยละ 19.2 ขณะที่กลุ่มนักเรียนที่มีหัวหน้าครอบครัวประกอบอาชีพธุรกิจส่วนตัว พนักงานรัฐวิสาหกิจ พนักงานธุรกิจเอกชน รับราชการ และรับจ้างทั่วไป มีจำนวนผู้ที่มีความสนใจในการอ่านดังกล่าว จำนวนลดลง คือ ร้อยละ 16.1 , 15.3 , 14.5 , 13.4 และ ร้อยละ 11.3 ตามลำดับ

ทางด้านรูปแบบที่เป็นสารคดีที่ให้ความรู้ นั้น พบว่า กลุ่มนักเรียนที่มีหัวหน้าครอบครัวประกอบอาชีพรับจ้างทั่วไป มีจำนวนผู้ที่มีความสนใจในการอ่านรูปแบบดังกล่าว ร้อยละ 42.8 เมื่อเปรียบเทียบกับกลุ่มนักเรียนที่มีหัวหน้าครอบครัวประกอบอาชีพรับราชการ พนักงานรัฐวิสาหกิจ ประกอบธุรกิจส่วนตัว พนักงานธุรกิจเอกชน และ ประกอบอาชีพอื่นๆ มีจำนวนผู้ที่มีความสนใจอ่าน จำนวนลดลง คือ ร้อยละ 42.3 , 41.7, 41.5 , 37.1 ร้อยละ 26.9 ตามลำดับ

ในขณะที่รูปแบบการนำเสนอเนื้อหาในลักษณะอื่นๆ ปรากฏว่า กลุ่มนักเรียนที่มีหัวหน้าครอบครัวประกอบอาชีพอื่นๆ มีจำนวนผู้ที่มีความสนใจอ่าน ร้อยละ 30.8 ขณะที่กลุ่มนักเรียนที่มีหัวหน้าครอบครัวประกอบอาชีพพนักงานธุรกิจเอกชน รับราชการ พนักงานรัฐวิสาหกิจ ประกอบธุรกิจส่วนตัว และรับจ้างทั่วไป มีจำนวนผู้ที่มีความสนใจอ่านรูปแบบดังกล่าว จำนวนน้อยลง คือ ร้อยละ 12.9 , 12.1 , 9.7 , 6.0 และร้อยละ 4.6 ตามลำดับ

ดังนั้นแสดงว่า อาชีพของหัวหน้าครอบครัวมีความสัมพันธ์กับความสนใจในการอ่านรูปแบบการนำเสนอเนื้อหาการส่งเสริมข่าวสารความรู้ด้านภาษาไทยในสื่อหนังสือพิมพ์ และเมื่อทดสอบด้วยค่าไคสแควร์ พบว่า ตัวแปรทั้ง 2 มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 นั่นคือ อาชีพของหัวหน้าครอบครัว มีผลต่อความสนใจในการอ่านรูปแบบการนำเสนอเนื้อหาการส่งเสริมข่าวสารความรู้ด้านภาษาไทยในสื่อหนังสือพิมพ์

เพราะฉะนั้นจึงยอมรับสมมติฐานการวิจัยข้อที่ 3 กล่าวคือ ทุกระดับอาชีพของหัวหน้าครอบครัวของกลุ่มตัวอย่าง จะมีผลต่อความสนใจในการอ่านรูปแบบการนำเสนอเนื้อหาการส่งเสริมข่าวสารความรู้ด้านภาษาไทยในสื่อหนังสือพิมพ์

ตารางที่ 43

จำนวนพิน้องกับความสนใจในการอ่านรูปแบบการนำเสนอเนื้อหา
การส่งเสริมข่าวสารความรู้ด้านภาษาไทยในสื่อหนังสือพิมพ์ของกลุ่มตัวอย่าง

ความสนใจในการอ่านรูปแบบการนำเสนอเนื้อหา การส่งเสริมข่าวสารความรู้ด้านภาษาไทย ในสื่อหนังสือพิมพ์	จำนวนพิน้อง			
	ลูกคนเดียว	2-3 คน	4-5 คน	มากกว่า 5 คน
ข่าว	35.3 (41)	35.4 (175)	38.8 (31)	41.1 (12)
บทความแสดงความคิดเห็น	16.4 (19)	14.3 (71)	10.0 (8)	13.8 (4)
สารคดีที่ให้ความรู้	39.7 (46)	40.6 (201)	46.3 (37)	41.4 (12)
อื่นๆ	8.6 (10)	9.7 (48)	5.0 (4)	3.4 (1)
รวม	100.0 (116)	100.0 (495)	100.0 (80)	100.0 (29)

$$X^2 = 5.1995, \text{ DF} = 9, \text{ Sig.} = 0.8166$$

กลุ่มตัวอย่างที่ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลมาได้นั้น ต้องการศึกษากลุ่มตัวอย่างที่มีจำนวนพิน้องต่างกันจะมีความสนใจในการอ่านรูปแบบการนำเสนอเนื้อหาการส่งเสริมข่าวสารความรู้ด้านภาษาไทยในสื่อหนังสือพิมพ์แตกต่างกันหรือไม่ ซึ่งผลการวิจัย พบว่า กลุ่มนักเรียนที่มีจำนวนพิน้องมากกว่า 5 คน มีจำนวนผู้ที่มีความสนใจอ่านรูปแบบการนำเสนอเนื้อหาที่เป็นข่าว ร้อยละ 41.1 ขณะที่กลุ่มนักเรียนที่มีพิน้อง 4-5 คน 2-3 คน และเป็นลูกคนเดียว มีจำนวนผู้ที่มีความสนใจอ่านเนื้อหาดังกล่าว จำนวนลดลง คือ ร้อยละ 38.8, 35.4 และร้อยละ 35.3 ตามลำดับ

ส่วนรูปแบบที่เป็นบทความแสดงความคิดเห็น ปรากฏว่า กลุ่มนักเรียนที่เป็นลูกคนเดียว มีจำนวนผู้ที่มีความสนใจอ่าน ร้อยละ 16.4 เมื่อเปรียบเทียบกับกลุ่มนักเรียนที่มีพิน้อง 2-3 คน มากกว่า 5 คน และ 4-5 คน มีจำนวนผู้ที่มีความสนใจอ่าน จำนวนน้อยลง คือ ร้อยละ 14.3, 13.8 และ ร้อยละ 10.0 ตามลำดับ

ทางด้านรูปแบบที่เป็นสารคดีที่ให้ความรู้ พบว่า กลุ่มนักเรียนที่มีพิน้อง 4-5 คน มีจำนวนผู้ที่มีความสนใจอ่าน ร้อยละ 46.3 ขณะที่กลุ่มนักเรียนที่มีพิน้องมากกว่า 5 คน 2-3 คน และเป็นลูกคนเดียว มีจำนวนผู้ที่มีความสนใจอ่าน จำนวนลดลง คือ ร้อยละ 41.4, 40.6 และร้อยละ 39.7 ตามลำดับ

ในขณะที่รูปแบบอื่นๆนั้น ปรากฏว่า กลุ่มนักเรียนที่มีพี่น้อง 2-3 คน มีจำนวนผู้ที่มีความสนใจในการอ่าน ร้อยละ 9.7 เมื่อเปรียบเทียบกับกลุ่มนักเรียนที่เป็นลูกคนเดียว มีพี่น้อง 4-5 คน และมากกว่า 5 คน มีจำนวนผู้ที่มีความสนใจอ่านรูปแบบดังกล่าว จำนวนน้อยลง คือ ร้อยละ 8.6, 5.0 และร้อยละ 3.4 ตามลำดับ

ดังนั้นแสดงว่า จำนวนพี่น้องไม่มีความสัมพันธ์กับความสนใจในการอ่านรูปแบบการนำเสนอเนื้อหาการส่งเสริมข่าวสารความรู้ด้านภาษาไทยในสื่อหนังสือพิมพ์ และเมื่อทดสอบด้วยค่าไคสแควร์ พบว่า ตัวแปรทั้ง 2 ไม่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 นั่นหมายถึง จำนวนพี่น้องไม่มีผลต่อความสนใจในการอ่านรูปแบบการนำเสนอเนื้อหาการส่งเสริมข่าวสารความรู้ด้านภาษาไทยในสื่อหนังสือพิมพ์

เพราะฉะนั้นจึงปฏิเสธสมมติฐานการวิจัยข้อที่ 3 กล่าวคือ กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความสนใจในการอ่านรูปแบบการนำเสนอเนื้อหาการส่งเสริมข่าวสารความรู้ด้านภาษาไทยในสื่อหนังสือพิมพ์เหมือนกัน ไม่ว่าจะมีความสนใจมากหรือน้อยก็ตาม

บทสรุป : ผลการทดสอบสมมติฐานข้อที่ 3

กลุ่มตัวอย่างที่มีลักษณะทางประชากร เศรษฐกิจ และสังคมต่างกัน จะมีความสนใจในการอ่านรูปแบบการนำเสนอเนื้อหาการส่งเสริมข่าวสารความรู้ด้านภาษาไทยในสื่อหนังสือพิมพ์แตกต่างกัน

การทดสอบสมมติฐานดังกล่าว สามารถสรุปผลได้ดังนี้ คือ

1. สมมติฐานที่ทดสอบทางสถิติแล้ว พบว่า มีนัยสำคัญทางสถิติ มี 5 ประการ คือ
 - 1.1 เพศมีความสัมพันธ์กับความสนใจในการอ่านรูปแบบการนำเสนอเนื้อหาการส่งเสริมข่าวสารความรู้ด้านภาษาไทยในสื่อหนังสือพิมพ์
 - 1.2 อายุมีความสัมพันธ์กับความสนใจในการอ่านรูปแบบการนำเสนอเนื้อหาการส่งเสริมข่าวสารความรู้ด้านภาษาไทยในสื่อหนังสือพิมพ์
 - 1.3 การพักอาศัยมีความสัมพันธ์กับความสนใจในการอ่านรูปแบบการนำเสนอเนื้อหาการส่งเสริมข่าวสารความรู้ด้านภาษาไทยในสื่อหนังสือพิมพ์
 - 1.4 ระดับการศึกษาของหัวหน้าครอบครัวมีความสัมพันธ์กับความสนใจในการอ่านรูปแบบการนำเสนอเนื้อหาการส่งเสริมข่าวสารความรู้ด้านภาษาไทยในสื่อหนังสือพิมพ์
 - 1.5 อาชีพของหัวหน้าครอบครัวมีความสัมพันธ์กับความสนใจในการอ่านรูปแบบการนำเสนอเนื้อหาการส่งเสริมข่าวสารความรู้ด้านภาษาไทยในสื่อหนังสือพิมพ์
2. สมมติฐานที่ทดสอบทางสถิติแล้ว พบว่า ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติมี 2 ประการ คือ
 - 2.1 ระดับการศึกษาไม่มีความสัมพันธ์กับความสนใจในการอ่านรูปแบบการนำเสนอเนื้อหาการส่งเสริมข่าวสารความรู้ด้านภาษาไทยในสื่อหนังสือพิมพ์
 - 2.2 จำนวนพี่น้องไม่มีความสัมพันธ์กับความสนใจในการอ่านรูปแบบการนำเสนอเนื้อหาการส่งเสริมข่าวสารความรู้ด้านภาษาไทยในสื่อหนังสือพิมพ์

สมมติฐานข้อที่ 4 กลุ่มตัวอย่างที่มีพฤติกรรมการอ่านข่าวสารต่างกัน จะมีความสนใจในการอ่านคอลัมน์การส่งเสริมข่าวสารความรู้ด้านภาษาไทยในสื่อหนังสือพิมพ์แตกต่างกัน (ตารางที่ 44 ถึง 48)

ตารางที่ 44

การอ่านข่าวสารการส่งเสริมความรู้ด้านภาษาไทยกับความสนใจในการอ่านคอลัมน์การส่งเสริมข่าวสารความรู้ด้านภาษาไทยในสื่อหนังสือพิมพ์ของกลุ่มตัวอย่าง

ความสนใจในการอ่านคอลัมน์การส่งเสริมข่าวสาร ความรู้ด้านภาษาไทยในสื่อหนังสือพิมพ์	การอ่านข่าวสารการส่งเสริมความรู้ด้านภาษาไทย		
	มาก	ปานกลาง	น้อย
ข่าว	40.5 (17)	34.8 (171)	40.9 (76)
บทความ	19.0 (8)	17.7 (87)	18.3 (34)
คอลัมน์เกร็ดความรู้	40.5 (17)	47.6 (234)	40.9 (76)
รวม	100.0 (42)	100.0 (492)	100.0 (186)

$$X^2 = 3.1809, \text{ DF} = 4, \text{ Sig.} = 0.5280$$

กลุ่มตัวอย่างที่ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลมาได้นั้น ต้องการศึกษาว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีการอ่านข่าวสารการส่งเสริมความรู้ด้านภาษาไทยต่างกันจะมีความสนใจในการอ่านคอลัมน์การส่งเสริมข่าวสารความรู้ด้านภาษาไทยในสื่อหนังสือพิมพ์แตกต่างกันหรือไม่ ซึ่งผลการวิจัย พบว่า ในกลุ่มนักเรียนที่อ่านข่าวสารน้อย มีจำนวนผู้ที่มีความสนใจอ่านคอลัมน์ข่าว ร้อยละ 40.9 ขณะที่กลุ่มนักเรียนที่อ่านข่าวสารมากและปานกลาง มีจำนวนผู้ที่สนใจอ่านคอลัมน์ดังกล่าว จำนวนลดลง คือ ร้อยละ 40.5 และ 34.8 ตามลำดับ

ในทางตรงข้าม พบว่า ในกลุ่มนักเรียนที่อ่านข่าวสารมาก มีจำนวนผู้ที่มีความสนใจอ่านคอลัมน์บทความ ร้อยละ 19.0 เมื่อเปรียบเทียบกับกลุ่มนักเรียนที่อ่านข่าวสารน้อยและปานกลาง มีจำนวนผู้ที่มีความสนใจในการอ่านคอลัมน์เดียวกัน จำนวนน้อยลง คือ ร้อยละ 18.3 และ 17.7 ตามลำดับ

ส่วนคอลัมน์เกร็ดความรู้ นั้น ปรากฏว่า กลุ่มนักเรียนที่อ่านข่าวสารปานกลาง มีจำนวนผู้ที่มีความสนใจอ่าน ร้อยละ 47.6 ขณะที่กลุ่มนักเรียนที่อ่านข่าวสารน้อยและมาก มีจำนวนผู้ที่มีความสนใจอ่านจำนวนลดลง คือ ร้อยละ 40.9 และ 40.5 ตามลำดับ

ดังนั้นแสดงว่า การอ่านข่าวสารการส่งเสริมความรู้ด้านภาษาไทยไม่มีความสัมพันธ์กับความสนใจในการอ่านคอลัมน์การส่งเสริมข่าวสารความรู้ด้านภาษาไทยในสื่อหนังสือพิมพ์ และเมื่อทดสอบด้วยค่าไคสแควร์พบว่า ตัวแปรทั้ง 2 ไม่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 นั่นคือ การอ่านข่าวสารการส่งเสริมความรู้ด้านภาษาไทยไม่ส่งผลต่อความสนใจในการอ่านคอลัมน์การส่งเสริมข่าวสารความรู้ด้านภาษาไทยในสื่อหนังสือพิมพ์

เพราะฉะนั้นจึงปฏิเสธสมมติฐานการวิจัยข้อที่ 4 กล่าวคือ กลุ่มตัวอย่างที่อ่านข่าวสารการส่งเสริมความรู้ด้านภาษาไทยต่างกัน จะมีความสนใจในการอ่านคอลัมน์การส่งเสริมข่าวสารความรู้ด้านภาษาไทยในสื่อหนังสือพิมพ์ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 45

หนังสือพิมพ์ที่อ่านเกี่ยวกับการส่งเสริมข่าวสารความรู้ด้านภาษาไทยกับความสนใจในการอ่านคอลัมน์
การส่งเสริมข่าวสารความรู้ด้านภาษาไทยในสื่อหนังสือพิมพ์ของกลุ่มตัวอย่าง

ความสนใจในการอ่านคอลัมน์การส่งเสริมข่าวสาร ความรู้ด้านภาษาไทยในสื่อหนังสือพิมพ์	หนังสือพิมพ์ที่อ่าน			
	ไทยรัฐ	เดลินิวส์	มติชน	สยามรัฐ
ข่าว	37.1 (180)	35.6 (69)	35.0 (7)	38.1 (8)
บทความ	19.4 (94)	14.4 (28)	20.0 (4)	14.3 (3)
คอลัมน์เกร็ดความรู้	43.5 (211)	50.0 (97)	45.0 (9)	47.6 (10)
รวม	100.0 (485)	100.0 (194)	100.0 (20)	100.0 (21)

$$X^2 = 3.5258, \text{ DF} = 6, \text{ Sig.} = 0.7405$$

กลุ่มตัวอย่างที่ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลมาได้นั้น ต้องการศึกษาวงศ์กลุ่มตัวอย่างที่อ่านหนังสือพิมพ์ต่าง ๆ กันจะมีความสนใจในการอ่านคอลัมน์การส่งเสริมข่าวสารความรู้ด้านภาษาไทยในสื่อหนังสือพิมพ์แตกต่างกันหรือไม่ ซึ่งผลการวิจัย พบว่า กลุ่มนักเรียนที่อ่านหนังสือพิมพ์สยามรัฐ มีจำนวนผู้ที่มีความสนใจอ่านคอลัมน์ข่าว ร้อยละ 38.1 เมื่อเปรียบเทียบกับกลุ่มนักเรียนที่อ่านหนังสือพิมพ์ฉบับอื่นๆ ปรากฏว่า กลุ่มนักเรียนที่อ่านหนังสือพิมพ์ไทยรัฐ เดลินิวส์ และมติชน มีจำนวนผู้ที่มีความสนใจอ่านคอลัมน์ดังกล่าว จำนวนลดลง คือ ร้อยละ 37.1 , 35.6 และ ร้อยละ 35.0 ตามลำดับ

ในส่วนของคอลัมน์ที่เป็นบทความนั้น พบว่า กลุ่มนักเรียนที่อ่านหนังสือพิมพ์มติชน มีจำนวนผู้ที่มีความสนใจอ่าน ร้อยละ 20.0 ขณะที่กลุ่มนักเรียนที่อ่านหนังสือพิมพ์ไทยรัฐ เดลินิวส์ และสยามรัฐ มีจำนวนผู้ที่มีความสนใจอ่านคอลัมน์ดังกล่าว จำนวนน้อยลง คือ ร้อยละ 19.4 , 14.4 , และร้อยละ 14.3 ตามลำดับ

ส่วนคอลัมน์เกร็ดความรู้ ปรากฏว่า กลุ่มนักเรียนที่อ่านหนังสือพิมพ์เดลินิวส์ มีจำนวนผู้ที่มีความสนใจอ่านคอลัมน์ดังกล่าว ร้อยละ 50.0 เมื่อเปรียบเทียบกับกลุ่มนักเรียนที่อ่านหนังสือพิมพ์สยามรัฐ มติชน และ ไทยรัฐ มีจำนวนผู้ที่มีความสนใจอ่าน จำนวนลดลง คือ ร้อยละ 47.6 , 45.0 และ 43.5 ตามลำดับ

ดังนั้นแสดงว่า หนังสือพิมพ์ที่อ่านไม่มีความสัมพันธ์กับความสนใจในการอ่านคอลัมน์การส่งเสริมข่าวสารความรู้ด้านภาษาไทยในสื่อหนังสือพิมพ์ และเมื่อทดสอบด้วยค่าไคสแควร์ พบว่า ตัวแปรทั้ง 2 ไม่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 นั้นหมายถึง หนังสือพิมพ์ที่อ่านไม่มีผลต่อความสนใจในการอ่านคอลัมน์การส่งเสริมข่าวสารความรู้ด้านภาษาไทยในสื่อหนังสือพิมพ์

เพราะฉะนั้นจึงปฏิเสธสมมติฐานการวิจัยข้อที่ 4 กล่าวคือ ถึงแม้กลุ่มตัวอย่างจะอ่านหนังสือพิมพ์แตกต่างกัน แต่ก็ไม่มีผลต่อความสนใจในการอ่านคอลัมน์การส่งเสริมข่าวสารความรู้ด้านภาษาไทยในสื่อหนังสือพิมพ์

ตารางที่ 46

สถานที่ที่อ่านหนังสือพิมพ์กับความสนใจในการอ่านคอลัมน์การส่งเสริมข่าวสารความรู้
ด้านภาษาไทยในสื่อหนังสือพิมพ์ของกลุ่มตัวอย่าง

ความสนใจในการอ่านคอลัมน์การส่งเสริมข่าวสาร ความรู้ด้านภาษาไทยในสื่อหนังสือพิมพ์	สถานที่ที่อ่านหนังสือพิมพ์		
	ที่บ้าน	ที่ห้องสมุด ของโรงเรียน	ที่อื่นๆ
ข่าว	36.9 (206)	36.0 (54)	33.3 (4)
บทความ	17.2 (96)	20.0 (30)	25.0 (3)
คอลัมน์เกร็ดความรู้	45.9 (256)	44.0 (66)	41.7 (5)
รวม	100.0 (558)	100.0 (150)	100.0 (12)

$$X^2 = 1.0512, \text{ DF} = 4, \text{ Sig.} = 0.9019$$

กลุ่มตัวอย่างที่ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลมาได้นั้น ต้องการศึกษว่าสถานที่ที่กลุ่มตัวอย่างอ่านหนังสือพิมพ์ต่างกันจะมีความสนใจในการอ่านคอลัมน์การส่งเสริมข่าวสารความรู้ด้านภาษาไทยในสื่อหนังสือพิมพ์แตกต่างกันหรือไม่ ซึ่งผลการวิจัย พบว่า ในกลุ่มนักเรียนที่อ่านหนังสือพิมพ์ที่บ้าน มีจำนวนผู้ที่สนใจในการอ่านคอลัมน์ข่าว ร้อยละ 36.9 ขณะที่กลุ่มนักเรียนที่อ่านหนังสือพิมพ์ที่ห้องสมุดของโรงเรียนและที่อื่นๆ มีจำนวนผู้ที่มีความสนใจอ่านคอลัมน์ดังกล่าว จำนวนน้อยลง คือ ร้อยละ 36.0 และ 33.3 ตามลำดับ

ในขณะที่คอลัมน์ที่เป็นบทความ ปรากฏว่า กลุ่มนักเรียนที่อ่านหนังสือพิมพ์ที่อื่นๆ มีจำนวนผู้ที่มีความสนใจในการอ่าน ร้อยละ 25.0 เมื่อเปรียบเทียบกับกลุ่มนักเรียนที่อ่านหนังสือพิมพ์ที่ห้องสมุดของโรงเรียนและที่บ้าน มีจำนวนผู้ที่มีความสนใจอ่านคอลัมน์เดียวกัน จำนวนลดลง คือ ร้อยละ 20.0 และ 17.2 ตามลำดับ

ทางด้านคอลัมน์เกร็ดความรู้ นั้น ปรากฏว่า กลุ่มนักเรียนที่อ่านหนังสือพิมพ์ที่บ้าน มีจำนวนผู้ที่มีความสนใจอ่าน ร้อยละ 45.9 ขณะที่กลุ่มนักเรียนที่อ่านหนังสือพิมพ์ที่ห้องสมุดของโรงเรียนและที่อื่นๆ มีจำนวนผู้ที่มีความสนใจอ่านคอลัมน์ดังกล่าว จำนวนลดลง คือ ร้อยละ 44.0 และ 41.7 ตามลำดับ

ดังนั้นแสดงว่า สถานที่ที่อ่านหนังสือพิมพ์ไม่มีความสัมพันธ์กับความสนใจในการอ่านคอลัมน์การส่งเสริมข่าวสารความรู้ด้านภาษาไทยในสื่อหนังสือพิมพ์ และเมื่อทดสอบด้วยค่าไคสแควร์ พบว่า ตัวแปรทั้ง 2 ไม่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 นั่นคือ สถานที่ที่อ่านหนังสือพิมพ์ไม่มีผลต่อความสนใจในการอ่านคอลัมน์การส่งเสริมข่าวสารความรู้ด้านภาษาไทยในสื่อหนังสือพิมพ์

เพราะฉะนั้นจึงปฏิเสธสมมติฐานการวิจัยข้อที่ 4 กล่าวคือ สถานที่ที่กลุ่มตัวอย่างอ่านหนังสือพิมพ์แตกต่างกัน จะมีความสนใจในการอ่านคอลัมน์การส่งเสริมข่าวสารความรู้ด้านภาษาไทยในสื่อหนังสือพิมพ์ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 47

ความถี่ในการอ่านหนังสือพิมพ์กับความสนใจในการอ่านคอลัมน์การส่งเสริมข่าวสารความรู้
ด้านภาษาไทยในสื่อหนังสือพิมพ์ของกลุ่มตัวอย่าง

ความสนใจในการอ่านคอลัมน์การส่งเสริมข่าวสาร ความรู้ด้านภาษาไทยในสื่อหนังสือพิมพ์	ความถี่ในการอ่านหนังสือพิมพ์		
	อ่านเป็นประจำ ทุกวัน	อ่านเกือบทุกวัน (4-5 วัน/สัปดาห์)	อ่านบางวัน (2-3 วัน/สัปดาห์)
ข่าว	40.6 (41)	39.0 (62)	35.0 (161)
บทความ	18.8 (19)	17.0 (27)	18.0 (83)
คอลัมน์เกร็ดความรู้	40.6 (41)	44.0 (70)	47.0 (216)
รวม	100.0 (101)	100.0 (159)	100.0 (460)

$$X^2 = 1.9603, \text{ DF} = 4, \text{ Sig.} = 0.7431$$

กลุ่มตัวอย่างที่ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลมาได้นั้น ต้องการศึกษาว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีความถี่ในการอ่านหนังสือพิมพ์ต่างกันจะมีความสนใจในการอ่านคอลัมน์การส่งเสริมข่าวสารความรู้ด้านภาษาไทยในสื่อหนังสือพิมพ์แตกต่างกันหรือไม่ ซึ่งผลการวิจัย พบว่า ในกลุ่มนักเรียนที่อ่านหนังสือพิมพ์เป็นประจำทุกวัน มีจำนวนผู้ที่มีความสนใจในการอ่านคอลัมน์ข่าว ร้อยละ 40.6 เมื่อเปรียบเทียบกับกลุ่มนักเรียนที่อ่านหนังสือพิมพ์เกือบทุกวัน และ อ่านบางวัน มีจำนวนผู้ที่มีความสนใจในการอ่านคอลัมน์ดังกล่าว จำนวนลดลง คือ ร้อยละ 39.0 และ 35.0 ตามลำดับ

ในทำนองเดียวกัน กลุ่มนักเรียนที่อ่านหนังสือพิมพ์เป็นประจำทุกวัน มีจำนวนผู้ที่มีความสนใจในการอ่านคอลัมน์บทความ ร้อยละ 18.8 ขณะที่กลุ่มนักเรียนที่อ่านหนังสือพิมพ์บางวันและอ่านเกือบทุกวัน มีจำนวนผู้ที่สนใจอ่าน จำนวนน้อยลง คือ ร้อยละ 18.0 และ 17.0 ตามลำดับ

ส่วนคอลัมน์เกร็ดความรู้ นั้น ปรากฏว่า กลุ่มนักเรียนที่อ่านหนังสือพิมพ์บางวัน มีจำนวนผู้ที่มีความสนใจในการอ่านคอลัมน์ดังกล่าว ร้อยละ 47.0 เมื่อเปรียบเทียบกับกลุ่มนักเรียนที่อ่านหนังสือพิมพ์เกือบทุกวัน และอ่านเป็นประจำทุกวัน มีจำนวนผู้ที่มีความสนใจอ่านคอลัมน์เดียวกัน จำนวนลดลง คือ ร้อยละ 44.0 และ 40.6 ตามลำดับ

ดังนั้นแสดงว่า ความถี่ในการอ่านหนังสือพิมพ์ไม่มีความสัมพันธ์กับความสนใจในการอ่านคอลัมน์การส่งเสริมข่าวสารความรู้ด้านภาษาไทยในสื่อหนังสือพิมพ์ และเมื่อทดสอบด้วยค่าไคสแควร์ พบว่า ตัวแปรทั้ง 2 ไม่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 นั่นคือ ความถี่ในการอ่านหนังสือพิมพ์ไม่มีผลต่อความสนใจในการอ่านคอลัมน์การส่งเสริมข่าวสารความรู้ด้านภาษาไทยในสื่อหนังสือพิมพ์

เพราะฉะนั้นจึงปฏิเสธสมมติฐานการวิจัยข้อที่ 4 กล่าวคือ ความถี่ในการอ่านหนังสือพิมพ์ที่แตกต่างกันของกลุ่มตัวอย่าง จะไม่มีผลต่อความสนใจในการอ่านคอลัมน์การส่งเสริมข่าวสารความรู้ด้านภาษาไทยในสื่อหนังสือพิมพ์แตกต่างกัน

ตารางที่ 48

ระยะเวลาที่อ่านหนังสือพิมพ์กับความสนใจในการอ่านคอลัมน์การส่งเสริมข่าวสารความรู้ด้านภาษาไทย
ในสื่อหนังสือพิมพ์ของกลุ่มตัวอย่าง

ความสนใจในการอ่านคอลัมน์การส่งเสริมข่าวสาร ความรู้ด้านภาษาไทยในสื่อหนังสือพิมพ์	ระยะเวลาที่อ่านหนังสือพิมพ์			
	น้อยกว่า 10 นาที	10 นาที	20 นาที	มากกว่า 20 นาที
ข่าว	39.1 (86)	35.7 (105)	39.4 (50)	29.1 (23)
บทความ	17.7 (39)	16.3 (48)	16.5 (21)	26.6 (21)
คอลัมน์เกร็ดความรู้	43.2 (95)	48.0 (141)	44.1 (56)	44.3 (35)
รวม	100.0 (220)	100.0 (294)	100.0 (127)	100.0 (79)

$$X^2 = 6.5040, \text{ DF} = 6, \text{ Sig.} = 0.3692$$

กลุ่มตัวอย่างที่ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลมาได้นั้น ต้องการศึกษาวงกลุ่มตัวอย่างที่มีระยะเวลาอ่านหนังสือพิมพ์ต่างกันจะมีความสนใจในการอ่านคอลัมน์การส่งเสริมข่าวสารความรู้ด้านภาษาไทยในสื่อหนังสือพิมพ์แตกต่างกันหรือไม่ ซึ่งผลการวิจัย พบว่า ในกลุ่มนักเรียนที่ใช้เวลาอ่านหนังสือพิมพ์ 20 นาที มีจำนวนผู้ที่มีความสนใจอ่านคอลัมน์ข่าว ร้อยละ 39.4 ขณะที่กลุ่มนักเรียนที่ใช้เวลาอ่านหนังสือพิมพ์น้อยกว่า 10 นาที 10 นาที และ มากกว่า 20 นาที มีจำนวนผู้ที่มีความสนใจอ่านคอลัมน์ดังกล่าว จำนวนลดลง คือ ร้อยละ 39.1 , 35.7 และ ร้อยละ 29.1 ตามลำดับ

ในส่วนคอลัมน์ที่เป็นบทความนั้น ปรากฏว่า กลุ่มนักเรียนที่ใช้เวลาอ่านหนังสือพิมพ์มากกว่า 20 นาที มีจำนวนผู้ที่มีความสนใจในการอ่าน ร้อยละ 26.6 ขณะที่กลุ่มนักเรียนที่ใช้เวลาอ่านหนังสือพิมพ์น้อยกว่า 10 นาที 20 นาที และ 10 นาที มีจำนวนผู้ที่มีความสนใจอ่านคอลัมน์ดังกล่าว จำนวนน้อยลง คือ ร้อยละ 17.7 , 16.5 และร้อยละ 16.3 ตามลำดับ

ทางด้านคอลัมน์เกร็ดความรู้ พบว่า กลุ่มนักเรียนที่ใช้เวลาอ่านหนังสือพิมพ์ 10 นาที มีจำนวนผู้ที่มีความสนใจในการอ่าน ร้อยละ 48.0 เมื่อเปรียบเทียบกับกลุ่มนักเรียนที่ใช้เวลาอ่านหนังสือพิมพ์มากกว่า 20 นาที 20 นาที และน้อยกว่า 10 นาที มีจำนวนผู้ที่มีความสนใจอ่านคอลัมน์ดังกล่าว จำนวนลดลง คือ ร้อยละ 44.3 , 44.1 และร้อยละ 43.2 ตามลำดับ

ดังนั้นแสดงว่า ระยะเวลาที่อ่านหนังสือพิมพ์ไม่มีความสัมพันธ์กับความสนใจในการอ่านคอลัมน์การส่งเสริมข่าวสารความรู้ด้านภาษาไทยในสื่อหนังสือพิมพ์ และเมื่อทดสอบด้วยค่าไคสแควร์ พบว่า ตัวแปรทั้ง 2 ไม่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 นั่นหมายถึง ระยะเวลาที่อ่านหนังสือพิมพ์ไม่มีผลต่อความสนใจในการอ่านคอลัมน์การส่งเสริมข่าวสารความรู้ด้านภาษาไทยในสื่อหนังสือพิมพ์

เพราะฉะนั้นจึงปฏิเสธสมมติฐานการวิจัยข้อที่ 4 กล่าวคือ กลุ่มตัวอย่างที่มีระยะเวลาในการอ่านหนังสือพิมพ์แตกต่างกัน จะมีความสนใจในการอ่านคอลัมน์การส่งเสริมข่าวสารความรู้ด้านภาษาไทยในสื่อหนังสือพิมพ์ไม่แตกต่างกัน

บทสรุป : ผลการทดสอบสมมติฐานข้อที่ 4

กลุ่มตัวอย่างที่มีพฤติกรรมการอ่านข่าวสารต่างกันจะมีความสนใจในการอ่านคอลัมน์การส่งเสริมข่าวสารความรู้ด้านภาษาไทยในสื่อหนังสือพิมพ์แตกต่างกัน

การทดสอบสมมติฐานดังกล่าว พบว่า ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติในทุกตัวแปร ได้แก่

1. การอ่านข่าวสารการส่งเสริมความรู้ด้านภาษาไทยไม่มีความสัมพันธ์กับความสนใจในการอ่านคอลัมน์การส่งเสริมข่าวสารความรู้ด้านภาษาไทยในสื่อหนังสือพิมพ์
2. หนังสือพิมพ์ที่อ่านไม่มีความสัมพันธ์กับความสนใจในการอ่านคอลัมน์การส่งเสริมข่าวสารความรู้ด้านภาษาไทยในสื่อหนังสือพิมพ์
3. สถานที่ที่อ่านหนังสือพิมพ์ไม่มีความสัมพันธ์กับความสนใจในการอ่านคอลัมน์การส่งเสริมข่าวสารความรู้ด้านภาษาไทยในสื่อหนังสือพิมพ์
4. ความถี่ในการอ่านหนังสือพิมพ์ไม่มีความสัมพันธ์กับความสนใจในการอ่านคอลัมน์การส่งเสริมข่าวสารความรู้ด้านภาษาไทยในสื่อหนังสือพิมพ์
5. ระยะเวลาที่อ่านหนังสือพิมพ์ไม่มีความสัมพันธ์กับความสนใจในการอ่านคอลัมน์การส่งเสริมข่าวสารความรู้ด้านภาษาไทยในสื่อหนังสือพิมพ์

สมมติฐานข้อที่ 5 กลุ่มตัวอย่างที่มีพฤติกรรมการอ่านข่าวสารต่างกัน จะมีความสนใจในการอ่านเนื้อหาการส่งเสริมข่าวสารความรู้ด้านภาษาไทยในสื่อหนังสือพิมพ์แตกต่างกัน (ตารางที่ 49 ถึง 53)

ตารางที่ 49

การอ่านข่าวสารการส่งเสริมความรู้ด้านภาษาไทยกับความสนใจในการอ่านเนื้อหาการส่งเสริมข่าวสารความรู้ด้านภาษาไทยในสื่อหนังสือพิมพ์ของกลุ่มตัวอย่าง

ความสนใจในการอ่านเนื้อหาการส่งเสริมข่าวสาร ความรู้ด้านภาษาไทยในสื่อหนังสือพิมพ์	การอ่านข่าวสารการส่งเสริมความรู้ด้านภาษาไทย		
	มาก	ปานกลาง	น้อย
การพูด	23.8 (10)	36.0 (177)	38.2 (71)
การอ่าน	54.8 (23)	42.1 (207)	36.6 (68)
การเขียน	21.4 (9)	22.0 (108)	25.3 (47)
รวม	100.0 (42)	100.0 (492)	100.0 (186)

$$X^2 = 5.5878, \text{ DF} = 4, \text{ Sig.} = 0.2321$$

กลุ่มตัวอย่างที่ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลมาได้นั้น ต้องการศึกษากลุ่มตัวอย่างที่มีการอ่านข่าวสารการส่งเสริมความรู้ด้านภาษาไทยต่างกันจะมีความสนใจในการอ่านเนื้อหาการส่งเสริมข่าวสารความรู้ด้านภาษาไทยในสื่อหนังสือพิมพ์แตกต่างกันหรือไม่ ซึ่งผลการวิจัย พบว่า ในกลุ่มนักเรียนที่อ่านข่าวสารน้อย มีจำนวนผู้ที่มีความสนใจอ่านเนื้อหาด้านการพูด ร้อยละ 38.2 ขณะที่กลุ่มนักเรียนที่อ่านข่าวสารปานกลางและมาก มีจำนวนผู้ที่สนใจอ่านเนื้อหาดังกล่าว จำนวนลดลง คือ ร้อยละ 36.0 และ 23.8 ตามลำดับ

ในทางตรงข้าม พบว่า ในกลุ่มนักเรียนที่อ่านข่าวสารมาก มีจำนวนผู้ที่มีความสนใจอ่านเนื้อหาด้านการอ่าน ร้อยละ 54.8 เมื่อเปรียบเทียบกับกลุ่มนักเรียนที่อ่านข่าวสารปานกลาง และน้อย มีจำนวนผู้ที่มีความสนใจอ่านเนื้อหาเดียวกัน จำนวนน้อยลง คือ ร้อยละ 42.1 และ 36.6 ตามลำดับ

ส่วนเนื้อหาการเขียนนั้น ปรากฏว่า กลุ่มนักเรียนที่อ่านข่าวสารน้อย มีจำนวนผู้ที่มีความสนใจอ่าน ร้อยละ 25.3 ขณะที่กลุ่มนักเรียนที่อ่านข่าวสารปานกลางและมาก มีจำนวนผู้ที่มีความสนใจอ่านจำนวนลดลง คือ ร้อยละ 22.0 และ 21.4 ตามลำดับ

ดังนั้นแสดงว่า การอ่านข่าวสารการส่งเสริมความรู้ด้านภาษาไทยไม่มีความสัมพันธ์กับความสนใจในการอ่านเนื้อหาการส่งเสริมข่าวสารความรู้ด้านภาษาไทยในสื่อหนังสือพิมพ์ และเมื่อทดสอบด้วยค่าไคสแควร์พบว่า ตัวแปรทั้ง 2 ไม่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 นั่นคือ การอ่านข่าวสารการส่งเสริมความรู้ด้านภาษาไทยไม่มีผลต่อความสนใจในการอ่านเนื้อหาการส่งเสริมข่าวสารความรู้ด้านภาษาไทยในสื่อหนังสือพิมพ์

เพราะฉะนั้นจึงปฏิเสธสมมติฐานการวิจัยข้อที่ 5 กล่าวคือ กลุ่มตัวอย่างที่อ่านข่าวสารการส่งเสริมความรู้ด้านภาษาไทยในสื่อหนังสือพิมพ์แตกต่างกัน จะมีความสนใจในการอ่านเนื้อหาการส่งเสริมข่าวสารความรู้ด้านภาษาไทยในสื่อหนังสือพิมพ์ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 50

หนังสือพิมพ์ที่อ่านเกี่ยวกับการส่งเสริมข่าวสารความรู้ด้านภาษาไทยกับความสนใจในการอ่าน
เนื้อหาการส่งเสริมข่าวสารความรู้ด้านภาษาไทยในสื่อหนังสือพิมพ์ของกลุ่มตัวอย่าง

ความสนใจในการอ่านเนื้อหาการส่งเสริมข่าวสาร ความรู้ด้านภาษาไทยในสื่อหนังสือพิมพ์	หนังสือพิมพ์ที่อ่าน			
	ไทยรัฐ	เดลินิวส์	มติชน	สยามรัฐ
การพูด	35.1 (170)	34.5 (67)	50.0 (10)	52.4 (11)
การอ่าน	41.6 (202)	44.8 (87)	30.0 (6)	14.3 (3)
การเขียน	23.3 (113)	20.6 (40)	20.0 (4)	33.3 (7)
รวม	100.0 (485)	100.0 (194)	100.0 (20)	100.0 (21)

$$X^2 = 9.3705, \quad DF = 6, \quad Sig. = 0.1538$$

กลุ่มตัวอย่างที่ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลมาได้นั้น ต้องการศึกษาว่ากลุ่มตัวอย่างที่อ่านหนังสือพิมพ์ต่าง
กันจะมีความสนใจในการอ่านเนื้อหาการส่งเสริมข่าวสารความรู้ด้านภาษาไทยในสื่อหนังสือพิมพ์แตกต่างกันหรือ
ไม่ ซึ่งผลการวิจัย พบว่า ในกลุ่มนักเรียนที่อ่านหนังสือพิมพ์สยามรัฐ มีจำนวนผู้ที่มีความสนใจอ่านเนื้อหา
การพูด ร้อยละ 52.4 เมื่อเปรียบเทียบกับกลุ่มนักเรียนที่อ่านหนังสือพิมพ์ฉบับอื่นๆ ปรากฏว่า กลุ่มนักเรียน
ที่อ่านหนังสือพิมพ์มติชน ไทยรัฐ และเดลินิวส์ มีจำนวนผู้ที่มีความสนใจอ่านเนื้อหาดังกล่าว จำนวนลดลง คือ
ร้อยละ 50.0 , 35.1 และ ร้อยละ 34.5 ตามลำดับ

ในขณะที่เนื้อหาการอ่านนั้น พบว่า กลุ่มนักเรียนที่อ่านหนังสือพิมพ์เดลินิวส์ มีจำนวนผู้ที่มีความสนใจ
อ่าน ร้อยละ 44.8 ขณะที่กลุ่มนักเรียนที่อ่านหนังสือพิมพ์ไทยรัฐ มติชน และสยามรัฐ มีจำนวนผู้ที่มีความ
สนใจอ่านเนื้อหาดังกล่าว จำนวนน้อยลง คือ ร้อยละ 41.6 , 30.0 และร้อยละ 14.3 ตามลำดับ

ส่วนเนื้อหาด้านการเขียนนั้น ปรากฏว่า กลุ่มนักเรียนที่อ่านหนังสือพิมพ์สยามรัฐ มีจำนวนผู้ที่มี
ความสนใจอ่านเนื้อหาดังกล่าว ร้อยละ 33.3 เมื่อเปรียบเทียบกับกลุ่มนักเรียนที่อ่านหนังสือพิมพ์ไทยรัฐ
เดลินิวส์ และ มติชน มีจำนวนผู้ที่มีความสนใจอ่าน จำนวนลดลง คือ ร้อยละ 23.3 , 20.6 และ ร้อยละ 20.0
ตามลำดับ

ดังนั้นแสดงว่า หนังสือพิมพ์ที่อ่านไม่มีความสัมพันธ์กับความสนใจในการอ่านเนื้อหาการส่งเสริม
ข่าวสารความรู้ด้านภาษาไทยในสื่อหนังสือพิมพ์ และเมื่อทดสอบด้วยค่าไคสแควร์ พบว่า ตัวแปรทั้ง 2 ไม่มีความ

สัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 นั้นหมายถึง หนังสือพิมพ์ที่อ่านไม่มีผลต่อความสนใจในการอ่านเนื้อหาการส่งเสริมข่าวสารความรู้ด้านภาษาไทยในสื่อหนังสือพิมพ์

เพราะฉะนั้นจึงปฏิเสธสมมติฐานการวิจัยข้อที่ 5 กล่าวคือ แม้ว่ากลุ่มตัวอย่างจะอ่านหนังสือพิมพ์ที่แตกต่างกัน แต่ก็ไม่มีผลต่อความสนใจในการอ่านเนื้อหาการส่งเสริมข่าวสารความรู้ด้านภาษาไทยในสื่อหนังสือพิมพ์

ตารางที่ 51

สถานที่ที่อ่านหนังสือพิมพ์กับความสนใจในการอ่านเนื้อหาการส่งเสริมข่าวสารความรู้
ด้านภาษาไทยในสื่อหนังสือพิมพ์ของกลุ่มตัวอย่าง

ความสนใจในการอ่านเนื้อหาการส่งเสริมข่าวสาร ความรู้ด้านภาษาไทยในสื่อหนังสือพิมพ์	สถานที่ที่อ่านหนังสือพิมพ์		
	ที่บ้าน	ที่ห้องสมุด ของโรงเรียน	ที่อื่นๆ
การพูด	35.5 (198)	37.3 (56)	33.3 (4)
การอ่าน	42.7 (238)	36.0 (54)	50.0 (6)
การเขียน	21.9 (122)	26.7 (40)	16.7 (2)
รวม	100.0 (558)	100.0 (150)	100.0 (12)

$$X^2 = 3.0141, \text{ DF} = 4, \text{ Sig.} = 0.5555$$

กลุ่มตัวอย่างที่ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลมาได้นั้น ต้องการศึกษาวาสถานที่ที่กลุ่มตัวอย่างอ่านหนังสือพิมพ์ต่างกันจะมีความสนใจในการอ่านเนื้อหาการส่งเสริมข่าวสารความรู้ด้านภาษาไทยในสื่อหนังสือพิมพ์แตกต่างกันหรือไม่ ซึ่งผลการวิจัย พบว่า ในกลุ่มนักเรียนที่อ่านหนังสือพิมพ์ที่ห้องสมุดของโรงเรียน มีจำนวนผู้ที่มีความสนใจอ่านเนื้อหาด้านการพูด ร้อยละ 37.3 ขณะที่กลุ่มนักเรียนที่อ่านหนังสือพิมพ์ที่บ้าน และที่อื่นๆ มีจำนวนผู้ที่มีความสนใจอ่านเนื้อหาดังกล่าว จำนวนน้อยลง คือ ร้อยละ 35.5 และ 33.3 ตามลำดับ

ในขณะที่เนื้อหาการอ่าน ปรากฏว่า กลุ่มนักเรียนที่อ่านหนังสือพิมพ์ที่อื่นๆ มีจำนวนผู้ที่มีความสนใจในการอ่าน ร้อยละ 50.0 เมื่อเปรียบเทียบกับกลุ่มนักเรียนที่อ่านหนังสือพิมพ์ที่บ้าน และ ที่ห้องสมุดของโรงเรียน มีจำนวนผู้ที่มีความสนใจอ่านเนื้อหาเดียวกัน จำนวนลดลง คือ ร้อยละ 42.7 และ 36.0 ตามลำดับ

ทางด้านเนื้อหาการเขียนนั้น ปรากฏว่า กลุ่มนักเรียนที่อ่านหนังสือพิมพ์ที่ห้องสมุดของโรงเรียน มีจำนวนผู้ที่มีความสนใจอ่าน ร้อยละ 26.7 ขณะที่กลุ่มนักเรียนที่อ่านหนังสือพิมพ์ที่บ้านและที่อื่นๆ มีจำนวนผู้ที่มีความสนใจอ่านเนื้อหาดังกล่าว จำนวนลดลง คือ ร้อยละ 21.9 และ 16.7 ตามลำดับ

ดังนั้นแสดงว่า สถานที่ที่อ่านหนังสือพิมพ์ไม่มีความสัมพันธ์กับความสนใจในการอ่านเนื้อหาการส่งเสริมข่าวสารความรู้ด้านภาษาไทยในสื่อหนังสือพิมพ์ และเมื่อทดสอบด้วยค่าไคสแควร์ พบว่า ตัวแปรทั้ง 2 ไม่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 นั่นคือ สถานที่ที่อ่านหนังสือพิมพ์ไม่มีผลต่อความสนใจในการอ่านเนื้อหาการส่งเสริมข่าวสารความรู้ด้านภาษาไทยในสื่อหนังสือพิมพ์

เพราะฉะนั้นจึงปฏิเสธสมมติฐานการวิจัยข้อที่ 5 กล่าวคือ สถานที่ที่กลุ่มตัวอย่างอ่านหนังสือพิมพ์ต่างกัน จะมีความสนใจในการอ่านเนื้อหาการส่งเสริมข่าวสารความรู้ด้านภาษาไทยในสื่อหนังสือพิมพ์ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 52

ความถี่ในการอ่านหนังสือพิมพ์กับความสนใจในการอ่านเนื้อหาการส่งเสริมข่าวสารความรู้
ด้านภาษาไทยในสื่อหนังสือพิมพ์ของกลุ่มตัวอย่าง

ความสนใจในการอ่านเนื้อหาการส่งเสริมข่าวสาร ความรู้ด้านภาษาไทยในสื่อหนังสือพิมพ์	ความถี่ในการอ่านหนังสือพิมพ์		
	อ่านเป็นประจำ ทุกวัน	อ่านเกือบทุกวัน (4-5 วัน/สัปดาห์)	อ่านบางวัน (2-3 วัน/สัปดาห์)
การพูด	28.7 (29)	40.9 (65)	35.7 (164)
การอ่าน	49.5 (50)	37.1 (59)	41.1 (189)
การเขียน	21.8 (22)	22.0 (35)	23.3 (107)
รวม	100.0 (101)	100.0 (159)	100.0 (460)

$$X^2 = 5.0175, \text{ DF} = 4, \text{ Sig.} = 0.2855$$

กลุ่มตัวอย่างที่ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลมาได้นั้น ต้องการศึกษากลุ่มตัวอย่างที่มีความถี่ในการอ่านหนังสือพิมพ์ต่างกันจะมีความสนใจในการอ่านเนื้อหาการส่งเสริมข่าวสารความรู้ด้านภาษาไทยในสื่อหนังสือพิมพ์แตกต่างกันหรือไม่ ซึ่งผลการวิจัย พบว่า ในกลุ่มนักเรียนที่อ่านหนังสือพิมพ์เกือบทุกวัน มีจำนวนผู้ที่มีความสนใจในการอ่านเนื้อหาด้านการพูด ร้อยละ 40.9 ขณะที่กลุ่มนักเรียนที่อ่านหนังสือพิมพ์บางวัน และอ่านเป็นประจำทุกวัน มีจำนวนผู้ที่มีความสนใจในการอ่านเนื้อหาดังกล่าว จำนวนลดลง คือ ร้อยละ 35.7 และ 28.7 ตามลำดับ

ด้านเนื้อหาการอ่านนั้น พบว่า กลุ่มนักเรียนที่อ่านหนังสือพิมพ์เป็นประจำทุกวัน มีจำนวนผู้ที่มีความสนใจในการอ่านเนื้อหาดังกล่าว ร้อยละ 49.5 ขณะที่กลุ่มนักเรียนที่อ่านหนังสือพิมพ์บางวันและอ่านเกือบทุกวัน มีจำนวนผู้ที่สนใจอ่าน จำนวนน้อยลง คือ ร้อยละ 41.1 และ 37.1 ตามลำดับ

ส่วนเนื้อหาการเขียนนั้น ปรากฏว่า กลุ่มนักเรียนที่อ่านหนังสือพิมพ์บางวัน มีจำนวนผู้ที่มีความสนใจในการอ่านเนื้อหาดังกล่าว ร้อยละ 23.3 เมื่อเปรียบเทียบกับกลุ่มนักเรียนที่อ่านหนังสือพิมพ์เกือบทุกวัน และอ่านเป็นประจำทุกวัน มีจำนวนผู้ที่มีความสนใจอ่านเนื้อหาเดียวกัน จำนวนลดลง คือ ร้อยละ 22.0 และ 21.8 ตามลำดับ

ดังนั้นแสดงว่า ความถี่ในการอ่านหนังสือพิมพ์ไม่มีความสัมพันธ์กับความสนใจในการอ่านเนื้อหาการส่งเสริมข่าวสารความรู้ด้านภาษาไทยในสื่อหนังสือพิมพ์ และเมื่อทดสอบด้วยค่าไคสแควร์ พบว่า ตัวแปรทั้ง 2

ไม่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 นั่นคือ ความถี่ในการอ่านหนังสือพิมพ์ไม่มีผลต่อความสนใจในการอ่านเนื้อหาการส่งเสริมข่าวสารความรู้ด้านภาษาไทยในสื่อหนังสือพิมพ์

เพราะฉะนั้นจึงปฏิเสธสมมติฐานการวิจัยข้อที่ 5 กล่าวคือ กลุ่มตัวอย่างที่มีความแตกต่างกันทางด้านความถี่ในการอ่านหนังสือพิมพ์ ต่างก็มีความสนใจในการอ่านเนื้อหาการส่งเสริมข่าวสารความรู้ด้านภาษาไทยในสื่อหนังสือพิมพ์เช่นเดียวกัน

ตารางที่ 53

ระยะเวลาที่อ่านหนังสือพิมพ์กับความสนใจในการอ่านเนื้อหาการส่งเสริมข่าวสารความรู้ด้านภาษาไทย
ในสื่อหนังสือพิมพ์ของกลุ่มตัวอย่าง

ความสนใจในการอ่านเนื้อหาการส่งเสริมข่าวสาร ความรู้ด้านภาษาไทยในสื่อหนังสือพิมพ์	ระยะเวลาที่อ่านหนังสือพิมพ์			
	น้อยกว่า 10 นาที	10 นาที	20 นาที	มากกว่า 20 นาที
การพูด	38.6 (85)	34.4 (101)	37.0 (47)	31.6 (25)
การอ่าน	34.5 (76)	43.9 (129)	38.6 (49)	55.7 (44)
การเขียน	26.8 (59)	21.8 (64)	24.4 (31)	12.7 (10)
รวม	100.0 (220)	100.0 (294)	100.0 (127)	100.0 (79)

$$X^2 = 13.5839, \text{ DF} = 6, \text{ Sig.} = 0.0347$$

กลุ่มตัวอย่างที่ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลมาได้นั้น ต้องการศึกษาวงศ์กลุ่มตัวอย่างที่มีระยะเวลาอ่านหนังสือพิมพ์ต่างกันจะมีความสนใจในการอ่านเนื้อหาการส่งเสริมข่าวสารความรู้ด้านภาษาไทยในสื่อหนังสือพิมพ์แตกต่างกันหรือไม่ ซึ่งผลการวิจัย พบว่า ในกลุ่มนักเรียนที่ใช้เวลาอ่านหนังสือพิมพ์ น้อยกว่า 10 นาที มีจำนวนผู้ที่มีความสนใจอ่านเนื้อหาการพูด ร้อยละ 38.6 ขณะที่กลุ่มนักเรียนที่ใช้เวลาอ่านหนังสือพิมพ์ 20 นาที 10 นาที และ มากกว่า 20 นาที มีจำนวนผู้ที่มีความสนใจอ่านเนื้อหาดังกล่าว จำนวนลดลง คือ ร้อยละ 37.0 , 34.4 และ ร้อยละ 31.6 ตามลำดับ

ส่วนเนื้อหาด้านการอ่านนั้น ปรากฏว่า กลุ่มนักเรียนที่ใช้เวลาอ่านหนังสือพิมพ์มากกว่า 20 นาที มีจำนวนผู้ที่มีความสนใจในการอ่าน ร้อยละ 55.7 ขณะที่กลุ่มนักเรียนที่ใช้เวลาอ่านหนังสือพิมพ์ 10 นาที 20 นาที และ น้อยกว่า 10 นาที มีจำนวนผู้ที่มีความสนใจอ่านเนื้อหาดังกล่าว จำนวนน้อยลง คือ ร้อยละ 43.9 , 38.6 และ ร้อยละ 34.5 ตามลำดับ

ในขณะที่เนื้อหาด้านการเขียน พบว่า กลุ่มนักเรียนที่ใช้เวลาอ่านหนังสือพิมพ์ น้อยกว่า 10 นาที มีจำนวนผู้ที่มีความสนใจในการอ่าน ร้อยละ 26.8 เมื่อเปรียบเทียบกับกลุ่มนักเรียนที่ใช้เวลาอ่านหนังสือพิมพ์ 20 นาที 10 นาที และมากกว่า 20 นาที มีจำนวนผู้ที่มีความสนใจอ่านเนื้อหาดังกล่าว จำนวนลดลง คือ ร้อยละ 24.4 , 21.8 และ ร้อยละ 12.7 ตามลำดับ

ดังนั้นแสดงว่า ระยะเวลาที่อ่านหนังสือพิมพ์มีความสัมพันธ์กับความสนใจในการอ่านเนื้อหาการส่งเสริมข่าวสารความรู้ด้านภาษาไทยในสื่อหนังสือพิมพ์ และเมื่อทดสอบด้วยค่าไคสแควร์ พบว่า ตัวแปรทั้ง 2 มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 นั่นคือ ระยะเวลาที่อ่านหนังสือพิมพ์มีผลต่อความสนใจในการอ่านเนื้อหาการส่งเสริมข่าวสารความรู้ด้านภาษาไทยในสื่อหนังสือพิมพ์

เพราะฉะนั้นจึงยอมรับสมมติฐานการวิจัยข้อที่ 5 กล่าวคือ ระยะเวลาที่อ่านหนังสือพิมพ์แตกต่างกัน จะส่งผลให้กลุ่มตัวอย่างมีความสนใจในการอ่านเนื้อหาการส่งเสริมข่าวสารความรู้ด้านภาษาไทยในสื่อหนังสือพิมพ์แตกต่างกันด้วย

บทสรุป : ผลการทดสอบสมมติฐานข้อที่ 5

กลุ่มตัวอย่างที่มีพฤติกรรมการอ่านข่าวสารต่างกัน จะมีความสนใจในการอ่านเนื้อหาการส่งเสริมข่าวสารความรู้ด้านภาษาไทยในสื่อหนังสือพิมพ์แตกต่างกัน

การทดสอบสมมติฐานดังกล่าว สามารถสรุปผลได้ดังนี้ คือ

1. สมมติฐานที่ทดสอบทางสถิติแล้ว พบว่า มีนัยสำคัญทางสถิติ มี 1 ประการคือ
 - 1.1 ระยะเวลาที่อ่านหนังสือพิมพ์มีความสัมพันธ์กับความสนใจในการอ่านเนื้อหาการส่งเสริมข่าวสารความรู้ด้านภาษาไทยในสื่อหนังสือพิมพ์
2. สมมติฐานที่ทดสอบทางสถิติแล้ว พบว่า ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ มี 4 ประการคือ
 - 2.1 การอ่านข่าวสารการส่งเสริมความรู้ด้านภาษาไทยไม่มีความสัมพันธ์กับความสนใจในการอ่านเนื้อหาการส่งเสริมข่าวสารความรู้ด้านภาษาไทยในสื่อหนังสือพิมพ์
 - 2.2 หนังสือพิมพ์ที่อ่านไม่มีความสัมพันธ์กับความสนใจในการอ่านเนื้อหาการส่งเสริมข่าวสารความรู้ด้านภาษาไทยในสื่อหนังสือพิมพ์
 - 2.3 สถานที่ที่อ่านหนังสือพิมพ์ไม่มีความสัมพันธ์กับความสนใจในการอ่านเนื้อหาการส่งเสริมข่าวสารความรู้ด้านภาษาไทยในสื่อหนังสือพิมพ์
 - 2.4 ความถี่ในการอ่านหนังสือพิมพ์ไม่มีความสัมพันธ์กับความสนใจในการอ่านเนื้อหาการส่งเสริมข่าวสารความรู้ด้านภาษาไทยในสื่อหนังสือพิมพ์

สมมติฐานข้อที่ 6 กลุ่มตัวอย่างที่มีพฤติกรรมการอ่านข่าวสารต่างกัน จะมีความสนใจในการอ่านรูปแบบการนำเสนอเนื้อหาการส่งเสริมข่าวสารความรู้ด้านภาษาไทยในสื่อหนังสือพิมพ์แตกต่างกัน (ตารางที่ 54 ถึง 58)

ตารางที่ 54

การอ่านข่าวสารการส่งเสริมความรู้ด้านภาษาไทยกับความสนใจในการอ่านรูปแบบการนำเสนอเนื้อหาการส่งเสริมข่าวสารความรู้ด้านภาษาไทยในสื่อหนังสือพิมพ์ของกลุ่มตัวอย่าง

ความสนใจในการอ่านรูปแบบการนำเสนอเนื้อหา การส่งเสริมข่าวสารความรู้ด้านภาษาไทยในสื่อหนังสือพิมพ์	การอ่านข่าวสารการส่งเสริมความรู้ด้านภาษาไทย		
	มาก	ปานกลาง	น้อย
ข่าว	33.3 (14)	34.8 (171)	39.8 (74)
บทความแสดงความคิดเห็น	16.7 (7)	13.4 (66)	15.6 (29)
สารคดีที่ให้ความรู้	35.7 (15)	42.7 (210)	38.2 (71)
อื่นๆ	14.3 (6)	9.1 (45)	6.5 (12)
รวม	100.0 (42)	100.0 (492)	100.0 (186)

$$X^2 = 5.3497, \text{ DF} = 4, \text{ Sig.} = 0.4998$$

กลุ่มตัวอย่างที่ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลมาได้นั้น ต้องการศึกษาว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีการอ่านข่าวสารการส่งเสริมความรู้ด้านภาษาไทยต่างกัน จะมีความสนใจในการอ่านรูปแบบการนำเสนอเนื้อหาการส่งเสริมข่าวสารความรู้ด้านภาษาไทยในสื่อหนังสือพิมพ์แตกต่างกันหรือไม่ ซึ่งผลการวิจัย พบว่า ในกลุ่มนักเรียนที่อ่านข่าวสารน้อย มีจำนวนผู้ที่มีความสนใจอ่านรูปแบบการนำเสนอเนื้อหาที่เป็นข่าว ร้อยละ 39.8 ขณะที่กลุ่มนักเรียนที่อ่านข่าวสารปานกลางและมาก มีจำนวนผู้ที่สนใจอ่านรูปแบบดังกล่าว จำนวนลดลง คือ ร้อยละ 34.8 และ 33.3 ตามลำดับ

ทางด้านรูปแบบการนำเสนอเนื้อหาที่เป็นบทความแสดงความคิดเห็นนั้น พบว่า ในกลุ่มนักเรียนที่อ่านข่าวสารมาก มีจำนวนผู้ที่มีความสนใจอ่านรูปแบบดังกล่าว ร้อยละ 16.7 เมื่อเปรียบเทียบกับกลุ่มนักเรียนที่อ่านข่าวสารน้อยและปานกลาง มีจำนวนผู้ที่มีความสนใจอ่านรูปแบบเดียวกัน จำนวนน้อยลง คือ ร้อยละ 15.6 และ 13.4 ตามลำดับ

ส่วนรูปแบบการนำเสนอเนื้อหาที่เป็นสารคดีที่ให้ความรู้ นั้น ปรากฏว่า กลุ่มนักเรียนที่อ่านข่าวสารปานกลาง มีจำนวนผู้ที่มีความสนใจอ่าน ร้อยละ 42.7 ขณะที่กลุ่มนักเรียนที่อ่านข่าวสารน้อยและมาก มีจำนวนผู้ที่มีความสนใจอ่าน จำนวนลดลง คือ ร้อยละ 38.2 และ 35.7 ตามลำดับ

ในขณะที่รูปแบบการนำเสนอแบบอื่นๆ พบว่า กลุ่มนักเรียนที่อ่านข่าวสารมาก มีจำนวนผู้ที่มีความสนใจอ่านร้อยละ 14.3 เมื่อเปรียบเทียบกับกลุ่มนักเรียนที่อ่านข่าวสารปานกลาง และ น้อย มีจำนวนผู้ที่มีความสนใจอ่าน จำนวนลดลง คือ ร้อยละ 9.1 และ 6.5 ตามลำดับ

ดังนั้นแสดงว่า การอ่านข่าวสารการส่งเสริมความรู้ด้านภาษาไทยไม่มีความสัมพันธ์กับความสนใจในการอ่านรูปแบบการนำเสนอเนื้อหาการส่งเสริมข่าวสารความรู้ด้านภาษาไทยในสื่อหนังสือพิมพ์ และเมื่อทดสอบด้วยค่าไคสแควร์ พบว่า ตัวแปรทั้ง 2 ไม่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 นั่นคือ การอ่านข่าวสารการส่งเสริมความรู้ด้านภาษาไทยไม่มีผลต่อความสนใจในการอ่านรูปแบบการนำเสนอเนื้อหาการส่งเสริมข่าวสารความรู้ด้านภาษาไทยในสื่อหนังสือพิมพ์

เพราะฉะนั้นจึงปฏิเสธสมมติฐานการวิจัยข้อที่ 6 กล่าวคือ กลุ่มตัวอย่างที่อ่านข่าวสารการส่งเสริมความรู้ด้านภาษาไทยแตกต่างกัน จะมีความสนใจในการอ่านรูปแบบการนำเสนอเนื้อหาการส่งเสริมข่าวสารความรู้ด้านภาษาไทยในสื่อหนังสือพิมพ์ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 55

หนังสือพิมพ์ที่อ่านเกี่ยวกับการส่งเสริมข่าวสารความรู้ด้านภาษาไทยกับความสนใจในการอ่าน
รูปแบบการนำเสนอเนื้อหาการส่งเสริมข่าวสารความรู้ด้านภาษาไทยในสื่อหนังสือพิมพ์ของกลุ่มตัวอย่าง

ความสนใจในการอ่านรูปแบบการนำเสนอเนื้อหา การส่งเสริมข่าวสารความรู้ด้านภาษาไทยในสื่อหนังสือพิมพ์	หนังสือพิมพ์ที่อ่าน			
	ไทยรัฐ	เดลินิวส์	มติชน	สยามรัฐ
ข่าว	35.3 (171)	34.5 (67)	40.0 (8)	61.9 (13)
บทความแสดงความคิดเห็น	13.4 (65)	14.9 (29)	25.0 (5)	14.3 (3)
สารคดีที่ให้ความรู้	43.5 (211)	40.2 (78)	20.0 (4)	14.3 (3)
อื่นๆ	7.8 (38)	10.3 (20)	15.0 (3)	9.5 (4)
รวม	100.0 (485)	100.0 (194)	100.0 (20)	100.0 (21)

$$X^2 = 14.6062, \quad DF = 9, \quad \text{Sig.} = 0.1023$$

กลุ่มตัวอย่างที่ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลมาได้นั้น ต้องการศึกษาวงศ์กลุ่มตัวอย่างที่อ่านหนังสือพิมพ์ต่างกันจะมีความสนใจในการอ่านรูปแบบการนำเสนอเนื้อหาการส่งเสริมข่าวสารความรู้ด้านภาษาไทยในสื่อหนังสือพิมพ์แตกต่างกันหรือไม่ ซึ่งผลการวิจัย พบว่า กลุ่มนักเรียนที่อ่านหนังสือพิมพ์สยามรัฐ มีจำนวนผู้ที่มีความสนใจอ่านรูปแบบการนำเสนอเนื้อหาที่เป็นข่าว ร้อยละ 61.9 เมื่อเปรียบเทียบกับกลุ่มนักเรียนที่อ่านหนังสือพิมพ์ฉบับอื่นๆ ปรากฏว่า กลุ่มนักเรียนที่อ่านหนังสือพิมพ์มติชน ไทยรัฐ และเดลินิวส์ มีจำนวนผู้ที่มีความสนใจอ่านรูปแบบดังกล่าว จำนวนลดลง คือ ร้อยละ 40.0 , 35.3 และ ร้อยละ 34.5 ตามลำดับ

ส่วนรูปแบบที่เป็นบทความแสดงความคิดเห็นนั้น พบว่า กลุ่มนักเรียนที่อ่านหนังสือพิมพ์มติชน มีจำนวนผู้ที่มีความสนใจอ่าน ร้อยละ 25.0 ขณะที่กลุ่มนักเรียนที่อ่านหนังสือพิมพ์เดลินิวส์ สยามรัฐ และไทยรัฐ มีจำนวนผู้ที่มีความสนใจอ่านรูปแบบเดียวกัน จำนวนน้อยลง คือ ร้อยละ 14.9 , 14.3 และร้อยละ 13.4 ตามลำดับ

ในขณะที่รูปแบบของสารคดีที่ให้ความรู้ นั้น ปรากฏว่า กลุ่มนักเรียนที่อ่านหนังสือพิมพ์ไทยรัฐ มีจำนวนผู้ที่มีความสนใจอ่านรูปแบบดังกล่าว ร้อยละ 43.5 เมื่อเปรียบเทียบกับกลุ่มนักเรียนที่อ่านหนังสือพิมพ์เดลินิวส์ มติชน และ สยามรัฐ มีจำนวนผู้ที่มีความสนใจอ่าน จำนวนลดลง คือ ร้อยละ 40.2 , 20.0 และ ร้อยละ 14.3 ตามลำดับ

ส่วนรูปแบบการนำเสนอเนื้อหาแบบอื่นๆนั้น พบว่า กลุ่มนักเรียนที่อ่านหนังสือพิมพ์มติชน มีจำนวนผู้ที่มีความสนใจอ่านรูปแบบดังกล่าว ร้อยละ 15.0 ขณะที่กลุ่มนักเรียนที่อ่านหนังสือพิมพ์เดลินิวส์ สยามรัฐ และไทยรัฐ มีจำนวนผู้ที่มีความสนใจอ่าน จำนวนน้อยลง คือ ร้อยละ 10.3 , 9.5 และ ร้อยละ 7.8 ตามลำดับ

ดังนั้นแสดงว่า หนังสือพิมพ์ที่อ่านไม่มีความสัมพันธ์กับความสนใจในการอ่านรูปแบบการนำเสนอเนื้อหาการส่งเสริมข่าวสารความรู้ด้านภาษาไทยในสื่อหนังสือพิมพ์ และเมื่อทดสอบด้วยค่าไคสแควร์ พบว่า ตัวแปรทั้ง 2 ไม่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 นั่นหมายถึง หนังสือพิมพ์ที่อ่านไม่มีผลต่อความสนใจในการอ่านรูปแบบการนำเสนอเนื้อหาการส่งเสริมข่าวสารความรู้ด้านภาษาไทยในสื่อหนังสือพิมพ์

เพราะฉะนั้นจึงปฏิเสธสมมติฐานการวิจัยข้อที่ 6 กล่าวคือ กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความสนใจในการอ่านรูปแบบการนำเสนอเนื้อหาการส่งเสริมข่าวสารความรู้ด้านภาษาไทยในสื่อหนังสือพิมพ์เหมือนกัน ไม่ว่าจะอ่านหนังสือพิมพ์แตกต่างกันก็ตาม

ตารางที่ 56

สถานที่ที่อ่านหนังสือพิมพ์กับความสนใจในการอ่านรูปแบบการนำเสนอเนื้อหาการส่งเสริมข่าวสารความรู้
ด้านภาษาไทยในสื่อหนังสือพิมพ์ของกลุ่มตัวอย่าง

ความสนใจในการอ่านรูปแบบการนำเสนอเนื้อหา การส่งเสริมข่าวสารความรู้ด้านภาษาไทย ในสื่อหนังสือพิมพ์	สถานที่ที่อ่านหนังสือพิมพ์		
	ที่บ้าน	ที่ห้องสมุด ของโรงเรียน	ที่อื่นๆ
ข่าว	36.6 (204)	34.7 (52)	25.0 (3)
บทความแสดงความคิดเห็น	13.1 (73)	18.7 (28)	8.3 (1)
สารคดีที่ให้ความรู้	41.8 (233)	37.3 (56)	58.3 (7)
อื่นๆ	8.6 (48)	9.3 (14)	8.3 (1)
รวม	100.0 (558)	100.0 (150)	100.0 (12)
$X^2 = 4.9391$, $DF = 6$, $Sig. = 0.5516$			

กลุ่มตัวอย่างที่ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลมาได้นั้น ต้องการศึกษาวาสถานที่ที่กลุ่มตัวอย่างอ่านหนังสือพิมพ์ต่างกันจะมีความสนใจในการอ่านรูปแบบการนำเสนอเนื้อหาการส่งเสริมข่าวสารความรู้ด้านภาษาไทยในสื่อหนังสือพิมพ์แตกต่างกันหรือไม่ ซึ่งผลการวิจัย พบว่า ในกลุ่มนักเรียนที่อ่านหนังสือพิมพ์ที่บ้าน มีจำนวนผู้ที่มีความสนใจในการอ่านรูปแบบการนำเสนอเนื้อหาที่เป็นข่าว ร้อยละ 36.6 ขณะที่กลุ่มนักเรียนที่อ่านหนังสือพิมพ์ที่ห้องสมุดของโรงเรียนและที่อื่นๆ มีจำนวนผู้ที่มีความสนใจอ่านรูปแบบดังกล่าว จำนวนน้อยลง คือ ร้อยละ 34.7 และ 25.0 ตามลำดับ

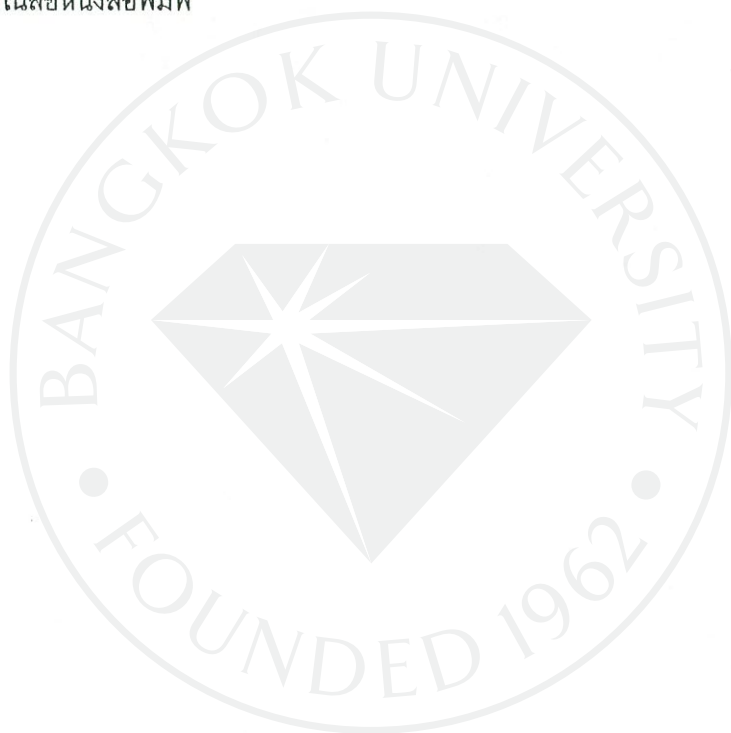
ในขณะที่รูปแบบการนำเสนอเนื้อหาที่เป็นบทความแสดงความคิดเห็น ปรากฏว่า กลุ่มนักเรียนที่อ่านหนังสือพิมพ์ที่ห้องสมุดของโรงเรียน มีจำนวนผู้ที่มีความสนใจในการอ่าน ร้อยละ 18.7 เมื่อเปรียบเทียบกับกลุ่มนักเรียนที่อ่านหนังสือพิมพ์ที่บ้านและที่อื่นๆ มีจำนวนผู้ที่มีความสนใจอ่านรูปแบบเดียวกัน จำนวนลดลง คือ ร้อยละ 13.1 และ 8.3 ตามลำดับ

ทางด้านของรูปแบบสารคดีที่ให้ความรู้ นั้น ปรากฏว่า กลุ่มนักเรียนที่อ่านหนังสือพิมพ์ที่อื่นๆ มีจำนวนผู้ที่มีความสนใจอ่าน ร้อยละ 58.3 ขณะที่กลุ่มนักเรียนที่อ่านหนังสือพิมพ์ที่บ้านและที่ห้องสมุดของโรงเรียน มีจำนวนผู้ที่มีความสนใจอ่านรูปแบบดังกล่าว จำนวนลดลง คือ ร้อยละ 41.8 และ 37.3 ตามลำดับ

ส่วนรูปแบบการนำเสนอเนื้อหาแบบอื่นๆ ปรากฏว่า กลุ่มนักเรียนที่อ่านหนังสือพิมพ์ที่ห้องสมุดของโรงเรียน มีจำนวนผู้ที่มีความสนใจอ่านรูปแบบดังกล่าว ร้อยละ 9.3 ขณะที่กลุ่มนักเรียนที่อ่านหนังสือพิมพ์ที่บ้านและที่อื่นๆ มีจำนวนผู้ที่มีความสนใจอ่าน จำนวนลดลง คือ ร้อยละ 8.6 และ 8.3 ตามลำดับ

ดังนั้นแสดงว่า สถานที่ที่อ่านหนังสือพิมพ์ไม่มีความสัมพันธ์กับความสนใจในการอ่านรูปแบบการนำเสนอเนื้อหาการส่งเสริมข่าวสารความรู้ด้านภาษาไทยในสื่อหนังสือพิมพ์ และเมื่อทดสอบด้วยค่าไคสแควร์ พบว่า ตัวแปรทั้ง 2 ไม่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 นั่นคือ สถานที่ที่อ่านหนังสือพิมพ์ไม่มีผลต่อความสนใจในการอ่านรูปแบบการนำเสนอเนื้อหาการส่งเสริมข่าวสารความรู้ด้านภาษาไทยในสื่อหนังสือพิมพ์

เพราะฉะนั้นจึงปฏิเสธสมมติฐานการวิจัยข้อที่ 6 กล่าวคือ แม้ว่าสถานที่ที่กลุ่มตัวอย่างจะอ่านหนังสือพิมพ์แตกต่างกัน แต่ก็ไม่มีผลต่อความสนใจในการอ่านรูปแบบการนำเสนอเนื้อหาการส่งเสริมข่าวสารความรู้ด้านภาษาไทยในสื่อหนังสือพิมพ์

ตารางที่ 57

ความถี่ในการอ่านหนังสือพิมพ์กับความสนใจในการอ่านรูปแบบการนำเสนอเนื้อหาการส่งเสริมข่าวสารความรู้
ด้านภาษาไทยในสื่อหนังสือพิมพ์ของกลุ่มตัวอย่าง

ความสนใจในการอ่านรูปแบบการนำเสนอเนื้อหา การส่งเสริมข่าวสารความรู้ด้านภาษาไทย ในสื่อหนังสือพิมพ์	ความถี่ในการอ่านหนังสือพิมพ์		
	อ่านเป็นประจำ ทุกวัน	อ่านเกือบทุกวัน (4-5 วัน/สัปดาห์)	อ่านบางวัน (2-3 วัน/สัปดาห์)
ข่าว	28.7 (29)	28.3 (45)	40.2 (185)
บทความแสดงความคิดเห็น	13.9 (14)	17.0 (27)	13.3 (61)
สารคดีที่ให้ความรู้	48.5 (49)	39.0 (62)	40.2 (185)
อื่นๆ	8.9 (9)	15.7 (25)	6.3 (29)
รวม	100.0 (101)	100.0 (159)	100.0 (460)

$$X^2 = 21.1397, \text{ DF} = 6, \text{ Sig.} = 0.0017$$

กลุ่มตัวอย่างที่ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลมาได้นั้น ต้องการศึกษากลุ่มตัวอย่างที่มีความถี่ในการอ่านหนังสือพิมพ์ต่างกันจะมีความสนใจในการอ่านรูปแบบการนำเสนอเนื้อหาการส่งเสริมข่าวสารความรู้ด้านภาษาไทยในสื่อหนังสือพิมพ์แตกต่างกันหรือไม่ ซึ่งผลการวิจัย พบว่า ในกลุ่มนักเรียนที่อ่านหนังสือพิมพ์บางวัน มีจำนวนผู้ที่มีความสนใจในการอ่านรูปแบบการนำเสนอเนื้อหาที่เป็นข่าว ร้อยละ 40.2 เมื่อเปรียบเทียบกับกลุ่มนักเรียนที่อ่านหนังสือพิมพ์เป็นประจำทุกวันและอ่านเกือบทุกวัน มีจำนวนผู้ที่มีความสนใจในการอ่านรูปแบบดังกล่าว จำนวนลดลง คือ ร้อยละ 28.7 และ 28.3 ตามลำดับ

ทางด้านรูปแบบการนำเสนอเนื้อหาที่เป็นบทความแสดงความคิดเห็นนั้น พบว่า กลุ่มนักเรียนที่อ่านหนังสือพิมพ์เกือบทุกวัน มีจำนวนผู้ที่มีความสนใจในการอ่าน ร้อยละ 17.0 ขณะที่กลุ่มนักเรียนที่อ่านหนังสือพิมพ์เป็นประจำทุกวัน และ อ่านบางวัน มีจำนวนผู้ที่มีความสนใจอ่านจำนวนน้อยลง คือ ร้อยละ 13.9 และ 13.3 ตามลำดับ

ส่วนรูปแบบที่เป็นสารคดีที่ให้ความรู้ นั้น ปรากฏว่า กลุ่มนักเรียนที่อ่านหนังสือพิมพ์เป็นประจำทุกวัน มีจำนวนผู้ที่มีความสนใจในการอ่านรูปแบบดังกล่าว ร้อยละ 48.5 เมื่อเปรียบเทียบกับกลุ่มนักเรียนที่อ่านหนังสือพิมพ์บางวัน และอ่านเกือบทุกวัน มีจำนวนผู้ที่มีความสนใจอ่านรูปแบบเดียวกัน จำนวนลดลง คือ ร้อยละ 40.2 และ 39.0 ตามลำดับ

ในขณะที่รูปแบบการนำเสนอเนื้อหาแบบอื่นๆ นั้น ปรากฏว่า นักเรียนที่อ่านหนังสือพิมพ์เกือบทุกวัน มีจำนวนผู้ที่มีความสนใจในการอ่านรูปแบบดังกล่าว ร้อยละ 15.7 ขณะที่กลุ่มนักเรียนที่อ่านหนังสือพิมพ์เป็นประจำทุกวัน และอ่านบางวัน มีจำนวนผู้ที่มีความสนใจอ่านรูปแบบเดียวกัน จำนวนลดลง คือ ร้อยละ 8.9 และ 6.3 ตามลำดับ

ดังนั้นแสดงว่า ความถี่ในการอ่านหนังสือพิมพ์มีความสัมพันธ์กับความสนใจในการอ่านรูปแบบการนำเสนอเนื้อหาการส่งเสริมข่าวสารความรู้ด้านภาษาไทยในสื่อหนังสือพิมพ์ และเมื่อทดสอบด้วยค่าไคสแควร์ พบว่า ตัวแปรทั้ง 2 มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 นั่นคือ ความถี่ในการอ่านหนังสือพิมพ์มีผลต่อความสนใจในการอ่านรูปแบบการนำเสนอเนื้อหาการส่งเสริมข่าวสารความรู้ด้านภาษาไทยในสื่อหนังสือพิมพ์

เพราะฉะนั้นจึงยอมรับสมมติฐานการวิจัยข้อที่ 6 กล่าวคือความถี่ในการอ่านหนังสือพิมพ์ที่แตกต่างกัน จะส่งผลให้กลุ่มตัวอย่างมีความสนใจในการอ่านรูปแบบการนำเสนอเนื้อหาการส่งเสริมข่าวสารความรู้ด้านภาษาไทยในสื่อหนังสือพิมพ์แตกต่างกันด้วย

ตารางที่ 58

ระยะเวลาที่อ่านหนังสือพิมพ์กับความสนใจในการอ่านรูปแบบการนำเสนอเนื้อหาการส่งเสริมข่าวสารความรู้
ด้านภาษาไทยในสื่อหนังสือพิมพ์ของกลุ่มตัวอย่าง

ความสนใจในการอ่านรูปแบบการนำเสนอเนื้อหา การส่งเสริมข่าวสารความรู้ด้านภาษาไทย ในสื่อหนังสือพิมพ์	ระยะเวลาที่อ่านหนังสือพิมพ์			
	น้อยกว่า 10 นาที	10 นาที	20 นาที	มากกว่า 20 นาที
ข่าว	38.2 (84)	37.4 (110)	32.3 (41)	30.4 (24)
บทความแสดงความคิดเห็น	13.6 (30)	14.3 (42)	14.2 (18)	15.2 (12)
สารคดีที่ให้ความรู้	36.8 (81)	42.5 (125)	42.5 (54)	45.6 (36)
อื่นๆ	11.4 (25)	5.8 (17)	11.0 (14)	8.9 (7)
รวม	100.0 (220)	100.0 (294)	100.0 (127)	100.0 (79)

$X^2 = 8.7400$, $DF = 9$, $Sig. = 0.4616$

กลุ่มตัวอย่างที่ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลมาได้นั้น ต้องการศึกษากลุ่มตัวอย่างที่มีระยะเวลาอ่านหนังสือพิมพ์ต่างกันจะมีความสนใจในการอ่านรูปแบบการนำเสนอเนื้อหาการส่งเสริมข่าวสารความรู้ด้านภาษาไทยในสื่อหนังสือพิมพ์แตกต่างกันหรือไม่ ซึ่งผลการวิจัย พบว่า ในกลุ่มนักเรียนที่ใช้เวลาอ่านหนังสือพิมพ์น้อยกว่า 10 นาที มีจำนวนผู้ที่มีความสนใจอ่านรูปแบบการนำเสนอเนื้อหาที่เป็นข่าว ร้อยละ 38.2 ขณะที่กลุ่มนักเรียนที่ใช้เวลาอ่านหนังสือพิมพ์ 10 นาที 20 นาที และ มากกว่า 20 นาที มีจำนวนผู้ที่มีความสนใจอ่านรูปแบบการนำเสนอเนื้อหาดังกล่าว จำนวนลดลง คือ ร้อยละ 37.4 , 32.3 และ ร้อยละ 30.4 ตามลำดับ

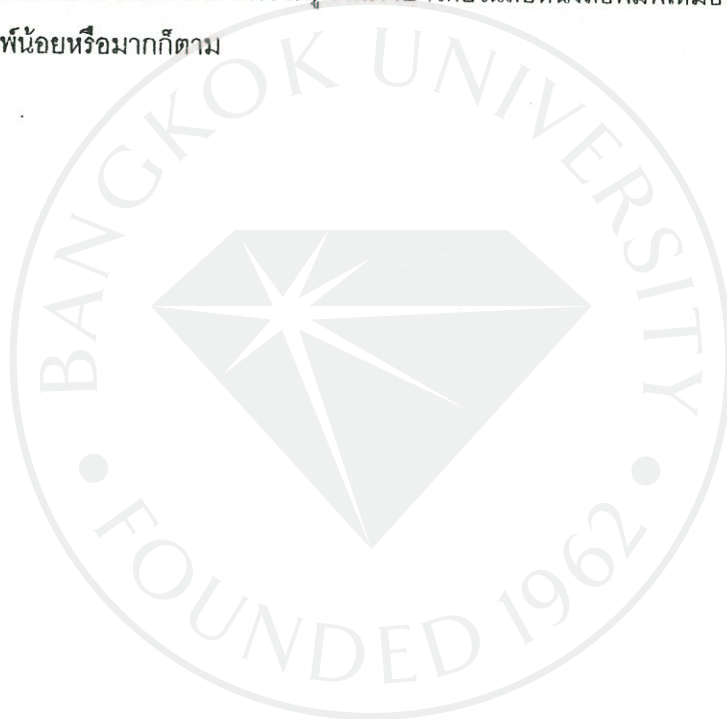
ส่วนรูปแบบที่เป็นบทความแสดงความคิดเห็นนั้น ปรากฏว่า กลุ่มนักเรียนที่ใช้เวลาอ่านหนังสือพิมพ์มากกว่า 20 นาที มีจำนวนผู้ที่มีความสนใจในการอ่าน ร้อยละ 15.2 ขณะที่กลุ่มนักเรียนที่ใช้เวลาอ่านหนังสือพิมพ์ 10 นาที 20 นาที และน้อยกว่า 10 นาที มีจำนวนผู้ที่มีความสนใจอ่านรูปแบบดังกล่าว จำนวนน้อยลง คือ ร้อยละ 14.3 , 14.2 และร้อยละ 13.6 ตามลำดับ

ในขณะที่รูปแบบสารคดีที่ให้ความรู้ พบว่า กลุ่มนักเรียนที่ใช้เวลาอ่านหนังสือพิมพ์ มากกว่า 20 นาที มีจำนวนผู้ที่มีความสนใจในการอ่าน ร้อยละ 45.6 เมื่อเปรียบเทียบกับกลุ่มนักเรียนที่ใช้เวลาอ่านหนังสือพิมพ์ 10 นาที 20 นาที และน้อยกว่า 10 นาที มีจำนวนผู้ที่มีความสนใจอ่านรูปแบบดังกล่าว จำนวนลดลง คือ ร้อยละ 42.5 , 42.5 และร้อยละ 36.8 ตามลำดับ

ทางด้านรูปแบบการนำเสนอเนื้อหาแบบอื่นๆ นั้น พบว่า กลุ่มนักเรียนที่ใช้เวลาอ่านหนังสือพิมพ์น้อยกว่า 10 นาที มีจำนวนผู้ที่มีความสนใจอ่าน ร้อยละ 11.4 ขณะที่กลุ่มนักเรียนที่ใช้เวลาอ่านหนังสือพิมพ์ 20 นาที มากกว่า 20 นาที และ 10 นาที มีจำนวนผู้ที่มีความสนใจอ่าน จำนวนลดลง คือ ร้อยละ 11.0 , 8.9 และ ร้อยละ 5.8 ตามลำดับ

ดังนั้นแสดงว่า ระยะเวลาที่อ่านหนังสือพิมพ์ไม่มีความสัมพันธ์กับความสนใจในการอ่านรูปแบบการนำเสนอเนื้อหาการส่งเสริมข่าวสารความรู้ด้านภาษาไทยในสื่อหนังสือพิมพ์ และเมื่อทดสอบด้วยค่าไคสแควร์ พบว่า ตัวแปรทั้ง 2 ไม่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 นั่นคือ ระยะเวลาที่อ่านหนังสือพิมพ์ไม่มีผลต่อความสนใจในการอ่านรูปแบบการนำเสนอเนื้อหาการส่งเสริมข่าวสารความรู้ด้านภาษาไทยในสื่อหนังสือพิมพ์

เพราะฉะนั้นจึงปฏิเสธสมมติฐานการวิจัยข้อที่ 6 กล่าวคือ กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความสนใจในการอ่านรูปแบบการนำเสนอเนื้อหาการส่งเสริมข่าวสารความรู้ด้านภาษาไทยในสื่อหนังสือพิมพ์เหมือนกัน ไม่ว่าจะมีความสนใจที่อ่านหนังสือพิมพ์น้อยหรือมากก็ตาม

บทสรุป : ผลการทดสอบสมมติฐานข้อที่ 6

กลุ่มตัวอย่างที่มีพฤติกรรมการอ่านข่าวสารต่างกัน จะมีความสนใจในการอ่านรูปแบบการนำเสนอเนื้อหาการส่งเสริมข่าวสารความรู้ด้านภาษาไทยในสื่อหนังสือพิมพ์แตกต่างกัน

การทดสอบสมมติฐานดังกล่าว สามารถสรุปผลได้ดังนี้

1. สมมติฐานที่ทดสอบทางสถิติแล้ว พบว่า มีนัยสำคัญทางสถิติ มี 1 ประการ คือ
 - 1.1 ความถี่ในการอ่านหนังสือพิมพ์มีความสัมพันธ์กับความสนใจในการอ่านรูปแบบการนำเสนอเนื้อหาการส่งเสริมข่าวสารความรู้ด้านภาษาไทยในสื่อหนังสือพิมพ์
2. สมมติฐานที่ทดสอบทางสถิติแล้ว พบว่า ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ มี 4 ประการ คือ
 - 2.1 การอ่านข่าวสารการส่งเสริมความรู้ด้านภาษาไทยไม่มีความสัมพันธ์กับความสนใจในการอ่านรูปแบบการนำเสนอเนื้อหาการส่งเสริมข่าวสารความรู้ด้านภาษาไทยในสื่อหนังสือพิมพ์
 - 2.2 หนังสือพิมพ์ที่อ่านไม่มีความสัมพันธ์กับความสนใจในการอ่านรูปแบบการนำเสนอเนื้อหาการส่งเสริมข่าวสารความรู้ด้านภาษาไทยในสื่อหนังสือพิมพ์
 - 2.3 สถานที่ที่อ่านหนังสือพิมพ์ไม่มีความสัมพันธ์กับความสนใจในการอ่านรูปแบบการนำเสนอเนื้อหาการส่งเสริมข่าวสารความรู้ด้านภาษาไทยในสื่อหนังสือพิมพ์
 - 2.4 ระยะเวลาที่อ่านหนังสือพิมพ์ไม่มีความสัมพันธ์กับความสนใจในการอ่านรูปแบบการนำเสนอเนื้อหาการส่งเสริมข่าวสารความรู้ด้านภาษาไทยในสื่อหนังสือพิมพ์

สมมติฐานข้อที่ 7 ปัจจัยที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการอ่านข่าวสารความรู้ด้านภาษาไทยจากสื่อหนังสือพิมพ์ต่างกัน จะมีความสนใจในการอ่านคอลัมน์การส่งเสริมข่าวสารความรู้ด้านภาษาไทย ในสื่อหนังสือพิมพ์แตกต่างกัน (ตารางที่ 59 ถึง 61)

ตารางที่ 59

บทบาทของครอบครัวกับความสนใจในการอ่านคอลัมน์การส่งเสริมข่าวสารความรู้ด้านภาษาไทย
ในสื่อหนังสือพิมพ์ของกลุ่มตัวอย่าง

ความสนใจในการอ่านคอลัมน์ การส่งเสริมข่าวสารความรู้ ด้านภาษาไทยในสื่อหนังสือพิมพ์	บทบาทของครอบครัว				
	การบอกรับเป็น สมาชิก หนังสือพิมพ์ไทย เป็นประจำ ต่อเนื่อง	การสนับสนุน การพูดคุย ด้วยการใช้ ภาษาไทย	การมีกิจกรรม ร่วมกันใน ด้านการใช้ ภาษาไทย	การสั่งสอนตลอดจน การปลูกฝังค่านิยม การใช้ภาษาไทย แทนการใช้ภาษา ต่างประเทศ	อื่นๆ
ข่าว	32.1 (45)	35.7 (65)	34.9 (44)	40.6 (93)	39.5 (17)
บทความ	17.1 (24)	19.2 (35)	17.5 (22)	17.5 (40)	18.6 (8)
คอลัมน์เกร็ดความรู้	50.7 (71)	45.1 (82)	47.6 (60)	41.9 (96)	41.9 (18)
รวม	100.0 (140)	100.0 (182)	100.0 (126)	100.0 (229)	100.0 (43)

$$X^2 = 4.0142, \text{ DF} = 8, \text{ Sig.} = 0.8558$$

กลุ่มตัวอย่างที่ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลมาได้นั้น ต้องการศึกษาว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีบทบาทของครอบครัวเข้ามาเกี่ยวข้องต่างกัน จะมีความสนใจในการอ่านคอลัมน์การส่งเสริมข่าวสารความรู้ด้านภาษาไทยในสื่อหนังสือพิมพ์แตกต่างกันหรือไม่ ซึ่งผลการวิจัย พบว่า ในกลุ่มนักเรียนที่มีบทบาทของครอบครัวเข้ามาเกี่ยวข้องในการสั่งสอนตลอดจนการปลูกฝังค่านิยมการใช้ภาษาไทยแทนการใช้ภาษาต่างประเทศ มีจำนวนผู้ที่มีความสนใจอ่านคอลัมน์ข่าว ร้อยละ 40.6 ในขณะที่กลุ่มนักเรียนที่มีบทบาทครอบครัวเข้ามาเกี่ยวข้องในบทบาทอื่นๆ การสนับสนุนการพูดคุยด้วยการใช้ภาษาไทย การมีกิจกรรมร่วมกันในด้านการใช้ภาษาไทย และ การบอกรับเป็นสมาชิกหนังสือพิมพ์ไทยเป็นประจำต่อเนื่อง มีจำนวนผู้ที่มีความสนใจอ่านคอลัมน์ดังกล่าว จำนวนลดลง คือ ร้อยละ 39.5, 35.7, 34.9 และร้อยละ 32.1 ตามลำดับ

ในส่วนของคอลัมน์บทความนั้น ปรากฏว่า กลุ่มนักเรียนที่มีบทบาทของครอบครัวเข้ามาเกี่ยวข้องในการสนับสนุนการพูดคุยด้วยการใช้ภาษาไทย มีจำนวนผู้ที่มีความสนใจอ่าน ร้อยละ 19.2 เมื่อเปรียบเทียบกับกลุ่มนักเรียนที่บทบาทครอบครัวเข้ามาเกี่ยวข้องในบทบาทอื่นๆ การมีกิจกรรมร่วมกันในด้านการใช้ภาษาไทย

การสั่งสอนตลอดจนการปลูกฝังค่านิยมการใช้ภาษาไทยแทนการใช้ภาษาต่างประเทศ และการบอกรับเป็นสมาชิกหนังสือพิมพ์ไทยเป็นประจำต่อเนื่อง มีจำนวนผู้ที่มีความสนใจอ่าน จำนวนน้อยลง คือ ร้อยละ 18.6 , 17.5 , 17.5 และร้อยละ 17.1 ตามลำดับ

ทางด้านคอรัลมันเกร็ดความรู้ พบว่า กลุ่มนักเรียนที่บทบาทของครอบครัวเข้ามาเกี่ยวข้องในเรื่องการบอกรับเป็นสมาชิกหนังสือพิมพ์ไทยเป็นประจำต่อเนื่อง มีจำนวนผู้ที่มีความสนใจอ่านคอรัลมันดังกล่าว ร้อยละ 50.7 ขณะที่กลุ่มนักเรียนที่บทบาทของครอบครัวเข้ามาเกี่ยวข้องในเรื่องการมีกิจกรรมร่วมกันในด้านการใช้ภาษาไทย การสนับสนุนการพูดคุยด้วยภาษาไทย และ การสั่งสอนตลอดจนปลูกฝังค่านิยมการใช้ภาษาไทยแทนการใช้ภาษาต่างประเทศ และบทบาทอื่นๆ มีจำนวนผู้ที่มีความสนใจอ่าน จำนวนลดลง คือ ร้อยละ 47.6 , 45.1 , 41.9 และร้อยละ 41.9 ตามลำดับ

ดังนั้นแสดงว่า บทบาทของครอบครัวไม่มีความสัมพันธ์กับความสนใจในการอ่านคอรัลมันการส่งเสริมข่าวสารความรู้ด้านภาษาไทยในสื่อหนังสือพิมพ์ และเมื่อทดสอบด้วยค่าไคสแควร์ พบว่า ตัวแปรทั้ง 2 ไม่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 นั่นคือ บทบาทของครอบครัวไม่มีผลต่อความสนใจในการอ่านคอรัลมันการส่งเสริมข่าวสารความรู้ด้านภาษาไทยในสื่อหนังสือพิมพ์

เพราะฉะนั้นจึงปฏิเสธสมมติฐานการวิจัยข้อที่ 7 กล่าวคือ กลุ่มตัวอย่างที่มีบทบาทของครอบครัวแตกต่างกัน จะมีความสนใจในการอ่านคอรัลมันการส่งเสริมข่าวสารความรู้ด้านภาษาไทยในสื่อหนังสือพิมพ์ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 60

บทบาทของโรงเรียนกับความสนใจในการอ่านคอลัมน์การส่งเสริมข่าวสารความรู้ด้านภาษาไทย
ในสื่อหนังสือพิมพ์ของกลุ่มตัวอย่าง

ความสนใจในการอ่านคอลัมน์ การส่งเสริมข่าวสารความรู้ ด้านภาษาไทยในสื่อหนังสือพิมพ์	บทบาทของโรงเรียน					
	การจัด ประกวด แข่งขัน กิจกรรม ด้าน ภาษาไทย	กา ร จั ด นิทรรศการ ที่เกี่ยวข้อง กับการใช้ ภาษาไทย	การจั ด กิจกรรม เสริมสร้าง นิสัยให้รัก การอ่าน	มุ่งเน้นการ ฝึกทักษะ ด้านการพูด อ่าน เขียน ภาษาไทย ที่ถูกต้อง	พัฒนา ห้องสมุดให้เป็น แหล่งรวบรวม ข้อมูลที่ เกี่ยวข้องกับการ ใช้ภาษาไทย	อื่นๆ
ข่าว	30.3 (77)	40.0 (36)	41.4 (36)	40.5 (75)	43.8 (32)	25.8 (8)
บทความ	18.9 (48)	16.7 (15)	18.4 (16)	14.6 (27)	19.2 (14)	29.0 (9)
คอลัมน์เกร็ดความรู้	50.8 (129)	43.3 (39)	40.2 (35)	44.9 (83)	37.0 (27)	45.2 (14)
รวม	100.0 (254)	100.0 (90)	100.0 (87)	100.0 (185)	100.0 (73)	100.0 (31)

$$X^2 = 13.3097, \quad DF = 10, \quad Sig. = 0.2069$$

กลุ่มตัวอย่างที่ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลมาได้นั้น ต้องการศึกษาวงศ์ตัวอย่างที่มีบทบาทของโรงเรียนเข้ามาเกี่ยวข้องต่างกันจะมีความสนใจในการอ่านคอลัมน์การส่งเสริมข่าวสารความรู้ด้านภาษาไทยในสื่อหนังสือพิมพ์แตกต่างกันหรือไม่ ซึ่งผลการวิจัย พบว่า ในกลุ่มนักเรียนที่มีบทบาทของโรงเรียนเข้ามาเกี่ยวข้องในการพัฒนาห้องสมุดให้เป็นแหล่งรวบรวมข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการใช้ภาษาไทย มีจำนวนผู้ที่มีความสนใจในการอ่านคอลัมน์ข่าว ร้อยละ 43.8 เมื่อเปรียบเทียบกับกลุ่มนักเรียนที่บทบาทของโรงเรียนเข้ามาเกี่ยวข้องในการจัดกิจกรรมเสริมสร้างนิสัยให้รักการอ่าน มุ่งเน้นการฝึกทักษะด้านการพูด อ่าน เขียนภาษาไทยที่ถูกต้อง การจัดนิทรรศการที่เกี่ยวข้องกับการใช้ภาษาไทย การจัดประกวดแข่งขันกิจกรรมด้านภาษาไทย และบทบาทอื่นๆ มีจำนวนผู้ที่มีความสนใจอ่านคอลัมน์ดังกล่าว ร้อยละ 41.4 , 40.5 , 40.0 , 30.3 และ ร้อยละ 25.8 ตามลำดับ

ส่วนคอลัมน์บทความ พบว่า กลุ่มนักเรียนที่บทบาทของโรงเรียนเข้ามาเกี่ยวข้องในด้านอื่นๆ นั้น มีจำนวนผู้ที่มีความสนใจอ่าน ร้อยละ 29.0 ขณะที่กลุ่มนักเรียนที่บทบาทของโรงเรียนเข้ามาเกี่ยวข้องในการพัฒนาห้องสมุดให้เป็นแหล่งรวบรวมข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการใช้ภาษาไทย การจัดประกวดแข่งขันกิจกรรมด้านภาษาไทย การจัดกิจกรรมเสริมสร้างนิสัยให้รักการอ่าน การจัดนิทรรศการที่เกี่ยวข้องกับการใช้ภาษาไทยและมุ่งเน้นการฝึกทักษะด้านการพูด อ่าน เขียนภาษาไทยที่ถูกต้อง มีจำนวนผู้ที่มีความสนใจอ่านคอลัมน์ดังกล่าวจำนวนลดลง คือ ร้อยละ 19.2 , 18.9 , 18.4 , 16.7 และ ร้อยละ 14.6 ตามลำดับ

ในทางตรงข้าม พบว่า กลุ่มนักเรียนที่บทบาทของโรงเรียนเข้ามาเกี่ยวข้องในการจัดประกวดแข่งขันกิจกรรมด้านภาษาไทย มีจำนวนผู้ที่มีความสนใจอ่านคอลัมน์เกร็ดความรู้ ร้อยละ 50.8 เมื่อเปรียบเทียบกับกลุ่มนักเรียนที่บทบาทของโรงเรียนเข้ามาเกี่ยวข้องในด้านอื่นๆ มุ่งเน้นการฝึกทักษะด้านการพูด อ่าน เขียนภาษาไทยที่ถูกต้อง การจัดนิทรรศการที่เกี่ยวข้องกับการใช้ภาษาไทย การจัดกิจกรรมเสริมสร้างนิสัยให้รักการอ่าน และพัฒนาห้องสมุดให้เป็นแหล่งรวบรวมข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการใช้ภาษาไทย มีจำนวนผู้ที่มีความสนใจอ่านคอลัมน์เดียวกัน จำนวนลดลง คือ ร้อยละ 45.2 , 44.9 , 43.3 , 40.2 และร้อยละ 37.0 ตามลำดับ

ดังนั้นแสดงว่า บทบาทของโรงเรียนไม่มีความสัมพันธ์กับความสนใจในการอ่านคอลัมน์การส่งเสริมข่าวสารความรู้ด้านภาษาไทยในสื่อหนังสือพิมพ์ และเมื่อทดสอบด้วยค่าไคสแควร์ พบว่า ตัวแปรทั้ง 2 ไม่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 นั่นหมายถึง บทบาทของโรงเรียนไม่มีผลต่อความสนใจในการอ่านคอลัมน์การส่งเสริมข่าวสารความรู้ด้านภาษาไทยในสื่อหนังสือพิมพ์

เพราะฉะนั้นจึงปฏิเสธสมมติฐานการวิจัยข้อที่ 7 กล่าวคือ แม้ว่าบทบาทของโรงเรียนจะแตกต่างกันแต่ก็ไม่มีผลให้กลุ่มตัวอย่างมีความสนใจในการอ่านคอลัมน์การส่งเสริมข่าวสารความรู้ด้านภาษาไทยในสื่อหนังสือพิมพ์แตกต่างกัน

ตารางที่ 61

บทบาทของเพื่อนกับความสนใจในการอ่านคอลัมน์การส่งเสริมข่าวสารความรู้ด้านภาษาไทย
ในสื่อหนังสือพิมพ์ของกลุ่มตัวอย่าง

ความสนใจในการอ่านคอลัมน์ การส่งเสริมข่าวสารความรู้ ด้านภาษาไทยในสื่อหนังสือพิมพ์	บทบาทของเพื่อน			
	เข้าร่วมกิจกรรมต่างๆ ขององค์กร ที่เกี่ยวข้องกับ การใช้ภาษาไทยร่วมกัน	มีการแลกเปลี่ยนความคิด เห็นร่วมกัน	ชักชวนกันอ่าน ภาษาไทย *	อื่นๆ
ข่าว	37.5 (57)	35.0 (130)	41.7 (65)	29.3 (12)
บทความ	17.8 (27)	19.1 (71)	16.7 (26)	12.2 (5)
คอลัมน์เกร็ดความรู้	44.7 (68)	45.8 (170)	41.7 (65)	58.5 (24)
รวม	100.0 (152)	100.0 (371)	100.0 (156)	100.0 (41)

$$X^2 = 5.2337, \text{ DF} = 6, \text{ Sig.} = 0.5142$$

กลุ่มตัวอย่างที่ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลมาได้นั้น ต้องการศึกษากลุ่มตัวอย่างที่มีบทบาทเพื่อนเข้ามาเกี่ยวข้องต่างกันจะมีความสนใจในการอ่านคอลัมน์การส่งเสริมข่าวสารความรู้ด้านภาษาไทยในสื่อหนังสือพิมพ์แตกต่างกันหรือไม่ ซึ่งผลการวิจัย พบว่า กลุ่มนักเรียนที่มีบทบาทของเพื่อนเข้ามาเกี่ยวข้องในการชักชวนกันอ่านภาษาไทย มีจำนวนผู้ที่มีความสนใจอ่านคอลัมน์ข่าว ร้อยละ 41.7 เมื่อเปรียบเทียบกับกลุ่มนักเรียนที่มีบทบาทเพื่อนเข้ามาเกี่ยวข้องในเรื่องการเข้าร่วมกิจกรรมต่างๆ ขององค์กรที่เกี่ยวข้องกับการใช้ภาษาไทยร่วมกัน มีการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นร่วมกัน และอื่นๆ มีจำนวนผู้ที่มีความสนใจอ่านคอลัมน์ดังกล่าว จำนวนลดลง คือ ร้อยละ 37.5, 35.0 และร้อยละ 29.3 ตามลำดับ

ทางด้านคอลัมน์บทความนั้น พบว่า กลุ่มนักเรียนที่มีบทบาทของเพื่อนเข้ามาเกี่ยวข้องในเรื่องการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นร่วมกัน มีจำนวนผู้ที่มีความสนใจอ่าน ร้อยละ 19.1 ขณะที่กลุ่มนักเรียนที่มีบทบาทเพื่อนเข้ามาเกี่ยวข้องในเรื่องการเข้าร่วมกิจกรรมต่างๆ ขององค์กรที่เกี่ยวข้องกับการใช้ภาษาไทยร่วมกัน ชักชวนกันอ่านภาษาไทย และด้านอื่นๆ มีจำนวนผู้ที่มีความสนใจอ่าน จำนวนลดลง คือ ร้อยละ 17.8, 16.7 และร้อยละ 12.2 ตามลำดับ

ส่วนคอลัมน์เกร็ดความรู้ ปรากฏว่า กลุ่มนักเรียนที่มีบทบาทของเพื่อนเข้ามาเกี่ยวข้องในเรื่องอื่นๆ มีจำนวนผู้ที่มีความสนใจอ่านคอลัมน์ดังกล่าว ร้อยละ 58.5 ส่วนกลุ่มนักเรียนที่มีบทบาทเพื่อนเข้ามาเกี่ยวข้องในเรื่องแลกเปลี่ยนความคิดเห็นร่วมกัน การเข้าร่วมกิจกรรมต่างๆ ขององค์กรที่เกี่ยวข้องกับการใช้ภาษาไทย

ร่วมกัน และชักชวนกันอ่านภาษาไทย มีจำนวนผู้ที่มีความสนใจอ่านคอลัมน์ดังกล่าว จำนวนน้อยลง คือ ร้อยละ 45.8 , 44.7 และร้อยละ 41.7 ตามลำดับ

ดังนั้นแสดงว่า บทบาทของเพื่อนไม่มีความสัมพันธ์กับความสนใจในการอ่านคอลัมน์การส่งเสริมข่าวสารความรู้ด้านภาษาไทยในสื่อหนังสือพิมพ์ และเมื่อทดสอบด้วยค่าไคสแควร์ พบว่า ตัวแปรทั้ง 2 ไม่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 นั่นหมายถึง บทบาทของเพื่อนไม่มีผลต่อความสนใจในการอ่านคอลัมน์การส่งเสริมข่าวสารความรู้ด้านภาษาไทยในสื่อหนังสือพิมพ์

เพราะฉะนั้นจึงปฏิเสธสมมติฐานการวิจัยข้อที่ 7 กล่าวคือ แม้ว่าบทบาทของเพื่อนจะแตกต่างกัน แต่กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความสนใจในการอ่านคอลัมน์การส่งเสริมข่าวสารความรู้ด้านภาษาไทยในสื่อหนังสือพิมพ์เหมือนกัน

บทสรุป : ผลการทดสอบสมมติฐานข้อที่ 7

ปัจจัยที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการอ่านข่าวสารความรู้ด้านภาษาไทยจากสื่อหนังสือพิมพ์ต่างกัน จะมีความสนใจในการอ่านคอลัมน์การส่งเสริมข่าวสารความรู้ด้านภาษาไทยในสื่อหนังสือพิมพ์ แตกต่างกัน

การทดสอบสมมติฐานดังกล่าว พบว่า ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติในทุกตัวแปร ได้แก่

1. บทบาทของครอบครัวไม่มีความสัมพันธ์กับความสนใจในการอ่านคอลัมน์การส่งเสริมข่าวสารความรู้ด้านภาษาไทยในสื่อหนังสือพิมพ์
2. บทบาทของโรงเรียนไม่มีความสัมพันธ์กับความสนใจในการอ่านคอลัมน์การส่งเสริมข่าวสารความรู้ด้านภาษาไทยในสื่อหนังสือพิมพ์
3. บทบาทของเพื่อนไม่มีความสัมพันธ์กับความสนใจในการอ่านคอลัมน์การส่งเสริมข่าวสารความรู้ด้านภาษาไทยในสื่อหนังสือพิมพ์

สมมติฐานข้อที่ 8 ปัจจัยที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการอ่านข่าวสารความรู้ด้านภาษาไทยจากสื่อหนังสือพิมพ์ต่างกัน จะมีความสนใจในการอ่านเนื้อหาการส่งเสริมข่าวสารความรู้ด้านภาษาไทย ในสื่อหนังสือพิมพ์แตกต่างกัน (ตารางที่ 62 ถึง 64)

ตารางที่ 62

บทบาทของครอบครัวกับความสนใจในการอ่านเนื้อหาการส่งเสริมข่าวสารความรู้ด้านภาษาไทย
ในสื่อหนังสือพิมพ์ของกลุ่มตัวอย่าง

ความสนใจในการอ่านเนื้อหา การส่งเสริมข่าวสารความรู้ ด้านภาษาไทยในสื่อหนังสือพิมพ์	บทบาทของครอบครัว				
	การบอกรับเป็น สมาชิก หนังสือพิมพ์ไทย เป็นประจำ ต่อเนื่อง	การสนับสนุน การพูดคุย ด้วยการใช้ ภาษาไทย	การมีกิจกรรม ร่วมกัน ในด้านการใช้ ภาษาไทย	การสั่งสอนตลอดจน การปลูกฝังค่านิยม การใช้ภาษาไทย แทนการใช้ภาษา ต่างประเทศ	อื่นๆ
การพูด	34.3 (48)	39.0 (71)	28.6 (36)	34.9 (80)	53.5 (23)
การอ่าน	39.3 (55)	37.9 (69)	47.6 (60)	44.1 (101)	30.2 (13)
การเขียน	26.4 (37)	23.1 (42)	23.8 (30)	21.0 (48)	16.3 (7)
รวม	100.0 (140)	100.0 (182)	100.0 (126)	100.0 (229)	100.0 (43)

$$X^2 = 11.8313 \quad , \quad DF = 8 \quad , \quad Sig. = 0.1589$$

กลุ่มตัวอย่างที่ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลมาได้นั้น ต้องการศึกษากว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีบทบาทของครอบครัวเข้ามาเกี่ยวข้องต่างกันจะมีความสนใจในการอ่านเนื้อหาการส่งเสริมข่าวสารความรู้ด้านภาษาไทยในสื่อหนังสือพิมพ์แตกต่างกันหรือไม่ ซึ่งผลการวิจัย พบว่า กลุ่มนักเรียนที่มีบทบาทของครอบครัวเข้ามาเกี่ยวข้องในด้านอื่นๆ มีจำนวนผู้ที่มีความสนใจอ่านเนื้อหาการพูด ร้อยละ 53.5 เมื่อเปรียบเทียบกับกลุ่มนักเรียนที่มีบทบาทครอบครัวเข้ามาเกี่ยวข้องในเรื่องการสนับสนุนการพูดคุยด้วยการใช้ภาษาไทย การสั่งสอนตลอดจนการปลูกฝังค่านิยมการใช้ภาษาไทยแทนการใช้ภาษาต่างประเทศ การบอกรับเป็นสมาชิกหนังสือพิมพ์ไทยเป็นประจำต่อเนื่อง และ การมีกิจกรรมร่วมกันในด้านการใช้ภาษาไทย มีจำนวนผู้ที่มีความสนใจอ่านเนื้อหาดังกล่าว จำนวนลดลง คือ ร้อยละ 39.0 , 34.9 , 34.3 และ ร้อยละ 28.6 ตามลำดับ

ส่วนเนื้อหาด้านการอ่านนั้น พบว่า กลุ่มนักเรียนที่มีบทบาทของครอบครัวเข้ามาเกี่ยวข้องในการมีกิจกรรมร่วมกันในด้านการใช้ภาษาไทย มีจำนวนผู้ที่มีความสนใจอ่าน ร้อยละ 47.6 ขณะที่กลุ่มนักเรียนที่

ต่างประเทศ การบอกรับเป็นสมาชิกหนังสือพิมพ์ไทยเป็นประจำต่อเนื่อง การสนับสนุนการพูดคุยด้วยการใช้ภาษาไทย และอื่นๆ มีจำนวนผู้ที่มีความสนใจอ่าน จำนวนลดลง คือ ร้อยละ 44.1 , 39.3 , 37.3 และร้อยละ 30.2 ตามลำดับ

ในขณะที่เนื้อหาด้านการเขียน ปรากฏว่า กลุ่มนักเรียนที่บทบาทของครอบครัวเข้ามาเกี่ยวข้องในเรื่องการบอกรับเป็นสมาชิกหนังสือพิมพ์ไทยเป็นประจำต่อเนื่อง มีจำนวนผู้ที่มีความสนใจอ่านเนื้อหาดังกล่าว ร้อยละ 26.4 ส่วนกลุ่มนักเรียนที่บทบาทของครอบครัวเข้ามาเกี่ยวข้องในเรื่องการมีกิจกรรมร่วมกันในด้านการใช้ภาษาไทย การสนับสนุนการพูดคุยด้วยการใช้ภาษาไทย การสั่งสอนตลอดจนการปลูกฝังค่านิยมการใช้ภาษาไทยแทนการใช้ภาษาต่างประเทศ และอื่นๆ มีจำนวนผู้ที่มีความสนใจอ่าน จำนวนน้อยลงคือ ร้อยละ 23.8 , 23.1 21.0 และร้อยละ 16.3 ตามลำดับ

ดังนั้นแสดงว่า บทบาทของครอบครัวไม่มีความสัมพันธ์กับความสนใจในการอ่านเนื้อหาการส่งเสริมข่าวสารความรู้ด้านภาษาไทยในสื่อหนังสือพิมพ์ และเมื่อทดสอบด้วยค่าไคสแควร์ พบว่า ตัวแปรทั้ง 2 ไม่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 นั่นคือ บทบาทของครอบครัวไม่มีผลต่อความสนใจในการอ่านเนื้อหาการส่งเสริมข่าวสารความรู้ด้านภาษาไทยในสื่อหนังสือพิมพ์

เพราะฉะนั้นจึงปฏิเสธสมมติฐานการวิจัยข้อที่ 8 กล่าวคือ บทบาทของครอบครัวที่แตกต่างกันของกลุ่มตัวอย่าง จะมีความสนใจในการอ่านเนื้อหาการส่งเสริมข่าวสารความรู้ด้านภาษาไทยในสื่อหนังสือพิมพ์ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 63

บทบาทของโรงเรียนกับความสนใจในการอ่านเนื้อหาการส่งเสริมข่าวสารความรู้ด้านภาษาไทย
ในสื่อหนังสือพิมพ์ของกลุ่มตัวอย่าง

ความสนใจในการอ่านเนื้อหา การส่งเสริมข่าวสารความรู้ ด้านภาษาไทยในสื่อหนังสือพิมพ์	บทบาทของโรงเรียน					
	การจัด ประกวด แข่งขัน กิจกรรม ด้าน ภาษาไทย	ก า ร จั ด นิทรรศการ ที่เกี่ยวข้อง กับการใช้ ภาษาไทย	การจัด กิจกรรม เสริมสร้าง นิสัยให้รัก การอ่าน	มุ่งเน้นการ ฝึกทักษะ ด้านการพูด อ่าน เขียน ภาษาไทย ที่ถูกต้อง	พัฒนาห้องสมุด ให้เป็นแหล่ง รวบรวมข้อมูล ที่เกี่ยวข้องกับ การใช้ ภาษาไทย	อื่นๆ
การพูด	39.8 (101)	34.4 (31)	39.1 (34)	29.2 (54)	31.5 (23)	48.4 (15)
การอ่าน	40.6 (103)	41.1 (37)	34.5 (30)	48.6 (90)	42.5 (31)	22.6 (7)
การเขียน	19.7 (50)	24.4 (22)	26.4 (23)	22.2 (41)	26.0 (19)	29.0 (9)
รวม	100.0 (254)	100.0 (90)	100.0 (87)	100.0 (185)	100.0 (73)	100.0 (31)

$$X^2 = 14.0857, \quad DF = 10, \quad Sig. = 0.1691$$

กลุ่มตัวอย่างที่ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลมาได้นั้น ต้องการศึกษว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีบทบาทของโรงเรียนเข้ามาเกี่ยวข้องต่างกันจะมีความสนใจในการอ่านเนื้อหาการส่งเสริมข่าวสารความรู้ด้านภาษาไทยในหนังสือพิมพ์แตกต่างกันหรือไม่ ซึ่งผลการวิจัย พบว่า ในกลุ่มนักเรียนที่มีบทบาทของโรงเรียน เข้ามาเกี่ยวข้องกันอื่นๆ มีจำนวนผู้ที่มีความสนใจอ่านเนื้อหาด้านการพูด ร้อยละ 48.4 ส่วนกลุ่มนักเรียนที่บทบาทของโรงเรียนเข้ามาเกี่ยวข้องในการจัดประกวดแข่งขันกิจกรรมด้านภาษาไทย การจัดกิจกรรมเสริมสร้างนิสัยให้รักการอ่าน การจัดนิทรรศการที่เกี่ยวข้องกับการใช้ภาษาไทย การพัฒนาห้องสมุดให้เป็นแหล่งรวบรวมข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการใช้ภาษาไทย และมุ่งเน้นการฝึกทักษะด้านการพูด อ่าน เขียนภาษาไทยที่ถูกต้อง มีจำนวนผู้ที่มีความสนใจอ่านเนื้อหาดังกล่าว จำนวนลดลง คือ ร้อยละ 39.8, 39.1, 34.4, 31.5 และ ร้อยละ 29.2 ตามลำดับ

ส่วนเนื้อหาด้านการอ่าน ปรากฏว่า กลุ่มนักเรียนที่บทบาทของโรงเรียนเข้ามาเกี่ยวข้องในการมุ่งเน้นฝึกฝนด้านการพูด อ่าน เขียนภาษาไทยที่ถูกต้อง มีจำนวนผู้ที่มีความสนใจอ่าน ร้อยละ 48.6 เมื่อเปรียบเทียบกับกลุ่มนักเรียนที่บทบาทของโรงเรียนเข้ามาเกี่ยวข้องในการพัฒนาห้องสมุดให้เป็นแหล่งรวบรวมข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการใช้ภาษาไทย การจัดนิทรรศการที่เกี่ยวข้องกับการใช้ภาษาไทย การจัดประกวดแข่งขันกิจกรรมด้านภาษาไทย การจัดกิจกรรมเสริมสร้างนิสัยให้รักการอ่าน และด้านอื่นๆ มีจำนวนผู้ที่สนใจอ่าน จำนวนน้อย คือ ร้อยละ 42.5, 41.1, 40.6, 34.5 และร้อยละ 22.6 ตามลำดับ

ทางด้านเนื้อหาด้านการเขียน พบว่า กลุ่มนักเรียนที่บทบาทของโรงเรียนเข้ามาเกี่ยวข้องในด้านอื่นๆ มีจำนวนผู้ที่มีความสนใจอ่านเนื้อหาดังกล่าว ร้อยละ 29.0 ขณะที่กลุ่มนักเรียนที่บทบาทของโรงเรียนเข้ามาเกี่ยวข้องในการจัดกิจกรรมเสริมสร้างนิสัยให้รักการอ่าน การพัฒนาห้องสมุดให้เป็นแหล่งรวบรวมข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการใช้ภาษาไทย การจัดนิทรรศการที่เกี่ยวข้องกับการใช้ภาษาไทย มุ่งเน้นการฝึกทักษะด้านการพูด อ่าน เขียนภาษาไทยที่ถูกต้อง การจัดประกวดแข่งขันกิจกรรมด้านภาษาไทย มีจำนวนผู้ที่มีความสนใจอ่าน จำนวนลดลง คือ ร้อยละ 26.4 , 26.0 , 24.4 , 22.2 และร้อยละ 19.7 ตามลำดับ

ดังนั้นแสดงว่า บทบาทของโรงเรียนไม่มีความสัมพันธ์กับความสนใจในการอ่านเนื้อหาการส่งเสริมข่าวสารความรู้ด้านภาษาไทยในสื่อหนังสือพิมพ์ และเมื่อทดสอบด้วยค่าไคสแควร์ พบว่า ตัวแปรทั้ง 2 ไม่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 นั่นคือ บทบาทของโรงเรียนไม่มีผลต่อความสนใจในการอ่านเนื้อหาการส่งเสริมข่าวสารความรู้ด้านภาษาไทยในสื่อหนังสือพิมพ์

เพราะฉะนั้นจึงปฏิเสธสมมติฐานการวิจัยข้อที่ 8 กล่าวคือ บทบาทของโรงเรียนต่างกัน จะไม่มีผลที่ทำให้กลุ่มตัวอย่างมีความสนใจในการอ่านเนื้อหาการส่งเสริมข่าวสารความรู้ด้านภาษาไทยในสื่อหนังสือพิมพ์แตกต่างกัน

เปลี่ยนความคิดเห็นร่วมกัน มีจำนวนผู้ที่มีความสนใจอ่านเนื้อหาดังกล่าว จำนวนน้อยลง คือ ร้อยละ 22.4 , 22.0 และร้อยละ 21.6 ตามลำดับ

ดังนั้นแสดงว่า บทบาทของเพื่อนไม่มีความสัมพันธ์กับความสนใจในการอ่านเนื้อหาการส่งเสริมข่าวสารความรู้ด้านภาษาไทยในสื่อหนังสือพิมพ์ และเมื่อทดสอบด้วยค่าไคสแควร์ พบว่า ตัวแปรทั้ง 2 ไม่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 นั่นหมายถึง บทบาทของเพื่อนไม่มีผลต่อความสนใจในการอ่านเนื้อหาการส่งเสริมข่าวสารความรู้ด้านภาษาไทยในสื่อหนังสือพิมพ์

เพราะฉะนั้นจึงปฏิเสธสมมติฐานการวิจัยข้อที่ 8 กล่าวคือ แม้ว่าบทบาทของเพื่อนจะแตกต่างกัน แต่กลุ่มตัวอย่างก็มีความสนใจในการอ่านเนื้อหาการส่งเสริมข่าวสารความรู้ด้านภาษาไทยในสื่อหนังสือพิมพ์เหมือนกัน

สมมติฐานข้อที่ 9 ปัจจัยที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการอ่านข่าวสารความรู้ด้านภาษาไทยจากสื่อหนังสือพิมพ์ต่างกัน จะมีความสนใจในการอ่านรูปแบบการนำเสนอเนื้อหาการส่งเสริมข่าวสารความรู้ด้านภาษาไทยในสื่อหนังสือพิมพ์แตกต่างกัน (ตารางที่ 65 ถึง 67)

ตารางที่ 65

บทบาทของครอบครัวกับความสนใจในการอ่านรูปแบบการนำเสนอเนื้อหาการส่งเสริมข่าวสารความรู้ด้านภาษาไทยในสื่อหนังสือพิมพ์ของกลุ่มตัวอย่าง

ความสนใจในการอ่าน รูปแบบการนำเสนอเนื้อหา การส่งเสริมข่าวสารความรู้ ด้านภาษาไทยในสื่อหนังสือพิมพ์	บทบาทของครอบครัว				
	การบอกรับเป็นสมาชิกหนังสือพิมพ์ไทยเป็นประจำต่อเนื่อง	การสนับสนุนด้วยการใช้ภาษาไทย	การมีกิจกรรมร่วมกันในการใช้ภาษาไทย	การส่งสอนตลอดจนการปลูกฝังค่านิยมการใช้ภาษาไทยแทนการใช้ภาษาต่างประเทศ	อื่นๆ
ข่าว	32.9 (46)	41.8 (76)	35.7 (45)	34.1 (78)	32.6 (14)
บทความแสดงความคิดเห็น	18.6 (26)	11.5 (21)	10.3 (13)	14.8 (34)	18.6 (8)
สารคดีที่ให้ความรู้	40.0 (56)	38.5 (70)	47.6 (60)	43.7 (100)	23.3 (10)
อื่นๆ	8.6 (12)	8.2 (15)	6.3 (8)	7.4 (17)	25.6 (11)
รวม	100.0 (140)	100.0 (182)	100.0 (126)	100.0 (229)	100.0 (43)

$$X^2 = 27.8618 \quad , \quad DF = 12 \quad , \quad Sig. = 0.0058$$

กลุ่มตัวอย่างที่ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลมาได้นั้น ต้องการศึกษาร่วมกับกลุ่มตัวอย่างที่มีบทบาทของครอบครัวเข้ามาเกี่ยวข้องต่างกันจะมีความสนใจในการอ่านรูปแบบการนำเสนอเนื้อหาการส่งเสริมข่าวสารความรู้ด้านภาษาไทยในสื่อหนังสือพิมพ์แตกต่างกันหรือไม่ ซึ่งผลการวิจัย พบว่า กลุ่มนักเรียนที่มีบทบาทของครอบครัวเข้ามาเกี่ยวข้องในการสนับสนุนการพูดคุยด้วยภาษาไทย มีจำนวนผู้ที่มีความสนใจอ่านรูปแบบการนำเสนอเนื้อหาที่เป็นข่าว ร้อยละ 41.8 ขณะที่กลุ่มตัวอย่างที่มีบทบาทของครอบครัวเข้ามาเกี่ยวข้องในเรื่องการมีกิจกรรมร่วมกันในการใช้ภาษาไทย การส่งสอนตลอดจนการปลูกฝังค่านิยมการใช้ภาษาไทยแทนการใช้ภาษาต่างประเทศ การบอกรับเป็นสมาชิกหนังสือพิมพ์ไทยเป็นประจำต่อเนื่อง และอื่นๆ มีจำนวนผู้ที่มีความสนใจอ่าน จำนวนลดลง คือ ร้อยละ 35.7 , 34.1 , 32.9 และร้อยละ 32.6 ตามลำดับ

สนใจอ่านรูปแบบดังกล่าวเท่ากัน คือ ร้อยละ 18.6 เมื่อเปรียบเทียบกับกลุ่มนักเรียนที่บทบาทของครอบครัวเข้ามาเกี่ยวข้องในการสั่งสอนตลอดจนการปลูกฝังค่านิยมการใช้ภาษาไทยแทนการใช้ภาษาต่างประเทศ การสนับสนุนการพูดคุยด้วยภาษาไทย และการมีกิจกรรมร่วมกันในด้านการใช้ภาษาไทย มีจำนวนผู้ที่มีความสนใจอ่าน จำนวนลดลง คือ ร้อยละ 14.8 , 11.5 และร้อยละ 10.3 ตามลำดับ

ส่วนรูปแบบของสารคดีที่ให้ความรู้ ปรากฏว่า กลุ่มนักเรียนที่บทบาทของครอบครัวเข้ามาเกี่ยวข้องในการมีกิจกรรมร่วมกันในด้านการใช้ภาษาไทย มีจำนวนผู้ที่มีความสนใจอ่าน ร้อยละ 47.6 ขณะที่กลุ่มนักเรียนที่บทบาทของครอบครัวเข้ามาเกี่ยวข้องในการสั่งสอนตลอดจนการปลูกฝังค่านิยมการใช้ภาษาไทยแทนการใช้ภาษาต่างประเทศ การบอกรับเป็นสมาชิกหนังสือพิมพ์ไทยเป็นประจำต่อเนื่อง การสนับสนุนการพูดคุยด้วยภาษาไทย และอื่นๆ มีจำนวนผู้ที่มีความสนใจอ่าน จำนวนน้อยลงคือ ร้อยละ 43.7 , 40.0 , 38.5 และร้อยละ 23.3 ตามลำดับ

ทางด้านรูปแบบอื่นๆ นั้น พบว่า กลุ่มนักเรียนที่บทบาทของครอบครัวเข้ามาเกี่ยวข้องในด้านอื่นๆ มีจำนวนผู้ที่มีความสนใจอ่าน ร้อยละ 25.6 เมื่อเปรียบเทียบกับกลุ่มนักเรียนที่บทบาทของครอบครัวเข้ามาเกี่ยวข้องในการบอกรับเป็นสมาชิกหนังสือพิมพ์ไทยเป็นประจำต่อเนื่อง การสนับสนุนการพูดคุยด้วยภาษาไทย การสั่งสอนตลอดจนการปลูกฝังค่านิยมการใช้ภาษาไทยแทนการใช้ภาษาต่างประเทศ และการมีกิจกรรมร่วมกันในด้านการใช้ภาษาไทย มีจำนวนผู้ที่มีความสนใจอ่าน จำนวนลดลง คือ ร้อยละ 8.6 , 8.2 , 7.4 และร้อยละ 6.3 ตามลำดับ

ดังนั้นแสดงว่า บทบาทของครอบครัวมีความสัมพันธ์กับความสนใจในการอ่านรูปแบบการนำเสนอเนื้อหาการส่งเสริมข่าวสารความรู้ด้านภาษาไทยในสื่อหนังสือพิมพ์ และเมื่อทดสอบด้วยค่าไคสแควร์ พบว่า ตัวแปรทั้ง 2 มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 นั่นคือ บทบาทของครอบครัวมีผลต่อความสนใจในการอ่านรูปแบบการนำเสนอเนื้อหาการส่งเสริมข่าวสารความรู้ด้านภาษาไทยในสื่อหนังสือพิมพ์

เพราะฉะนั้นจึงยอมรับสมมติฐานการวิจัยข้อที่ 9 กล่าวคือ บทบาทของครอบครัวที่แตกต่างกัน จะส่งผลให้กลุ่มตัวอย่างมีความสนใจในการอ่านรูปแบบการนำเสนอเนื้อหาการส่งเสริมข่าวสารความรู้ด้านภาษาไทยในสื่อหนังสือพิมพ์แตกต่างกันด้วย

ตารางที่ 66

บทบาทของโรงเรียนกับความสนใจในการอ่านรูปแบบการนำเสนอเนื้อหาการส่งเสริมข่าวสารความรู้
ด้านภาษาไทยในสื่อหนังสือพิมพ์ของกลุ่มตัวอย่าง

ความสนใจในการอ่าน รูปแบบการนำเสนอเนื้อหา การส่งเสริมข่าวสารความรู้ ด้านภาษาไทยในสื่อหนังสือพิมพ์	บทบาทของโรงเรียน					
	การจัด ประกวด แข่งขัน กิจกรรม ด้าน ภาษาไทย	ก า ร จั ด นิทรรศการ ที่เกี่ยวข้อง กับการใช้ ภาษาไทย	การจัด กิจกรรม เสริมสร้าง นิสัยให้รัก การอ่าน	มุ่งเน้นการ ฝึกทักษะ ด้านการพูด อ่าน เขียน ภาษาไทย ที่ถูกต้อง	พัฒนาห้องสมุด ให้เป็นแหล่ง รวบรวมข้อมูล ที่เกี่ยวข้องกับ การใช้ ภาษาไทย	อื่นๆ
ข่าว	37.0 (94)	33.3 (30)	34.5 (30)	37.3 (69)	35.6 (26)	32.3 (10)
บทความแสดงความคิดเห็น	14.2 (36)	11.1 (10)	6.9 (6)	14.1 (26)	21.9 (16)	25.8 (8)
สารคดีที่ให้ความรู้	39.4 (100)	42.2 (38)	49.4 (43)	41.6 (77)	37.0 (27)	35.5 (11)
อื่นๆ	9.4 (24)	13.3 (12)	9.2 (8)	7.0 (13)	5.5 (4)	6.5 (2)
รวม	100.0 (254)	100.0 (90)	100.0 (87)	100.0 (185)	100.0 (73)	100.0 (31)

$$X^2 = 16.6759, \text{ DF} = 15, \text{ Sig.} = 0.3386$$

กลุ่มตัวอย่างที่ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลมาได้นั้น ต้องการศึกษาร่วมว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีบทบาทของโรงเรียนเข้ามาเกี่ยวข้องต่างกันจะมีความสนใจในการอ่านรูปแบบการนำเสนอเนื้อหาการส่งเสริมข่าวสารความรู้ด้านภาษาไทยในสื่อหนังสือพิมพ์แตกต่างกันหรือไม่ ซึ่งผลการวิจัย พบว่า ในกลุ่มนักเรียนที่มีบทบาทของโรงเรียน เข้ามาเกี่ยวข้องในเรื่องมุ่งเน้นการฝึกทักษะด้านการพูด อ่าน เขียนภาษาไทยที่ถูกต้อง มีจำนวนผู้ที่มีความสนใจอ่านรูปแบบการนำเสนอเนื้อหาที่เป็นข่าว ร้อยละ 37.3 ขณะที่กลุ่มนักเรียนที่บทบาทของโรงเรียนเข้ามาเกี่ยวข้องในการจัดประกวดแข่งขันกิจกรรมด้านภาษาไทย การพัฒนาห้องสมุดให้เป็นแหล่งรวบรวมข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการใช้ภาษาไทย การจัดกิจกรรมเสริมสร้างนิสัยให้รักการอ่าน การจัดนิทรรศการที่เกี่ยวข้องกับการใช้ภาษาไทย และอื่นๆ มีจำนวนผู้ที่มีความสนใจอ่านรูปแบบดังกล่าว จำนวนลดลง คือ ร้อยละ 37.0 , 35.6 , 34.5 , 33.3 และร้อยละ 32.3 ตามลำดับ

ทางด้านรูปแบบที่เป็นบทความแสดงความคิดเห็นนั้น พบว่า กลุ่มนักเรียนที่บทบาทของโรงเรียนเข้ามาเกี่ยวข้องในด้านอื่นๆ มีจำนวนผู้ที่มีความสนใจอ่านรูปแบบดังกล่าว ร้อยละ 25.8 เมื่อเปรียบเทียบกับกลุ่มนักเรียนที่บทบาทของโรงเรียนเข้ามาเกี่ยวข้องในการพัฒนาห้องสมุดให้เป็นแหล่งรวบรวมข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับ

ภาษาไทยที่ถูกต้อง การจัดนิทรรศการที่เกี่ยวข้องกับการใช้ภาษาไทย และการจัดกิจกรรมเสริมสร้างนิสัยให้รักการอ่าน มีจำนวนผู้ที่มีความสนใจอ่าน จำนวนลดลง คือ ร้อยละ 21.9 , 14.2 , 14.1 , 11.1 และร้อยละ 6.9 ตามลำดับ

ส่วนรูปแบบของสารคดีที่ให้ความรู้ ปรากฏว่า กลุ่มนักเรียนที่บทบาทของโรงเรียนเข้ามาเกี่ยวข้องในการจัดกิจกรรมเสริมสร้างนิสัยให้รักการอ่าน มีจำนวนผู้ที่มีความสนใจอ่าน ร้อยละ 49.4 ขณะที่กลุ่มนักเรียนที่บทบาทของโรงเรียนเข้ามาเกี่ยวข้องในการจัดนิทรรศการที่เกี่ยวข้องกับการใช้ภาษาไทย มุ่งเน้นการฝึกทักษะด้านการพูด อ่าน เขียนภาษาไทยที่ถูกต้อง การจัดประกวดแข่งขันกิจกรรมด้านภาษาไทย การพัฒนาห้องสมุดให้เป็นแหล่งรวบรวมข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการใช้ภาษาไทย และอื่นๆ มีจำนวนผู้ที่มีความสนใจอ่าน จำนวนน้อยลง คือ ร้อยละ 42.2 , 41.6 , 39.4 , 37.0 และร้อยละ 35.5 ตามลำดับ

ในส่วนของรูปแบบอื่นๆ นั้น พบว่า กลุ่มนักเรียนที่บทบาทของโรงเรียน เข้ามาเกี่ยวข้องในการจัดนิทรรศการที่เกี่ยวข้องกับการใช้ภาษาไทย มีจำนวนผู้ที่มีความสนใจอ่าน ร้อยละ 13.3 เมื่อเปรียบเทียบกับกลุ่มนักเรียนที่บทบาทของโรงเรียนเข้ามาเกี่ยวข้องในการจัดประกวดแข่งขันกิจกรรมด้านภาษาไทย การจัดกิจกรรมเสริมสร้างนิสัยให้รักการอ่าน มุ่งเน้นการฝึกทักษะด้านการพูด อ่าน เขียนภาษาไทยที่ถูกต้อง ด้านอื่นๆ และการพัฒนาห้องสมุดให้เป็นแหล่งรวบรวมข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการใช้ภาษาไทย มีจำนวนผู้ที่สนใจอ่าน จำนวนลดลง คือ ร้อยละ 9.4 , 9.2 , 7.0 , 6.5 และร้อยละ 5.5 ตามลำดับ

ดังนั้นแสดงว่า บทบาทของโรงเรียนไม่มีความสัมพันธ์กับความสนใจในการอ่านรูปแบบการนำเสนอเนื้อหาการส่งเสริมข่าวสารความรู้ด้านภาษาไทยในสื่อหนังสือพิมพ์ และเมื่อทดสอบด้วยค่าไคสแควร์ พบว่า ตัวแปรทั้ง 2 ไม่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 นั่นหมายถึง บทบาทของโรงเรียนไม่มีผลต่อความสนใจในการอ่านรูปแบบการนำเสนอเนื้อหาการส่งเสริมข่าวสารความรู้ด้านภาษาไทยในสื่อหนังสือพิมพ์

เพราะฉะนั้นจึงปฏิเสธสมมติฐานการวิจัยข้อที่ 9 กล่าวคือ บทบาทของโรงเรียนที่แตกต่างกัน จะไม่มีผลให้กลุ่มตัวอย่างมีความสนใจในการอ่านรูปแบบการนำเสนอเนื้อหาการส่งเสริมข่าวสารความรู้ด้านภาษาไทยในสื่อหนังสือพิมพ์แตกต่างกัน

ตารางที่ 67

บทบาทของเพื่อนกับความสนใจในการอ่านรูปแบบการนำเสนอเนื้อหาการส่งเสริมข่าวสารความรู้
ด้านภาษาไทยในสื่อหนังสือพิมพ์ของกลุ่มตัวอย่าง

ความสนใจในการอ่าน รูปแบบการนำเสนอเนื้อหาการส่งเสริม ข่าวสารความรู้ด้านภาษาไทย ในสื่อหนังสือพิมพ์	บทบาทของเพื่อน			
	เข้าร่วมกิจกรรมต่างๆ ขององค์กรที่เกี่ยวข้อง กับการใช้ภาษาไทย ร่วมกัน	มีการแลกเปลี่ยน ความคิดเห็น ร่วมกัน	ชักชวนกันอ่าน ภาษาไทย	อื่นๆ
ข่าว	30.9 (47)	40.2 (149)	34.6 (54)	22.0 (9)
บทความแสดงความคิดเห็น	12.5 (19)	13.7 (51)	14.7 (23)	22.0 (9)
สารคดีที่ให้ความรู้	48.7 (74)	38.3 (142)	40.4 (63)	41.5 (17)
อื่นๆ	7.9 (12)	7.8 (29)	10.3 (16)	14.6 (6)
รวม	100.0 (152)	100.0 (371)	100.0 (156)	100.0 (41)

$$X^2 = 12.7345, \quad DF = 9, \quad Sig. = 0.1750$$

กลุ่มตัวอย่างที่ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลมาได้นั้น ต้องการศึกษากว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีบทบาทของเพื่อน
เข้ามาเกี่ยวข้องต่างกันจะมีความสนใจในการอ่านรูปแบบการนำเสนอเนื้อหาการส่งเสริมข่าวสารความรู้ด้าน
ภาษาไทยในสื่อหนังสือพิมพ์แตกต่างกันหรือไม่ ซึ่งผลการวิจัย พบว่า กลุ่มนักเรียนที่มีบทบาทของเพื่อนเข้ามา
เกี่ยวข้องในการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นร่วมกัน มีจำนวนผู้ที่มีความสนใจอ่านรูปแบบการนำเสนอเนื้อหาที่เป็น
ข่าว ร้อยละ 40.2 ขณะที่กลุ่มนักเรียนที่บทบาทของเพื่อนเข้ามาเกี่ยวข้องในการชักชวนกันอ่านภาษาไทย
การเข้าร่วมกิจกรรมต่างๆ ขององค์กรที่เกี่ยวข้องกับการใช้ภาษาไทยร่วมกัน และอื่นๆ มีจำนวนผู้ที่มีความสนใจ
อ่าน จำนวนลดลง คือ ร้อยละ 34.6, 30.9 และร้อยละ 22.0 ตามลำดับ

ในขณะที่รูปแบบที่เป็นบทความแสดงความคิดเห็น พบว่า กลุ่มนักเรียนที่บทบาทของเพื่อนเข้ามา
เกี่ยวข้องในด้านอื่นๆ มีจำนวนผู้ที่มีความสนใจอ่าน ร้อยละ 22.0 ขณะที่กลุ่มนักเรียนที่บทบาทเพื่อนเข้ามา
เกี่ยวข้องในการชักชวนกันอ่านภาษาไทย มีการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นร่วมกัน และเข้าร่วมกิจกรรมต่างๆ ของ
องค์กรที่เกี่ยวข้องกับการใช้ภาษาไทยร่วมกัน มีจำนวนผู้ที่มีความสนใจอ่าน จำนวนลดลง คือ ร้อยละ 14.7 ,
13.7 และร้อยละ 12.5 ตามลำดับ

ส่วนรูปแบบที่เป็นสารคดีที่ให้ความรู้ นั้น ปรากฏว่า กลุ่มนักเรียนที่บทบาทของเพื่อนเข้ามาเกี่ยวข้องใน

ร้อยละ 48.7 เมื่อเปรียบเทียบกับกลุ่มนักเรียนที่บทบาทของเพื่อนเข้ามาเกี่ยวข้องในด้านอื่นๆ ชักชวนกันอ่านภาษาไทย และ มีการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นร่วมกัน มีจำนวนผู้ที่มีความสนใจอ่านรูปแบบดังกล่าว จำนวนน้อยลง คือ ร้อยละ 41.5 , 40.4 และร้อยละ 38.3 ตามลำดับ

ทางด้านรูปแบบอื่นๆ พบว่า กลุ่มนักเรียนที่บทบาทของเพื่อน เข้ามาเกี่ยวข้องในด้านอื่นๆ มีจำนวนผู้ที่มีความสนใจในการอ่าน ร้อยละ 14.6 ขณะที่กลุ่มนักเรียนที่บทบาทของเพื่อนเข้ามาเกี่ยวข้องในการชักชวนกันอ่านภาษาไทย การเข้าร่วมกิจกรรมต่างๆ ขององค์กรที่เกี่ยวข้องกับการใช้ภาษาไทยร่วมกัน และมีการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นร่วมกัน มีจำนวนผู้ที่มีความสนใจอ่าน จำนวนลดลง คือ ร้อยละ 10.3 , 7.9 และร้อยละ 7.8 ตามลำดับ

ดังนั้นแสดงว่า บทบาทของเพื่อนไม่มีความสัมพันธ์กับความสนใจในการอ่านรูปแบบการนำเสนอเนื้อหาการส่งเสริมข่าวสารความรู้ด้านภาษาไทยในสื่อหนังสือพิมพ์ และเมื่อทดสอบด้วยค่าไคสแควร์ พบว่าตัวแปรทั้ง 2 ไม่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 นั่นคือ บทบาทของเพื่อนไม่มีผลต่อความสนใจในการอ่านรูปแบบการนำเสนอเนื้อหาการส่งเสริมข่าวสารความรู้ด้านภาษาไทยในสื่อหนังสือพิมพ์

เพราะฉะนั้นจึงปฏิเสธสมมติฐานการวิจัยข้อที่ 9 กล่าวคือ บทบาทของเพื่อนต่างกัน จะไม่มีผลต่อความสนใจในการอ่านรูปแบบการนำเสนอเนื้อหาการส่งเสริมข่าวสารความรู้ด้านภาษาไทยในสื่อหนังสือพิมพ์ที่แตกต่างกันของกลุ่มตัวอย่าง

บทสรุป : ผลการทดสอบสมมติฐานข้อที่ 9

ปัจจัยที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการอ่านข่าวสารความรู้ด้านภาษาไทยจากสื่อหนังสือพิมพ์ต่างกัน จะมีความสนใจในการอ่านรูปแบบการนำเสนอเนื้อหาการส่งเสริมข่าวสารความรู้ด้านภาษาไทย ในสื่อหนังสือพิมพ์แตกต่างกัน

การทดสอบสมมติฐานดังกล่าว สามารถสรุปผลได้ดังนี้

1. สมมติฐานที่ทดสอบทางสถิติแล้ว พบว่า มีนัยสำคัญทางสถิติ มี 1 ประการ คือ
 - 1.1 บทบาทของครอบครัวมีความสัมพันธ์กับความสนใจในการอ่านรูปแบบการนำเสนอเนื้อหาการส่งเสริมข่าวสารความรู้ด้านภาษาไทยในสื่อหนังสือพิมพ์
2. สมมติฐานที่ทดสอบทางสถิติแล้ว พบว่า ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ มี 2 ประการคือ
 - 2.1 บทบาทของโรงเรียนไม่มีความสัมพันธ์กับความสนใจในการอ่านรูปแบบการนำเสนอเนื้อหาการส่งเสริมข่าวสารความรู้ด้านภาษาไทยในสื่อหนังสือพิมพ์
 - 2.2 บทบาทของเพื่อนไม่มีความสัมพันธ์กับความสนใจในการอ่านรูปแบบการนำเสนอเนื้อหาการส่งเสริมข่าวสารความรู้ด้านภาษาไทยในสื่อหนังสือพิมพ์

บทที่ 4

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง “ความสนใจของเยาวชนในเขตกรุงเทพมหานครในการอ่านข่าวสารความรู้ด้านภาษาไทยจากหนังสือพิมพ์ในปริมณฑลวัฒนธรรมไทย” มีวัตถุประสงค์ในการวิจัย คือ

1. เพื่อศึกษาความสนใจของเยาวชนในเขตกรุงเทพมหานครในการอ่านข่าวสารความรู้ด้านภาษาไทยจากสื่อหนังสือพิมพ์

2. เพื่อศึกษาพฤติกรรมการอ่านข่าวสารความรู้ด้านภาษาไทยจากสื่อหนังสือพิมพ์

3. เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการอ่านข่าวสารความรู้ด้านภาษาไทยจากสื่อ

หนังสือพิมพ์

4. เพื่อศึกษาความคิดเห็นของเยาวชนที่มีต่อข่าวสารความรู้ด้านภาษาไทยจากสื่อ

หนังสือพิมพ์

ลักษณะของการวิจัยครั้งนี้ใช้วิธีการศึกษาจากเอกสาร (Documentary Research) และ การสำรวจข้อมูล (Survey Research) กลุ่มตัวอย่างที่ศึกษา คือ นักเรียนทั้งเพศชายและเพศหญิงที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น (ม.1 - ม.3) ของโรงเรียนในเขตกรุงเทพมหานคร ที่สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน ได้แก่ โรงเรียนเซนต์จอห์น โรงเรียนปิ่นนันทวิทยา โรงเรียนอานวยพิทยา โรงเรียนดลวิทยา โรงเรียนบางยี่ขันสงเคราะห์ และโรงเรียนบางอ้อศึกษา และ สังกัดกองการมัธยมศึกษา กรมสามัญศึกษา ได้แก่ โรงเรียนฤทธิยะวรรณาลัย โรงเรียนสารวิทยา โรงเรียนประชากรราษฎร์อุปถัมภ์ โรงเรียนอนุเทพรัตนารามวิทยาลัย และโรงเรียนสุวรรณารามวิทยาคม โดยใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน (Multi-Stage Random Sampling) และใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล ซึ่งมีจำนวนกลุ่มตัวอย่างทั้งสิ้น 720 คน สำหรับสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ ค่าร้อยละ เพื่ออธิบายข้อมูลลักษณะทางประชากร เศรษฐกิจ และสังคม, พฤติกรรมการอ่านข่าวสารความรู้ด้านภาษาไทย, ปัจจัยที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการอ่านข่าวสารความรู้ด้านภาษาไทย และความคิดเห็นต่อข่าวสารความรู้ด้านภาษาไทย ส่วนการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรต่างๆ ใช้ค่าไคสแควร์ในการวิเคราะห์

สรุปผลการวิจัย

1.การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงพรรณนา

ส่วนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคล

กลุ่มตัวอย่างที่ศึกษา จำนวน 720 คน เป็นเพศหญิงร้อยละ 55.0 เพศชายร้อยละ 45.0 ส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 12 - 13 ปี ร้อยละ 48.8 การศึกษาแบ่งออกเป็น 3 ระดับซึ่งมีจำนวนใกล้เคียงกัน คือ ชั้น ม.1 ร้อยละ 33.5 ชั้น ม.3 ร้อยละ 33.3 และชั้น ม.2 ร้อยละ 33.2 ตามลำดับ กลุ่มตัวอย่างร้อยละ 50.0 อาศัยอยู่กับบิดาและมารดา นอกจากนั้นพบว่าหัวหน้าครอบครัวจบการศึกษาระดับ ปวช. - ปวส. ร้อยละ 31.3 ประกอบอาชีพธุรกิจส่วนตัวมากที่สุด ร้อยละ 30.1 และพบว่าร้อยละ 68.8 มีพี่น้อง 2-3 คน

ส่วนที่ 2 พฤติกรรมการอ่านข่าวสารความรู้ด้านภาษาไทยจากสื่อหนังสือพิมพ์

กลุ่มตัวอย่างร้อยละ 68.3 อ่านข่าวสารการส่งเสริมความรู้ด้านภาษาไทยจากสื่อหนังสือพิมพ์ในระดับปานกลาง โดยอ่านหนังสือพิมพ์ไทยรัฐมากที่สุด ร้อยละ 67.4 เนื่องจากเห็นว่าได้รับข่าวสารที่มีประโยชน์ กลุ่มตัวอย่างร้อยละ 77.5 อ่านหนังสือพิมพ์ที่บ้าน โดยอ่านบางวัน (2-3 วัน/ สัปดาห์) และใช้เวลาในการอ่าน 10 นาที

ส่วนที่ 3 ความสนใจในการอ่านข่าวสารความรู้ด้านภาษาไทยจากสื่อหนังสือพิมพ์

ทางด้านคอลัมน์การส่งเสริมข่าวสารความรู้ด้านภาษาไทยนั้น พบว่า กลุ่มตัวอย่างสนใจอ่านคอลัมน์เกร็ดความรู้ ร้อยละ 45.4 รองลงมาคือ คอลัมน์ที่เป็นข่าว ร้อยละ 36.7 และคอลัมน์ที่เป็นบทความ ร้อยละ 17.9 ส่วนเนื้อหาการส่งเสริมข่าวสารความรู้ด้านภาษาไทย พบว่า กลุ่มตัวอย่างสนใจอ่านเนื้อหาด้านการอ่านมากที่สุด ร้อยละ 41.4 รองลงมา คือ เนื้อหาด้านการพูด ร้อยละ 35.8 และเนื้อหาด้านการเขียน ร้อยละ 22.8 สุดท้ายคือ รูปแบบการนำเสนอเนื้อหาการส่งเสริมข่าวสารความรู้ด้านภาษาไทย พบว่า กลุ่มตัวอย่างสนใจอ่านรูปแบบการนำเสนอเนื้อหาที่เป็นสารคดีที่ให้ความรู้มากที่สุด ร้อยละ 41.1 รองลงมา คือ รูปแบบที่เป็นข่าว ร้อยละ 36.0 และรูปแบบที่เป็นบทความแสดงความคิดเห็น ร้อยละ 14.2

ส่วนที่ 4 ปัจจัยที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการอ่านข่าวสารความรู้ด้านภาษาไทยจากสื่อหนังสือพิมพ์

ในส่วนของปัจจัยที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการอ่านข่าวสารความรู้ด้านภาษาไทยจากสื่อหนังสือพิมพ์นั้น สามารถสรุปได้ดังนี้ คือ

อันดับที่ 1 ครอบครัวมีส่วนเกี่ยวข้องมากที่สุด รองลงมาคือ โรงเรียนและเพื่อน

อันดับที่ 2 โรงเรียนมีส่วนเกี่ยวข้องมากที่สุด รองลงมาคือ ครอบครัวและเพื่อน

อันดับที่ 3 เพื่อนมีส่วนเกี่ยวข้องมากที่สุด รองลงมาคือ โรงเรียนและครอบครัว

อย่างไรก็ตาม เมื่อจำแนกบทบาทของแต่ละปัจจัยที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการอ่านข่าวสารความรู้ด้านภาษาไทยจากสื่อหนังสือพิมพ์ พบว่า ครอบครัวมีบทบาทในการส่งเสริมตลอดจนการปลูกฝังค่านิยมการใช้ภาษาไทยแทนการใช้ภาษาต่างประเทศมากที่สุด รองลงมาคือ การสนับสนุนการพูดคุยด้วยการใช้ภาษาไทย และการบอกรับเป็นสมาชิกหนังสือพิมพ์ไทยเป็นประจำต่อเนื่อง

ทางด้านโรงเรียนจะมีบทบาทมากที่สุดในการจัดประกวดแข่งขันกิจกรรมด้านภาษาไทย เช่น การกล่าวสุนทรพจน์ การอ่านทำนองเสนาะ การประกวดเขียนเรียงความและย่อความ รองลงมาคือ มุ่งเน้นการฝึกทักษะด้านการพูด อ่าน เขียนภาษาไทยที่ถูกต้องในช่วงการเรียนการสอน และการจัดนิทรรศการที่เกี่ยวข้องกับการใช้ภาษาไทย

ส่วนเพื่อน จะมีบทบาทในการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นร่วมกันมากที่สุด รองลงมา คือ ชักชวนกันอ่านภาษาไทย และเข้าร่วมกิจกรรมต่างๆขององค์กรที่เกี่ยวข้องกับการใช้ภาษาไทยร่วมกัน

ส่วนที่ 5 ความคิดเห็นของเยาวชนต่อข่าวสารความรู้ด้านภาษาไทยจากสื่อหนังสือพิมพ์

ในเรื่องการปรับปรุงการนำเสนอเนื้อหาการส่งเสริมข่าวสารความรู้ด้านภาษาไทยนั้น กลุ่มตัวอย่างร้อยละ 46.7 ต้องการให้ผู้อ่านมีส่วนร่วมในกิจกรรมต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการใช้ภาษาไทย เช่น การแข่งขันประกวดเรียงความผ่านทางหนังสือพิมพ์ รองลงมา คือ ให้มีการเพิ่มเนื้อที่การนำเสนอเนื้อหามากขึ้น และให้มีคอลัมน์แสดงความคิดเห็นของผู้อ่าน

2. บทบาทของโรงเรียนไม่มีความสัมพันธ์กับความสนใจในการอ่านคัดค้านการส่งเสริม
ข่าวสารความรู้ด้านภาษาไทยในสื่อหนังสือพิมพ์ ซึ่งปฏิเสธสมมติฐานข้อที่ 7

3. บทบาทของเพื่อนไม่มีความสัมพันธ์กับความสนใจในการอ่านคอลัมน์การส่งเสริมข่าวสาร
ความรู้ด้านภาษาไทยในสื่อหนังสือพิมพ์ ซึ่งปฏิเสธสมมติฐานข้อที่ 7

สมมติฐานข้อที่ 8

ปัจจัยที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการอ่านข่าวสารความรู้ด้านภาษาไทยจากสื่อหนังสือพิมพ์ต่างกัน จะมีความสนใจในการอ่านเนื้อหาการส่งเสริมข่าวสารความรู้ด้านภาษาไทยในสื่อหนังสือพิมพ์แตกต่างกัน ผลการวิจัย พบว่า

1. บทบาทของครอบครัวไม่มีความสัมพันธ์กับความสนใจในการอ่านเนื้อหาการส่งเสริม
ข่าวสารความรู้ด้านภาษาไทยในสื่อหนังสือพิมพ์ ซึ่งปฏิเสธสมมติฐานข้อที่ 8

2. บทบาทของโรงเรียนไม่มีความสัมพันธ์กับความสนใจในการอ่านเนื้อหาการส่งเสริมข่าวสารความรู้ด้านภาษาไทยในสื่อหนังสือพิมพ์ ซึ่งปฏิเสธสมมติฐานข้อที่ 8

3. บทบาทของเพื่อนไม่มีความสัมพันธ์กับความสนใจในการอ่านเนื้อหาการส่งเสริมข่าวสาร
ความรู้ด้านภาษาไทยในสื่อหนังสือพิมพ์ ซึ่งปฏิเสธสมมติฐานข้อที่ 8

สมมติฐานข้อที่ 9

ปัจจัยที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการอ่านข่าวสารความรู้ด้านภาษาไทยจากสื่อหนังสือพิมพ์ต่างกัน จะมีความสนใจในการอ่านรูปแบบการนำเสนอเนื้อหาการส่งเสริมข่าวสารความรู้ด้านภาษาไทยในสื่อหนังสือพิมพ์แตกต่างกัน ผลการวิจัยพบว่า

1. บทบาทของครอบครัวมีความสัมพันธ์กับความสนใจในการอ่านรูปแบบการนำเสนอเนื้อหา
การส่งเสริมข่าวสารความรู้ด้านภาษาไทยในสื่อหนังสือพิมพ์ ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 9

2. บทบาทของโรงเรียนไม่มีความสัมพันธ์กับความสนใจในการอ่านรูปแบบการนำเสนอ
เนื้อหาการส่งเสริมข่าวสารความรู้ด้านภาษาไทยในสื่อหนังสือพิมพ์ ซึ่งปฏิเสธสมมติฐานข้อที่ 9

3. บทบาทของเพื่อนไม่มีความสัมพันธ์กับความสนใจในการอ่านรูปแบบการนำเสนอเนื้อหา
การส่งเสริมข่าวสารความรู้ด้านภาษาไทยในสื่อหนังสือพิมพ์ ซึ่งปฏิเสธสมมติฐานข้อที่ 9

อภิปรายผล

สมมติฐานข้อที่ 1

กลุ่มตัวอย่างที่มีลักษณะทางประชากร เศรษฐกิจ และสังคมต่างกัน จะมีความสนใจในการอ่านคอลัมน์การส่งเสริมข่าวสารความรู้ด้านภาษาไทยในสื่อหนังสือพิมพ์แตกต่างกัน จากผลการวิจัย พบว่า ทุกตัวแปร คือ เพศ อายุ ระดับการศึกษา การพักอาศัย ระดับการศึกษาของหัวหน้าครอบครัว อาชีพของหัวหน้าครอบครัว และจำนวนพี่น้องไม่มีความสัมพันธ์กับความสนใจในการอ่านคอลัมน์การส่งเสริมข่าวสารความรู้ด้านภาษาไทยในสื่อหนังสือพิมพ์ (ซึ่งปฏิเสธสมมติฐานข้อที่ 1) ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากกลุ่มตัวอย่างที่ทำการศึกษามีปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมทางสังคมคล้ายคลึงกัน จึงทำให้กลุ่มตัวอย่างมีความสนใจในสิ่งต่างๆคล้ายคลึงกัน ซึ่งสอดคล้องกับแนวความคิดของ ปรมะ สตะเวทิน ที่ว่า ผู้รับสารที่มีลักษณะเพศ อายุ สถานะทางสังคม เศรษฐกิจ และการศึกษาดังกล่าวร่วมกัน ย่อมจะมีทัศนคติและพฤติกรรมคล้ายกัน

สมมติฐานข้อที่ 2

กลุ่มตัวอย่างที่มีลักษณะทางประชากร เศรษฐกิจ และสังคมต่างกัน จะมีความสนใจในการอ่านเนื้อหาการส่งเสริมข่าวสารความรู้ด้านภาษาไทยในสื่อหนังสือพิมพ์แตกต่างกัน จากผลการวิจัย พบว่า ตัวแปรทางด้านประชากร เศรษฐกิจ และสังคมที่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 กับความสนใจในการอ่านเนื้อหาการส่งเสริมข่าวสารความรู้ด้านภาษาไทยในสื่อหนังสือพิมพ์ ได้แก่ อายุ และ อาชีพของหัวหน้าครอบครัว (ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 2) ทั้งนี้อาจเป็นไปได้ว่าในการวิจัยครั้งนี้กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นวัยรุ่น คือ อยู่ในช่วงอายุ 12-13 ปี และช่วงอายุ 14-15 ปี ซึ่งสอดคล้องกับแนวความคิดของ สุชา จันทรเฒ่า ที่ว่าในช่วงวัยรุ่นถือเป็นวัยที่มีความกระตือรือร้นและรู้จักใช้ความคิดได้อย่างลึกซึ้ง จึงทำให้เกิดความสนใจในการที่จะเรียนรู้สิ่งต่างๆมากขึ้น และสอดคล้องกับแนวความคิดของ พิระ จิโรโสภณ ที่ว่า บุคคลจะมีพฤติกรรมในการอ่านข่าวสารเพราะความอยากรู้อยากเห็นซึ่งเป็นสัญชาตญาณของมนุษย์ที่ต้องการจะรับรู้ข่าวสารเพื่อตอบสนองความต้องการของตน

นอกจากนั้นยังพบว่า อาชีพของหัวหน้าครอบครัวของกลุ่มตัวอย่างเป็นอีกตัวแปรหนึ่งที่มีความสัมพันธ์กับความสนใจในการอ่านเนื้อหาการส่งเสริมข่าวสารความรู้ด้านภาษาไทยในสื่อหนังสือพิมพ์ ซึ่งสอดคล้องกับทฤษฎีความแตกต่างระหว่างปัจเจกบุคคล (Individual Differences Theory) ที่ว่าบุคคลมีความแตกต่างกันทางด้านบุคลิกภาพ สภาพจิตวิทยาส่วนบุคคล ทำให้บุคคลมีความคิดเห็นหรือการเรียนรู้ที่ต่างกัน

อย่างไรก็ตามผลการวิจัย พบว่า ตัวแปรเพศ ระดับการศึกษา การพักอาศัย ระดับการศึกษาของหัวหน้าครอบครัว และจำนวนพี่น้องไม่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 กับความสนใจในการอ่านเนื้อหาการส่งเสริมข่าวสารความรู้ด้านภาษาไทยในสื่อหนังสือพิมพ์ (ซึ่งปฏิเสธสมมติฐานข้อที่ 2) ทั้งนี้อาจจะสันนิษฐานได้ว่า สภาพแวดล้อมทางสังคมของกลุ่มตัวอย่างมีลักษณะที่คล้ายคลึงกัน จึงทำให้มีความสนใจในเรื่องราวต่างๆ คล้ายคลึงกัน ซึ่งสอดคล้องกับแนวความคิดของ ปรมะ สตะเวทิน ที่ว่า ผู้รับสารที่มีลักษณะเพศ อายุ สถานะทางสังคม เศรษฐกิจ และการศึกษาดังกล่าวร่วมกัน ย่อมจะมีทัศนคติและพฤติกรรมคล้ายกัน

สมมติฐานข้อที่ 3

กลุ่มตัวอย่างที่มีลักษณะทางประชากร เศรษฐกิจ และสังคมต่างกัน จะมีความสนใจในการอ่านรูปแบบการนำเสนอเนื้อหาการส่งเสริมข่าวสารความรู้ด้านภาษาไทยในสื่อหนังสือพิมพ์แตกต่างกัน จากผลการวิจัย พบว่า ตัวแปรเพศ อายุ การพักอาศัย ระดับการศึกษาของหัวหน้าครอบครัว และอาชีพของหัวหน้าครอบครัวมีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 กับความสนใจในการอ่านรูปแบบการนำเสนอเนื้อหาการส่งเสริมข่าวสารความรู้ด้านภาษาไทยในสื่อหนังสือพิมพ์ (ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 3) ซึ่งสอดคล้องกับทฤษฎีความแตกต่างระหว่างปัจเจกบุคคล (Individual Differences Theory) ที่ว่าบุคคลมีความแตกต่างกันทางด้านบุคลิกภาพ สภาพจิตวิทยาส่วนบุคคล ทำให้บุคคลมีความคิดเห็นหรือการเรียนรู้ที่ต่างกัน

ส่วนตัวแปรที่ไม่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 กับความสนใจในการอ่านรูปแบบการนำเสนอเนื้อหาการส่งเสริมข่าวสารความรู้ด้านภาษาไทยในสื่อหนังสือพิมพ์ ได้แก่ ระดับการศึกษาและจำนวนพี่น้อง (ซึ่งปฏิเสธสมมติฐานข้อที่ 3) ทั้งนี้อาจเป็นเพราะกลุ่มตัวอย่างมีปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมทางสังคมคล้ายคลึงกัน จึงทำให้มีความสนใจในเหตุการณ์ต่างๆไม่แตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับแนวความคิดของ ปรมะ สตะเวทิน ที่ว่า ผู้รับสารที่มีลักษณะเพศ อายุ สถานะทางสังคม เศรษฐกิจ และการศึกษาดังกล่าวร่วมกัน ย่อมจะมีทัศนคติและพฤติกรรมคล้ายกัน

สมมติฐานข้อที่ 4

กลุ่มตัวอย่างที่มีพฤติกรรมการอ่านข่าวสารต่างกัน จะมีความสนใจในการอ่านคอลัมน์การส่งเสริมข่าวสารความรู้ด้านภาษาไทยในสื่อหนังสือพิมพ์แตกต่างกัน จากผลการวิจัย พบว่า ทุกตัวแปร ได้แก่ การอ่านข่าวสารการส่งเสริมความรู้ด้านภาษาไทย หนังสือพิมพ์ที่อ่าน สถานที่ที่อ่านหนังสือพิมพ์ ความถี่ในการอ่านหนังสือพิมพ์ และระยะเวลาในการอ่านหนังสือพิมพ์ไม่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 กับความสนใจในการอ่านคอลัมน์การส่งเสริมข่าวสารความรู้ด้านภาษาไทยในสื่อหนังสือพิมพ์ (ซึ่งปฏิเสธสมมติฐานข้อที่ 4) ทั้งนี้อาจจะสันนิษฐานได้ว่า มีสาเหตุมาจากกระบวนการในการเลือกสรร (Selective Process) ซึ่งประกอบด้วยการเลือกรับข่าวสาร การเลือกสนใจข่าวสาร การเลือกรับรู้และตีความหมายข่าวสาร ตลอดจนการเลือกจดจำข่าวสารที่ตรงกับความสนใจและความต้องการของตน เพราะฉะนั้นจะสังเกตได้ว่า กระบวนการเลือกสรรนั้นจะเกี่ยวข้องกับสภาพจิตใจของผู้รับสารที่จะมีผลกระทบโดยตรงกับการรับข่าวสาร ดังนั้นแม้ว่าคอลัมน์การส่งเสริมข่าวสารความรู้ด้านภาษาไทยในสื่อหนังสือพิมพ์จะปรากฏในลักษณะที่หลากหลายทั้งข่าว บทความ และ คอลัมน์เกร็ดความรู้ แต่หากผู้รับสารไม่สนใจคอลัมน์ดังกล่าว การสื่อสารก็จะไม่ประสบผลสำเร็จ

สมมติฐานข้อที่ 5

กลุ่มตัวอย่างที่มีพฤติกรรมการอ่านข่าวสารต่างกัน จะมีความสนใจในการอ่านเนื้อหาการส่งเสริมข่าวสารความรู้ด้านภาษาไทยในสื่อหนังสือพิมพ์แตกต่างกัน จากผลการวิจัย พบว่า มีเพียงตัวแปรเดียวที่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 กับความสนใจในการอ่านเนื้อหาการส่งเสริมข่าวสารความรู้ด้านภาษาไทยในสื่อหนังสือพิมพ์ (ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 5) คือระยะเวลาที่อ่านหนังสือพิมพ์ ซึ่งสอดคล้องกับแนวความคิดของสตูนิย์ ฮีรดากร ที่ว่า วัยรุ่นมักจะสนใจความเคลื่อนไหวของสังคม เหตุการณ์บ้านเมือง และการวิจารณ์สิ่งต่างๆ จึงใช้เวลาส่วนหนึ่งในการอ่านหนังสือพิมพ์

ส่วนตัวแปรที่ไม่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 กับความสนใจในการ

การอ่านข่าวสารการส่งเสริมความรู้ด้านภาษาไทย หนังสือพิมพ์ที่อ่าน สถานที่ที่อ่านหนังสือพิมพ์ และ ความถี่ในการอ่านหนังสือพิมพ์ ทั้งนี้อาจจะสันนิษฐานได้ว่า มีสาเหตุมาจากแนวความคิดเกี่ยวกับกระบวนการในการเลือกสรร (Selective Process) เพราะบุคคลจะเลือกรับข่าวสาร เลือกให้ความสนใจข่าวสาร เลือกรับรู้และตีความหมายข่าวสาร ตลอดจนการเลือกจดจำข่าวสารจากแหล่งสารต่างๆตามความสนใจและความต้องการของตนเอง ดังนั้นแม้เนื้อหาการส่งเสริมข่าวสารความรู้ด้านภาษาไทยในสื่อหนังสือพิมพ์ ซึ่งประกอบด้วยเนื้อหาการพูด การอ่าน และการเขียน แต่เนื้อมาตงกล่าวอจไม่ตรงกับคความสนใจของผู้รับสาร เป็นผลให้พฤติกรรมในการอ่านข่าวสารความรู้ด้านภาษาไทยจากสื่อหนังสือพิมพ์ไม่บรรลุเป้าหมายทางการสื่อสาร

สมมติฐานข้อที่ 6

กลุ่มตัวอย่างที่มีพฤติกรรมการอ่านข่าวสารต่างกัน จะมีความสนใจในการอ่านรูปแบบการนำเสนอเนื้อหาการส่งเสริมข่าวสารความรู้ด้านภาษาไทยในสื่อหนังสือพิมพ์แตกต่างกัน จากผลการวิจัย พบว่า มีเพียงตัวแปรเดียว (ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 6) คือ ความถี่ในการอ่านหนังสือพิมพ์ ซึ่งสอดคล้องกับทฤษฎีการใช้ประโยชน์และการได้รับความพึงพอใจจากสื่อมวลชน(Uses and Gratifications Theory) ที่กล่าวว่า ผู้รับสารจะเลือกอ่านข่าวสารต่างๆ เมื่อพิจารณาเห็นว่า ข่าวสารนั้นมีประโยชน์ต่อตน

ส่วนตัวแปรที่ไม่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 กับความสนใจในการอ่านรูปแบบการนำเสนอเนื้อหาการส่งเสริมข่าวสารความรู้ด้านภาษาไทยในสื่อหนังสือพิมพ์ คือ การอ่านข่าวสารการส่งเสริมความรู้ด้านภาษาไทย หนังสือพิมพ์ที่อ่าน สถานที่ที่อ่านหนังสือพิมพ์ และระยะเวลาอ่านหนังสือพิมพ์ (ซึ่งปฏิเสธสมมติฐานข้อที่ 6) ทั้งนี้เนื่องมาจาก การเลือกรับข่าวสาร การเลือกสนใจข่าวสาร การเลือกรับรู้ และตีความหมายข่าวสาร รวมทั้งการเลือกจดจำข่าวสารนั้นล้วนเกี่ยวข้องกับองค์ประกอบทางด้านจิตใจซึ่งมีผลกระทบโดยตรงกับพฤติกรรมการอ่านข่าวสารของผู้รับสาร ฉะนั้นหากผู้รับสารไม่สนใจในรูปแบบการนำเสนอเนื้อหาข่าวสารดังกล่าวก็จะเป็นผลให้พฤติกรรมการอ่านข่าวสารความรู้ด้านภาษาไทยในสื่อหนังสือพิมพ์ไม่ประสบผลสำเร็จทางการสื่อสาร

สมมติฐานข้อที่ 7

ปัจจัยที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการอ่านข่าวสารความรู้ด้านภาษาไทยจากสื่อหนังสือพิมพ์ต่างกัน จะมีความสนใจในการอ่านคอลัมน์การส่งเสริมข่าวสารความรู้ด้านภาษาไทยในสื่อหนังสือพิมพ์แตกต่างกัน จากผลการวิจัย พบว่า ทุกตัวแปร ได้แก่ บทบาทของครอบครัว บทบาทของโรงเรียน และบทบาทของเพื่อนไม่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 กับความสนใจในการอ่านคอลัมน์การส่งเสริมข่าวสารความรู้ด้านภาษาไทยในสื่อหนังสือพิมพ์ (ซึ่งปฏิเสธสมมติฐานข้อที่ 7) ทั้งนี้เนื่องจากผลการวิจัย พบว่า ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมของกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความคล้ายคลึงกัน อันได้แก่ อายุ ระดับการศึกษาตลอดจนอาชีพและระดับการศึกษาของหัวหน้าครอบครัวของกลุ่มตัวอย่าง จึงทำให้ความสนใจในการอ่านคอลัมน์การส่งเสริมข่าวสารความรู้ด้านภาษาไทยในสื่อหนังสือพิมพ์ไม่แตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับแนวความคิดของ ชวัญเรือน กิตติวัฒน์ ที่ว่า บุคคลที่อยู่ในกลุ่มเดียวกันจะรับเนื้อหาของการสื่อสารคล้ายคลึงกันและจะมีการตอบสนองต่อเนื้อหาในรูปแบบที่ไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานข้อที่ 8

ปัจจัยที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการอ่านข่าวสารความรู้ด้านภาษาไทยจากสื่อหนังสือพิมพ์ต่างกัน จะมีความสนใจในการอ่านเนื้อหาการส่งเสริมข่าวสารความรู้ด้านภาษาไทยในสื่อหนังสือพิมพ์แตกต่างกัน จากผลการวิจัย พบว่า ทุกตัวแปร คือ บทบาทของครอบครัว บทบาทของโรงเรียน และบทบาทของเพื่อนไม่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 กับความสนใจในการอ่านเนื้อหาการส่งเสริมข่าวสารความรู้ด้านภาษาไทยในสื่อหนังสือพิมพ์ (ซึ่งปฏิเสธสมมติฐานข้อที่ 8) ทั้งนี้เนื่องจากผลการวิจัย พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่จะมีปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมทางสังคมคล้ายคลึงกัน ไม่ว่าจะเป็นเรื่องของอายุ ระดับการศึกษา ตลอดจนอาชีพและระดับการศึกษาของหัวหน้าครอบครัวของกลุ่มตัวอย่าง เป็นผลให้ความสนใจในการอ่านเนื้อหาการส่งเสริมข่าวสารความรู้ด้านภาษาไทยในสื่อหนังสือพิมพ์ไม่แตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับแนวความคิดของขวัญเรือน กิตติวัฒน์ ที่ว่า บุคคลที่อยู่ในกลุ่มเดียวกันย่อมจะรับเนื้อหาของการสื่อสารคล้ายคลึงกัน และจะมีการตอบสนองต่อเนื้อหาในรูปแบบที่ไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานข้อที่ 9

ปัจจัยที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการอ่านข่าวสารความรู้ด้านภาษาไทยจากสื่อหนังสือพิมพ์ต่างกัน จะมีความสนใจในการอ่านรูปแบบการนำเสนอเนื้อหาการส่งเสริมข่าวสารความรู้ด้านภาษาไทยในสื่อหนังสือพิมพ์แตกต่างกัน จากผลการวิจัย พบว่า มีเพียงตัวแปรเดียวที่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 กับความสนใจในการอ่านรูปแบบการนำเสนอเนื้อหาการส่งเสริมข่าวสารความรู้ด้านภาษาไทยในสื่อหนังสือพิมพ์ (ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 9) คือ บทบาทของครอบครัว ซึ่งสอดคล้องกับแนวความคิดของจำนงค์ อติวัฒน์สิทธิ์ และคณะ ที่ว่า ครอบครัวจะเป็นองค์กรแรกที่ทำหน้าที่ขัดเกลาทางสังคมให้กับเยาวชนโดยมีอิทธิพลอย่างมากต่อการพัฒนาบุคลิกภาพ ความรู้ และความคิดของแต่ละบุคคล

ส่วนตัวแปรที่ไม่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 กับความสนใจในการอ่านรูปแบบการนำเสนอเนื้อหาการส่งเสริมข่าวสารความรู้ด้านภาษาไทยในสื่อหนังสือพิมพ์ (ซึ่งปฏิเสธสมมติฐานข้อที่ 9) ได้แก่ บทบาทของโรงเรียน และบทบาทของเพื่อน ซึ่งสอดคล้องกับแนวความคิดของ ขวัญเรือน กิตติวัฒน์ ที่ว่า คนเรามักจะยึดติดกลุ่มสังคมที่ตนสังกัดอยู่ เป็นกลุ่มอ้างอิงในการตัดสินใจที่จะแสดงออกซึ่งพฤติกรรมใดๆก็ตาม ดังนั้นคนเราจึงพยายามคล้ายตามกลุ่มทั้งในแง่ ความคิด ทศนคติ ตลอดจนพฤติกรรมเพื่อให้ตนเองเป็นที่ยอมรับของกลุ่ม ดังนั้นบทบาทของโรงเรียนและบทบาทของครอบครัวต่างกัน จะมีความสนใจในการอ่านรูปแบบการนำเสนอเนื้อหาการส่งเสริมข่าวสารความรู้ด้านภาษาไทยในสื่อหนังสือพิมพ์ไม่แตกต่างกัน

ข้อเสนอแนะเพื่อนำผลการวิจัยไปใช้

"ภาษาไทย" ถือเป็นมรดกทางวัฒนธรรมที่สำคัญ ซึ่งนอกจากแสดงออกถึงเอกลักษณ์ประจำชาติแล้ว ยังแสดงออกถึงความรู้สึกนึกคิดของคนในชาติ อันจะนำมาซึ่งความรู้ความเข้าใจ ความเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกัน และจะมีผลต่อการพัฒนาประเทศชาติโดยรวม ดังนั้นการที่จะส่งเสริมให้คนในสังคมโดยเฉพาะเยาวชนได้เล็งเห็นถึงความสำคัญของภาษานั้น จึงได้มีการนำสื่อต่างๆ โดยเฉพาะสื่อ "หนังสือพิมพ์" มาใช้เป็นช่องทางในการเผยแพร่ข่าวสารไปสู่ผู้รับสาร เนื่องจากหนังสือพิมพ์เป็นสื่อที่มีความคงทนถาวรและสามารถให้ความรู้ ข่าวสารในด้านต่างๆ ได้อย่างกว้างขวาง จากการศึกษาครั้งนี้มีข้อเสนอแนะดังต่อไปนี้ คือ

1. ข้อเสนอแนะต่อสถาบันทางสังคมของเด็ก

ก) จากการวิจัยพบว่า บทบาทของครอบครัวมีความสัมพันธ์กับความสนใจในการอ่านรูปแบบการนำเสนอเนื้อหาการส่งเสริมข่าวสารความรู้ด้านภาษาไทยในสื่อหนังสือพิมพ์ ดังนั้นจะเห็นได้ว่า สถาบันครอบครัวจึงเป็นสถาบันที่มีบทบาทหรือมีส่วนเกี่ยวข้องต่อการอ่านข่าวสารความรู้ด้านภาษาไทยจากสื่อหนังสือพิมพ์ของเยาวชน สถาบันครอบครัวจึงควรตระหนักถึงบทบาทและหน้าที่ความรับผิดชอบในการส่งเสริมตลอดจนการปลูกฝังค่านิยม ความนึกคิดในเรื่องของการใช้ภาษาไทย ตลอดจนการสนับสนุนและการ กระตุ้นให้เยาวชนเห็นถึงความสำคัญของภาษาไทย รวมทั้งควรจะมีการให้ความสนใจ และมีส่วนร่วมในการให้คำแนะนำต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการใช้ภาษาไทยที่ถูกต้องเพื่อพัฒนาความรู้ทางด้านภาษาไทยของเยาวชนต่อไป

ข) จากผลการวิจัยที่พบว่า โรงเรียนไม่มีความสัมพันธ์กับความสนใจต่อการอ่านข่าวสารความรู้ด้านภาษาไทยจากสื่อหนังสือพิมพ์ นั้นแสดงให้เห็นว่า โรงเรียนควรมีบทบาทในการกระตุ้นและส่งเสริมให้เยาวชนเกิดความกระตือรือร้นและความสนใจในเรื่องของภาษาไทยให้มากกว่านี้ด้วยกิจกรรมที่ดึงดูดความสนใจของเยาวชนทั้งรูปแบบและเทคนิคการนำเสนอ อันจะทำให้เยาวชนให้ความสนใจกับความรู้ด้านภาษาไทยทางอ้อม ตลอดจนการเสริมสร้างหลักสูตรการเรียนการสอนให้เด็กเกิดความสนใจในการเรียนรู้ภาษาไทยมากยิ่งขึ้น

2. ข้อเสนอแนะต่อสถาบันสื่อมวลชน

จากผลการวิจัยที่พบว่า ระยะเวลาที่อ่านหนังสือพิมพ์และความถี่ในการอ่านหนังสือพิมพ์มีความสัมพันธ์กับความสนใจต่อการอ่านข่าวสารความรู้ด้านภาษาไทยจากสื่อหนังสือพิมพ์ แสดงให้เห็นว่า หนังสือพิมพ์มีอิทธิพลต่อความสนใจมากพอสมควร ดังนั้น หนังสือพิมพ์ควรจะเพิ่มเนื้อที่เกี่ยวกับความรู้ทางภาษาไทยมากขึ้น ไม่ว่าจะเป็นในด้านคอลัมน์ เนื้อหา ตลอดจนรูปแบบการนำเสนอเนื้อหาต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการใช้ภาษาไทยทั้งการพูด อ่าน เขียน ให้มากยิ่งขึ้น รวมทั้งสร้างแรงจูงใจต่างๆ ที่จะส่งเสริมและกระตุ้นให้เยาวชนเกิดความสนใจ และความกระตือรือร้นที่จะเรียนรู้ภาษาไทยเพิ่มขึ้น เช่น การจัดประกวดกิจกรรมต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการพูด อ่าน เขียน ภาษาไทยในสื่อหนังสือพิมพ์ ตลอดจนรูปแบบการนำเสนอที่มีสีสันน่าสนใจ

3. ข้อเสนอแนะต่อหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

หน่วยงานต่างๆ ที่เกี่ยวข้องในเรื่องของการเผยแพร่ข่าวสารความรู้เกี่ยวกับวัฒนธรรมของชาติ เช่น สำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ ตลอดจนหน่วยงานอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง ควรที่จะเร่งในการร่วมมือและประสานงานกับหน่วยงานทั้งภาครัฐและเอกชนในการที่จะเผยแพร่ข่าวสารความรู้เกี่ยวกับภาษาไทย ตลอดจนสร้างจิตสำนึกและปลูกฝังค่านิยมของเยาวชนให้เห็นถึงความสำคัญของภาษาไทยอย่างต่อเนื่องและสม่ำเสมอ เช่น การจัดประกวดสื่อหนังสือพิมพ์ที่ให้ความรู้ด้านภาษาไทยแก่เยาวชนได้ดี จัดสัมมนาหาแนวทางการนำเสนอความรู้ด้านภาษาไทยทางสื่อหนังสือพิมพ์ที่เข้าถึงกลุ่มเป้าหมายเยาวชน

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ เป็นการศึกษาเฉพาะกลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาอยู่ในระดับชั้น ม.1 - ม.3 เท่านั้น จึงเห็นควรที่จะมีการศึกษาเปรียบเทียบเพิ่มเติมกับกลุ่มประชากรในระดับการศึกษาต่างๆ เช่น ระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ระดับอุดมศึกษา ว่าจะมีความสนใจในการอ่านข่าวสารความรู้ด้านภาษาไทยจากสื่อหนังสือพิมพ์ในลักษณะที่คล้ายคลึงกันหรือแตกต่างกัน เพื่อนำมาเป็นแนวทางในการพัฒนาการเรียนการสอนที่เกี่ยวข้องกับวัฒนธรรมไทยต่อไป

2. การศึกษาวิจัยครั้งนี้ เป็นการเน้นการศึกษาเฉพาะสื่อหนังสือพิมพ์เท่านั้น จึงเห็นควรที่จะมีการศึกษาในสื่ออื่นๆ ด้วย อาทิ สื่อโทรทัศน์ และสื่อวิทยุ ซึ่งล้วนเป็นสื่อที่มีอิทธิพลต่อผู้รับสารเช่นเดียวกัน เพื่อนำมาเป็นแนวทางในการวางแผนการส่งเสริมข่าวสารความรู้ด้านภาษาไทยในสื่อต่างๆ ให้กว้างขวางขึ้น

3. ในการวิเคราะห์ครั้งนี้มุ่งศึกษาเฉพาะวัฒนธรรมด้านภาษาไทยเท่านั้น ดังนั้นสถาบันการศึกษาต่างๆ ตลอดจนหน่วยงานพัฒนา ควรหันมาส่งเสริม สนับสนุนในการวิจัยที่เกี่ยวข้องกับวัฒนธรรมในด้านอื่นๆ ที่ปรากฏในสื่อต่างๆ เพิ่มขึ้น เช่น วิถีครอบครัวและชุมชนไทย ขนบธรรมเนียมประเพณี ตลอดจนศิลปกรรมไทย เป็นต้น เพื่อกระตุ้นให้คนในสังคมเข้าใจและเห็นคุณค่าของวัฒนธรรมไทยอันจะนำมาซึ่งความร่วมมือ ร่วมใจในการอนุรักษ์วัฒนธรรมไทยต่อไป

บรรณานุกรม

หนังสือ

- กันธิมา ธนะโสภณ. การข่าวและการบรรณาธิกรณ. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช, 2530.
- ขวัญเรือน กิตติวัฒน์. พลศาสตร์ของการสื่อสาร. นนทบุรี: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช, 2531.
- จำนงค์ อติวัฒน์สิทธิ์และคณะ. สังคมวิทยา. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2532.
- ช่วย พูลเพิ่ม. ภาษาพาเพลิน เล่ม 1. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์โอเดียนสโตร์, 2532.
- คุณิ์ นีร์ญรักษ์. การหนังสือพิมพ์เบื้องต้น. กรุงเทพฯ: คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2529.
- บำรุง สุขพรรณ. ระบบสื่อสารในสังคม. กรุงเทพฯ: คณะวารสารศาสตร์และสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัย
ธรรมศาสตร์, 2525.
- ปริญญ์ ปราชญานุพร. สื่อมวลชนทำให้เด็กเสียคนหรือไม่. กรุงเทพฯ: บ็อบส์เอเธนส์, 2527.
- ปรุงศรี วัลลิโถม. รวมบทความเรื่องภาษาไทยและอักษรไทย. กรุงเทพฯ: กรมศิลปากร, 2526.
- ประมะ สตะเวทิน. หลักนิเทศศาสตร์. กรุงเทพฯ: คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2529.
- พีระ จิรโสภณ. หลักและทฤษฎีการสื่อสาร. นนทบุรี: โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช, 2529.
- _____. ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับสื่อสิ่งพิมพ์. นนทบุรี: โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช, 2533.
- มาลี บุญศิริพันธ์. หลักการทำหนังสือพิมพ์เบื้องต้น. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2535.
- วัฒนา พุทธางกูรานนท์. สื่อสารมวลชนกับสังคม. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช จำกัด, 2528.
- ศรีรัตน์ เจิงกลิ่นจันทร์. การอ่านและการสร้างนิสัยรักการอ่าน. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช จำกัด, 2538.
- สนั่น ปัทมะทิน. ภาษาไทยที่สื่อมวลชนอาจใช้พลาด. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์โอเดียนสโตร์, 2535.
- สุกัญญา ติระวนิช และคณะ. อิทธิพลของสื่อต่อเด็กในกรุงเทพมหานคร. กรุงเทพฯ: สำนักนายกรัฐมนตรี, 2527.
- สุชา จันทน์เอม. จิตวิทยาวัยรุ่น. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช จำกัด, 2529.
- สุนีย์ ธีรดากร. จิตวิทยาพัฒนาการ. กรุงเทพฯ: คณะครุศาสตร์วิทยาลัยครูพระนคร, 2523.
- _____. จิตวิทยาพัฒนาการ. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์โอเดียนสโตร์, 2531.
- สุรัตน์ นุ่มนนท์. กฎหมายสื่อมวลชน. กรุงเทพฯ: คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2523.
- สุรพงษ์ โสธนะเสถียร. การสื่อสารกับสังคม. กรุงเทพฯ: คณะวารสารศาสตร์และสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัย
ธรรมศาสตร์, 2533.
- เสรี วงษ์มณฑา. หลักและทฤษฎีการสื่อสาร เล่ม 2. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช, 2529.
- สถิติแห่งชาติ,สำนักงาน. รายงานการสำรวจการอ่านหนังสือพิมพ์ พ.ศ.2530. กรุงเทพฯ: ห้างหุ้นส่วนจำกัดนิว
ธรรมดาการพิมพ์, 2532.
- สำเร็จ บุญเรืองรัตน์. การปฏิรูปการศึกษา. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช จำกัด, 2520.
- อบรม สนิบาต. จิตวิทยาพัฒนาการ. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์โอเดียนสโตร์, 2521.

บทความ

นันทวัน สุชาติ. "นักหนังสือพิมพ์กับเสียงเรียกหาทางจริยธรรม." นิเทศสาร (2531): 63-69.

ฐะปะนีย์ นาครทรรพ. "ข้อสังเกตเกี่ยวกับวัฒนธรรมในการใช้ภาษา." วารสารวัฒนธรรมไทย 16 (เมษายน 2520) : 83-88.

ประพัฒน์ ตรีนรงค์. "วัฒนธรรมไม่มีวันตาย." วารสารวัฒนธรรมไทย 23 (กุมภาพันธ์ 2527) : 40.

ศิริพร พูลสุวรรณ. "การอ่านหนังสือกับมนุษย์." บรรณารักษศาสตร์ มข.6 (ธันวาคม 2530) : 61-69.

เอกสารอื่นๆ

จริยา สงวนจิตร และ วิลัย อัครคิชยา. "การศึกษาความสนใจในการอ่านหนังสือพิมพ์รายวันภาษาไทยของ นักศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหง." รายงานการวิจัย มหาวิทยาลัยรามคำแหง, 2534.

ธงชัย มหาไทรภพ. "ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อกระบวนการคัดเลือกข่าวสำหรับลงพิมพ์ในหน้าแรกของหนังสือพิมพ์ รายวันภาษาไทย 4 ฉบับ." วิทยานิพนธ์วารสารศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2532.

วิชณี วงศ์วรรณ. "แนวโน้มหนังสือพิมพ์ไทยในทศวรรษหน้า." วิทยานิพนธ์วารสารศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2534.

Books

Beckoff, Samuel. Newspapers. New York City Oxford Book, 1965.

Bloom, Benjamin S., et. al. Handbook on Formational and Semantive Evaluation of Student Learning. New York : McGraw Hill Book Company, 1971.

Bond, Fraser F., An Introduction to Journalism. New York: The McMillan Company, 1955.

Bradley, Duane. The Newspaper: Its Place in a Democracy. Princeton: D. Van Nostrand Co. Inc, 1971.

Good, Carter V. ed. Dictionary of Education. New York: McGraw Hill Book Company, 1973.

Ruotolo, A. Carlos. A Typology of Newspaper Readers. Journalism Quarterly, Spring 1988.

Scandlen, Guy B. and Winkler, Ken. Newspapers in Asia. Hong Kong: Wing King Tong Co.Ltd., 1982.

Schramm, Wilbur. Handbook of Communication. Chicago: Ran McNally Collage Publishing Company, 1973.

_____. Mass Communication. Urbanna: University of Illinois Press, 1960.

UNESCO. Learning Never End. Proceeding of the Second International Seminar on Workers and Adult Education, Israel, 1964.

Wright, Charles R., The Nature and Function of Mass Communication. New York: Random House, 1975.

ผนวก ก.

แบบสอบถาม

เรื่อง

ความสนใจของเยาวชนในเขตกรุงเทพมหานครในการอ่านข่าวสารความรู้ด้านภาษาไทย
จากหนังสือพิมพ์ในปริมณฑลวัฒนธรรมไทย

คำชี้แจง

แบบสอบถามเรื่อง “ความสนใจของเยาวชนในเขตกรุงเทพมหานครในการอ่านข่าวสารความรู้ด้านภาษาไทยจากหนังสือพิมพ์ในปริมณฑลวัฒนธรรมไทย” มีจุดมุ่งหมายที่จะศึกษาความสนใจ และปัจจัยที่มีส่วนเกี่ยวข้องต่อการอ่านข่าวสารความรู้ด้านภาษาไทยจากสื่อหนังสือพิมพ์ของนักเรียนที่กำลังศึกษาอยู่ระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น (ม.1-ม.3) เพื่อให้ได้ข้อมูลอันจะเป็นประโยชน์ต่อการศึกษาวิจัยต่อไป

คำแนะนำในการตอบแบบสอบถาม

1. เมื่อได้รับแจกแบบสอบถามแล้ว กรุณาตอบแบบสอบถามในช่องที่กำหนดไว้โดยใช้เครื่องหมาย

✓ ในช่อง ()

2. กรุณาใช้ความคิดเห็นของท่านเอง

3. เมื่อตอบเสร็จแล้วกรุณาคืนแบบสอบถามแก่อาจารย์หรือเจ้าหน้าที่ผู้แจกแบบสอบถามด้วย

ขอขอบคุณนักเรียนทุกท่านที่กรุณากรอกแบบสอบถามนี้มา ณ โอกาสนี้ด้วย

อาจารย์บุบผา เมฆศรีทองคำ

หัวหน้าภาควิชาวารสารศาสตร์

คณะนิเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยกรุงเทพ

แบบสอบถามเรื่อง

ความสนใจของเยาวชนในเขตกรุงเทพมหานครในการอ่านข่าวสารความรู้ด้านภาษาไทย
จากหนังสือพิมพ์ในปริมณฑลวัฒนธรรมไทย

ชื่อ.....นามสกุล.....

โรงเรียน.....ห้อง.....

โปรดทำเครื่องหมาย ☒ ลงในช่อง () หรือเติมข้อความลงในช่องว่างตามความเป็นจริง

ส่วนที่ 1. ลักษณะทางประชากร เศรษฐกิจ และสังคม

1. เพศ () ชาย () หญิง

2. อายุ

() ต่ำกว่า 12 ปี

() 12 - 13 ปี

() 14 - 15 ปี

() มากกว่า 15 ปี

3. กำลังศึกษาอยู่ชั้น

() ม. 1

() ม. 2

() ม. 3

4. ปัจจุบันนักเรียนอาศัยอยู่กับ

() บิดาและมารดา

() บิดาหรือมารดา

() ญาติพี่น้อง

() อื่นๆ (ระบุ)

5. ระดับการศึกษาสูงสุดของหัวหน้าครอบครัว

() ต่ำกว่าการศึกษามัธยมศึกษา

() ต่ำกว่ามัธยมศึกษาตอนปลาย

() มัธยมศึกษาตอนปลาย

() ปวช. - ปวส.

()ปริญญาตรี

() อื่นๆ (ระบุ)

6.อาชีพของหัวหน้าครอบครัว

() รับราชการ

() ประกอบธุรกิจส่วนตัว

() พนักงานรัฐวิสาหกิจ

() รับจ้างทั่วไป

() พนักงานธุรกิจเอกชน

() อื่นๆ (ระบุ)

7. นักเรียนมีพี่น้องทั้งหมดกี่คน (รวมตัวนักเรียนด้วย)

() ลูกคนเดียว

() 4 - 5 คน

ส่วนที่ 2 พฤติกรรมการอ่านข่าวสารความรู้ด้านภาษาไทยจากสื่อหนังสือพิมพ์

8. นักเรียนเคยอ่านข่าวสารความรู้ด้านภาษาไทยจากสื่อหนังสือพิมพ์อย่างไร

- () มาก
- () ปานกลาง
- () น้อย

9. นักเรียนอ่านหนังสือพิมพ์ฉบับใดมากที่สุดเกี่ยวกับการส่งเสริมข่าวสารความรู้ด้านภาษาไทย

- () ไทยรัฐ
- () เดลินิวส์
- () มติชน
- () สยามรัฐ

10. จากข้อ 9. สาเหตุที่ชอบอ่านหนังสือพิมพ์ฉบับดังกล่าว

- () ได้รับข่าวสารที่มีประโยชน์
- () ใช้ประกอบการเรียน
- () ใช้สนทนากับกลุ่มเพื่อน
- () อ่านเพื่อความบันเทิง
- () ข้อมูลให้ความรู้กับผู้อ่าน
- () อื่นๆ (ระบุ).....

11. สถานที่ที่นักเรียนอ่านหนังสือพิมพ์เกี่ยวกับการส่งเสริมข่าวสารความรู้ด้านภาษาไทย

- () ที่บ้าน
- () ที่ห้องสมุดของโรงเรียน
- () ที่อื่นๆ (ระบุ).....

12. นักเรียนอ่านหนังสือพิมพ์เกี่ยวกับการส่งเสริมข่าวสารความรู้ด้านภาษาไทยบ่อยครั้งเพียงใด

- () อ่านเป็นประจำทุกวัน
- () อ่านเกือบทุกวัน (4-5 วัน/สัปดาห์)
- () อ่านบางวัน (2-3 วัน/สัปดาห์)

13. นักเรียนใช้เวลาอ่านหนังสือพิมพ์เกี่ยวกับการส่งเสริมข่าวสารความรู้ด้านภาษาไทยแต่ละครั้งนานเท่าใด

- () น้อยกว่า 10 นาที
- () 10 นาที
- () 20 นาที
- () มากกว่า 20 นาที

ส่วนที่ 3 ความสนใจในการอ่านข่าวสารความรู้ด้านภาษาไทยจากสื่อหนังสือพิมพ์

14. คอลัมน์การส่งเสริมข่าวสารความรู้ด้านภาษาไทยในสื่อหนังสือพิมพ์ที่นักเรียนสนใจอ่าน

- () ข่าว
- () บทความ
- () คอลัมน์เกร็ดความรู้
- () อื่นๆ (ระบุ).....

15. เนื้อหาการส่งเสริมข่าวสารความรู้ด้านภาษาไทยที่นักเรียนสนใจอ่านในหนังสือพิมพ์ ส่วนใหญ่เน้นการส่งเสริมข่าวสารความรู้ในด้าน

- () การพูด
- () การอ่าน
- () การเขียน

16. รูปแบบของการนำเสนอเนื้อหาการส่งเสริมข่าวสารความรู้ด้านภาษาไทยที่นักเรียนสนใจอ่านในหนังสือพิมพ์ ส่วนใหญ่เป็น

- () ข่าว
- () บทความแสดงความคิดเห็น
- () สารคดีที่ให้ความรู้
- () อื่นๆ (ระบุ)

ส่วนที่ 4 ปัจจัยที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการอ่านข่าวสารความรู้ด้านภาษาไทยจากสื่อหนังสือพิมพ์

17. ปัจจัยในข้อใดมีส่วนเกี่ยวข้องกับนักเรียนในการอ่านข่าวสารความรู้ด้านภาษาไทยจากสื่อหนังสือพิมพ์

(เรียง 3 ลำดับ โดยให้ 1 = มาก 2 = ปานกลาง และ 3 = น้อย)

- () ครอบครัว
- () โรงเรียน
- () เพื่อน

18. บทบาทของครอบครัวที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการอ่านข่าวสารความรู้ด้านภาษาไทยจากสื่อหนังสือพิมพ์

- () การบอกรับเป็นสมาชิกหนังสือพิมพ์ไทยเป็นประจำต่อเนื่อง
- () การสนับสนุนการพูดคุยด้วยการใช้ภาษาไทย
- () การมีกิจกรรมร่วมกันในด้านการใช้ภาษาไทย
- () การส่งเสริมตลอดจนการปลูกฝังค่านิยมการใช้ภาษาไทยแทนการใช้ภาษาต่างประเทศ
- () อื่นๆ (ระบุ)

19. บทบาทของโรงเรียนที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการอ่านข่าวสารความรู้ด้านภาษาไทยจากสื่อหนังสือพิมพ์

- () การจัดประกวด แข่งขันกิจกรรมด้านภาษาไทย เช่น การกล่าวสุนทรพจน์ การอ่าน ทำนองเสนาะ การประกวดเขียนเรียงความและย่อความ
- () การจัดนิทรรศการที่เกี่ยวข้องกับการใช้ภาษาไทย
- () การจัดกิจกรรมเสริมสร้างนิสัยให้รักการพูด อ่าน เขียน ภาษาไทย
- () มุ่งเน้นการฝึกทักษะด้านการพูด อ่าน เขียน ภาษาไทยที่ถูกต้องในช่วงการเรียนการสอน
- () พัฒนาห้องสมุดให้เป็นแหล่งรวบรวมข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการใช้ภาษาไทย
- () อื่นๆ (ระบุ)

20. บทบาทของเพื่อนที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับนักเรียนในการอ่านข่าวสารความรู้ด้านภาษาไทยจากสื่อหนังสือพิมพ์

- () เข้าร่วมกิจกรรมต่างๆ ขององค์กรที่เกี่ยวข้องกับการใช้ภาษาไทยร่วมกัน
- () มีการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นร่วมกัน
- () ชักชวนกันอ่านภาษาไทย
- () อื่นๆ (ระบุ)

ส่วนที่ 5 ความคิดเห็นของเยาวชนต่อข่าวสารความรู้ด้านภาษาไทยจากสื่อหนังสือพิมพ์

21. นักเรียนต้องการให้มีการปรับปรุงการนำเสนอเนื้อหาการส่งเสริมข่าวสารความรู้ด้านภาษาไทยทางหนังสือพิมพ์อย่างไร

- () ให้มีการนำเสนอเนื้อหาบ่อยครั้งขึ้น
- () ให้มีการเพิ่มเนื้อหาที่การนำเสนอเนื้อหามากขึ้น
- () ให้มีคอลัมน์แสดงความคิดเห็นของผู้อ่าน
- () ให้ผู้อ่านมีส่วนร่วมในกิจกรรมต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการใช้ภาษาไทย เช่น การแข่งขันประกวดเรียงความผ่านทางหนังสือพิมพ์
- () อื่นๆ (ระบุ)

22. ความคิดเห็นหรือข้อเสนอแนะเกี่ยวกับความรู้ด้านภาษาไทยจากสื่อหนังสือพิมพ์ที่มีประโยชน์ในด้านต่างๆ

ก) ด้านการพูด

ข) ด้านการอ่าน

ค) ด้านการเขียน

ขอขอบคุณที่ท่านตอบแบบสอบถามชุดนี้
 อาจารย์ยุบผา เมษศรีทองคำ
 หัวหน้าภาควิชาวารสารศาสตร์
 คณะนิเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยกรุงเทพ

ผนวก ข.

ยอดจำหน่ายและจำนวนความนิยมของผู้อ่าน
ที่มีต่อหนังสือพิมพ์รายวันภาษาไทย

ชื่อหนังสือพิมพ์	ยอดพิมพ์จำหน่ายต่อวัน	จำนวนความนิยมของผู้อ่านทั่วประเทศ
ไทยรัฐ	710,000 ฉบับ	8.8 ล้านคน
เดลินิวส์	400,000 ฉบับ	4.5 ล้านคน
มติชน	100,000 ฉบับ	484,000 คน
สยามรัฐ	80,000 ฉบับ	346,000 คน

ที่มา : ทำเนียบนิตยสารและหนังสือพิมพ์ของสมาคมโฆษณาธุรกิจแห่งประเทศไทย
และ การสำรวจผู้อ่านหนังสือพิมพ์ของ บริษัท ดีมาร์ จำกัด

ประวัตินักวิจัย

ชื่อ

นางสาวบุบผา เมฆศรีทองคำ

ประวัติการศึกษา

วารสารศาสตร์บัณฑิต (หนังสือพิมพ์และสิ่งพิมพ์)

มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

วารสารศาสตร์มหาบัณฑิต (สื่อสารมวลชน)

มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

หน่วยงานที่สังกัด

ประกาศนียบัตรการวิจัยทางสังคม มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

คณะนิเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยกรุงเทพ วิทยาเขตกล้วยน้ำไท

โทร. 671-7333 ต่อ 650

